ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 січня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1—10 січня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	Субота	КОНЦЕРТ-БАЛ	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (утро и вечер)	АРШИН МАЛ АЛАН (р) РОЗБІЙНИКИ (в)
2	Неділя	ФРА-ДІАВОЛО (прем'єра)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (утро и вечер)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (ранок) АРШИН МАЛ АЛАН (вечір)
3	Понеділок	ДАНКО	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
4	Вівторок	ФРА-ДІАВОЛО	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	МАШЕНЬКА (у) АННА КАРЕНИНА (в)	РОЗБІЙНИКИ (р) АРШИН МАЛ АЛАН (в)
5	Середа	РІГОЛЕТТО	МОЛОДА ГВАРДІЯ	О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (у) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО (р) СІЛЬВА
6	Четвер	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) ЛАКМЕ (в)	МОЛОДА ГВАРДІЯ (р) ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (в)	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (у) АННА КАРЕНИНА (в)	АРШИН МАЛ АЛАН
7	П'ятниця	АІДА (р) НАТАЛКА-ПОЛТАВКА (в)	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА (у) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (в)	ЩАСЛИВИЙ РЕЙС (р) ВЕСЕЛА ВДОВА (в)
8	Субота	ДАНКО (р) ЧАРОДІЙКА (в)	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	МЕЩАНЕ (утро и вечер)	АРШИН МАЛ АЛАН
9	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (р) ФРА-ДІАВОЛО (в)	МАКАР ДІБРОВА (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	МАШЕНЬКА (у) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (д) ТРИ СЕСТРЫ (в)	АРШИН МАЛ АЛАН (р) РОЗБІЙНИКИ (в)
10	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 1 (38) 1—10 січня 1949 р.

З НОВИМ РОКОМ, ТОВАРИШІ!

Кожний новий рік у нашій країні — це новий ступень, що наближає радянський народ до тієї великої і прекрасної мети, до якої веде нас комуністична партія і геніальний вождь товариш Сталін — до осяйних верховин комунізму.

Кожний минулий рік входить в історію нашого народу як рік його героїчної боротьби за велику справу Леніна — Сталіна, за зміцнення і процвітання нашої соціалістичної Батьківщини.

Таким історичним кроком радянського народу на шляху до комунізму був і минулий 1948 рік. Це був рік наполегливої самовідданої праці мільйонів радянських патріотів для дострокового здійснення плану третього вирішального року післявоєнної Сталінської п'ятирічки за чотири роки. Цей рік уславлений незчисленними прикладами трудових подвигів радянського народу на благо нашої великої Вітчизни. Скільки визначних славних перемог в промисловості, сільському господарстві, в науці, літературі і мистецтві приніс нам цей рік!

З почуттям законної гордості ми можемо відзначити, що трудящі Харкова одними з перших удостоїлися честі рапортувати товаришу Сталіну про дострокове завершення річного плану промисловості. Великих успіхів домоглися колгоспники Харківщини, завоювавши багатий урожай.

Значні досягнення і митців нашого міста. Вдруге була присуджена Сталінська премія Харківському драматичному театру імені Т. Г. Шевченка за спектакль «Генерал Ватутін». Внаслідок наполегливої боротьби за здійснення історичних рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань кожний театральний колектив нашого міста домігся визначних творчих успіхів, створивши за минулий рік ряд нових вистав на високому ідейному і художньому рівні.

Та радянським людям не властиво зупинятися на досягнутому. Прагнення домогатися більшого, працювати ще краще і ще досконаліше — ось що характеризує кожну радянську людину і кожного справжнього митця.

Радянський народ сповнений твердої рішучості зробити рік, що наступив, завершувальним роком післявоєнної Сталінської п'ятирічки. Це грандіозне завдання запалює наших митців бажанням працювати ще з більшим натхненням над створенням повнокровних і життєвих образів нової радянської людини з усіма її прекрасними рисами і властивостями, над створенням вистав, гідних нашої великої Сталінської епохи.

Впевнено і радісно дивимося ми у майбутнє, бо знаємо, що під керівництвом більшовицької партії, під проводом мудрого Сталіна ми будемо все швидше рухатися вперед по славному шляху комунізму.

З Новим роком, товариші! З новим щастям! З новими перемогами!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

2, 4, 9 січня

ПРЕМ'ЄРА

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто **Е. Скріба**. Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейман.** Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигімага.**

Хормейстер — **Є. Марикізський.**

Танці поставлені **О. Галкіним.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку замуж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла не знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть, Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь ґалас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо же він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Дівволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо сподіваються, що тепер старий Маттео погодиться на їх шлюб.

3, 8 (ранок) січня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко**.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі пе-

реходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любимова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Гарпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

6 січня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкін.**
Режисер-асистент—Г. Давидов
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського брамина Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради: **М. Раїк.** Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'ев, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрод;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

6 (ранок) січня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—П. Баленко.
Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**
Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

7 СІЧНЯ

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.
Режисер—**Г. Давидов.**
Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола **А. Мамергут,** заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

7 (ранок) січня

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов**.

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Египет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:
(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аіда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

8 січня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Ненiла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця— **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

9 (ранок) січня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Маликівський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Деforж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1 (ранок) 6 січня

К. Ісаєв та О. Галич.
Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому повер-

сі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

1, 2, 7, 8 (ранок) 9 січня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда.**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Е. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

2 (ранок) січня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери — **Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик — **С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна,

його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик — **В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

4 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінских премій, нар-арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

5, 6 (ранок) січня

За романом **О. Фадеєва.** П'єса **Г. Гракова.** **Переклад І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінських премій народного артиста **СРСР М. Крушельницького.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Художнє оформлення засл. діяча мистецтв УРСР **В. Меллера.**

Музичне оформлення з творів **Дм. Шостаковича.**

Танці поставлені **Л. Леонідовим.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР; Іван Проценко — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий—**М. Ошеровський;** Уляна Громова — **Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**З. Біляєва, М. Коробчанська.** Жора Арутюнянц—

І. Костюченко. Сергій Левашов—**В. Коробков.** Радик Юркін—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Клава Ковальова—**Л. Тимофієнко.** Коля Сумський—**В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Бабуня Віра—**Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Микола Павлович Сомов—**Ю. Тітов.** Каюткін, бувалий солдат — **М Покотило,** заслужен. артист УРСР; **О. Свистунов.** Нарежний— **М. Кірін.** Марфа—**Н. Лихо.** Євген Стахович—**Я. Браславський.** Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Соліковський—**М. Волошин.** Німці: генерал Клер—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **І. Гавришко.** Брюкнер—**О. Романенко;** Балдер—**О. Подорожній.** Адам, німецький солдат—**О. Немзер.** Унтер-офіцер СС—**С. Верхацький.** Перекладач—**В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—**М. Коржева;** Саша Бондарева—**Р. Кіріна;** Майя Пегліванова—**В. Краміч;** Тоня Іваніхіна—**Т. Давидова;** Шура Дубровіна—**О. Літвінова;** Вирікова—**А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор.

Виставу веде — **Д. Бабенко.**

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Гані („Макар Діброва").

Фото М. Савченка.

8, 9 (ранок) січня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречепка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 (утро и веч.), 2 (утро и веч.), 5, 6 (утро), 7, 9 (день) января

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной и С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**
Художник—**Б. Чернышов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молдаванов, В. Цветков** Хэрри, учительница — **Т. Семичева**. Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко**. Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева**. Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

4, 9 (утро) января

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народ. артиста Союза ССР **А. Крамова и А. Глаголина.**

Художник — **Г. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—**К. Борискина, Н. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. Кропотов, В. Венцковский.** Виктор, его сын — **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Леонид Борисович, геолог—**В. Аристов,** народн. арт. УССР. **Мотя,** домработница Окаемова — **З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки — **О. Зубова, К. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня—**Я. Эдельман;** Леня—**М. Шматченко;** Галя—**К. Борискина, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

4, 6, 7 (утро) января

По роману **Л. Н. Толстого.**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

5 (утро) января

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент **Т. Прево.**
Художник — **Н. Соболь.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина —**В. Аристов,** нар. арт. УССР, **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых — **А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — **В. Цветков.** Анна Павловна, его мать — **Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент — **Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина — **К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая** Дежурный на заводе — **В. Карпенко.** Клавдия Михайловна— **В. Астахова.** Рабочий на заводе —

С. **Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Шеремет.** Юноша — **Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант — **И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка — **Н. Скоркина.** 2-я официантка — **Г. Огнивцева.** Старик - румын — **Б. Табаровский.**

8 (утро и вечер) января

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**
Художник—**Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление—**А. Шац.**

Засл. арт. УССР В. Матов в роли Тетерева („Мещане").
Фото А. Майденберга

Засл. арт. УССР Л. Линецкая в роли Акулины Ивановны („Мещане")
Фото А. Майденберга

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин, засл.** арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент — **Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь - **К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, ку-

харка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

9 января

А. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—Г. Цапок.

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Прозоров, Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин, Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин, Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах, Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г. Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин, Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик, Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ, Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1 (ранок) 2, 4, 6, 8, 9 (ранок) січня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **Л. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охрименко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мезіненко.** Султанбек — **І. Бурменко, Л. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова**

1, 4 (ранок) 9 січня

ПРЕМ'ЄРА

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії.

Текст **Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч і Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Велікосельська, А. Лундишева** П'єро— **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський—**К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер, О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

БАЛЕТ:

Танець „розбійників". Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький. В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

2 (ранок) січня

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.** Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреев, Є. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

5 (ранок) січня

Вітлін, Круц і Мінк.

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Текст — **Вс. Вишневського, Азарова і Крона.** Переклад **В. Сокола.**

Постава режисера **І. Радомиського.**

Диригенти—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Оформлення художника Н. Соболя.

Танці в поставі балетмейстера Л. Леонідова.

Режисер—**Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу—**Д. Волков, К. Передерніков.** Лейтенант Кедров—**Г. Охріменко, К. Передєрников.** Боцман Силич—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин—**К. Райданов.** Евграф Чижов—**Микола Іванов.** Олена—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Киса—**Н. Попова, Л. Романенко.** Марія Остапівна—**Е. Ліндіна.** Лейтенант—**М. Іванов, С. Грицюк.** Червонофлотець—**С. Бондаренко.** Ардальон Васильович—**В. Андреев, С. Грицюк.** Фон-Дітмарштейн—**І. Білошенко.** Гофман—**М. Гавриленко, М. Мармур.** Есесівець—**А. Зуб.** Мурочка—**А. Алмазова.** Зоїчка—**М. Вербіцька.** Фанічка—**Н. Суяркіна, В. Дейнеко.** Жінка (в перукарні) **Ф. Пергамент.**

Танці виконують: **О. Борисова, М. Кочубинська, А. Лашкевич, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

5 січня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова.** Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреев, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

7 (ранок) січня

С. Заславський

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музкомедія на 3 дії.

Текст Я. Зіскінда. Переклад І. Муратова.

Постановка нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом):

Бельська—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова.** Ліснов — **Д. Волков.** Костя Зайцев — **А Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін — **В. Андреев, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша — **З. Мезіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки — **А. Кузьміна, Т. Шебанова, Б. Роифа, Н. Новаковська.** Юнги — **В. Федорова, М. Садовська, Г. Осадча.**

В балеті беруть участь прем'єри балету — **В. Лісновська, А. Венгеров.**

7 січня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Текст І. Рубінштейна Переклад І. Журбіна

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило — **Д. Волков, К. Передерніков.** Ганна Главарі — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина — **К. Велисельська, А. Лундишева, А. Суяркіна.** Барон Зет — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Негош — **Микола Іванов, Д. Понамаренко,** засл. арт. УзРСР. Росільон—**Г. Охріменко, С. Біляєв.** Каскада — **А. Аркін, С. Біляєв.** Сен-Брюш — **Н. Гавриленко, В. Андреев.** Кромов—**Е. Грицюк.** Богданович — **А. Мармур.** Ольга — **М. Вербицька.** Мадам Богданович — **Ф. Пергамент, Т. Безяєва.**

Танці виконують **В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.**

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 17103. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 950. Тираж 3000

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Диригент—засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник—Д. ОВЧАРЕНКО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 січня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 січня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	Вівторок	ТОСКА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
12	Середа	ЛІЛЕЯ	ВОВКИ І ВІВЦІ	АННА КАРЕНИНА	СІЛЬВА
13	Четвер	ФРА-ДІАВОЛО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	БАЯДЕРКА
14	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
15	Субота	АІДА	ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
16	Неділя	ФРА-ДІАВОЛО (р) ДАНКО (в)	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (р) ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (в)	АННА КАРЕНИНА (у) О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (д) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (вечер)	АРШИН МАЛ АЛАН (ранок і вечір)
17	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
18	Вівторок	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
19	Середа	ТРАВІАТА	МАКАР ДІБРОВА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ПРИНЦЕСА ЦИРКУ
20	Четвер	ПІКОВА ДАМА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2 (39) 11—20 січня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 січня

Дж. Пуччіні

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент—І. Штейнман, засл. арт. УРСР.
Постава режисера О. Геращенка.
Художник—М. Калашніков.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Головний концертмейстер—Н. Миронович.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімната Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату і катують ще лютіше. Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценіровка страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавне

щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться тільки інсценіровка розстрілу, після чого вони будуть на волі.

Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами: «Маріо, я з тобою!»—вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Маріо Каварадоссі, художник—**З. Канзбург**, **В. Совалов**. Барон Скарпіо, начальник поліції—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—**Г. Коваль**, **Н. Григор'єв**. Різничий—**Д. Діссар**, **Б. Малков**. Сполетто, агент поліції—**П. Калюжний**, **В. Нікітін**. Скіарроне, жандарм—**І. Вільчур**. Тюремник—**І. Вільчур**. Пастушок—**Є. Носенко**.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. Базилевич** і **С. Романівська**.

12 січня

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент **П. Баленко**.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. Березової**.

Художнє оформлення **Д. Овчаренка**.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова**. Степан—**О. Додін**, **П. Плавник**. Батько Степана—**О. Горохов**, **І. Дергаус**. Мати Лілеї—**Е. Пориваєва**. Дядько Степана — **А. Саркісьянс**. Князь — **А. Іванов**, **О. Нікітін**. Танцмейстер — **П. Строганов**. Маріула — **Г. Маслова**. Молодий циган — **Г. Водовозов**, **О. Галкін**, **С. Люлін**. Стара циганка—**Е. Пориваєва**. Шевчик — **А. Кисенко**. Подруги Лілеї — **К. Алексеєва**, **Д. Рожінська**. Парубки, друзі Степана—**Г. Водовозов**, **О. Галкін**, **І. Дергаус**, **А. Кисенко**, **С. Люлін**, **П. Полканов**, **І. Трахтенберг**. Паріс—**Д. Додін**, **М. Ізотов**. Венера—**Н. Акмаєва**, **В. Бакланова**. Афіна—**Л. Любімова**, **Д. Рожінська**. Гера — **Г. Хоменко**.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. Петров**.

13, 16 (ранок) січня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто **Е. Скріба**. Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейман**. Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигімага.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці поставлені **О. Галкіним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку замуж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо же він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ

(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

14 січня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Грен-

гуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора— **О. Люлін, А. Сарkіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Порибаєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

15 січня

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аіда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

16 січня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націлюючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя

Засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко в ролі Данко і артистка О. Ширай в ролі Радди.

(БАЛЕТ „ДАНКО“).

ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем. – Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любимова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

18 січня

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.
Режисер—**Г. Давидов.**
Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола **А. Магергут,** заслуж. артис УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

19 січня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—П. Баленко.
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон— **В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж

Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

20 січня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) **М. Чайковського.**

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник —**В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—**Світа Саркісьянс.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 13, 16, (ранок) 18, 20 січня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художне оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свисгунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської

Лауреат Сталінської премії нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі президента фон-Вальтера („Коварство і любов").

Фото М. Савченка.

премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна**. Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко**. Лакей леді — **А. Троян**. Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

12 січня

О. Островський.
Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник—**І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—**Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізиненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов.** Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін — **Я. Браславський.** Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров.** Столяр—**М. Яценко.** Селяни—**Ф. Хрипко, Ф. Онофренко.** Лакей—**А. Троян.** Приживалки:—**Б. Табориська, Л. Літвінова.**

Веде виставу **Р. Хмара.**

14, 19 січня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'еса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**
Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**
Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Д. Миргород**. Ольга, їх дочка — **С. Федорцева**, нар. арт УРСР; **О. Валуева**. Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков**. Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов**. Ганя, його дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **А. Калішевська**. Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов**. Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний**. Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна**. Марта Стенова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва**. Хмара — **М. Кононенко**, засл. арт УРСР; **М. Кірін**. Орлов — **М. Волошин, М. Савченко**. Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук**. Марія Смерека — **Н. Лихо**. Пилип Семененко — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР; **О. Немзер**. Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова**.

15 січня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера**. Переклад **Є. Райцина**.

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор—нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький**, лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека**, засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна**. Годл — **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова**. Бейла — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна**. Перчик — **І. Гавришко**. Лейзер Волф — **О. Немзер**. Сват Фроїм — **М. Савченко**. Педоцур — **С. Верхацький**. Лакей Педоцура—**А. Шутенко**. Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

16 січня

К. Ісаєв та **О. Галич.**

Переклад Ір. Стешенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко**. Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук**. Дуня Бабуріна — **О. Валуева, В. Власовська**. Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова. О. Тимофієнко**. Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна**. Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо**. Дежурна на тринадцятому поверсі —**П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна**. Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній**. Адміністратор готелю — **М. Савченко**. Людина з бородою — **Г. Снегірьов**. Узбек — **В. Бережний**. Моряк — **В. Бондаренко**. Міліціонер — **М. Микитенко**. Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 14, 15, 16 (утро), 20 января

По роману **Л. Н. Толстого.**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл.

Засл. арт. УССР В. Золотарев в роли Каренина („Анна Каренина").

Фото А. Майденберга.

арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей— **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина— **Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

Засл. арт. УССР В. Северов в роли Вронского („Анна Каренина“).

Фото А. Майденберга.

13, 16 января

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молдаванов, В. Цветков.** Хэрри, учительница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейннс, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

16 (день) января

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-ассистент **Т. Прево.**

Художник — **Н. Соболь.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена — **Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых — **А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — **В. Цветков.** Анна Павловна, его мать — **Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент **Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина — **К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая** Дежурный на заводе — **В. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. Астахова.** Рабочий на заводе — **С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине — **Н. Шеремет.** Юноша — **Я. Эдельман.** 1-й официант **Г. Столкин.** 2-й официант — **И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка — **Н. Скоркин .** 2-я официантка — **Г. Огнивцева.** Старик - румын — **Б. Табаровский.**

18, 19 января

ПРЕМЬЕРА

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать — **К. Туберозова.** Карташев, Федор Демьяныч — **П. Осокин,** заслуженый артист УССР. Полковник — **Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Круминь Альфред Иванович — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — **М. Таранов.** Янис, рабочий, латыш — **Б. Викторин.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — **В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — **В. Золотарев,** засл. арт УССР. Шмельц, полковник СС — **В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э Коломийский, В Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн — **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11, 14, 16 (ранок і вечір)
18, 20 січня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охгіменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова Л. Романенко.** Теллі — **З. Мезіненко.** Султанбек — **І. Бурменко, Л. Івашутич** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяева, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова**

12 січня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова.** Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

13 січня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Марієтта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охріменко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **С. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

Б А Л Е Т:

Танець „Східня казка" виконують— **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Піотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. Арбо.**

15 січня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч** і **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Велікосельська, А. Лундишева** П'єро— **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський—**К. Райданов, Л. Уманець,** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер. О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

Б А Л Е Т:

Танець „розбійників". Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький. В. Се-**

менов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо та Н. Боровкова.

19 січня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в поставі балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Містер Ікс — Д. Волков, Г. Охрименко, К. Передерніков. Гоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Маркіз—І. Білошенко, О. Райданов. Мішель — А. Аркін. Корбо — Н. Гавриленко. Ренар — В. Андреєв. Пелікан — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—А. Алмазова, Л. Романенко. Пінелі, директор цирку — С. Грицюк. Пікало — Т. Безяєва. Барон — С. Бондаренко. Гість — А. Мармур.

БАЛЕТ:

«Пантера»—В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський»—А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піятрович.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 04530. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 1. Тираж 2000

Ціна 2 крб.

Надежно, выгодно, удобно
СБЕРЕГАТЕЛЬНАЯ КНИЖКА
хранить деньги в сберегательной кассе
сберегательные кассы:
ПРИНИМАЮТ вклады и ВЫДАЮТ их по первому требованию вкладчиков;
СТРОГО соблюдают тайну вкладов;
УПЛАЧИВАЮТ вкладчикам доход по вкладам.
Харьковское гор. управление гострудсберкасс и госкредита

ДЕКАДА ПОКАЗУ КРАЩИХ СПЕКТАКЛІВ, ПРИСВЯЧЕНА XVI З'ЇЗДУ КП(б)У

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 січня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 31 січня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	П'ятниця	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
22	Субота	ПІКОВА ДАМА (р) Д А Н К О (в)	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (у) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРАРИГГСА(д М Е Щ А Н Е (в)	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р) АРШИН МАЛ АЛАН (вечір)
23	Неділя	ФРА-ДІАВОЛО	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ(р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (у) ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ (д) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (в)	РОЗБІЙНИКИ (р) АРШИН МАЛ АЛАН(в)
24	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
25	Вівторок	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	РОЗБІЙНИКИ
26	Середа	Д А Н К О	ВИСТАВИ НЕМА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ЛЕТУЧА МИША
27	Четвер	БАЛ-МАСКАРАД	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
28	П'ятниця	Д А Н К О	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	РОЗБІЙНИКИ
29	Субота	ПІКОВА ДАМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
30	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) ФРА-ДІАВОЛО (в)	ЄГОР БУЛИЧОВ (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	АННА КАРЕНИНА (у) МАШЕНЬКА (д) О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (в)	АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) РОЗБІЙНИКИ (в)
31	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

25-річчя з дня смерті

основоположника більшовицької партії, творця і керівника радянської держави

ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА ЛЕНІНА

Мистецтво, натхнене ідеями ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Чверть століття тому перестало битися серце В. І. Леніна. Гігантський шлях пройшла з того часу наша Батьківщина. Радянський народ під керівництвом партії Леніна — Сталіна здійснив велику ленінську програму соціалістичної перебудови нашої країни. Виконуючи заповіти Леніна, радянський народ за роки сталінських п'ятирічок, роки соціалістичної індустріалізації і колективізації сільського господарства перетворив свою Батьківщину в могутню соціалістичну державу. Осяяний непереможним стягом Леніна—Сталіна, радянський народ здобув історичну перемогу у Великій Вітчизняній війні. Під прапором Леніна, під мудрим проводом Сталіна радянський народ іде переможним шляхом до сяючих вершин комунізму.

Про силу і велич країни соціалізму, створеної Леніним і Сталіним, знають народи всього світу. Наша Батьківщина є оплотом прогресивних, передових сил світу. Соціалістичним шляхом іде і розвиток країн народної демократії.

Запалені великими ідеями комунізму, мільйони радянських людей успішно виконують план післявоєнної сталінської п'ятирічки, яка є велетенською програмою відбудови і дальшого розквіту країни. Народвоїн, народ-творець здобув величезні перемоги і в створенні своєї соціалістичної культури.

В той час, як прогнила буржуазна культура намагається отруїти свідомість людей міфом про непохитність капіталістичного ладу, соціалістична культура бачить своє завдання в ліквідації капіталістичних пережитків у свідомості людей. Велика ленінська ідея партійності літератури як маяк осяює шлях радянського мистецтва, дає йому перспективу. Історичні постанови ЦК ВКП(б) в ідеологічних питаннях є новим етапом розвитку марксистсько-ленінської естетики в епоху завершення побудови соціалізму і поступового переходу до комунізму. Мудрим вказівкам партії і особисто товариша Сталіна радянське мистецтво зобов'язане всіма своїми успіхами в плодотворному освоєнні методу соціалістичного реалізму. Наш народ вимагає високоідейних, справді художніх творів, пройнятих почуттям нового, партійною пристрасністю, розумінням корінних інтересів народу. Мистецтво епохи Леніна — Сталіна виховує почуття радянського патріотизму, показує образи героїв нашого часу — самовідданих борців за комунізм, стверджує перевагу соціалістичної системи над системою капіталістичною.

Радянське мистецтво—найпередовіше, найідейніше в світі, бо зміст його становлять високі ідеї Леніна і Сталіна, бо воно міцно зв'язано з народною боротьбою за торжество великої справи Леніна — Сталіна — побудову комунізму в нашій країні.

Радянський лад відкрив неосяжні горизонти творчим працівникам. Хай же в їх книгах, п'єсах, піснях, образах будуть відображені велич нашого народу, геній його вождя, великого продовжувача справи Леніна товариша Сталіна!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22, 29 січня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) **М. Чайковського.**

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурин розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належать йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи

пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому видається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але охоплений думкою про три карти Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'ев, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник — В. Хворост. Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—**Света Саркісьянс.**

22, 26, 28 січня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім пленем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко— Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось

вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націлюючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любимова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

23, 30 січня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто **Е. Скріба.** Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигімага.**

Хормейстер — **Є. Марикізський.**

Танці поставлені **О. Галиніним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку замуж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

насильно милим не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніе».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола — **А. Магергут,** заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

27 січня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горевой.**

Постава танців **В. Нікітіна**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж — **В. Павленко, М. Раїк.** Герцог Річард — **З. Канзбург.** Ренато — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **І. Вільчур, Б. Малков.** Рібінг — **М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано— **Г. Коваль.** Суддя — **П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісьянс. В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Веде виставу — **С. Петров.**

30 (ранок) січня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

21 січня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'еса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної та В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Иоффе.**

Художнє керівництво поставою лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інститу-

ту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко**. Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Єфімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна,** **С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

22 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінских премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д Бабенко.**

Нар. арт. УРСР Є. Петрова в ролі Луїзи („Коварство і любов").

Фото М. Савченка.

Артист С. Кошачевський в ролі Фердінанда („Коварство і любов“)
Фото М. Савченка.

23, 25, 27, 28, 29, 30 січня

Фрідріх Шіллер
Переклад за редакцією А. Гозенпуда

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**
Диригент — **М. Каневський.**
Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР;

Нар. арт. УРСР В. Чистякова в ролі Леді Мілфорд („Коварство і любов“)
Фото М. Савченка.

М. Коробчанська. Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

23 (ранок) січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.
Переклад **В. Владка.**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

30 (ранок) січня

М. Горький.
Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художне оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра—**Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій—**С. Кошачевський.** Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптев, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 (утро) 23 (утро и вечер), 28 января

ПРЕМЬЕРА

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режисера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев, Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — **М. Таранов.** Янис, рабочий, латыш—**Б. Викторин.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод— **В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — **В. Золотарев,** засл. арт УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц—**Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант—**В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася—**К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн — **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид— **Г. Агнивцева, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

22 января

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**
Художник—**Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена— **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент— **Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова— **А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—

Артист Т. Прево в роли Тетерева („Мещане").

Фото А. Майденберга.

22 (день) 25 января

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.**

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышов.**

В. Матов, засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артистка Т. Семичева в роли Херри. („Преступление директора Риггса")

Фото А. Майденберга.

Нар. арт. УССР В. Аристов в роли Риггса („Преступление директора Риггса")
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молдаванов, В. Цветков.** Хэрри, учительница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

23 (день) января

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**

Режисер-лаборант—**В. Цветков.**

Художник — **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— В. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец—**Ф. Кривонос.** Глухов майор—**М. Таранов, Б. Тоценко.** Маслов, генерал—**Б. Викторин.** Джемс Гилл, полковник армии США—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. Карпенко, П. Пружанский.** Лилиан Шервуд—**А. Танеева.** Вудд, сенатор—**А. Котляров.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Васильчиков,** засл. арт УССР; Ллойд—**В. Кропотов, Г. Столкин;** Эчмен — **Г. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **И. Любич,** засл. арт. УССР. Курт Дитрих, его сын— **В. Шаповалов** Эрнст Шметтау, его зять — **В. Венцковский, В. Лизогуб.** Эльза, жена Шметтау—**З. Кудряшева, Е. Оснополенко.** Вальтер, их сын—**Н. Скоркина, М. Шматченко.** Шранк-Краус—**И. Здановский, И. Мальвин.** Шредер, христианский демократ— **О. Привалов.** Автоматчики, связисты: **В. Криштоп, С. Лерман, А. Рубанов, Б. Табаровский.**

Режиссеры ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

27, 29, 30 (утро) января

По роману Л. Н. Толстого.

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

30 (день) января

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народ. артиста Союза ССР **А. Крамова и А. Глаголина.**

Художник—**Г. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии—**А. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—**К. Борискина, Н. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. Кропотов, В. Венцковский.** Виктор, его сын—**В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Леонид Борисович, геолог—**В. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова—**З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки—**О. Зубова, К. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня—**Я. Эдельман;** Леня—**М. Шматченко;** Галя—**К. Борискина, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

30 января

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент—**Т. Прево.**
Художник — **Н. Соболь.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина —**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена— **Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых — **А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — **В. Цветков.** Анна Павловна, его мать — **Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент **Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина — **К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая** Дежурный на заводе — **В. Карпенко.** Клавдия Михайловна— **В. Астахова.** Рабочий на заводе — **С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Шеремет.** Юноша — **Я. Эдельман.** 1-й официант – **Г. Столкин.** 2-й официант — **И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка — **Н. Скоркина.** 2-я официантка — **Г. Огнивцева.** Старик-румын — **Б. Табаровский.**

Артист Э. Коломийский в роли Перчихина („Мещане")

Фото А. Майденберга

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21 січня

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота** і **В. Квасніцького**. Переклад **Г. Плоткіна**.

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков.** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Ковальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

22 (ранок) січня

І. Дунаєвський.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Текст — **Крахт, Тіпот і Вінніков.** Переклад **І. Муратова, І. Дунаєвський.**

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**

Диригенти: **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Режисер—**Микола Іванов.**

Режисер-лаборант—**Н. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Соболя.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова.** Стеля, її дочка—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Аннікова, В. Безпалько.** Монна—**А. Коваленко. М. Вербицька;** Берта—**Т. Безяєва, Н. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. Мізіненко, Л. Романенко.** Матроси: Янко—**П. Дудко, Г. Охрименко;** Пилип — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **В. Кучма.** Хома—**Микола Іванов, О. Ивашутич**, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—**Д Волков, К. Передерніков.** Хазяїн таверни—**О. Івашутич**, народ. арт. УзРСР; **С. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Райданов, В. Терещенко, А. Аркін.** Пан Честерфільд, «приватна особа»—**В. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент—**М. Гавриленко, М. Іванов.** Комісар поліції—**М. Гавриленко.** Сержант поліції—**А. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лацкевич, В. Балицького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

22, 23, 27, 29, 30 (ранок) січня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **І. Бурменко, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

23 (ранок), 25, 28, 30 січня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **А. Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч і Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева.** П'єро — **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський — **К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер, О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

БАЛЕТ:

Танець „розбійників". Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

26 січня

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст Ердмана і Вольпіна. Переклад **Шилова.**

Постава художнього керівника театру М. Авах.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художне оформлення С. Йоффе.

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **С. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства

БЦ 04637. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 68. Тираж 2500

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

А. СОФРОНОВ

Московский характер

пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста
Союза ССР А. КРАМОВА.

Режиссер — В. ЛИЗОГУБ.

Художественное оформление
Д. ВЛАСЮКА, З. ВИННИКА.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 лютого 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1—10 лютого 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ПИГМАЛИОН	ЛЕТУЧА МИША
2	Середа	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
3	Четвер	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	РОЗБІЙНИКИ
4	П'ятниця	ФРА-ДІАВОЛО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	АННА КАРЕНИНА	ЗОРІКА
5	Субота	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВОВКИ і ВІВЦІ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
6	Неділя	ТРАВІАТА (р) БАЛ-МАСКАРАД (в)	ВОВКИ і ВІВЦІ (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (у) МЕЩАНЕ (д) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (в)	РОЗБІЙНИКИ (р) ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН (вечір)
7	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
8	Вівторок	РІГОЛЕТТО	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	РОЗБІЙНИКИ
9	Середа	ПІКОВА ДАМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
10	Четвер	ФРА-ДІАВОЛО	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	ЛЕТУЧА МИША

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4 (41) 1—10 лютого 1949 р.

XVI З'ЇЗД КП(б)У

XVI з'їзд комуністичної партії (більшовиків) України — подія величезного значення в історії українського народу.

З'їзд підбив підсумки великої роботи більшовиків України за 8 з половиною років, що минули після XV з'їзду КП(б)У.

Це були роки сповнені подіями всесвітньо-історичного значення. У часи Вітчизняної війни вони були уславлені героїчними ратними подвигами українського народу, який пліч-о-пліч з великим братнім російським народом та іншими народами Радянського Союзу самовіддано боровся за честь і незалежність своєї соціалістичної Вітчизни. Ці роки увінчані грандіозними трудовими перемогами українського народу в боротьбі за відбудову і дальший розвиток та розквіт народного господарства і культури любимої Батьківщини. Вони осяяні новим могутнім піднесенням радянського народу в його непереможному поступі вперед на шляху до комунізму.

Підводячи підсумки тієї велетенської роботи, яку провели за ці роки більшовики України, тов. М. С. Хрущов у звітній доповіді про роботу ЦК КП(б)У докладно зупинився на розвитку науки, культури і мистецтва в Українській Радянській Соціалістичній Республіці.

Історичні рішення ЦК ВКП(б) в питаннях науки, літератури, кіно, театру, музики були могутнім чинником нового піднесення нашої науки й культури.

«У боротьбі проти проявів та рецидивів буржуазного націоналізму і формалізму зміцніло і розвинулося далі українське театральне мистецтво.

«Ми повинні й надалі вести непримиренну боротьбу з усіма проявами та впливами чужої ідеології, з проявами українського буржуазного націоналізму, з безідейністю та аполітичністю, виховувати кадри працівників науки, літератури, мистецтва в дусі більшовицької партійності.

Завдання полягає в тому, щоб добитися на основі рішень ЦК ВКП(б) в ідеологічних питаннях нового піднесення науки, літератури, мистецтва, всієї радянської української культури, національної формою і соціалістичної змістом»,—вказав товариш М. С. Хрущов.

Історичні рішення XVI з'їзду КП(б)У мобілізують партійні організації нашої республіки, весь український народ на дальшу самовіддану працю і героїчну боротьбу за торжество комунізму.

Комуністична партія (більшовиків) України на основі цих рішень під прапором Леніна, під проводом Сталіна поведе український народ вперед — до комунізму.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

6 (ранок) лютого

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**

Постава **А. Геращенка.**

Художник—**Н. Соболь.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон— **В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж

Жермон— **М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

6 лютого

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горевой.**

Постава танців **В. Нікітіна**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж — **В. Павленко, М. Раїк.** Герцог Річард — **З. Канзбург.** Ренато — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **І. Вільчур, Б. Малков.** Ріббінг — **М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано— **Г. Коваль.** Суддя — **П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісьянс. В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Веде виставу — **С. Петров.**

9 лютого

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) **М. Чайковського.**

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ПЕРША ДІЯ

І картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурин розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належать йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому видається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але охоплений думкою про три карти Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** нардн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света **Саркісьянс.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2, 3, 8, 10 лютого

Фрідріх Шіллер
Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР Ф. Радчук в ролі Міллера („Коварство і любов").

Фото М. Савченка.

4 лютого

Квітка-Основ'яненко.

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва. Єкворцов,** капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило.** засл. арт. УРСР. Опецьковський. приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик — **В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

5, 6 (ранок) лютого

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник—**І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—**Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов.** Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін — **Я. Браславський.** Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров.** Столяр—**М. Яценко.** Селяни—**Ф. Хрипко, Ф. Онофренко.** Лакей—**А. Троян.** Приживалки:—**Б. Табориська, Л. Літвінова.**

Веде виставу **Р. Хмара.**

6 лютого

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Стенова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косакіна, Т. Давидова.**

9 лютого

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Єфімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 февраля

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5-ти картинах

Перевод **Н. Константиновой.**

Постановка заслуж. арт. УССР **И. Любича.**

Режиссер-ассистент — **В. Лизогуб.**

Художник — **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Генри Хиггинс—**Я. Азимов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать—**З. Зиновьева, Л. Линецкая,** засл, арт. УССР. Полковник Пикеринг — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл—**А. Волин, Э. Коломийский.** Элиза Дулитл — **Н. Тамарова,** засл арт. УССР. М-с Пирс—**З. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл—**К. Туберозова.** Клара—**А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Фредди—**В. Лизогуб, Г. Сергеев.** Горничная — **Н. Скоркина.** Прохожий — **П. Пружанский.** Саркастический наблюдатель—**Т. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

2, 4, 10 февраля

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховской—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пру-**

жанский. Молодой лакей у Каренина— Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антоневич.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

3 февраля

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.**

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молданов, В. Цветков.** Хэрри, учительница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Биржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Г. Ратальский в роли капитана Мартынова („Кому подчиняется время").

Фото А. Майденберга.

5, 6 (утро и вечер), 8, 9 февраля

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

Артистка К. Гайжевская в роли Калугиной („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев, Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — **М. Таранов.** Янис, рабочий, латыш—**Б. Викторин.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод— **В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — **В. Золотарев**, засл. арт УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц—**Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант—**В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася—**К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн — **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид— **Г. Агнивцева, А. Москаленко,** Савицкий— **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Я. Азимов в роли Рубинштейна („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

6 (день) февраля

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, . Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

2, 5, 9 лютого

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери—**П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер—**Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман—**А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан—**Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі—**З. Мізіненко.** Султанбек—**І. Бурменко, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья—**Т. Безяєва, В. Омельченк .**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо Н. Боровкова.**

1, 10 лютого

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шилова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія—**Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **С. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Конowальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

Артист К. Райданов в ролі Фалька і артистка Н. Аннікова в ролі Аделі „Летуча Миша". Фото Й. Куперштейна.

3, 6 (ранок) 8 лютого

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **А. Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч** і **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева.** П'єро — **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський — **К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер. О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

БАЛЕТ:

Танець „розбійників". Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лащкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

4 лютого

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка — **К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Лаксу — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **Г. Охріменко.** Фореско — **М. Гавриленко.** Лінвіч — **В. Андреєв.** Мошу — **А. Аркін, О. Івашутич,** нар арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру — **Я. Виноградов.**

6 ЛЮТОГО

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Текст **В. Шкваркина.** Переклад **Н. Забіли.**

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**
Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. Волков, Г. Охрименко.** Стефан—**Д. Пономаренко.** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена — **Н. Аннікова, В. Безпалько, Т. Безяєва.** Мирабелла — **О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі — **К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай—**К. Передерніков.** Оттокар—**М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро — **І. Білошенко.** Старий циган — **О. Арбо.** Секретар суду — **М. Іванов.** Палі — **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель — **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства

БЦ 04979. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 97. Тираж 2000

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

А. СОФРОНОВ

Московский характер

пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста
Союза ССР А. КРАМОВА:

Режиссер—В. ЛИЗОГУБ.

Художественное оформление
Д. ВЛАСЮКА, З. ВИННИКА.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

М. Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11 — 20 лютого 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 лютого 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	П'ятниця	ЧАРОДІЙКА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
12	Субота	Д А Н К О	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	М А Р І Ц А
13	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (р) Д А Н К О (в)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК (в)	ПИГМАЛИОН (у) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (д) АННА КАРЕНИНА (в)	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р) С І Л Ь В А (в.)
14	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
15	Вівторок	ДУБРОВСЬКИЙ	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
16	Середа	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИРІ	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
17	Четвер	Л А К М Е	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
18	П'ятниця	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	МАКАР ДІБРОВА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
19	Субота	ФРА-ДІАВОЛО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
20	Неділя	БАЛ-МАСКАРАД (р) Д А Н К О (в)	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (день і вечір)	М Е Щ А Н Е (утро) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (день) ПИГМАЛИОН (вечер)	АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) БІДНИЙ СТУДЕНТ (вечір)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 5 (42) 11—20 лютого 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 лютого

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але На-

стасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховане Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл арт. УРСР; **Д. Козинець**. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес**, **Т. Барбітова**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург**, **В. Совалов**. Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар**, **Б. Малков**. Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер**, **Є. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур**, **Б. Малков**. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Фока, дядько її — **М. Державін**, **Б. Малков**. Поля, подруга «куми»— **В. Павленко**, **Л. Колодуб**. Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін**. Потап — **Г. Коваль**, **Н. Григор'єв**. Лукаш — **В. Хворост**. Кичига, кулачний боець— **М. Державін**, **П. Скоробагатько**, **Г. Коваль**. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця— **П. Калюжний**, **А. Нікітін**. Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько**, **І. Вільчур**. Гість— **Н. Григор'єв**, **П. Скоробагатько**.

12, 13, 20 лютого

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський**.

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко**.

Художник — **Д. Овчаренко**.

Концертмейстер — **Я. Калігорський**.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників.

Сюда прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любимова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

13 (ранок), 15 лютого

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж іде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

16 лютого

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**Г. Дергаус, Т. Агеев.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

17 лютого

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкін.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двсрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група европейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує

віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палкс закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд. помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавчик, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі— **Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрод;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої— **А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

18 лютого

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.
Режисер—**Г. Давидов.**
Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова, засл. артистка** УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола — А. Магергут, заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

19 лютого

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто **Е. Скріба.** Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейман.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **П. Шигимага.**
Танці поставлені **О. Галкіним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо же він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і

Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

20 (ранок) лютого

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**
Диригент засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник — **Л. Горевой.**
Постава танців **В. Нікітіна**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж — **В. Павленко, М. Раїк.** Герцог Річард — **З. Канзбург.** Ренато — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **І. Вільчур, Б. Малков.** Ріббінг — **М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано— **Г. Коваль.** Суддя — **П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12, 15, 19, 20 лютого

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Дирингент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко. Фердінанд — син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб — М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Арт. І. Костюченко в ролі Вурма („Коварство і любов").
Фото. М. Савченка

Арт. Г. Бабіївна в ролі дружини Міллера („Коварство і любов“).
Фото М. Савченка.

13 лютого

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Райцина.**

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор—нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

13 (ранок) лютого

Квітка-Основ'яненко.

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик — **В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

16 лютого

К. Ісаев та **О. Галич.**
Переклад Ір. Стешенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко, Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі —**П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

17 лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.

Переклад **В. Владка.**

Глибоке коріння

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка— **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробкєв.** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі— **В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

18 лютого

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Стенова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 13 (день) 15, 17, 18, 19 февраля

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режисера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев, Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — **М. Таранов.** Янис, рабочий, латыш—**Б. Вик-**

Засл. арт. УССР В. Золотарев в роли Рогге („Кому подчиняется время").
Фото А. Майденберга.

торин. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод— **В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — **В. Золотарев**, засл. арт УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц—**Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант—**В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э Коломийский, В Шаповалов.** Тася—**К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн — **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид— **Г. Агнивцева, А. Москаленко,** Савицкий— **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

12, 13, 16 февраля

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

Засл. арт. УССР П. Осокин в роли Карташева („Кому подчиняется время").
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя-Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

13 (утро) 20 февраля

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5-ти картинах

Перевод **Н. Константиновой.**
Постановка заслуж. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент — **В. Лизогуб.**
Художник — **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Генри Хиггинс—**Я. Азимов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать—**З. Зиновьева, Л. Линецкая,** засл, арт. УССР. Полковник Пикеринг — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл—**А. Волин, Э. Коломийский.** Элиза Дулитл — **Н. Тамарова,** засл арт. УССР. М-с Пирс—**З. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл—**К. Туберозова.** Клара—**А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Фредди—**В. Лизогуб, Г. Сергеев.** Горничная — **Н. Скоркина.** Прохожий — **П. Пружанский.** Саркастический наблюдатель—**Т. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

20 (утро) февраля

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**
Художник—**Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молдаванов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Пер-

чихин, дальний родственник Бессеменова— **А. Крамов**, нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова**, засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий— **В. Матов**, засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

20 (день) февраля

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы—**В. Аристов**, нар. арт. УССР. Томми, его сын—**Л. Молдаванов, В. Цветков.** Хэрри, учительница—**Т. Семичева.** Эндерсон, инженер— **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри— **О. Зубова.** Феликс, школьник—**М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы—**З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты—**А. Волин.** Аллен, адвокат—**Д. Васильчиков**, засл. арт. УССР. Беннет, адвокат—**В. Шаповалов.** Питерс—**И. Мальвин.** Фитцжеральд—**Б. Викторин.** Боуэн—**А Кочкарева.** Джим—**В. Криштоп.** Виржи—**Л. Линецкая**, засл. арт. УССР. Броун—**В. Кривонос.** Кэрэн—**П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

11 лютого

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Текст **В. Шкваркина.** Переклад **Н. Забіли.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича**

Дригенти—**С. Солящанський**, засл. арт УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**Н. Соболь.**

Балетмейстер—**Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—**Д. Волков, Г. Охрименко** Стефан—**Д. Пономаренко.** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Зупан—**О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена— **А. Аннікова, Т. Безяєва.** Мирабелла—**О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі—**К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра—**В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай—**К. Передерніков.** Оттокар—**М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро—**І. Білошенко.** Старий циган— **О. Арбо.** Секретар суду—**М. Іванов.** Пані— **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель— **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, В. Хільченко** та ансамбль балету.

12 лютого

Е. Кальман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.

Текст **Грекова.**

Переклад **О. Полторацького.**

Постава **Миколи Іванова.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення **С. Сонечкіна.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. Аннікова, М. Леонідова.** Графиня Божена — **А. Алмазова, З. Мізіненко.** Циганка — **С. Аппель, Ф. Пергамент.** Подруга — **М. Вербицька, Т. Суяркіна.** Тасило—**Д. Волков, К. Передерніков.** Каламан Зупан—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К Райданов.** Популеску—**Микола Іванов, О. Райданов.** Карл Ліпенберг—**В. Андреев, М. Іванов.** Чеко—**С. Бондаренко.** Циган—**С. Бондаренко, С. Грицюк.** Пенічек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур:**

13 лютого

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

15, 19, 20 (ранок) лютого

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

16 лютого

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **А. Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч** і **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева.** П'єро— **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський—**К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер. О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

БАЛЕТ:

Танець розбійників Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

17, 18, 20 лютого

Міллікер.

ПРЕМ'ЄРА

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Соляшанський.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф —**О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андреєв, Е. Бондаренко.** Катарин—**Т. Безяєва, М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть — **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05019. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 158. Тираж 2500

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

М. Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії.

Диригент—засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник—Д. ОВЧАРЕНКО

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—28 лютого 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—28 лютого 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
22	Вівторок	Д А Н К О	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
23	Середа	ЗАКРИТА ВИСТАВА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
24	Четвер	А І Д А	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
25	П'ятниця	ЧІО-ЧІО-САН	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
26	Субота	ФРА - ДІАВОЛО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
27	Неділя	ТРАВІАТА (р) Д А Н К О (в)	МАКАР ДІБРОВА (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (д) АННА КАРЕНИНА (в)	БІДНИЙ СТУДЕНТ (р) БАЯДЕРКА (в)
28	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6 (43) 21—28 лютого 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22, 27 лютого

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм. Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стом-

лених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

24 лютого

Дж. **Верді,**

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аїда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

26 ЛЮТОГО

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці поставлені **О. Галкіним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів **подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той** з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'ев, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

27 (ранок) лютого

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—П. Баленко.
Постава А. Геращенка.
Художник—Н. Соболь.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Танці в поставі О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон— **В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'ев, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР.

Флора Бервуа — Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка — В. Павленко, Л. Колодуб. Гастон де-Летор'єр — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Вільчур. Доктор Гренвіль — М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга — В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—Д. Риков, І. Морштейн; кларнет— Г. Риков, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

Артист Л. Лев'ятов в ролі Геральдо (опера „Лакме").

Фото Й. Куперштейна.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

22, 24, 25, 27 лютого

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл.

арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна**. Луїза, його дочка — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська**. Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко**. Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко**. Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко**. Лакей леді — **А. Троян**. Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський**.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**.

23 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика**.

Режисер — **В. Воронов**.

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом — **М. Крушельницький**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — **О. Сердюк**, лауреат Сталінских премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко**. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — **М. Покотило**, засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — **Р. Кіріна**. Срібний, майор адміністративної служби — **Ю. Тітов, М. Ошеровський**. Милозоров, полковник інтендантської служби — **М. Волошин**. Лікар, майор медичної служби — **Г. Снегірьов**. Скиба, майор — **О. Немзер**. Черних, гвардії капітан — **М. Кірін**. Артилеристи гвардійці: Несміян — **В. Мізіненко**; Делікатний — **М. Кононенко**, засл. артист УРСР; Харитонов — **В. Бондаренко**. Книш, молодий боєць — **В. Бережний**. Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов**. Бжозек, офіцер війська польського — **В. Лавров**. Петров, гвардії майор — **А. Троян**. Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко**.

Виставу веде **Д Бабенко**.

26 лютого

Квітка-Основ'яненко.

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила**.

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка**.

Концертмейстери — **Е. Пліщенко, М. Константинівська**.

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського**.

Танці в поставі **Е. Рабінович**.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Н. Лихо**. Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **О. Валуєва**. Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко**. Шельменко, його денщик — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик — **С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук**. Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна**. Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська**. Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко**. Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна**. Поміщик —

В. Лавров. Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.** Дія відбувається на Україні року 1835.

27 (ранок) лютого

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'еса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

22, 23, 26, 27 (день) февраля

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев, Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. **Полковник— В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье

Засл. арт. УССР И. Любич в роли Крумина („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

24, 25, 27 (утро) февраля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии.

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов, Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева, Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—

Артист Э. Коломийский в роли Пал Палыча („Кому подчиняется время“)

Фото А. Майденберга.

А. Воронович, нар. арт. УССР. Гринев, Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР, Гринев, Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова, Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова, Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова, Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин, Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР, **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов,**

Арт. Т. Прево в роли полковника („Кому подчиняется время")

Фото А. Майденберга.

В. Шаповалов. Женя, студентка — **Г. Агиевцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б) — **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Действие происходит в Москве; в наши дни.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5-ти картинах

Перевод **Н. Константиновой.**

Постановка заслуж. арт. УССР **И. Любича.**

Режиссер-ассистент — **В. Лизогуб.**

Художник — **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Генри Хиггинс — **Я. Азимов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. Зиновьева, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Полковник Пикеринг — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. Волин, Э. Коломийский.** Элиза Дулитл — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. М-с Пирс — **З. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Туберозова.** Клара — **А. Москаленко, Е. Опоприенко.** Фредди — **В. Лизогуб, Г. Сергеев.** Горничная — **Н. Скоркина.** Прохожий — **П. Пружанский.** Саркастический наблюдатель — **Т. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

27 февраля

По роману Л. Н. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

22, 24, 25, 26, 27 (ранок) лютого

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Дири гент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Анд-**

реев, Е. Бондаренко. Катарин—Т. Безяева, **М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть — **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

23 лютого

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота** і **В. Квасницького.** Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — **Л. Уманец, О. Федосов, Г. Охріменко, А. Зуб.** Ася Тройніна — **К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербицька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук — **Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна — **А. Алмазова, А. Коваленко.** Єльцов — **А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев — засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов— **А. Аркін, І. Білошенко.** Бірченко — **В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Бєліков — **С. Бондаренко.** Лейтенант — **И. Бурменко.** Комендант — **М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Ковальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

27 лютого

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

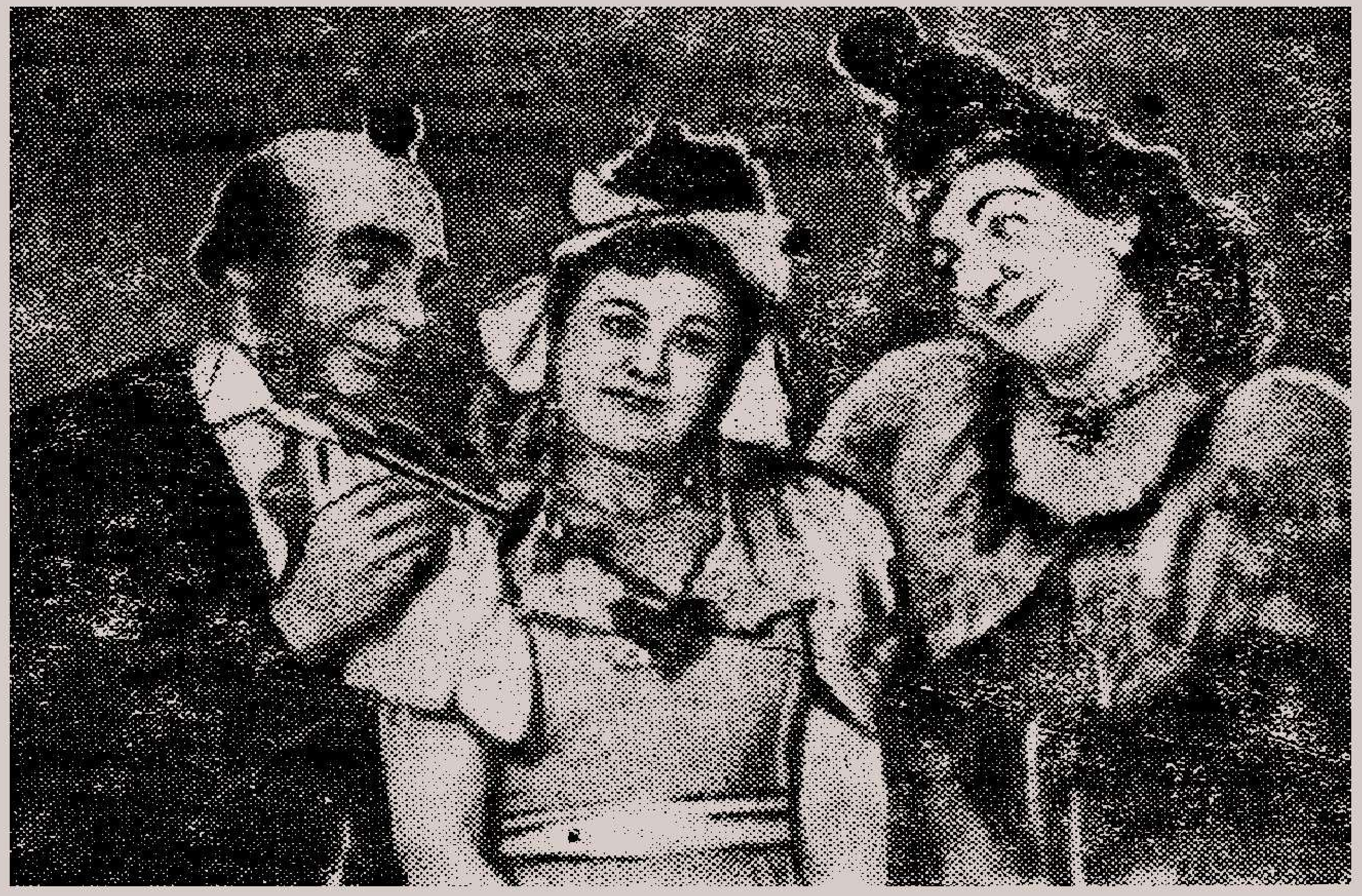
Одетта — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Марієтта—**С. Моркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охріменко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл.

арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреев.** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **Є. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — С. Бондаренко. Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Танець «Східня казка» виконують — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко. Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич. Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Піотревич, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

Веде виставу Н. Арбо.

Артист А. Аркін в ролі Амадея, арт. З. Мізіненко в ролі Латти, арт. Л. Романенко в ролі Амелії („Летуча миша").

Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видав Харківська філія „Українського театрального товариства"

ВЦ 05513. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 178. Тираж 1500

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка**

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

М. Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО

Харківський
державний ордена Леніна
академічний український
драматичний театр
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Анатолій БАРЯНОВ

Переклад І. Беркуна і С. Ковчанюка

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Постава режисерів
Л. КІНШИНОЇ
та М. ОШЕРОВСЬКОГО

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ
Музичне оформлення
М. КАНЕВСЬКОГО

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Лопе де Вега

„СОБАКА НА СЕНЕ“

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера А. ГЛАГОЛИНА
Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ
Музыка — А. ШАЦ
Танцы — Л. ГАЙ

Харківський Державний
Український Театр
МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Музика засл. діяча мистецтв Латв. РСР —
А. ЛЕПІНА

Текст А. Гендельштейна і І. Петрової

Переклад В. Сокола

„Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК"

(Кращий день її життя)

Музкомедія на 3 дії, 4 карт.

Постава М. АВАХА

Диригент — засл. арт. УРСР
С. СОЛЯЩАНСЬКИЙ

Художнє оформлення — С. ЙОФФЕ

Балетмейстер — В. НІКІТІН

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1 — 10 березня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 березня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	Вівторок	ЧІО-ЧІО-САН	ПО ТОЙ БІК	АННА КАРЕНИНА	БІДНИЙ СТУДЕНТ
2	Середа	ФРА - ДІАВОЛО	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
3	Четвер	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
4	П'ятниця	ФЛОРІЯ ТОСКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
5	Субота	ЕСМЕРАЛЬДА	ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
6	Неділя	Д А Н К О (р) БАЛ-МАСКАРАД (в)	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) ПО ТОЙ БІК (в)	АННА КАРЕНИНА (у) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (д) ТРИ СЕСТРЫ (в)	БІДНИЙ СТУДЕНТ (р) БІДНИЙ СТУДЕНТ (в)
7	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	ВИСТАВИ НЕМА
8	Вівторок	А І Д А	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (р) ПО ТОЙ БІК (в)	АННА КАРЕНИНА	БІДНИЙ СТУДЕНТ
9	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ВИСТАВИ НЕМА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
10	Четвер	ТРАВІАТА	ПО ТОЙ БІК	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БІДНИЙ СТУДЕНТ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7 (44) 1—10 березня 1949 р.

ФЕДІР ВОЛКОВ

Минуло 220 років з дня народження видатного діяча російського театру Ф. Г. Волкова.

Федір Волков вийшов з народу і, подібно до Ломоносова, був всебічно обдарованою людиною. Блискучий актор, Волков був також і поетом, і музикантом, і художником, і скульптором, Але особливо великі заслуги його перед російським театром.

Як актор, він з однаковим умінням виконував і трагедійні і комедійні ролі, причому величезний успіх, який мав він у глядачів, свідчить, наскільки близьке було його мистецтво різночинному демократичному глядачеві.

Гра Волкова була натхненна і разом з тим зовсім проста, без зайвої ефектності і пишномовної декламації. Він не був зіпсований ходульним, неприродним мистецтвом класицизму. Намагаючись принизити значення Волкова, буржуазна космополітична критика бундючно говорила про нього, як про „актора-самоучку“, що не бачив „великих зразків драматичного мистецтва“, при цьому під „великими“ мали на думці іноземні зразки. Так, Волков справді не перейняв іноземних зразків з їх класицистськими канонами. Як свідчив відомий просвітитель XVIII ст. М. І. Новіков, гра Волкова була „природна“. Мистецтво Волкова живилося з народної творчості і живих спостережень над тогочасним суспільним життям, яким цікавився він не збоку, а був його активним учасником, захищаючи в своїй боротьбі з реакцією та деспотизмом національні інтереси батьківщини.

Наскільки Ф. Волков був тісно зв'язаний з сучасним йому життям свідчить поставлений ним маскарад „Торжествующая Минерва“, ідея якого була—викрити розбещене й темне дворянство, хабарництво суддів, бюрократизм чиновництва і показати перемогу наук і чеснот.

В цьому маскараді Ф. Г. Волков виявив себе не тільки як актор, але і як талановитий режисер; він один керував величезним числом учасників. Проте маскарад цей коштував йому життя. Застудившись, Волков тяжко захворів і помер на 35-му році життя, в повнім розквіті своїх творчих сил.

Волков був людиною „великого й проникливого розуму, угрунтованого й здорового міркування і рідких обдаровань, прикрашений багатьма науками й наполегливістю“, — так писав про Волкова М. І. Новіков.

В особі Ф. Волкова російський театр мав палкого й благородного служителя. Інтереси батьківщини, інтереси російської театральної культури він ставив над усе. На служіння цим ідеалам віддав Волков увесь свій блискучий талант і глибокий розум, усе своє життитя.

За два століття, що відділяють нас від часів Волкова, виросла й небувало розквітла неозора й могутня нива російського реалістичного мистецтва, на якій Федір Волков був одним з перших її сіячів.

Д. Марінін.

5 березня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

6 (ранок) березня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм. Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, маміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркіс'янц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

6 березня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського)**.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман**.

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича**.

Художник — **Л. Горєвой**.

Постава танців **В. Нікітіна**

Хормейстер—**Є. Мариківський**.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова**. Ульріка — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес**. Паж — **В. Павленко**, **М. Раїк**. Герцог Річард — **З. Канзбург**. Ренато — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Горн — **І. Вільчур**, **Б. Малков**. Ріббінг — **М. Державін**, **Д. Діссар**. Сільвано— **Г. Коваль**. Суддя — **П. Строганов**. Слуга— **В. Хворост**.

8 березня

Дж. Верді.

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголощує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:
(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

9 березня

Б. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент — **І. Баусов.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх.

Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —
погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. Додін, П. Плавник.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі— **О. Галкін.** Головний евнух — **І. Дергаус.** Няня—**Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркіс'янц, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка— **І. Бруншгейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

10 березня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон— **В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, Н. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Бруншгейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

8 (ранок) березня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**
Диригент — **М. Каневський.**
Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко;** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **М. Кірін.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снєгірьов, В. Лавров, В. Бережний, В. Чекунов.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 3, 6 (утро), 8 марта

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский — **В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** зас арт. УССР. Варя Вронская, его жена **Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамрова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны — **Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич — **Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.**

Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2, 5, 7 марта

А. Софронов, лауреат Сталинской премии.

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

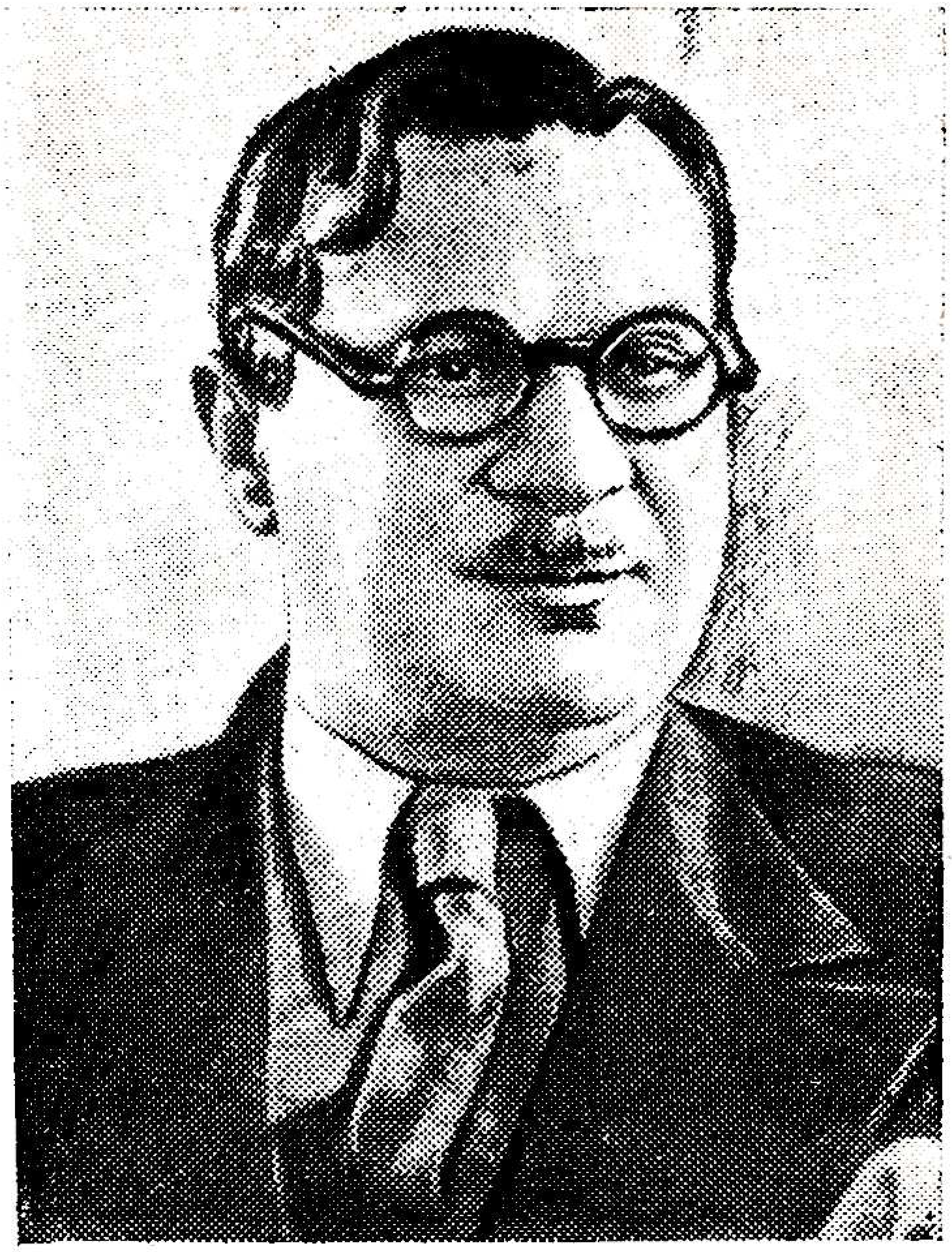
Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — **В. Золотарев,** засл. ф УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР, нев Виктор, его сын, студент ист- а МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР, **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)—**С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

Народ. арт. СССР А. Крамов в роли Зайцева („Московский Характер“)

Фото А. Майденберга.

Засл. арт. УССР В. Золотарев, в роли Гринева („Московский Характер")

Фото А. Майденберга.

4, 6 (день), 9 марта

Братья Тур и Шейнин.

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—

Арт. В. Лизогуб в роли Шмельца („Кому подчиняется время")

Фото А. Майденберга.

Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — Г. Агнивцева, А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

6 марта

А. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 2, 4, 5, 6, 8, 10 березня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андрєєв, Е. Бендаренко.** Катарин—**Т. Безяєва, М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

Виставу ведуть — **Н. Арбо та Н. Боровкова.**

Засл. арт. УзРСР Р. Уманська в ролі Лаури („Бідний студент")

Фото А. Майденберга.

3, 9 березня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **Г. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко в ролі Младека („Бідний студент")

Фото А. Майденберга.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05434. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 205. Тираж 2000.

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Лопе де-Вега

„СОБАКА НА СЕНЕ“

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера А. ГЛАГОЛИНА

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ

Музыка — А. ШАЦ

Танцы — Л. ГАЙ

Ціна 2 крб.

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ
фото-телеграфом
САМЫМ ДЕШЕВЫМ И УДОБНЫМ ВИДОМ СВЯЗИ
ПО ФОТО-ТЕЛЕГРАФУ МОЖНО ПЕРЕДАВАТЬ
1. Рукописи, машинопись, таблицы, сводки, подлинные документы, чертежи, фотографии на специальных фото-бланках
2. Текст и изображения фото телеграмм исполняются черной тушью и должны быть четкими, ясными.
Министерство связи СССР
Фото-телеграмма
Служебные отметки:
Плата за фото-телеграммы взимается не из расчета количество слов, а за размер фото-бланка
Размер буквы рукописного текста не должен быть меньше буквы машинописи
ПРИЕМ ФОТО-ТЕЛЕГРАММ И ВЫДАЧА ФОТО-БЛАНКОВ ПРОИЗВОДИТСЯ КРУГЛОСУТОЧНО
по адресу:
Центральный телеграф /пл. Фейербаха 15/
1 Отд. Вокзал. 3 Отд. - Главпочтамт
с 8⁰⁰ до 20⁰⁰ принимают 2 отд.
ФОТО-ТЕЛЕГРАММЫ принимаются в городах: Москва, Харьков, Киев, Ленинград.
Справки по тел. 3-51-08; 3-18-05

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Дісcар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

13 (ранок) березня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 березня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	П'ятниця	ФРА-ДІАВОЛО	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
12	Субота	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
13	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р)	МАКАР ДІБРОВА (р)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у)	РОЗБІЙНИКИ (р)
14	Понеділок	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (в)	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (день)	БІДНИЙ СТУДЕНТ (в)
15	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (в)	
16	Середа	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ПО ТОЙ БІК	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
17	Четвер	ЛАКМЕ	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
18	П'ятниця	ДУБРОВСЬКИЙ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
19	Субота	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
20	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
		ФРА-ДІАВОЛО (р) ДАНКО (в)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
				ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (у) АННА КАРЕНИНА (д) МЕЩАНЕ (в)	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК (ранок і вечір)

ВЕЛИКИЙ ПОЕТ-ДЕМОКРАТ

(1814—1949)

Минуло 135 років з дня народження великого українського поета-демократа Т. Г. Шевченка, творчість якого набула всесвітнього значення. Шевченко — це титан і основоположник нової української літератури, родоначальник її революційно-демократичного напрямку.

Творчість Шевченка просякнена палкою любов'ю до свого народу і глибокою ненавистю до його гнобителів. Поет жив думами і прагненнями трудового народу, мріяв про вільну нову сім'ю народів, огненним революційним словом художньої правди боровся за волю і щастя покріпачених мас.

«... Возвеличу
Малих отих рабів німих.
І на сторожі коло їх
Поставлю слово...»

На важкий, але почесний шлях революційної боротьби проти царського самодержавства вийшов Шевченко «во время люте».

У своїй доповіді про журнали «Звезда» та «Ленинград» т. Жданов говорив:

«Кращі представники російської демократичної інтелігенції в умовах царського ладу гинули за ці благородні високі ідеї, ішли на каторгу в заслання».

За гнівні слова правди, які запалювали кріпаків-бідноту на боротьбу з гнобителями народу — поміщиками, царським самодержавством — був загнаний і Шевченко на 10 років у заслання.

Проте ніякі знущання не могли зламати велетенського духу поета-демократа.

«Караюсь, мучуся, але не каюсь», відповідає він гнобителям народу.

Шевченко був однодумцем і другом великих російських революціонерів-демократів. Революційний світогляд його формувався під впливом кращих синів братнього російського народу — Чернишевського, Добролюбова, Бєлінського, Салтикова-Щедріна та інш.

Шевченко ясно бачив неминучу гибель самодержавства. Він писав:

«... Лютуй, лютуй,
Мерзенний старче. Розкошуй
В своїх гаремах. Із-за моря
Уже встає святая зоря.
Не громом праведним святим
Тебе уб'ють. Ножем тупим
Тебе заріжуть, мов собаку.
Уб'ють обухом...» («Неофіти»).

Творча спадщина Шевченка надзвичайно широка й багатогранна. Розглядаючи її, слід відзначити і драматургію поета.

Драматургічна творчість Шевченка кількісно невелика — «Назар Стодоля» та частково уривки з історичної драми «Микита Гайдай».

Але з листування поета з друзями й знайомими ми довідуємось, що драматургічні плани його були значно ширші і різноманітніші.

В драмі «Назар Стодоля» Шевченко відобразив історичні моменти боротьби низового козацтва з експлуататорською верхівкою козацької старшини XIX століття. Ця драма увійшла в репертуар радянського театру.

Шевченко любив театр і з виключною увагою ставився до гри акторів. Він був вимогливим до сценічного мистецтва. В його щоденнику є багато нотаток з приводу театральних вистав та гри акторів. Особливо близьким Шевченкові був великий російський актор, друг його — Михайло Семенович Щепкін. Їх, виходців з кріпацьких мас, поєднала одна мета—творити для народу.

Прекрасну оцінку Щепкіну, як акторові, якого поважає народ, дав Шевченко в листі до нього:

«... О, як би ти добре зробив, якби приїхав. Тут би тебе, преславного, на руках понесли твої безчисленні поклонники. Щасливий ти, дуже щасливий, мій славний, мій великий друже. Всі тебе бачили, всі до єдиного руського чоловіка, всі тебе знають і з любов'ю повторяють твоє обаятельное, прославленое ім'я».

Шевченко вимагав від мистецтва, і зокрема від сценічного, — простоти, природності, уміння глибоко розкривати почуття та переживання людські. Він ненавидів фальш і штукарство.

Народи Радянського Союзу, побудувавши під керівництвом комуністичної партії першу в світі соціалістичну державу, шанують пам'ять тих, хто в минулому боровся за волю і братерство трудящих.

Серед імен великих борців за щастя трудящих почесне місце належить Т. Г. Шевченкові.

З. Смоктій.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11, 20 (ранок) березня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці поставлені **О. Галкіним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються в сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди на побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

12, 18 березня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховане Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР; **Д. Козинець**. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес**, **Т. Барбітова**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург**, **В. Совалов**. Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар**, **Б. Малков**. Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер**, **Є. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур**, **Б. Малков**. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Фока, дядько її — **М. Державін**, **Б. Малков**. Поля, подруга «куми»— **В. Павленко**, **Л. Колодуб**. Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін**. Потап — **Г. Коваль**, **Н. Григор'єв**. Лукаш — **В. Хворост**. Кичига, кулачний боєць— **М. Державін**, **П. Скоробагатько**, **Г. Коваль**. Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний**, **А. Нікітін**. Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько**, **І. Вільчур**. Гість— **Н. Григор'єв**, **П. Скоробагатько**.

13 (ранок) березня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і ввільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І.Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

13, 15, 19 березня

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Переклад **Б. Бєльського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають

спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, шо красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат всесоюзного конкурсу вокалістів. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Пєтров** та **А. Базилевич.**

16 березня

Лео Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент—Г. Давидов

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двсрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік,** англійський офіцер — **Н. Григор'ев, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, М. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрод;** на флейті — **Б. Бутов, С. Манечив;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на глькенншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

17 березня

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державін, Б. Малков.** Троєкуров — **І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. **Дефорж — А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкін—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** **Гришка—В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'ев, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

20 березня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Лібретто — В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!— крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати— слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — О. Горохов, К, Троїцький. Начальник охоронців—О. Галкін, Я. Додін. Зобар — **М. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус,** К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12, 15, 16, 18, 19 березня

А. Баранов

Переклад І. Беркуна та С. Ковчанюка.

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова.** Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, А. Троян, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький.** Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії — **І. Гавришко.** Літня японка — **Н. Рантіс,** молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал — **О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова — **М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, В. Власовська.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка — **М. Коробчанська, Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Г. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

13, 20 березня

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер — **М. Константинівська.**

Засл. арт. УРСР М. Покотило в ролі фон Кальба („Коварство і любов")

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов**. Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова**. Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко**. Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Пєтрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **М. Кірін**. Лакей леді — **А. Троян**. Поліцаї — **Г. Снєгірьов, В. Лавров, В. Бережний, В. Чекунов**.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**.

Арт. О. Романенко в ролі президента („Коварство і любов")

Фото М. Савченка.

Л. Криницька, засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Гані („Макар Діброва")
Фото М. Савченка.

Арт. Н. Лихо в ролі Марії («Макар Діброва»)
Фото М. Савченка.

13 (ранок) березня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина —

17, 20 (ранок) березня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик — **В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 13 (день), марта

Братья Тур и Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Народн. арт. УССР А. Воронович в роли Ирины Гриневой („Московский характер")

Фото А. Майденберга.

13, (утро) 15, 17, 18, 19 марта

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината— **А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник плановсго отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР,

Засл. арт. УССР И. Любич в роли Потапова („Московский характер")

Фото А. Майденберга.

Засл. арт. УССР Л. Линецкая в роли Виржи („Преступление директора Риггса")

Фото А. Майденберга.

13, 20 (утро) марта

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молданов, В. Цветков.** Хэрри, учитель- **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

Арт. В. Цветков в роли Томми („Преступление директора Риггса")

Фото А. Майденберга.

ница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

16, 20 (днем) марта

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

20 марта

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шерем, Я. Эдельман.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11, 13, 15, 17 березня

Міллікер

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Нар. арт. УзРСР О. Івашутич в ролі Піфке („Бідний студент")

Фото А. Майденберга.

Арт. М Іванов в ролі Пуфке („Бідний студент")

Фото А. Майденберга.

Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР: **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андреев. Е. Бондаренко.** Катарин—**Т. Безяева, М. Вербицька.**

Арт. Н. Попова в ролі графині Палматіки („Бідний студент“)
Фото А. Майденберга.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Сєм'онов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

12 березня

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії

Текст **В. Шкваркіна.** Переклад **Н. Забіли.**

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—**Г. Охріменко.** Стефан—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена — **А. Аннікова, Т. Безяєва.** Мірабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай — **К. Передерніков.** Оттокар — **М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро — **І. Білошенко, А. Аркін.** Старий циган — **О. Арбо.** Секретар суду—**А. Зуб.** Пані — **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель — **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, В. Сєм'онов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

13 (ранок), 16 березня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **А. Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **М. Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч і Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева.** П'еро — **Микола Іванов.** Карманьйола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський — **К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкін.**

БАЛЕТ:

Танець «розбійників». Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семьонов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець «Вакханалія». Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семьонов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

18, 19, 20 березня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

ПРЕМ'ЄРА

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини.

Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова.**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**

Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов — **Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова — **А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова — **Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя — **М. Гавриленко.** Вася — **А. Зуб.** Шофер — **О. Бондаренко.** Маруся — **А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа — **Т. Бєзяєва, А. Лазуренко.** Касирка — **М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти — **І. Горох, Г. Рибалкін, С. Киричек, З. Рухманев.** Малов — **Є. Грицюк.** Власова — **Н. Чистякова, Ф. Пергамент.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л. Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Семьонов, В. Хільченко та весь ансамбль балету.**

Виставу веде **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“.

БЦ 06056. **Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44.** Зам. 222. **Тираж 3000.**

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Артель „РЕМТРИКОТАЖ“

открыла пункты по приему в ремонт чулочно-носочных и трикотажных изделий в следующих районах г. Харькова:

Пункт № 1 — Н.-Бавария, Лассаля, 11/13
Пункт № 2 — Октябрьская, 5
Пункт № 3 — Пассаж Промкооперации
Пункт № 4 — Орджоникидзевский р-н, ул. Сталина, 22.

Прием в ремонт производится от населения г. Харькова, общежитий, больниц, клиник и поликлиник.

Цены на ремонт снижены. Срок ремонта от 5 до 10 дней.

Правление артели „Ремтрикотаж“

В артели „ИНТРУД“

Харьковского Облкоопинсоюза

работают косметические кабинеты под наблюдением врача-косметолога.

В косметических кабинетах производятся все виды косметического массажа, удаление веснушек, угрей и других дефектов на коже лица.

Маски парафиновые, витаминовые, радиоактивные, уход за волосами.

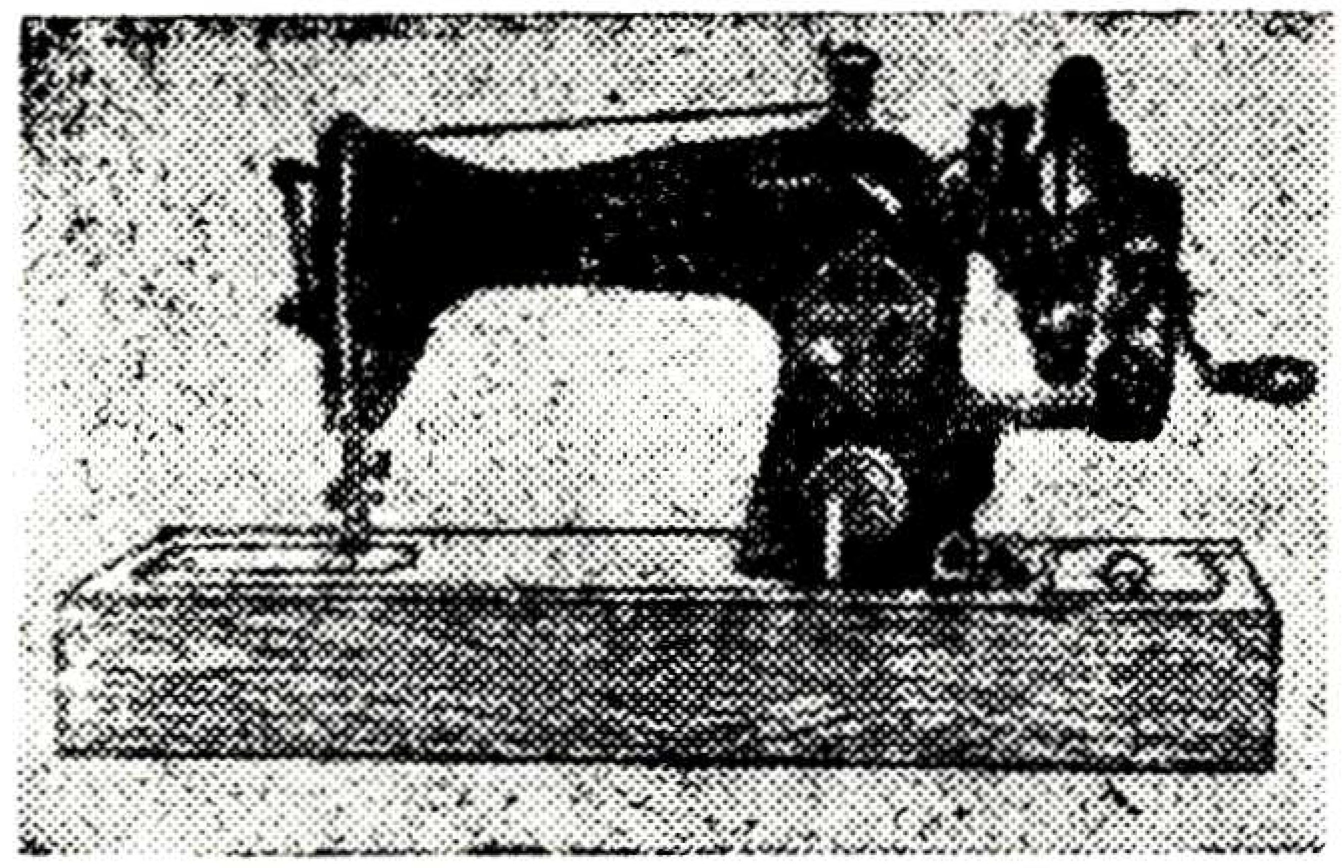
Бесплатные советы.

В кабинетах работают высококвалифицированные косметологи.

АДРЕСА: Косметический кабинет при парикмахерской № 2, Сумская, 3;
при парикмахерской № 10, Свердлова, 47/49;
при парикмахерской № 13, Пушкинская, 4.

ХАРЬКОВСКИЙ ФИРМЕННЫЙ МАГАЗИН

„УКРМАШПРИБОРСБЫТ“

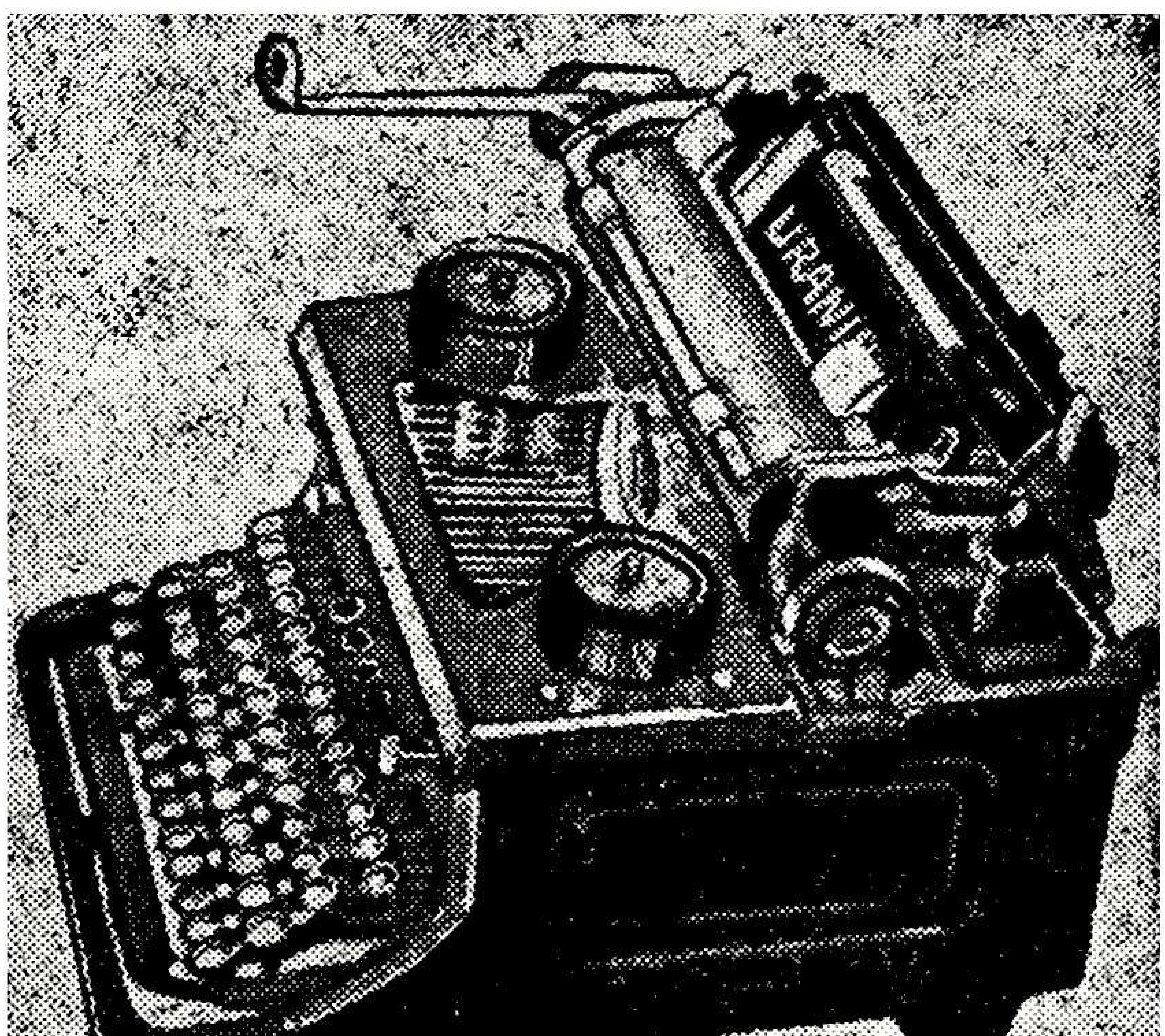

с 1-го марта 1949 г.

значительно снижены цены на часы — 30%-50%

Имеется большой выбор фурнитуры часов: наручные, карманные, настольные и стенные.

Пишущие машины, швейные машины, запчасти к ним, иглы, арифмометры, готовальни, сейфы несгораемые.

Для лабораторий научно-исследовательских институтов, заводов имеется большой выбор лабораторного оборудования, электроприборов и химпосуды.

Оплата по безналичному расчету ч/Госбанк.

Наш адрес: г. Харьков, Кацарская, 1, телефон 3-19-49, магазин „УКРМАШПРИБОРСБЫТ“.

Магазин открыт с 8 час. утра до 5 час. вечера, кроме понедельника.

Ціна 2 крб.

МИНИСТЕРСТВО ПИЩЕВОЙ
ПРОМЫШЛЕННОСТИ СССР

ТЭЖЭ

„ГЛАВПАРФЮМЕР"

ВПЕРВЫЕ ВЫПУЩЕНЫ НА РЫНОК

ОДЕКОЛОН и ДУХИ

„РАССВЕТ"

Нежный стойкий запах.

ТРЕБУЙТЕ в магазинах „Т Э Ж Э", Харпромторга, Главунивермага, аптеках и санмагазинах.

Цены с 1-го марта 1949 г.

СНИЖЕНЫ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 березня 1949 р.

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕТИТЕ

Харьковский универмаг

„ГЛАВУНИВЕРМАГ“

Министерства торговли СССР

В УНИВЕРМАГЕ И ФИЛИАЛАХ ИМЕЮТСЯ В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ ТОВАРЫ ВЫСОКОГО КАЧЕСТВА:

ткани, обувь, готовое платье, белье, трикотаж, чулки, предметы дамского и мужского туалета, радиоприемники, музыкальные инструменты, различная посуда, изделия из фарфора, хрусталя, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

Цены с 1-го марта ЗНАЧИТЕЛЬНО СНИЖЕНЫ.

Адреса Универмага: площадь Р. Люксембург и Тевелева.

Филиалы: Плехановская ул., Коммунальный рынок и поселок ХТЗ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 9 (46) 21—31 березня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22 березня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто — В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націлюючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але

ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати—слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К, Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **М. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Пєтров.**

23 березня

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Пєтров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР;

Е. Лейтес. Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

24, 25, 27 (вечір), 28, 29, 30, 31 (вранці) березня

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто **Б. Бєльського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна». Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров** та **А. Базилевич.**

25 (вранці) березня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у

вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора— **О. Люлін, А. Саркісянс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг— **М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

26 (вранці) березня

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент — **П. Баленко.**
Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Художник — **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника — **Ю. Лозинська.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Є. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, В. Павленко.** Квітка 1-ша — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Е. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Диригент—**П. Баленко.**
Виставу веде **С. Романівська.**

26 березня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) **М. Чайковського.**

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**
Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**
Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов —**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісянс.**

27 (вранці) березня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії. 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **І. Дергаус, Т. Агєєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

29 березня

Лео Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Текст І. Муратова

Диригент--П. Баленко.

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент — **Г. Давидова.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки брахміна має

стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського **браміна** Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова**, заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, М. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Бруннштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрод;** на флейті — **Б. Бутов, С. Манечив;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

30 березня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон — **В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець,**

А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін,** Б. Малков. Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова,** В. Семінаренко, Г. Водовозов, М. Ізотов, **О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

31 березня

Дж. Верді

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горевой.**

Постава танців **В. Нікітіна.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга — **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Веде виставу — **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

22, 31 березня

К. Ісаєв та **О. Галич**

Переклад **Ір. Стешенко**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**І. Стешенко, Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна

Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю—**М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снєгірьов.** Узбек—**В. Бережний.** Моряк—**В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

23, 24, 25, 29, 30 березня

А. Баранов

Переклад **І. Беркуна** та **С. Ковчанюка.**

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова.** Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко,**

Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Ігнатьєва („По той бік")

Фото М. Савченка

А. Троян, Г. Чорний. Болдирев Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький.** Сугіяма, офіцер японської військової місії—**В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко.** Літня японка — **Н. Рантіс,** молода японка—**Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки—**М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка—**О. Валуєва, В. Власовська.** Нецвєтаєв, співробітник японської

Арт. О. Валуєва в ролі Біляєвої („По той бік")

Фото М. Савченка

військової місії — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**М. Коробчанська, Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Г. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

22, 23, 25 (днем), 26 (днем), 27 (днем), 29 марта

Братья Тур и Шейнин

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Мартынов **Андрей** Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Арт. А. Танеева в роли Северовой („Московский характер")

Фото А. Майденберга

24, 25, 26, 27, 30 марта

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината— **А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР, **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР, **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов,

Арт. Я. Азимов в роли Кривошеина („Московский характер")

Фото А. Майденберга

демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

27 (утром) марта

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

31 марта

ПРЕМЬЕРА

Лопе де Вега

Перевод **М. Лозинского**

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шаца.**

Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**М. Шматченко.** Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо— ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо — **И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико — **И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро — **А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило— **М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся—**А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Безяєва, А. Лазуренко.** Касирка—**М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, Г. Рибалкін, С. Киричек, З. Рухманев.** Малов — **Є. Грицюк.** Власова — **Н. Чистякова, Ф. Пергамент.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л. Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Семьонов, В. Хільченко та весь ансамбль балету.**

Виставу веде **Н. Боровкова.**

24 (вранці) березня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Сємьонов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

26 березня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Поновлення **М. Аваха, М. Іванова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Соляшанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана—**А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін—**Л. Уманець.** Бонні—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв.** Генерал—**А. Мармур.** Лакей—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семьонов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 05487. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам. 239. Тираж 2500.

ХАРЬКОВСКАЯ МЕЖОБЛАСТНАЯ КОНТОРА

„ГЛАВКОНСЕРВ"

доводит до сведения граждан гор. Харькова

что фирменный магазин „Главконсерв" по ул. Свердлова, 35 получил и реализует в широком ассортименте:

овощные, соевые, фруктовые консервы, джем, повидло, варенье, а также томатную продукцию и натуральные фруктовые соки.

Такой же ассортимент консервных изделий имеется в продаже в нашем павильоне на Центральном Коммунальном рынке и КИОСКЕ на Сумском базаре.

Магазин и торговые точки покупают у населения в неограниченном количестве стеклянные консервные банки по ценам прейскуранта.

„ГЛАВКОНСЕРВ"

Харьковский Обл. Совет ОХОТНИКОВ и РЫБОЛОВОВ

„У. Д. О. О. Р."

г. Харьков, Торговый пер. № 2.

В магазинах города Харькова и районах области производит продажу

ВСЕ ДЛЯ ОХОТНИКА

Охотружья всех фирм и калибров, боеприпасы: порох, дробь, капсюли, пыжи, патроны, охот. гильзы и прочие охотничьи спорттовары.

ВСЕ ДЛЯ РЫБОЛОВА

Невода, бредни, сети, наметки, вентеря, удилища, крючки, лесы разные и проч. товары.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ: Магазин № 1, пл. Р. Люксембург № 18.

№ 2, Коммунальный рынок (крыт. ряды)

Ціна 2 крб.

Артель „БЫТОВЫЕ ПОРУЧЕНИЯ“

Харьковского Облмногопромсоюза

ОТКРЫЛА

следующие цеха и пункты бытового обслуживания:

ПУНКТЫ ПРИЕМА В ХИМЧИСТКУ ВЕРХНЕЙ ОДЕЖДЫ

(Сумская № 21, Свердлова № 9, 19, пер. Короленко № 6) принимают заказы на мелкую и крупную хим. чистку и глажку верхней одежды.

ШВЕЙНЫЕ МАСТЕРСКИЕ ПО РЕМОНТУ ВЕРХНЕЙ ОДЕЖДЫ

Сумская № 21, Проспект Сталина № 8, Свердлова № 9, 19).

Полотерный цех (Гиршмана № 17) принимает индивидуальные заказы на полотерные работы, на укладку нового паркета, ремонт старого паркета с посылкой людей на дом, кроме того заключает договора с организациями на полотерные работы, укладку и цыклевку паркета.

Протезный цех (Конторская ул. № 11) принимает в ремонт протезы всех видов, а также бандажи и пояса.

Галантерейная мастерская (ул. Свердлова № 19) производит ремонт ручных чемоданов, портфелей, зонтиков, дамских сумок, поясов кожаных и т. п.

Пункт по подборке мехов и ремонту головных уборов (ул. Свердлова № 17) принимает индивидуальные заказы на подборку мехов и ремонт головных уборов (фуражек и шапок).

Золотошвейная мастерская (ул. Свердлова № 19) изготовляет всевозможные погоны, петлицы, крабы и др. знаки различия всех родов войск, а также художественную вышивку знамен золотой и серебряной канителью и шелками.

Стекольный цех (Коммунальный рынок — овощные ряды) принимает индивидуальные заказы на остекление окон из материала артели и с посылкой стекольщиков на дом.

Работы производятся качественно и в срок.

ЦЕНЫ НА ВСЕ ВИДЫ РАБОТ С Н И Ж Е Н Ы.

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 квітня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	КОНФЕРЕНЦИЯ ЗРИТЕЛЯ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
2	Субота	БАЛ-МАСКАРАД	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
3	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (р) ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (в)	ПО ТОЙ БІК (вранці та ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (у) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (д) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (в)	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК (р) ПРИНЦЕСА ЦИРКУ (ввечері)
4	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
5	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
6	Середа	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	СОБАКА НА СЕНЕ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
7	Четвер	Д А Н К О	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
8	П'ятниця	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ЛЕТУЧА МИША
9	Субота	ДУБРОВСЬКИЙ	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	АРШИН МАЛ АЛАН
10	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в)	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (р) ПО ТОЙ БІК (в)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у) МЕЩАНЕ (днем) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (веч).	АРШИН МАЛ АЛАН(р) Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК (в)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 10 (47) 1—10 квітня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1, 10 квітня

10/IV дійсний абонемент сер. «Г», талон 1.

Ц. Пуні.

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона

за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди щоб розважитися з Есмеральдою Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — **Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері — **А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора — **О. Люлін, А. Саркісянс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг — **М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко,**

М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер**; на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер**; на арфі—**А. Гельрот.**

2 квітня

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**
Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник — **Л. Горєвой.**
Постава танців **В. Нікітіна.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерігатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Горн—**Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

3 (вранці), 6, 10 (вранці) квітня

6/IV дійсний абонемент сер. «А», талон 1.

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто Б. Бельського

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша котіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято

порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька; Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Пєтров** та **А. Базилевич.**

3 квітня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати

Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але вупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона. Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеев, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

7 квітня

Абонемент сер. «Б» талон 1.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто — В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду пере-

можцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати—слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **М. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

8 квітня

Абонемент сер. «П», талон 1.

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**Л. Колодуб, В. Павленко.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап —

Н. Григор'єв, Г. Коваль. Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

9 квітня

Абонемент сер. «В», талон 1.

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Маша— **Н. Ісламова, К. Морозова.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Архип—**Д. Державін, Б. Малков.** Троєкуров — **І. Бронзов,** народний арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкін—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Антон— **М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Н. Коротківх, Н. Лисова, Є. Носенко, С. Смулянська.**

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 5, 10 (вранці) квітня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер—при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко;** лауреат Сталінської премії. нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд—син його, майор— **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Герасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костю-**

ченко. Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї—**Г. Снєгірьов, В. Бережний, В. Лавров, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Арт. Г. Гончарова в ролі Миколаєвої (вона ж Драгоєва).
(«По той бік»)

Фото М. Савченка.

2, 3, 8, 9, 10 квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковчанюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народн. артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов,

Арт. С. Кошачевський в ролі Нєцвєтаєва («По той бік»)

Фото М. Савченка.

білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Фєдосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії—**С. Кошачевський,** Мансуров, співробітник японської військової місії—**Г. Снегірьова.** Лаврова Інна, емігрантка—**Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Г. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані—**О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

6 квітня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

7 квітня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник – **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **Н. Герасімова, В. Чистякова,** народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський.** Серкін, шеріф—**О. Немзер, О. Подорожній.** Чак Уоррен—**М. Микитенко.** Б. Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

2, 3 (днем), 7, 9, 10 (утром) апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** народн. арт. СССР; **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома

Арт. К. Гайжевская в роли Полозовой («Московский характер»)

Фото А. Майденберга.

станкозавода — В. Карпенко. Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

3 (утром), 5, 6 апреля

Лопе де Вега

Перевод **М. Лозинского**

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

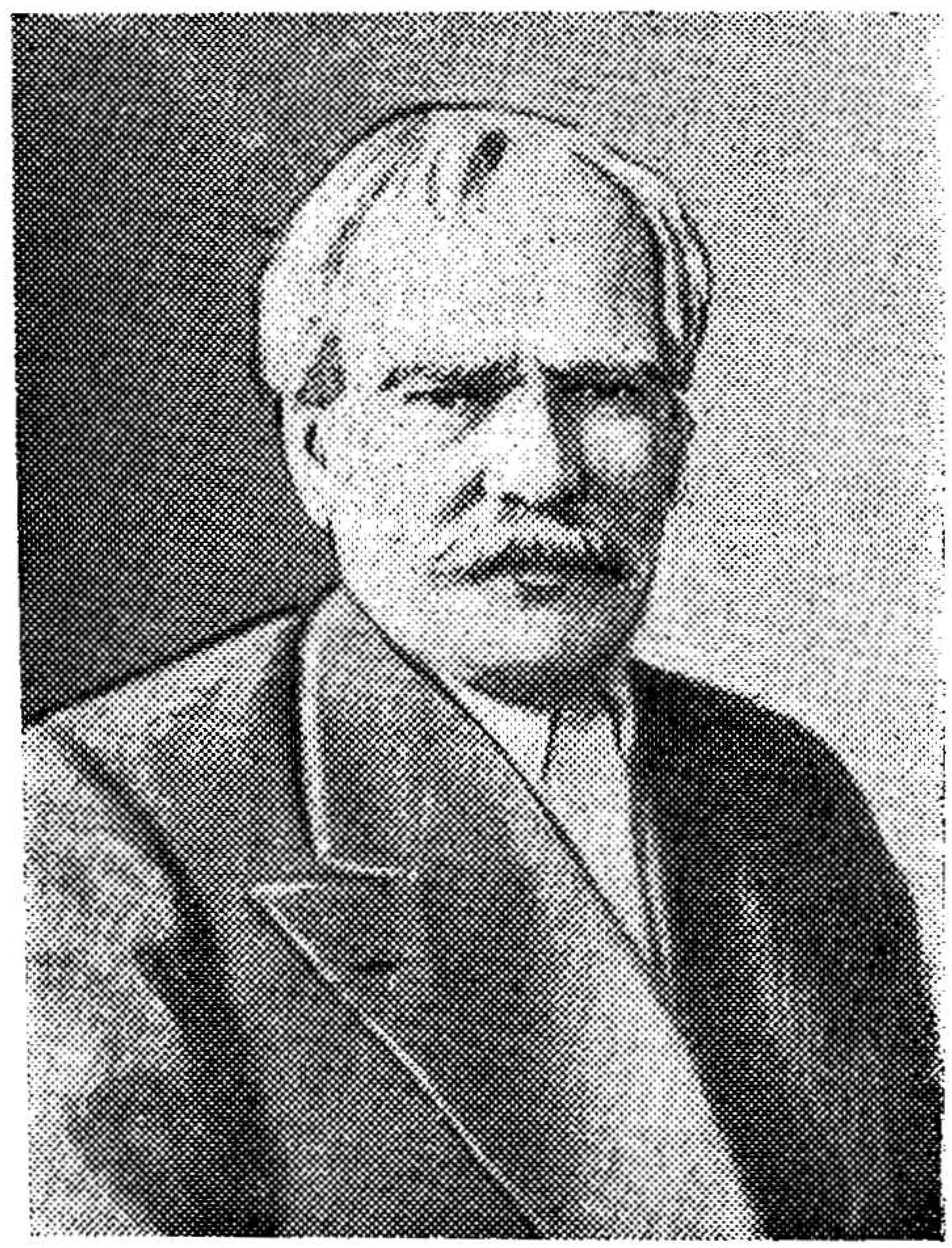
Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секре-

Засл. арт. УССР П. Осокин в роли Гринева («Московский характер»)

Фото А. Майденберга.

тарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо — ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

3, 8, 10 апреля

Братья Тур и Шейнин

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — Б. **Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник—**В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский, М. Таранов.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молданов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—**Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

10 (днем) апреля

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Е. Леонидова, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**Э. Коломийский, А. Крамов,** нар. арт. СССР. Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 2, 3 (вранці), 5, 7, 10 квітня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини
Текст **А. Гендельштейна** і **І. Петрова**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**
Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білашенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся—**А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Безяєва, А. Лазуренко.** Касирка—**М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, С. Киричек, Г. Рибалкін, З. Рухманев.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кованець, Е. Коновальченко, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

3 квітня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Міс Мабель—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Містер Ікс—**Д. Волков, П. Уманець.** Гоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз—**І. Білашенко, О. Райданов.** Мішель — **А. Аркін.** Корбо — **Н. Гавриленко.** Ренар — **В. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало—**Т. Безяєва, М. Вербицька.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Балацький, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Мелехов, Б. Хильченко.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

Арт. К. Великосельська в ролі Броніслави («Бідний студент»)

Фото Майденберга

6 квітня

Мілікер

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР: **К. Райданов.** Графиня Палматіка **А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міццер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева,** Губернатор Олендорфа—**А. Аркін, О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білашенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери—**І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану—**Б. Андреев, Е. Бондаренко.** Катарин—**Т. Безяева, М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Лісновська, Р. Нікітіна.**

Мазурка. Виконують: **В. Балацький,**

Арт. Т. Охріменко в ролі Владека («Бідний студент»)

Фото Майденберга

О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Б. Хильченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

8 квітня

Й. Штраус

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана** і **Вольпіна.** Переклад **Шипова.**

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художне оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Білашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія—**Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**М. Вербицька, З. Мізіненко.** Франк—**О. Райданов.** Черговий—**Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Лісничий — **М. Гавриленко.** Невідомий—**В. Андреєв.** Молодий чоловік—**А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семьонов, Б. Хильченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

9, 10 (вранці) квітня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художне оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісич, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білашенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР Асья—**Т. Безяева, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семьонов, Б. Хильченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видав Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 06671. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 257. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕЩАЙТЕ МАГАЗИНЫ и КИОСКИ

„ХАРПРОМТОРГА"

В магазинах и киосках имеются в большом выборе:

ткани, обувь, готовое платье, трикотаж, чулочно-носочные товары, парфюмерия, музыкальные инструменты, различная посуда, фарфор, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

Цены с 1-го марта значительно снижены.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

ГОТОВОГО ПЛАТЬЯ
— маг. № 54, ул. Свердлова, 7.
— маг. № 68, ул. Энгельса, 29.

ГОЛОВНЫЕ УБОРЫ
— маг. № 84, ул. Свердлова, 10.
— маг. № 40, пр. Сталина, 8.

КУЛЬТТОВАРЫ
— маг. № 60, пр. Сталина, 2.
— маг. № 33, ул. Свердлова, 27.
— маг. № 53, ул. Энгельса, 29.

ФАРФОР и ЮВЕЛИРНЫЕ ИЗДЕЛИЯ — маг. № 93, пл. Тевелева, 9.

„ВСЕ ДЛЯ ПОДАРКОВ" — маг. № 75, пл. Р. Люксембург.

МЕТАЛЛО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ — маг. № 24, ул. Своб. Академии, № 33.
маг. № 51, Рыбная площадь.

Кроме того, в системе Харпромторга имеются комиссионные магазины, принимающие от населения вещи на комиссию.

ГРАЖДАНЕ, пользуйтесь услугами комиссионных магазинов!

ИХ АДРЕСА:
маг. № 2, пл. Тевелева, 12.
маг. № 8, ул. Свердлова, 10.
маг. № 9, ул. Св. Академии, 33.
маг. № 4, пр. им. Сталина, 11.
маг. № 67, ул. Энгельса, 29.
маг. № 39, ул. Св. Академии, 20.
маг. № 71, Холодногорский рынок

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 квітня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
12	Вівторок	ФРА-ДІАВОЛО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
13	Середа	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	АННА КАРЕНИНА	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
14	Четвер	ТРАВІАТА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
15	П'ятниця	ПІКОВА ДАМА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
16	Субота	НАТАЛКА ПОЛТАВКА	ПО ТОЙ БІК	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
17	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (вранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ПО ТОЙ БІК (вранці і ввечері)	ТРИ СЕСТРЫ (у) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (д) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (в)	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ (вранці і ввечері)
18	Понеділок	ТРАВІАТА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
19	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	ПО ТОЙ БІК (вранці і ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
20	Середа	ЧІО-ЧІО-САН		СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 11 (48) 11—20 квітня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

12 квітня

Абонемент сер. «З», талон 1.

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**
Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **П. Шигимага.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються в сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди на побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обви-

нувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка — **Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо—**М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

13, 17 (вранці) квітня

17—абонемент сер. «Л», талон 1.

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеев, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14, 18 квітня

14—абонемент сер. «Ж», талон 1.
18— » «М», » 1.

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—П. Баленко.
Постава А. Геращенка.
Художник—Н. Соболь.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Танці в поставі О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій

близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, М. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

15 квітня

Абонемент сер. «Е», талон 1.

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — Н. Миронович.

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому ввижається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—**Свєта Саркісянс.**

16 квітня

Абонемент сер. «О», талон 1.

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горєвой, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніє».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона

простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно напідпитку. Макогоненко— сільський багатій і кровосос — любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винуждений подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зраділий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони— «злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями, вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і зрештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний жених.

Настирливими благаннями мати виривае у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, ніби **«по довгому розмишленію»** він зрозумів, що **насильно милим** не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніе».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР. Терпелиха—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола—**А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Дісcар, Д. Державін, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Петров.**

17 квітня

Абонемент сер. «Р», талон 1.

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто **Б. Бельського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться не-

видимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, шо красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна». Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров.**

20 квітня

Абонемент сер. «Н», талон 1.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горевой.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**М. Григор'єв Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА

АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

12 квітня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер—при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії. нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд—син його, майор—**С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Герасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костю-**

ченко. Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Пєтрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї—**Г. Снегірьов, В. Бережний, В. Лавров, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

13 квітня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило.** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

14 квітня

К. Ісаев та О. Галич

Переклад Ір. Степенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня

Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**І. Стешенко, Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **Р. Кіріна, П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Людина в картатому пальто — **О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снегірьов.** Узбек—**В. Бережний.** Моряк—**В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, В. Лавров, О. Онофрієнко, С. Орлюк, Р. Рубанович, А. Троян, Г. Чорний.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Артист В. Мізіненко в ролі Сугіями («По той бік»).
Фото М. Савченка.

15 квітня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінских премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби — **М. Ошеровський, Ю. Тітов.** Мілозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського —**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

16, 17 (вранці та ввечері), 19 (вранці) квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковчанюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

Засл. арт. УРСР М. Кононенко в ролі генерала-майора Батуріна.
Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народн. артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії—**С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії—**Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані—**О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

12, 14, 15, 16, 19, 20 апреля

Лопе де Вега

Перевод **М. Лозинского**

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо — ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

13 апреля

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

17 (утром) апреля

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

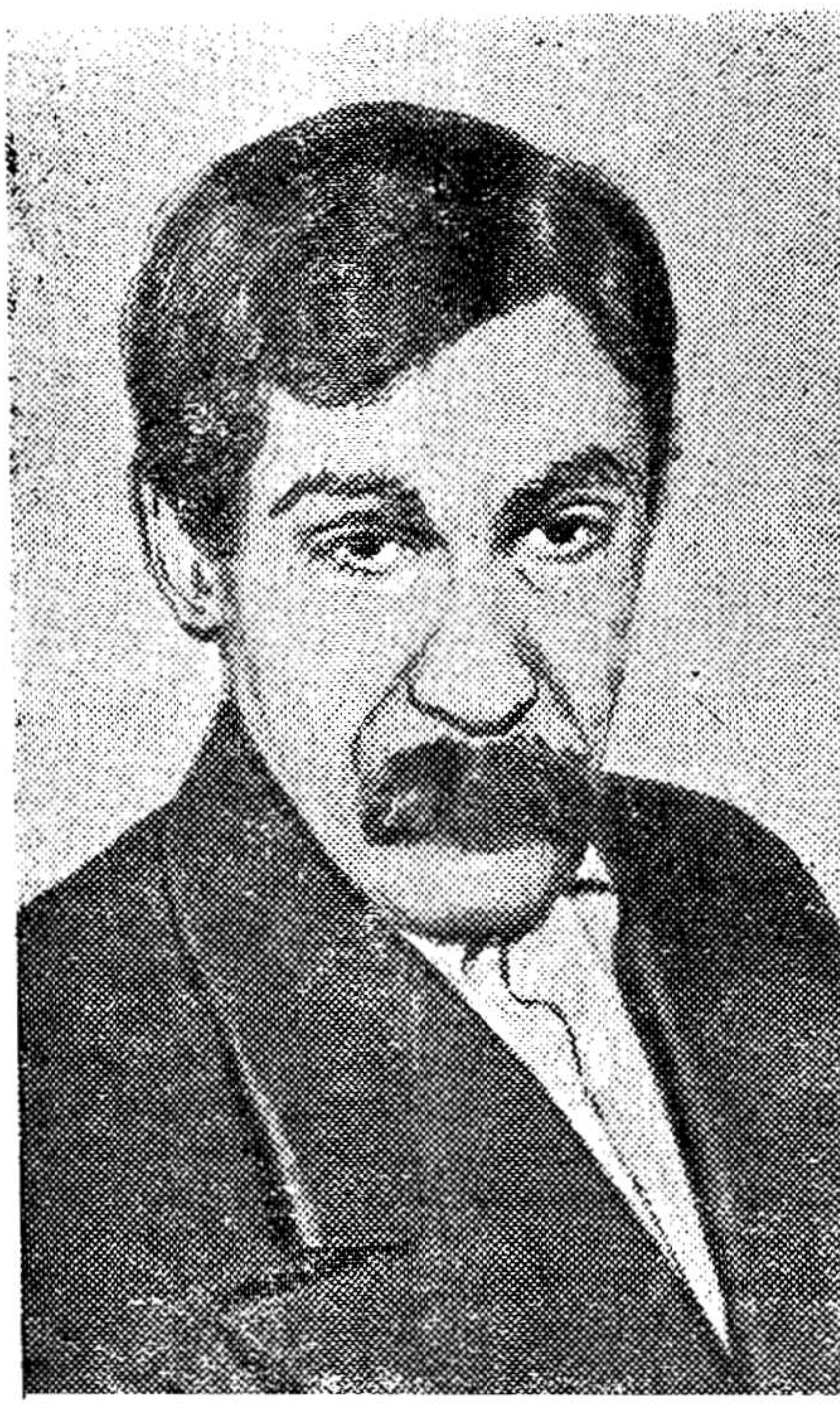
Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист П. Пружанский в роли Гринева («Московский характер»).
Фото А. Майденберга.

17 (днем) апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевча, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Сте-

Артистка К. Суковская в роли Полозовой («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

панович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов**, народн. арт. СССР; **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода—**Т. Прево.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

17 апреля

Братья Тур и Шейнин

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич**, заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев**, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

12, 13, 14, 16, 17 (вранці і ввечері), 19 квітня

А. Арго, М. Адуєв

Ш. Лекок

ПРЕМ'ЄРА

ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ

Опера-буф на 3 дії. Переклад **І. Муратова.**

Постава **Л. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.
Диригент—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР.
Оформлення **Н. Соболя.**
Балетмейстер—**В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Балеро д'Алькаразас — **М. Іванов.** Донна Аврора—**Н. Попова.** Жірофле-Жірофля—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Пакіта—**К. Великосельська, В. Омельченко.** Педро—**К. Райданов.** Мурзук—**О. Райданов.** Маракскін—**Л. Уманець.** Адмірал Матаморос — **Л. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Кузени—**І. Бурменко, М. Гавриленко, А. Зуб, В. Рухманов.**

БАЛЕТ:

1. Мавританський танок.
2. Іспанський танок.
3. Вальс.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борісова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Г. Осадча, В. Семьонов, Б. Ройфа, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде—**Н. Арбо.**

15, 20 квітня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини
Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**
Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білашенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся—**А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Бєзяєва, А. Лазуренко.** Касирка—**М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, С. Киричек, Г. Рибалкін, З. Рухманев.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борісова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальченко, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 07179. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 292. Тираж 2000.

Харківський Державний

Український Театр

МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Музика лауреата Сталінської премії
В. МОКРОУСОВА

Текст лауреата Сталінської премії
І. ЛУКОВСЬКОГО

Переклад В. СОКОЛА

„РОЗА ВІТРІВ“

Музкомедія на 3 дії

Постава І. РАДОМИСЬКОГО
Художник — С. ЙОФФЕ
Балетмейстер — В. НІКІТІН

Ціна 2 крб.

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

■ ■ ■

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ

А. СУХОВО-КОБЫЛИН

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х действиях

Постановка засл. артиста УССР
И. ЛЮБИЧА

Художник Ю. РЫЖИКОВ

Режиссер-ассистент
Э. КОЛОМИЙСКИЙ

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—30 квітня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	Четвер	А І Д А	ЗАКРИТА ВИСТАВА	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
22	П'ятниця	Ф А У С Т	ЗАКРИТА ВИСТАВА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	РОЗА ВІТРІВ
23	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	РОЗА ВІТРІВ
24	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (вранці)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (вранці)	АННА КАРЕНИНА (утром)	РОЗА ВІТРІВ
		Т Р А В І А Т А (ввечері)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (днем) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (вечером)	
25	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	
26	Вівторок	Ф А У С Т	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	
27	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ПО ТОЙ БІК	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
28	Четвер	Ф А У С Т	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
29	П'ятниця	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	
30	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 12 (49) 21—30 квітня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 квітня

Абонемент сер. «И», талон 1.

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголощує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Е. Рекало.** Аїда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

22, 26, 28 квітня

22/IV **абонемент сер. «Д», талон 1.**
26/IV **абонемент сер. «Л», талон 2.**
28/IV **абонемент сер. «К», талон 1.**

ПРЕМ'ЄРА

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія І, картина І

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на війну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не має сили відмовитись від можливості приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Ієзуїти співають месу.

Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

23, 24 (вранці), 30 квітня

23/IV **абонемент сер. «С», талон 2.**
30/IV **абонемент сер. «Б», талон 2.**

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

За однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою при-

їздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі цариці Мілітріси.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Нар. арт. УРСР А. Левицька в ролі ткачихи, середньої сестри.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та

про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі царя Салтана.
(«Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька,**

Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров.**

Артист В. Бутков в ролі царевича Гвідона. («Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

24 квітня

Абонемент сер. «П», талон 2.

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського**

Диригент—П. Баленко.

Постава **А. Геращенка.**

Художник—Н. Соболь.

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається їй в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут**, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **О. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семінаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Бруннштейн, Ф. Хоміцер; гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

27 квітня

Абонемент сер. «Е», талон 2.

Б. Асаф'єв

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент — **І. Баусов.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці

розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —
погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова**. Вацлав, її женних—**Я. Додін, П. Плавник**. Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус**. Зарема—**Н. Виноградова**. Гірей—**О. Горохов**. Нуралі—**О. Галкін**. Головний евнух — **І. Дергаус**. Няня—**Є. Пориваєва**.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова. В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркіс'янс, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн**, віолончель—**Е. Хоміцер**.

29 квітня

Абонемент сер. «З», талон 2.

М. Римський-Корсаков

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка — **О. Виноградова**, заслужена артистка УРСР; **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Любаша — **А. Левицька**, народна артистка УРСР; **Е. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Вомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**О. Мейер, К. Морозова.** Дуняша її дочка, подруга Марфи — **О. Носенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **Є. Івіна.** Боярин — **П. Скоробагатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою, восени 1572 р.

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

23, 24, 26, 28, 29, 30 квітня

ПРЕМ'ЄРА

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінської премії, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст—її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента—редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР. Коста Варра—депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна—його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм—робітниця танкового заводу, комуністка—**М. Коржова.** Кум Стебан — землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно—міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно—його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн—секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера—міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов—її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч—глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса—монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс—крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц—його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел—журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл — з Нью-Йорка—представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Фімус—землероб — **В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**М. Волошин, М. Кірін, Г. Снєгірьов, З. Біляева.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**В. Худякова, Т. Довженко, Н. Хомова.** Члени делегації—**Р. Рубанович, В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

27 квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад **І. Беркуна** та **С. Ковганюка.**

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

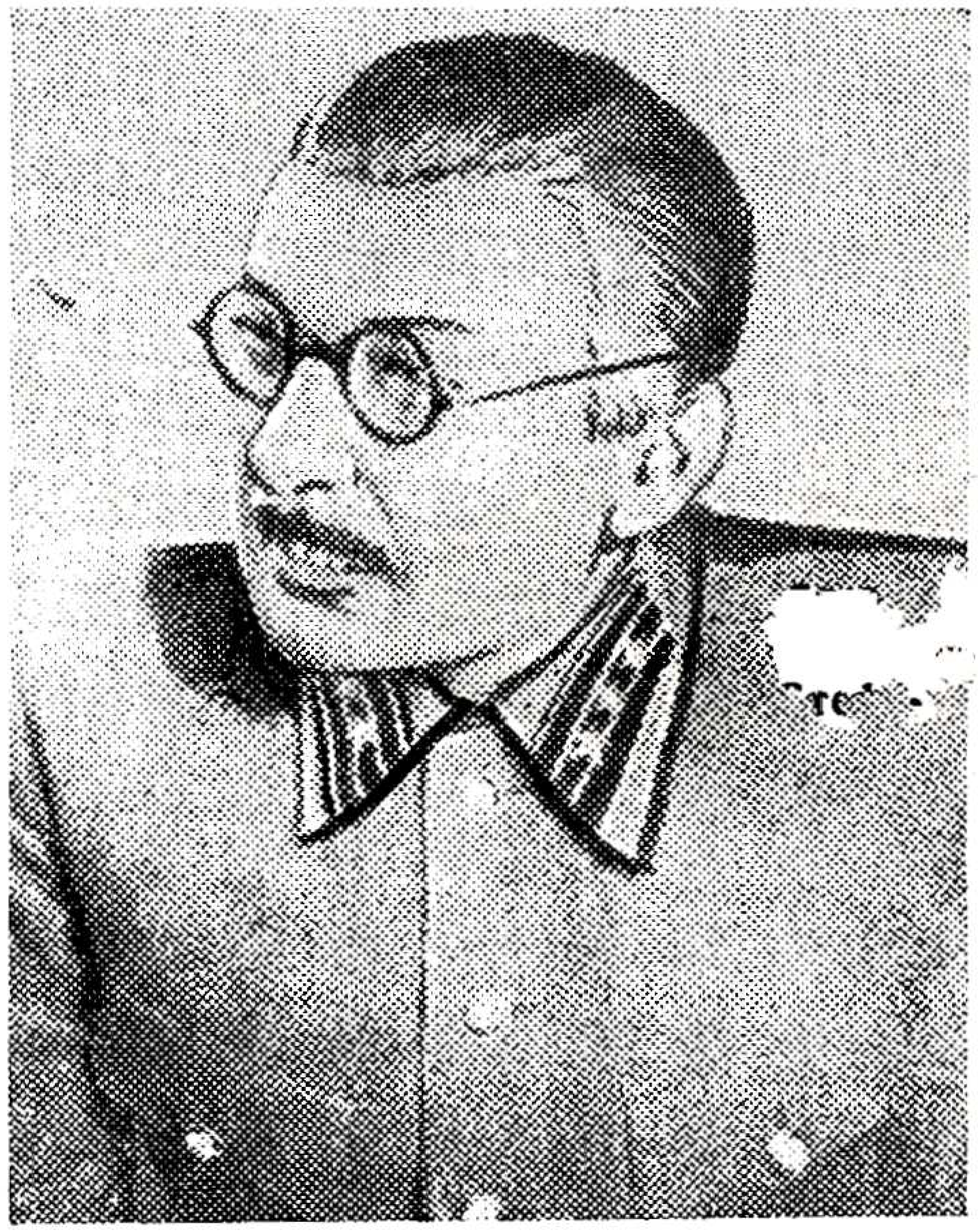
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.**

Арт. С. Верхацький в ролі Мудзімури («По той бік»).

Фото М. Савченка.

Арт. І. Костюченко в ролі Болдирева Володимира («По той бік»).

Фото М. Савченка.

Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка—**О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії—**С. Кошачевский.** Мансуров, співробітник японської військової місії—**Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані—**О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 23, 24 (днем), 26 апреля

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо — ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Засл. арт. УССР Н. Тамарова в роли Дианы («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

22, 30 апреля

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Ту-**

березова. Карташев Федор Демьяныч— П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник— В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист УССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш—Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—В. Венцковский, В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн— Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид—А. Москаленко. Савицкий—В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Арт. А. Волин в роли Тристана («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

Арт. Г. Ратальский в роли Теодоро («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

24 (утром) апреля

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР А. Крамова.
Режиссер—В. Лизогуб.
Художник—М. Беспалов.
Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня

Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

Арт. Р. Брилинг в роли Кривошеина («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

24, 29 апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станко-

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21 квітня

Ш. Лекок

ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ

Опера-буф на 3 дії А. Арго, М. Адуєва.
Переклад **І. Муратова.**

Постава **Л. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.
Диригент—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР.
Оформлення **Н. Соболя.**
Балетмейстер—**В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Балеро д'Альказарас — **М. Іванов.** Донна Аврора—**Н. Попова.** Жірофле-Жірофля—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Пакіта—**К. Великосельська, В. Омельченко.** Педро—**К. Райданов.** Мурзук—**О. Райданов.** Мараскін—**Л. Уманець.** Адмірал Матаморос — **Л. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Кузени—**І. Бурменко, М. Гавриленко, А. Зуб, В. Рухманов.**

БАЛЕТ:

1. Мавританський танок.
2. Іспанський танок.
3. Вальс.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борісова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Ліснovська, Р. Нікітіна, Г. Осадча, В. Семьонов, Б. Ройфа, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде—**Н. Арбо.**

22, 23, 24 квітня

ПРЕМ'ЄРА

Б. Мокроусов, лауреат Сталінської премії.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії. Текст І. Луковського, лауреата Сталінської премії.

Постава **І. Радомиського.**
Диригент— **М. Хайкін.**
Художник—**С. Йоффе.**
Балетмейстер— **В. Нікітін.**
Режисер-лаборант— **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катерина—**Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посошков—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарєв—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза—**Н. Аннікова, З. Мизиненко.** Тарас Передряга — **К. Передерніков.** Ілля Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров—**І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білашенко, О. Райданов.** Юсуф Паша—**М. Мармур.** Смайсл—**І. Бурменко, М. Гавриленко.** О'Перрі — **Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць.
2. Іспанський танець.
3. Весільний танець.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Д. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснovська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть—**Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

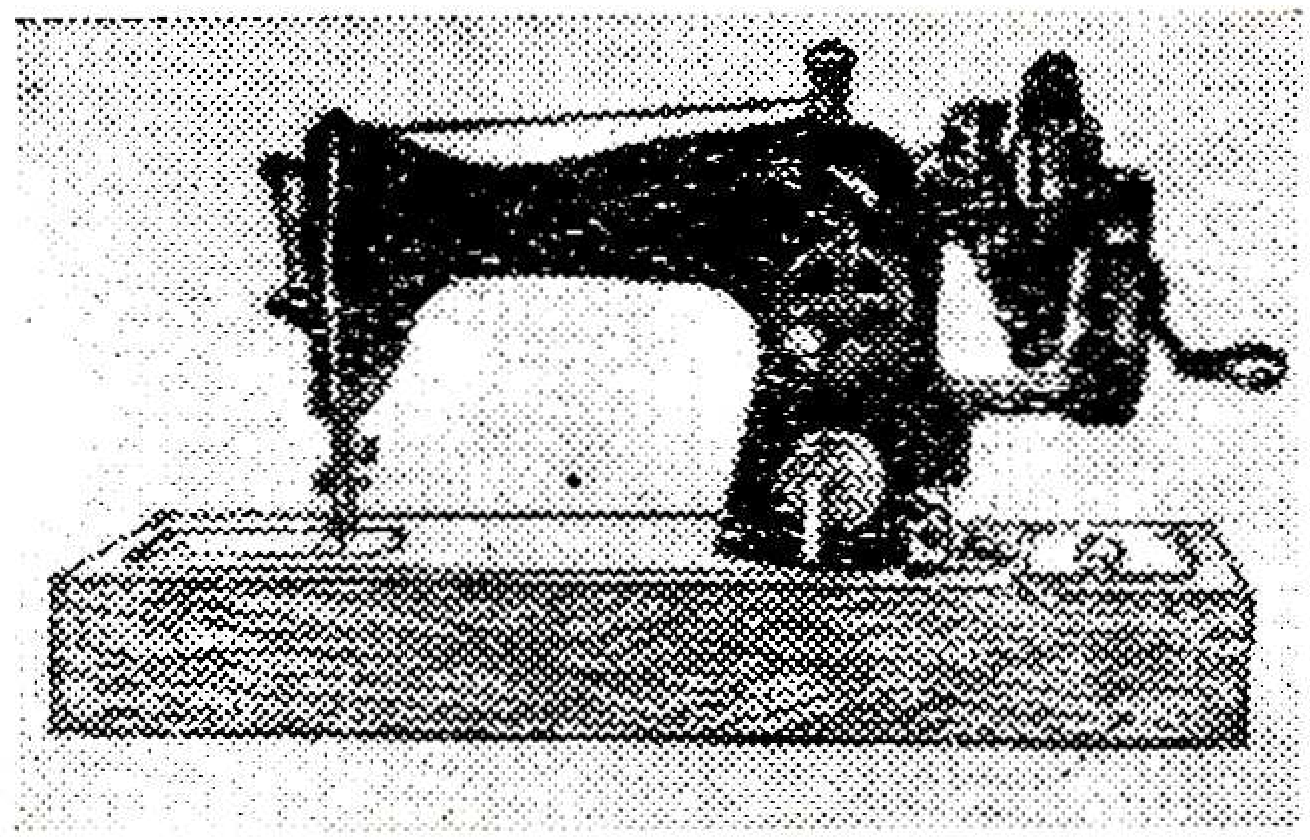
БЦ 07745. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 306. Тираж 1500.

ХАРЬКОВСКИЙ

ФИРМЕННЫЙ МАГАЗИН

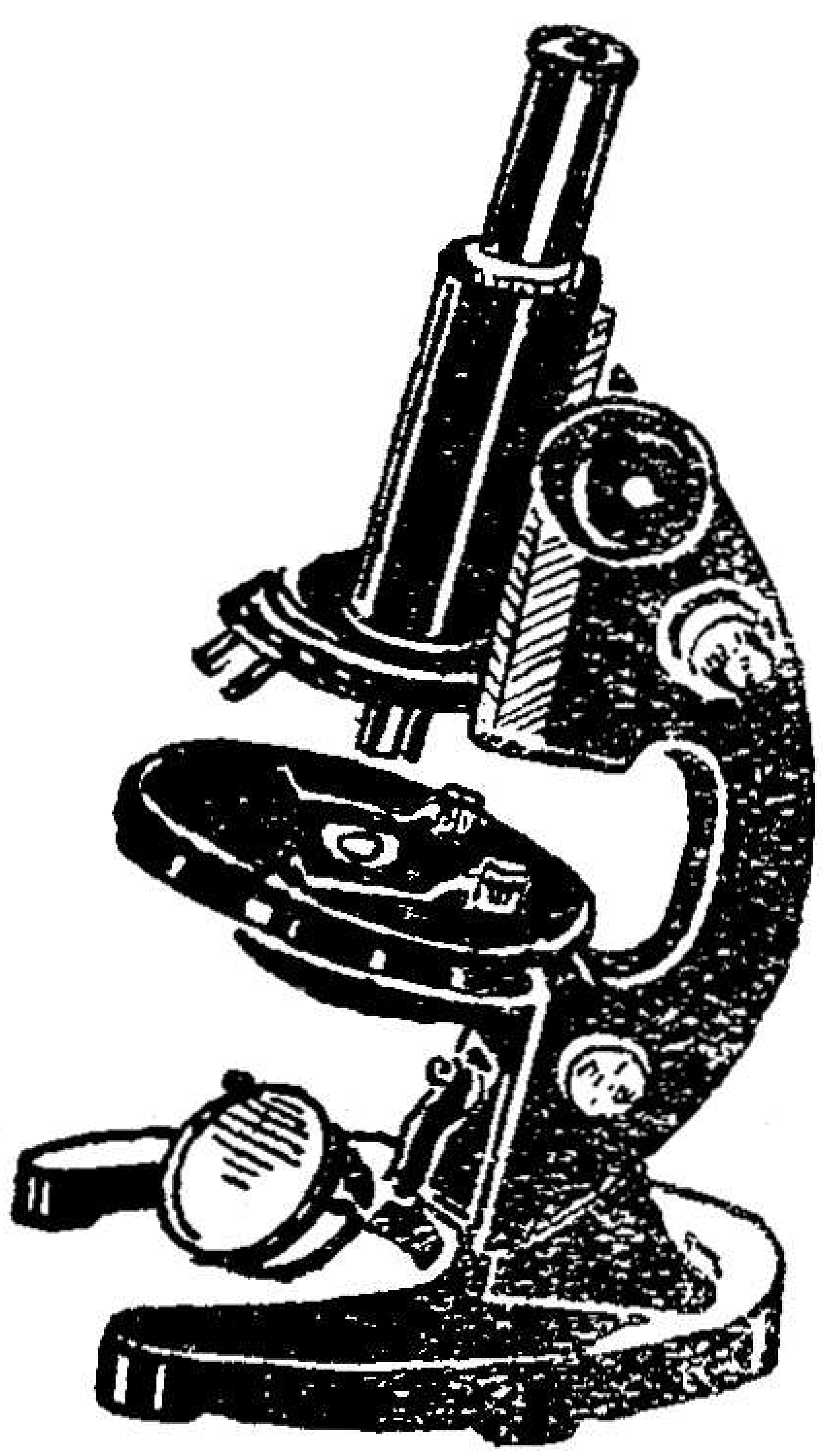
„УКРМАШПРИБОРСБЫТ“

с 1-го марта 1949 г.

значительно снижены цены на часы—30%-50%

Имеется большой выбор фурнитуры часов: наручные, карманные, настольные и стенные.

Пишущие машины, швейные машины, запчасти к ним, иглы, арифмометры, готовальни, сейфы несгораемые.

Для лабораторий научно-исследовательских институтов, заводов имеется большой выбор лабораторного оборудования, электроприборов и химпосуды.

При магазине имеются мастерские, производящие ремонт швейных машин, пишущих машин, арифмометров, часов, оптико-механических и электро-измерительных приборов.

Качество ремонта гарантируется.

Оплата по безналичному расчету через Госбанк.

Наш адрес: г. Харьков, Кацарская, 1, тел. 3-19-49,
магазин „УКРМАШПРИБОРСБЫТ“.

Магазин открыт ежедневно **с час. утра до 5 ч. 30 мин. вечера**

МИНИСТЕРСТВО ПИЩЕВОЙ
ПРОМЫШЛЕННОСТИ СССР

„ГЛАВПАРФЮМЕР"

ОДЕКОЛОН и ДУХИ

„АЛЬПИЙСКИЕ ЛУГА"

из натуральных альпийских
цветов, имеют НЕЖНЫЙ
и СТОЙКИЙ ЗАПАХ

ТРЕБУЙТЕ

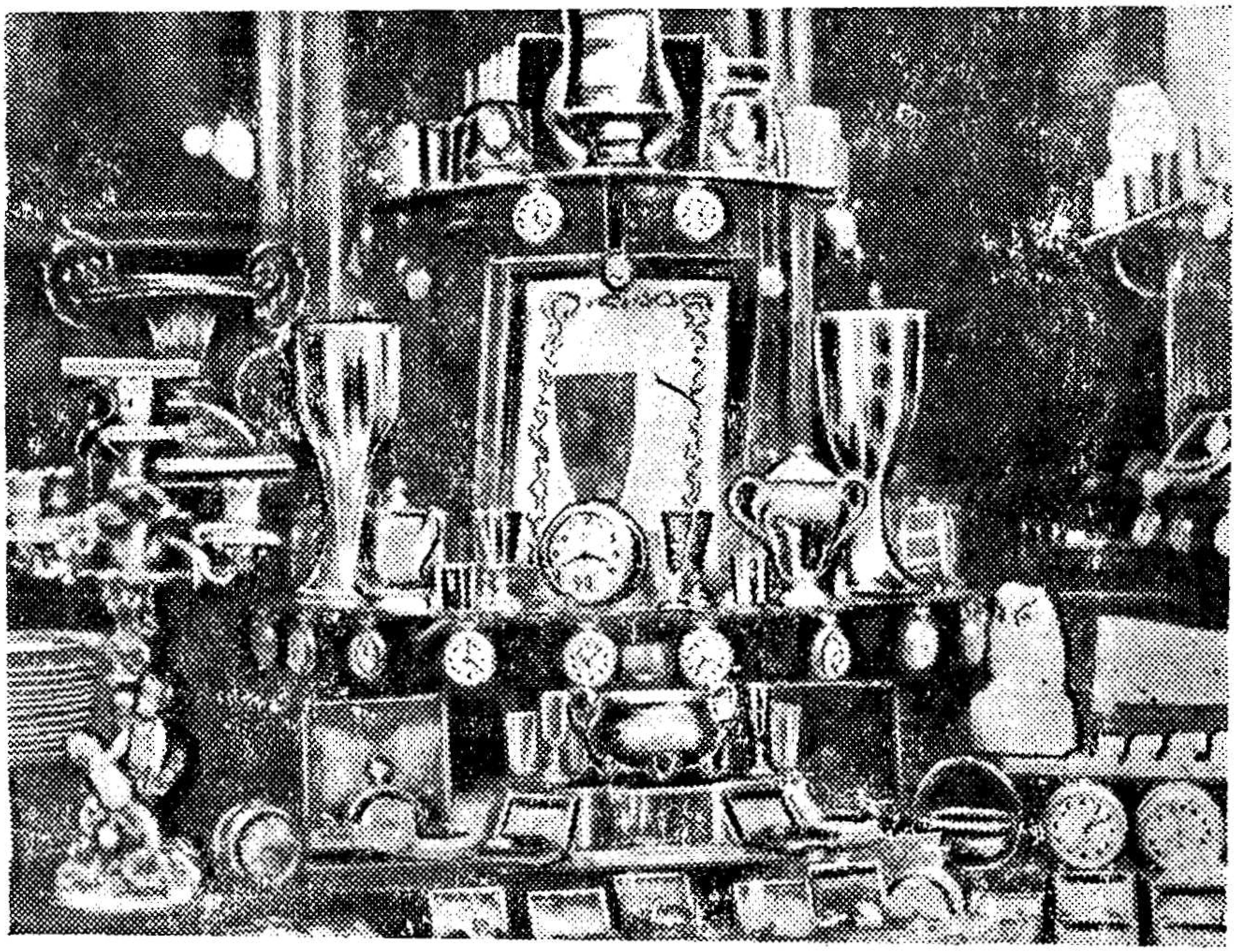
в магазинах „ТЭЖЭ"
Харпромторга,
Главунивермага,
аптеках и санмагазинах.

Цена 2 руб.

В МАГАЗИНАХ

„ЮВЕЛИРТОРГ"

Министерство Торговли СССР

ВСЕГДА В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ

изделия из золота, серебра, и других металлов:

кольца, серьги, броши, браслеты, кулоны, медальоны, цепи медальонные и бортовые, пудренницы.

Изделия с бриллиантами и жемчуг. Ложки столовые, десертные, чайные, разливательные ковши, подстаканники. ЧАСЫ золотые, серебряные, металлические ручные и карманные, часы стенные.

ЦЕНЫ ЗНАЧИТЕЛЬНО СНИЖЕНЫ.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

Ул. Свердлова № 8.
Пл. Тевелева № 16.
Ул. Сумская № 5.

Хай живе 1 Травня — день огляду бойових сил трудящих світу, день братерства робітників усіх країн!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 травня 1949 р.

100.000
50.000
25.000
10.000
5.000
1.000
400
РУБЛЕЙ
МОЖНО ВЫИГРАТЬ
ПО 3% ЗАЙМУ
ЕЖЕГОДНО ПО ЗАЙМУ ПРОИЗВОДЯТСЯ
6 ОСНОВНЫХ ТИРАЖЕЙ ВЫИГРЫШЕЙ
30 ЯНВАРЯ МАРТА МАЯ ИЮЛЯ СЕНТЯБРЯ НОЯБРЯ
1 ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ТИРАЖ ВЫИГРЫШЕЙ
30 СЕНТЯБРЯ КАЖДОГО ГОДА
ОБЛИГАЦИИ
ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ
СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ
ХАРЬКОВСКОЕ ГОР. УПРАВЛЕНИЕ
ГОСТРУДСБЕРКАСС И ГОСКРЕДИТА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 13 (50) 1—10 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 травня

Абонемент сер. «Г», талон 2.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія I. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, картина 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

Картина 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко,

яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

2, 8 травня

2/V абонемент сер. «О», талон 2.
8/V абонемент сер. «М», талон 2.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія І, картина І

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на війну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не встоює перед спокусою і починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Ієзуїти співають месу.

Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

3 травня

Абонемент сер. «В», талон 2.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою— незграбного Гренгуара вчать танцювати, щоб він міг із своєю «дружиною» заробляти на хліб.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена,

що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними зникає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собору— **О. Люлін, А. Саркіс'янс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг— **М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

4 травня

Абонемент сер. «Р», талон 2.

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—**В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ро-

мендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенат — **М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

7 травня

Абонемент сер. «Н» талон 2.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

За однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Артистка Е. Лейтес в ролі Бабарихи. («Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха

й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Артистка Л. Колодуб в ролі Поварихи. («Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна

царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров.**

8 (вранці) травня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку. Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеев, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

10 травня

Абонемент сер. «Д», талон 2.

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР, балетмейстера **Г. Бєрьозової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея і Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, іде геть, але через короткий час наказує Степанові з'явитися до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Перед нею стоїть молодий сліпий кобзар, в якому вона впізнає Степана і падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його і падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло і урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова.** Степан—**Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана—**О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї—**О. Пориваєва.** Дядько Степана — **А. Саркісянс.** Князь — **А. Іванов, О, Нікітін.** Танцмейстер — **П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **О. Пориваєва.** Шевчик — **О. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алєксєєва, Д. Рожинська.** Парубки, друзі Степана—**Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Паріс—**Я. Додін, М. Ізотов.** Венера—**В. Бакланова.** Афіна—**Л. Любімова, Д. Рожинська.** Гера—**Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. Пєтров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2 (вранці), 9, 10 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького та** лауреата Сталінської премії, народн. **арт.** УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР **та** УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — **М. Коржова.** Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Пі-

Лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР М. Крушельницький в ролі Мак-Хілла. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

ко, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снєгірьов.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації—**В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі Гуго Вастіса. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

2, 3, 8 травня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад **І. Беркуна** та **С. Ковганюка.**

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії—**В. Мизиненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка—**О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії—**С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії—**Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані—**О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

Нар. арт. УРСР Пєтрова в ролі Миколаєвої.

(«По той бік»).

Фото М. Савченка.

6 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. **Опецьковський,** приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна,** його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Гєрасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

7, 8 (вранці) травня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд, син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Гєрасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костюченко.** Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Пєтрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї — **В. Бережний, В. Лавров, Г. Снєгірьов, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 (днем), 5, 7, 8 (утром) мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шаца.**

Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Т. Прево в роли маркиза Рикардо. («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

1 мая

А. Афиногенов

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова и А. Глаголина.**

Художник — **Г. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—**К. Борискина,**

Н. Скоркина. Туманский, Павел Павлович, врач—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. Кропотов.** Виктор, его сын — **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Леонид Борисович, геолог—**В. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова—**Л. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки—**О. Зубова, К. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня—**Г. Столкин,** Леня—**М. Шматченко;** Галя—**К. Борискина, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

2 (утром и вечером) мая

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер — **В. Лизогуб.**

Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** народн. арт. СССР; **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода—**Т. Прево.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артистка О. Зубова в роли Ольги Северовой. («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

1 мая

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2 (утром и вечером) мая

В. Масс и М. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Прево.**
Художник—**Н. Соболь.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **А. Волин.** Одинцов Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева.** Зернов Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин Владимир Сергеевич, студент—**Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин Всеволод Ильич, художник-каррикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**Г. Столкин.** Клавдия Михайловна — **В. Астахова.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине — **Н. Шеремет.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант—**В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Скоркина.** 2-я официантка—**Г. Агнивцева.** Старик-румын—**Б. Табаровский.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

2 (днем), 6, 9 мая

А. Сухово-Кобылин

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**

Режиссер-ассистент—**Э. Коломийский.**

Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин—помещик, близкий сосед Муромских — **Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик—**В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец—**И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских—**Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей—**В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

8 мая

М. Горький

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Е. Леонидова, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**Э. Коломийский, А. Крамов,** нар. арт. СССР. Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет.**

Режиссеры, ведущие спектакль, **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 6481. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 335. Тираж 1500.

Ціна 2 кр

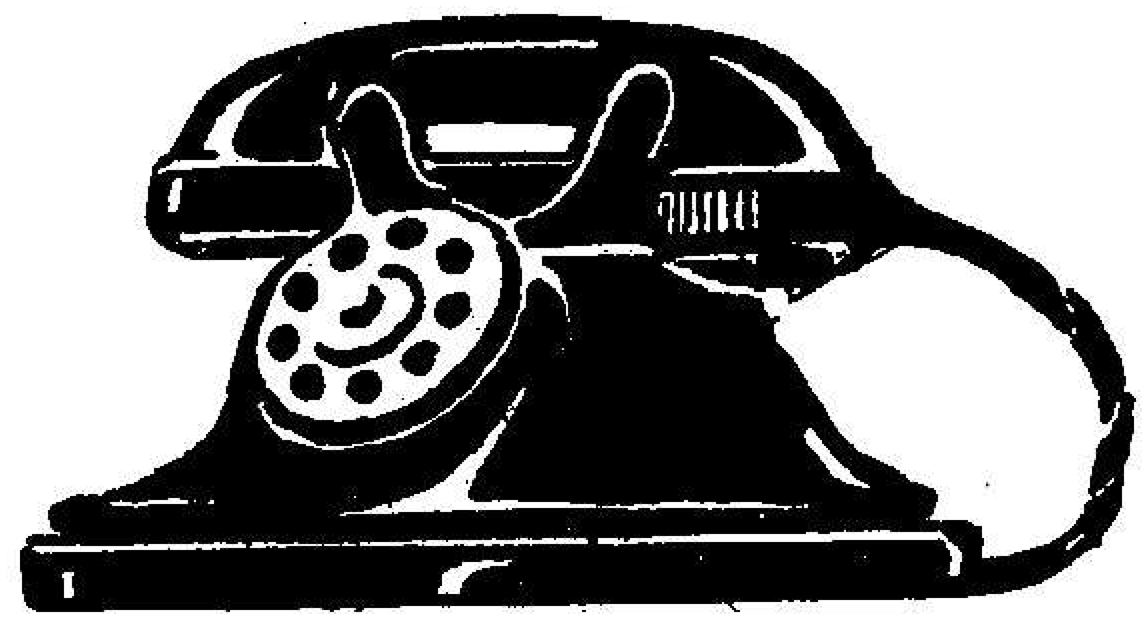
ПОЛЬЗУЙТЕСЬ МЕЖДУГОРОДНЫМ ТЕЛЕФОНОМ!

ГРАЖДАНЕ! Запомните—в г. Харькове имеются переговорные пункты:

1. Центральный переговорный пункт, ул. Иванова 7, здание АТС, тел. 3-47-57.

Районные переговорные пункты:

2. При Горпочтамте, пл. Р. Люксембург, тел. 3-39-47.
3. При ж.-д. отделении перевозки почт, Южный вокзал, тел. 3-53-22.
4. При 4-й Горконторе Связи, ул. Октябрьской Революции 52, тел. 3-36-09.
5. При 5-м Гор. отделении Связи, просп. Сталина 90, тел. 3-09-84.
6. В поселке ХТЗ в помещении Радиоузла.
7. При гост. „Интурист“, ул. Свердлова, 4, тел. 3-17-71.
8. При гост. „Южная“, ул. Карла Маркса, 30, тел. 3-54-99.
9. При Харьковском Аэропорте, ст. Основа, тел. 3-50-40.

НОЧЬЮ
с 0 час. ночи до 7 час. утра
ЗА ПЕРЕГОВОРЫ ПО ТЕЛЕФОНУ
СКИДКА 50%

Харьковская Междугородная телефонная станция.

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 травня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 травня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	В помещении театра Музкомедии — гастроли Львовского театра музыкальной комедии
11	Середа	ЧАРОДІЙКА	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СОБАКА НА СЕНЕ	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ
12	Четвер	КАРМЕН	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ
13	П'ятниця	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО
14	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО
15	Неділя	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ (уранці)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (уранці)	СОБАКА НА СЕНЕ (днем)	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО (утром)
		ПІКОВА ДАМА (ввечері)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (увечері)	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (вечером)	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ (днем и вечером)
16	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	РОЗ-МАРИ
17	Вівторок	ФАУСТ	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	
18	Середа	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	СОБАКА НА СЕНЕ	
19	Четвер	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
20	П'ятниця	БАЛ-МАСКАРАД	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 14 (51) 11—20 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 травня

Абонемент сер. «А», талон 2.

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія І. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і ґрізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасью.

Дія III. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається і присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, засл арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**Т. Барбітова, А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий—**Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **Л. Колодуб, В. Павленко.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боець— **М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

12 травня

Абонемент сер. «Б», талон 3.

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Дириґент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого, сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру— пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но пішла Мікаела, як на фабриці між робітницями зчиняється бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утекти. За це заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми

Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричинюється до гострої суперечки між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен уже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його вернутися до неї і матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбрана юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що прийшов Хозе.

Всі розходяться на місця. Кармен залишається сама. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені Кармен поривається йому назустріч.

Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—**В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк**; Ромендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенат — **М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

13 травня

Абонемент сер. «К», талон 2.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна

царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Петров.**

15 (вранці), 19 травня

Абонемент сер. «Н», талон 3.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась—**М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкін.** Одарка — **О. Мейер.** Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам — **Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага— **П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, А. Саркісянс, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

15 травня

Абонемент сер. «Л», талон 3.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**
Танці в поставі А. Пірадової.
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

Дія I, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II, картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому ввижається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, сімірка, туз—виграють вряд.

Картина 6. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — сімірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**О. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісянс.**

Виставу веде **С. Петров.**

17 травня

Абонемент сер. «Ж», талон 3.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія І, картина І

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель

Нар. арт. УРСР І. Бронзов в ролі Мефістофеля.

(«Фауст»).

Фото А. Майденберга.

обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на війну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказ-

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостова в ролі Маргарити. («Фауст»)

Фото А. Майденберга.

му куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не встоює перед спокусою і починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Артист Б. Бутков в ролі Фауста (молодого). («Фауст»)

Фото А. Майденберга.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Ієзуїти співають месу.

Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

18 травня

Абонемент сер. «Е», талон 3.

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**П. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. Хвостов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **В. Нікітіна.**
Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Ларіної — дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Гре-

міна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онегіна.

Онегін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онегіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онегіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—**М. Виставкіна, Н. Савенко.** Татьяна—**Л. Колодуб, К. Морозова.** Ольга—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Няня—**Е. Лейтес.** Тріке—**В. Хворост, И. Шехтман.** Онегін—**М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін.** Ротний—**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Зарецький — **М. Державін, С. Максименко. Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

20 травня

Абонемент сер. «М», талон 3.

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**
Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник — **Л. Горєвой.**
Танці в поставі **В. Нікітіна.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—Н. Ісламова. Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн—**Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

12, 14, 15 (вранці абонемент № 1) і ввечері, 17, 20 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Канєвського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка —

Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Кости Варри. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

М. Коржова. Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снєгірьов.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації—**В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Макса Венти. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

13, 18 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречента.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

19 травня

К. Ісаєв та **О. Галич**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Переклад **І. Стешенко.**

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю—**М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снєгірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер—**М. Микитенко.** Командировочні—**М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 14, 15 (днем) 17, 18 мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Засл. артист УССР В. Матов в роли Кречинского.
(«Свадьба Кречинского»)
Фото А. Майденберга.

12, 13, 15, 19, 20 мая

А. Сухово-Кобылин

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент—**Э. Коломийский.**
Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович **Муромский,** зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидоч-

Артист А. Волин в роли Расплюева.
(«Свадьба Кречинского»)
Фото А. Майденберга.

ка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин, помещик, близкий сосед Муромских — **Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик—**В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец—**И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских—**Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей—**В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Львовский ТЕАТР МУЗЫКАЛЬНОЙ КОМЕДИИ

11, 12, 15 (днем и вечером) мая

К. Бенц

ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **Евг. Геркена.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер—**К. Бенц.**
Художник—**А. Найдич.**
Балетмейстер **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Адриена Бонэ, актриса — **Е. Дембская, Н. Жевахова.** Стефан Боровский, художник—**В. Махов, В. Чекалов.** Фон-Шлегель, прусский офицер—**К. Гримм, Я. Шуль.** Шарль Пероке, владелец модных парижских магазинов—**Н. Кочкин, Э. Уваров.** Жюльетта Пероке—**Н. Бухарина.** Берже, адвокат — **М. Водяной.** Катрин Фийет — **М. Демина.** Пьер Тибо — **З. Вольский, Л. Стенпковский.** Виконтесса Луиза де-Ришар—**Я. Зарина.** Пешке, сержант—**Д. Лепеха.** Жанна — **Н. Ходусова.** Сюзанна — **Т. Овсянникова.**

БАЛЕТНЫЕ СЦЕНЫ

Адриена—**И. Москалева, В. Саванчук.** Стефан—**Н. Дельсон.** Кавалер—**Т. Касьянов.** Продавщица цветов—**В. Алферова.** Уличная танцовщица—**Е. Геевская, Е. Полстяная.** Франты—**Г. Левкович, Ю. Тубин.** Девушки сельские—**Х. Пилипко, Г. Пышкина, Л. Санина.** Горожанки—**Т. Плужниченко, В. Саванчук, В. Скичко.**

13, 14, 15 (утром) мая

А. Живцов

РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО

Музыкальная комедия в 3-х действиях

Текст **Н. Мерцальского.**
Постановка — **И. Гриншпуна.**
Дирижер — **И. Кильберг.**
Художник — **А. Найдич.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Капитан Орлов — **И. Анипреев.** Боцман Сашин — **Н. Кочкин.** Профессор Ершов — **К. Гримм.** Марина — **Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова.** Ольга — **М. Демина, Т. Овсянникова.** Кротов — **М. Водяной, Л. Стенпковский.** Бумеранг, директор цирка — **Д. Козачковский,** засл. арт. УССР. Мина, его жена — **Я. Зарина.** Моро, иллюзионист — **З. Вольский, Э. Уваров.** Ой, его ассистент — **Я. Шуль.**

БАЛЕТ

Фокстрот — **Е. Геевская, Н. Дельсон, И. Москалева, Ю. Тубин.**

Акробатический этюд — **Т. Касьянов, Е. Полстяная.**

Песенка Мейлань — **Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко, Х. Пилипко, Г. Пышкина, Т. Шершун.**

Желтый дракон — **В. Алферова, Н. Дельсон, Е. Дембская, Е. Демина, Н. Жевахова, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Ю. Тубин.**

16 мая

Р. Фримль, Г. Стотгарт

РОЗ-МАРИ

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **А. Феона.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер — **К. Бенц.**
Художник — **А. Сальман.**
Балетмейстер — **П. Кутольвас.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Роз-Мари — **Е. Дембская, Н. Ходусова.** Жанна — **И. Москалева, Н. Ходусова.** Ванда — **Е. Геевская, М. Демина.** Эттель — **Н. Бухарина, Я. Зарина.** Джим Кеньон — **И. Анипреев, В. Махов, В. Чекалов.** Малон — **Н. Кочкин, Э. Либэрро.** Герман — **М. Водяной, З. Вольский.** Авлей — **К. Гримм, Э. Уваров.** Эмиль — **Л. Стенпковский.** Черный Орел — **Т. Касьянов, Г. Левкович.**

БАЛЕТ:

«Эксцентрик» — **В. Алферова, Г. Левкович, Ю. Тубин.**

«Вальс» — **Е. Геевская, Н. Дельсон, И. Москалева.**

«Модели» — **Т. Касьянов, Е. Полстяная.**

«Танец боев» — **Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

«То-тем-том-том» — **Е. Геевская, М. Демина, Г. Левкович, Ю. Тубин** и весь ансамбль.

Э. Кальман

ПРИНЦЕССА ЦИРКА

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **И. Рубинштейна.**

Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижеры — **И. Кильберг, К. Бенц.**
Художник — **Ю. Стефанчук.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мистер Икс, он же граф де-Шатоне, он же Этьен Вердье — **И. Анипреев, В. Чекалов.** Теодора Вердье — **Е. Дембская, Я. Зарина.** Маркиз де-Пурсоньяк — **Н. Кочкин.** Пауссон — **Л. Стенпковский.** Пулярд — **Г. Левкович.** Пинелли, директор цирка — **Я. Шуль.** Мабель Гибсон — **М. Демина, И. Москалева.** Тони — **М. Водяной, З. Вольский.** Каролина, его мать — **Н. Бухарина.** Пеликан — **Э. Либэрро.** Максик, мальчик — **Е. Хомяк.**

БАЛЕТ:

«Наездница» — **В. Алферова.**

«Танец с обручами» — солисты: **Т. Касья-**

нов, **Т. Плужниченко, Е. Полстяная,** артисты балета: **Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

«Вальс» — **В. Алферова, Н. Дельсон, И. Москалева.**

Эксцентрический танец — **Г. Левкович, Ю. Тубин.**

Ф. Легар

ВЕСЕЛАЯ ВДОВА

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **М. Волковой, В. Эльтон.**

Постановка засл. арт. УССР Д. Козачковского.

Дирижер—**И. Кильберг.**

Художник—**А. Найдич.**

Балетмейстер **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Барон Зета—**Н. Кочкин.** Валентина, его жена — **Н. Ходусова.** Ганна Главари — **Е. Дембская, Я. Зарина.** Граф Данило — **И. Анипреев, В. Махов.** Негош—**М. Водяной, Э. Либэрро.** Камилл Росильон — **Л. Стенпковский, В. Чекалов.** Виконт Каскада—**З. Вольский.** Маркиз де Сен-Бриош— **Я. Шуль.** Кромов—**К. Гримм.** Милица — **Р. Данильева.** Сильвиана — **Е. Хомяк.**

БАЛЕТ:

Черногорские танцы—**Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Ю. Тубин, В. Шершун.**

Кек-уок — **Е. Геевская, Ю. Тубин.**

Вальс «На карнавале» — **Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.**

«Кошечка и гусар»—**В. Алферова, Г. Левкович.**

Гризетки—**Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина. В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

К гастролям Львовской музыкальной комедии

Коллектив Львовского Государственного Русского театра Музыкальной комедии впервые приезжает в Харьков на гастроли.

Репертуар театра богат наличием большого числа музыкальных комедий и оперетт советских авторов. Такие спектакли как «Рубиновое кольцо» (муз. А. Живцова), «Вольный ветер» (муз. И. Дунаевского), «Южной ночью» (муз. Н. Богословского и С. Каца), «Таежный соловей» (муз. Ю. Милютина), «Раскинулось море широко» (муз. В. Витлина, В. Бруца, М. Минха), поставлены с большой творческой любовью и пользуются заслуженным успехом у львовского зрителя.

Ведущие артисты театра — Надежда Бухарина, Янина Зарина, Эммануил Либэрро, Николай Кочкин, Константин Гримм, Эммануил Уваров — известны своим мастерством в жанре музыкальной комедии по своей долголетней творческой деятельности в этом жанре.

В основном составе театра молодые талантливые актеры Евгения Дембская, Маргарита Демина, Янина Ходусова, Наталья Живахова, Ирина Москалева, Владимир Махов, Иван Анипреев, Михаил Водяной, Владимир Чекалов, Зиновий Вольский.

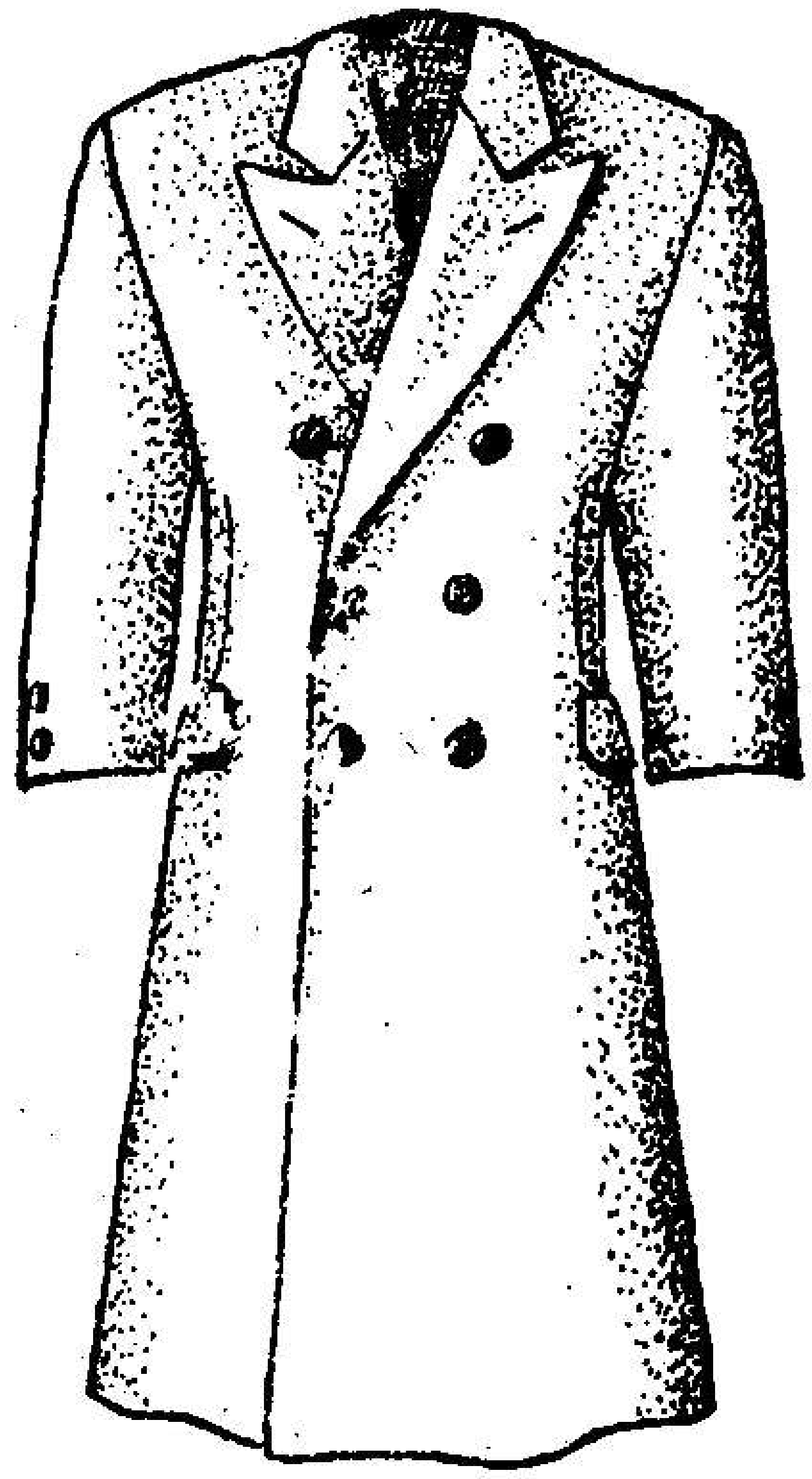
Руководит театром засл. арт. УССР Д. И. Козачковский. Режиссеры — М. Бухарина, И. Гриншпун. В составе балета талантливые артисты В. Алферова, Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Е. Полстяная, Ю. Тубин.

С большой радостью и творческим подъемом коллектив театра приезжает на гастроли с надеждой успешно показать свою работу и получить заслуженную оценку у взыскательного харьковского зрителя.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08003. Друкарня „Мистецтво". Харків Пушкінська, 44. Зам. 411. Тираж 1700.

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕЩАЙТЕ МАГАЗИНЫ

„ХАРПРОМТОРГА"

В МАГАЗИНАХ К ВЕСЕННЕ-ЛЕТНЕМУ СЕЗОНУ ИМЕЮТСЯ В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ:

Ткани, обувь, готовое платье, трикотаж; чулочно-носочные товары, парфюмерия, музыкальные инструменты, посуда, фарфор, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

Готового платья — маг. № 54, ул. Свердлова, 7 и маг. № 68, ул. Энгельса, 29.

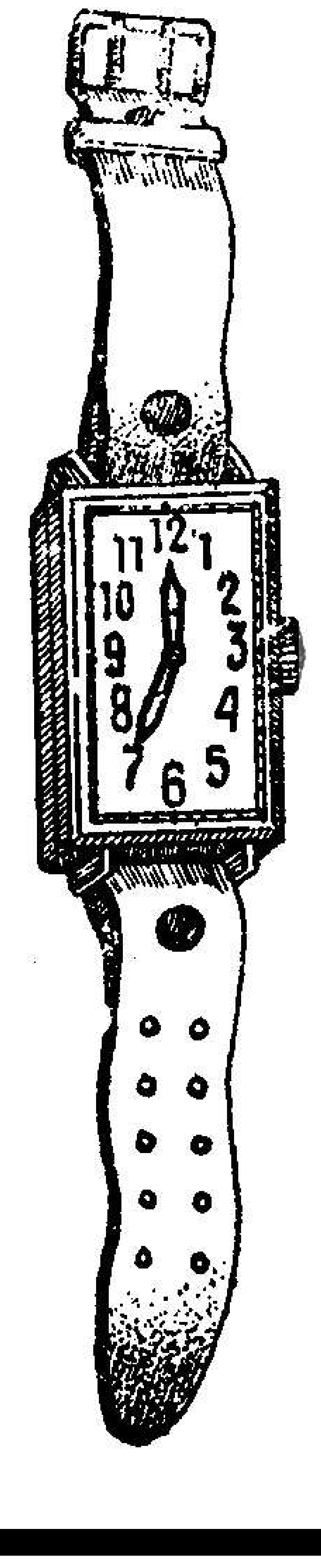
Головные уборы — маг. № 84, ул. Свердлова, 10 и маг. № 40, пр. Сталина, 8.

Культтовары — маг. № 60, пр. Сталина, 2 и маг. № 33, ул. Свердлова, 27.

Фарфор и ювелирн. изделия маг. № 93, пл. Тевелева, 9.

Металло-хозяйственные изделия — маг. № 24, ул. Своб. Академии, 33 и маг. № 51, Рыбная площадь.

Все для подарков — маг. № 75 пл. Р. Люксембург.

Цена 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 травня 1949 р.

Харьковская Межобластная Контора

„ГЛАВКОНСЕРВ“

Министерства Пищевой Промышленности СССР

доводит до сведения граждан г. Харькова, что фирменный магазин „Главконсерв“, по ул. Свердлова, 35, киоски на Коммунальном рынке и Сумском базаре, а также продовольственные магазины города получили и реализуют

**шпинат-пюре в полкиловой банке по цене:
первый сорт — 1 р. 80 к., высший сорт — 2 руб.**

ШПИНАТ-ПЮРЕ выработан из мельчайших свежих молодых листьев шпината.

ШПИНАТ-ПЮРЕ

Главконсерв.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 15 (52) 21—31 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21, 28 травня

21/V Абонемент сер. «З», талон 3.
28/V Абонемент сер. «Г», талон 3.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

22 (вранці) травня

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

22 травня

Абонемент сер. «И», талон 2.

Б. Асаф'єв

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Диригент — **І. Баусов.**
Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Єстомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Е п і л о г. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених — **Я. Додін, П. Плавник.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі — **О. Галкін.** Головний євнух — **І. Дергаус.** Няня — **Л. Столярова.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

24 травня

Абонемент сер. «Р», талон 3.

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Т. Літінська, Н. Ісламова.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, О. Носенко.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; О. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

25, 27 травня

25/V абонемент сер. «А», талон 3.

27/V абонемент сер. «Е», талон 4.

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку. Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавних.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеєв, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

26 травня

Абонемент сер. «В», талон 3.

М. Римський-Корсаков

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. Назарова.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар.** Марфа, його дочка — **О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Любаша — **Т. Барбітова, А. Левицька,** народна артистка УРСР; **Е. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Вомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна

Іванівна Сабурова, купецька вдова — **К. Морозова.** Дуняша, її дочка. подруга Марфи — **О. Носенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **Є. Івіна.** Боярин — **П. Скоробагатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **С. Пєтров.**

29 (вранці) травня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Переклад лауреата Сталінської премії **М. Рильського.**

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський**

Художник — **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**І. Бронзов**, нар. артист УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Спарафучіле — **М. Державін.** Маддалена, його сестра — **Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна — **Є. Носенко.** Граф Монтероне — **Б. Малков, П. Скоробагатько.** Наближені герцога: Марулло — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Борса — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Граф Чепрано—**Б. Малков.** Графиня Чепрано — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна.** Офіцер— **Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **А. Пєтров.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

29 травня

Абонемент сер. «Д», талон 3.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія І. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, картина 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне

життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

Картина 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!— крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

31 травня

Абонемент сер. «О», талон 3.

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР, балетмейстера **Г. Берьозової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея і Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, іде геть, але через короткий час наказує Степанові з'явитися до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Перед нею стоїть молодий сліпий кобзар, в якому вона впізнає Степана і падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його і падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло і урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова.** Степан—**Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана—**О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї—**Л. Столярова.** Князь—**А. Іванов, О. Нікітін.** Танцмейстер—**П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **Л. Столярова.** Шевчик — **О. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алексеєва, Д. Рожинська.** Парубки, друзі Степана—**Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Паріс—**Я. Додін, М. Ізотов.** Венера—**В. Бакланова.** Афіна—**Л. Любімова, Д. Рожинська.** Гера—**Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 22 (вранці), 28, 29 (вранці) травня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хореограф — **Е. Рабинович.**
Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирєв Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,**

засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мизиненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нецвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**П. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

22, 29 травня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд, син його, майор—**С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Герасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костюченко.** Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї — **В. Бережний, В. Лавров, Г. Снєгірьов, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

24 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криниць-**

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Ганни Ліхти.
(«Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

ка, засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — **М. Коржова.** Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко**. Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич**. Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снегірьов.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації—**В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Ф. Радчук в ролі Іоакима Піно.
(«Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

25 травня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **Н. Герасімова, В. Чистякова,** народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський.** Серкін, шеріф—**О. Немзер, О. Подорожній.** Чак Уоррен — **М. Микитенко.** Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

26 травня

К. Ісаєв та О. Галич

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Переклад **І. Стешенко.**

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення **лауреата Сталінської премії В. Греченка.**

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжиков, приїжджий з Таймиру—**І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю—**М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снєгірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер—**М. Микитенко.** Командировочні—**М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

27 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат **Сталінської премії.** Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило, засл. арт. УРСР.** Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 мая

А. Сухово-Кобылин

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3 актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент—**Э. Коломийский.**
Художник **Ю. Рыжиков.**

Засл. арт. УССР Л. Линецкая в роли Атуевой. («Свадьба Кречинского»).
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Ососкин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин, помещик, близкий сосед Муромских — **Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик—**В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец—**И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских—**Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей—**В. Негреба.**

Арт. Н. Шеремет в роли Лидочки. («Свадьба Кречинского»).
Фото А. Майденберга.

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

24, 27 мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро— **А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико— **В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

25 мая

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3 действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.**

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молдаванов, В. Цветков.** Хэрри, учительница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

26 мая

Братья Тур и Л. Шейнин

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4 актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**

Режисер-лаборант—**В. Цветков.**

Художник — **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин Никита Иванович, полковник—**В. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин сержант, его ординарец—**Ф. Кривонос.** Глухов, майор—**М. Таранов, Б. Тоценко.** Маслов, генерал—**Б. Викторин.** Джемс Гилл, полковник армии США—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. Карпенко, П. Пружанский.** Лилиан Шервуд—**А. Танеева.** Вудд, сенатор—**А. Котляров.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Васильчиков,** засл. арт УССР; Ллойд—**В. Кропотов, Г. Столкин;** Эчмен — **Г. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **И. Любич,** засл. арт. УССР. Курт Дитрих, его сын—**В. Шаповалов** Эрнст Шметтау, его зять — **В. Венцковский, В. Лизогуб.** Эльза, жена Шметтау — **З. Кудряшева, Е. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. Скоркина, М. Шматченко.** Шранк-Краус — **И. Здановский, И. Мальвин.** Шредер, христианский демократ—**О. Привалов.** Автоматчики, связисты: **В. Криштоп, С. Лерман, А. Рубанов, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

28, 29 (днем) мая

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4 действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г. Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. **Федотик**

Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

29 мая

А. Островский

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4 дейст., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Режиссер — **И. Любич,** засл. арт. УССР.

Художник — **М. Беспалов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов—**В. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать—**К. Туберозова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена—**К. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке—**А. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Машенька, ее племянница—**Р. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар—**В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий—**И. Здановский.** Иван Иванович Городулин — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем — **А. Кочкарева.** 1-я приживалка Турусиной — **М. Шматченко.** 2-я приживалка Турусиной—**Н. Щеремет.** Человек Мамаева—**В. Криштоп.** Человек Крутицкого—**Т. Прево.** Григорий, человек Турусиной—**К. Котляров.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич. А. Голембо.**

ЛЬВОВСКИЙ ТЕАТР МУЗЫКАЛЬНОЙ КОМЕДИИ

21 мая

А. Живцов

РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО

Музыкальная комедия в 3 действиях.

Текст **Н. Мерцальского.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер — **И. Кильберг.**
Художник — **А. Найдич.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Капитан Орлов — **И. Анипреев.** Боцман Сашин — **Н. Кочкин.** Профессор Ершов — **К. Гримм.** Марина — **Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова.** Ольга — **М. Демина, Т. Овсянникова.** Кротов — **М. Водяной, Л. Стенпковский.** Бумеранг, директор цирка — **Д. Козачковский,** засл. арт. УССР. Мина, его жена — **Я. Зарина.** Моро, иллюзионист — **З. Вольский, Э. Уваров.** Ой, его ассистент — **Я. Шуль.**

БАЛЕТ

Фокстрот — **Е. Геевская, Н. Дельсон, И. Москалева, Ю. Тубин.**

Акробатический этюд — **Т. Касьянов, Е. Полстяная.**

Песенка Мейлань—**Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко, Х. Пилипко, Г. Пышкина, Т. Шершун.**

Желтый дракон—**В. Алферова, Н. Дельсон, Е. Дембская, Е. Демина, Н. Жевахова, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Ю. Тубин.**

К. Бенц

ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ

Оперетта в 3 действиях.

Текст **Евг. Геркена.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер—**К. Бенц.**
Художник—**А. Найдич.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Адриена Бонэ, актриса — **Е. Дембская, Н. Жевахова.** Стефан Боровский, художник—**В. Махов, В. Чекалов.** Фон-Шлегель, прусский офицер—**К. Гримм, Я. Шуль.** Шарль Пероке, владелец модных парижских магазинов—**Н. Кочкин, Э. Уваров.** Жюльетта Пероке—**Н. Бухарина.** Берже, адвокат — **М. Водяной.** Катрин Фийет — **М. Демина.** Пьер Тибо — **З. Вольский, Л. Стенпковский.** Виконтесса Луиза де-Ришар—**Я. Зарина.** Пешке, сержант—**Д. Лепеха.** Жанна — **Н. Ходусова.** Сюзанна — **Т. Овсянникова.**

БАЛЕТНЫЕ СЦЕНЫ

Адриена—**И. Москалева, В. Саванчук.** Стефан—**Н. Дельсон.** Кавалер—**Т. Касьянов.** Продавщица цветов—**В. Алферова.** Уличная танцовщица—**Е. Геевская, Е. Полстяная.** Франты—**Г. Левкович, Ю. Тубин.** Девушки сельские—**Х. Пилипко, Г. Пышкина, Л. Санина.** Горожанки—**Т. Плужниченко, В. Саванчук, В. Скичко.**

Э. Кальман

ПРИНЦЕССА ЦИРКА

Оперетта в 3 действиях.

Текст **И. Рубинштейна.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижеры—**И. Кильберг, К. Бенц.**
Художник—**Ю. Стефанчук.**
Балетмейстер—**Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мистер Икс, он же граф де-Шатоне, он же Этьен Вердье—**И. Анипреев, В. Чекалов.** Теодора Вердье—**Е. Дембская, Я. Зарина.** Маркиз де-Пурсоньяк—**Н. Кочкин.** Пауссон—**Л. Стенпковский.** Пулярд—**Г. Левкович.** Пинелли, директор цирка—**Я. Шуль.** Мабель Гибсон—**М. Демина, И. Москалева.** Тони—**М. Водяной, З. Вольский.** Каролина, его мать—**Н. Бухарина.** Пеликан—**Э. Либэрро.** Максик, мальчик — **Е. Хомяк.**

БАЛЕТ:

«Наездница»—**В. Алферова.**
«Танец с обручами»—солисты: **Т. Касьянов, Т. Плужниченко, Е. Полстяная,** артисты балета: **Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**
«Вальс» — **В. Алферова, Н. Дельсон, И. Москалева.**
Эксцентрический танец — **Г. Левкович, Ю. Тубин.**

22 мая

Э. Кальман.

СИЛЬВА

Оперетта в 3-х актах.

Текст **В. Михайлова и Д. Толмачева.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер — **И. Кильберг.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сильва Вареску — артистка варьетэ — **Л. Адамова, Е. Дембская.** Эдвин Воляпюк—**Анипреев, В. Махов.** Леопольд, князь Воляпюк, его отец **Э. Либэрро, Э. Уваров.** Юлиана, княгиня Воляпюк — **Н. Бухарина.** Стасси, племянница князя Леопольда — **И. Москалева, Н. Ходусова.** Граф Бони Конислау—**М. Водяной, З. Вольский.** Росдорф, лейтенант, кузен Эдвина—**Л. Стенпковский.** Ферри — **Н. Кочкин.** Мэрэ, приятель Бони—**Г. Левкович, Ю. Тубин.** Кисс, нотариус — **Я. Шуль.** «Золотая молодежь», приятели Бони — **А. Голик, Г. Левкович, Половодов ,Л. Стенпковский, Н. Тубин.** Актрисы варьетэ, подруги Сильвы—**Д. Лев-**

коева, Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, Н. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко Е. Хомяк.

Балетная сюита — солисты: Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Е. Полстянная, Ю. Тубин и ансамбль балета.

В. Витлин, Л. Брун, Н. Минх.

РАСКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Текст В. Вишневского, А. Крона, В. Азарова.

Постановка засл. арт. УССР **Д. Козачковского.**

Дирижер—**И. Кильберг.**

Художник—**А. Найдич.**

Балетмейстер—**Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Самойлов, командир соединения—**К. Гримм.** Кедров, командир катера—**И. Анипреев, В. Чекалов.** Капитон Силыч, боцман — **Д. Козачковский**, засл. арт. УССР; **Н. Кочкин.** Михаил Чекрыгин, балтийский моряк— **М. Водяной, В. Махов.** Георгий Бронза, одесский моряк — **З. Вольский.** Елена — **Е. Дембская, М. Демина.** Киса—**Н. Бухарина, Я. Зарина.** Евграф Чижов—**М. Водяной, Э. Либэрро.** Марья Астафьевна— **Р. Данильева, Я. Зарина.** Ардальон Васильевич, парикмахер—**Э. Уваров.** Капитан фон-Дитмарштейн—**Я. Шуль.** Адольф Гофман—**Л. Стенпковский.**

БАЛЕТ:

Морская шуточная пляска—**Г. Левкович, Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

«Яблочко» — **Е. Геевская, Г. Левкович, И. Москалева, Ю. Тубин.**

Спортивный вальс—**Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева, Е. Полстяная.**

Матросский перепляс — исполняет весь ансамбль балета.

23 мая

Э. Кальман

БАЯДЕРА

Оперетта в 3 действиях

Текст К. Грекова, Г. Ярона.

Постановка режиссера **Н. Бухариной.**

Дирижеры—**И. Кильберг, К. Бенц.**

Художник—**А. Найдич.**

Балетмейстер—**Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Принц Раджами Лагорский—**И. Анипреев, В. Махов.** Одетта Даримонд, примадонна театра Шатлэ—**Л. Адамова, Е. Дембская.** Маркиз Наполеон Сен-Клош—**М. Водяной, З. Вольский.** Луи-Филипп ла Туретт — **Н. Кочкин, Э. Либэрро.** Мариетта, его жена—**Н. Бухарина, М. Демина.** Полковник Паркер — **К. Гримм.** Директор театра Шатлэ—**Н. Дельсон, Я. Шуль.** Пинпринет, шеф клаки театра Шатлэ—**Л. Стенпковский.** Дэвэ, адъютант принца—**Г. Левкович.** Дэвэ Синч Брамин—**А. Лукашев, Н. Половодов.** Джони Бармен — **Г. Левкович, Ю. Тубин.** Капельдинер—**М. Папка.**

БАЛЕТ:

«Шампанское» — **Н. Кутольвас, Г. Левкович. Ю. Тубин.**

«Заклинательница змей» — **Е. Геевская, И. Москалева.**

«Индус»—**Н. Дельсон, Т. Касьянов.**

«Европеец»—**Г. Левкович, Ю. Тубин.**

«Грезы любви»—**В. Алферова, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.**

Баядерки—**Т. Овсянникова, Х. Пилипко, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко, Н. Ходусова.**

Танго—**Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева, Е. Полстяная.**

Румба—**Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.**

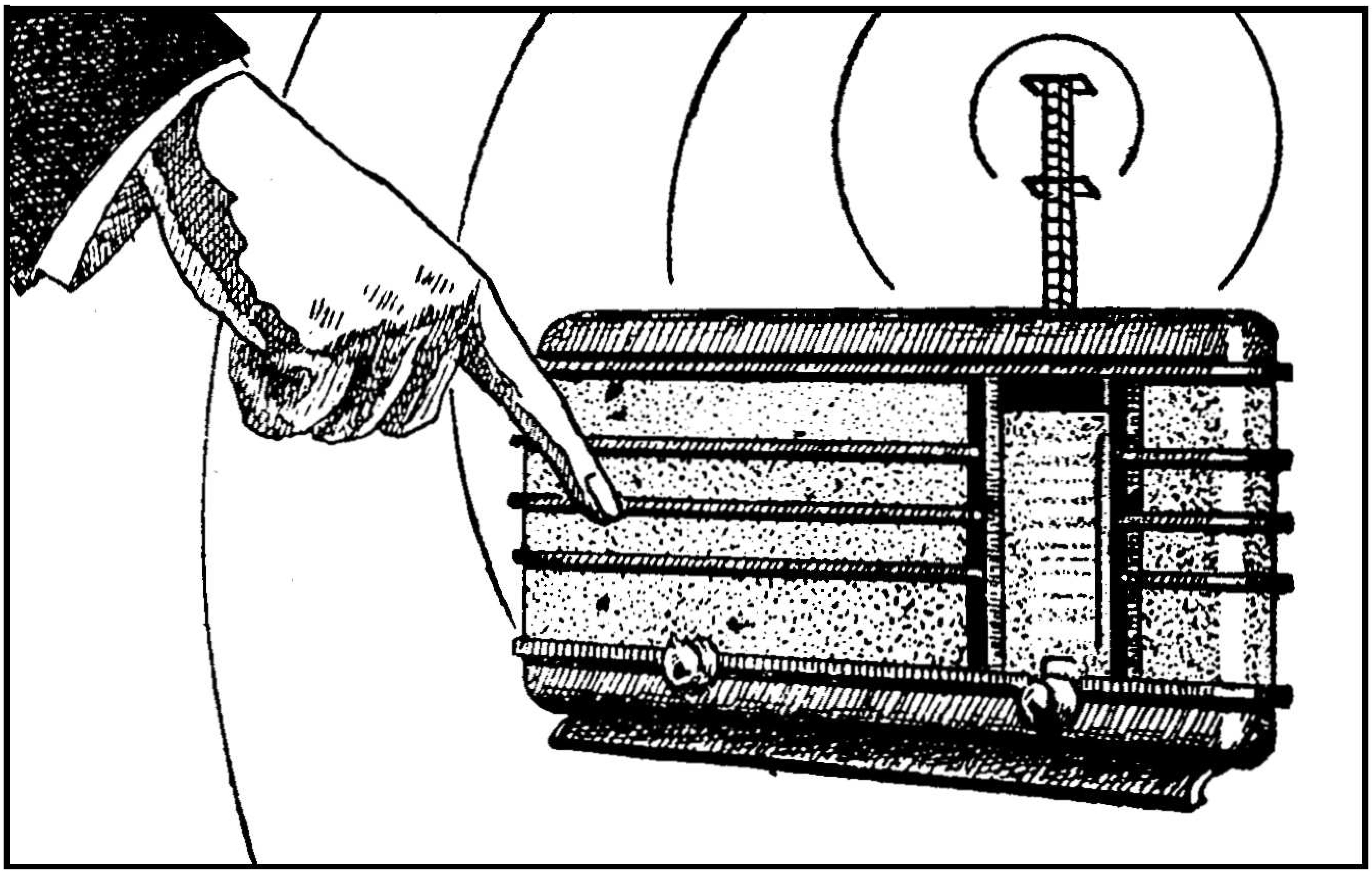
Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08895. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 426. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

ГРОМАДЯНИ, РЕЄСТРУЙТЕ ВАШІ РАДІОПРИЙМАЧІ!

РЕЄСТРАЦІЯ РАДІОПРИЙМАЧІВ ТА ПРИЙОМ АБОНПЛАТИ ПРОВАДИТЬСЯ В ПОШТОВИХ ФІЛІЯХ ТА КОНТОРАХ

АБОНПЛАТА ВНОСИТЬСЯ ДВІЧІ НА РІК:

за перше півріччя — 1-го лютого,
за друге півріччя — 1-го серпня

РОЗМІР АБОНЕМЕНТНОЇ ПЛАТИ:

	На 6 місяців	На рік
За приймачі в окремих квартирах	18—00	36—00
За приймачі в червоних кутках, хатах-читальнях, радіопартаудиторіях	27—00	54—00
За приймачі в торговельних, видовищних підприємствах, в установах та організаціях	37—50	75—00
За детекторні радіоприймачі	2—50	5—00

За нереєстрацію радіоприймачів та за несвоєчасну сплату абонплати НАКЛАДАЄТЬСЯ ШТРАФ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

1799 1949

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 червня

Харківська організація Спілки Радянських Письменників України
Харківське відділення Українського Театрального Товариства
Харківський облвідділ в справах мистецтв

Неділя 5 червня 1949 р.
ПРИМІЩЕННЯ БУДИНКУ ОФІЦЕРІВ
початок о 8 год. вечора

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР,

присвячений 150-річчю
з дня народження
ВЕЛИКОГО РОСІЙСЬКОГО ПОЕТА

О. С. ПУШКІНА

1. Вступне слово народного артиста СРСР, лауреата Сталінської премії І. МАР'ЯНЕНКА
2. Доповідь: „ЕСТЕТИЧНІ ПОГЛЯДИ О. С. ПУШКІНА". Доповідач — письменник Д. СОКОЛОВ
3. ХУДОЖНЯ ЧАСТИНА

Дежурний член УТТ М. ОШЕРОВСЬКИЙ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 16 (53) 1—10 червня 1949 р.

Пушкін і театр

Радянський народ і все прогресивне людство відзначає знаменну дату—150-річчя з дня народження великого національного поета, родоначальника нової російської літератури та літературної мови, О. Пушкіна, гордість і славу російської нації.

О. Пушкін був сучасником великих історичних подій. Кінець XVIII сторіччя проходить під знаком селянських повстань. Початок XIX ст.—це період першої Вітчизняної війни російського народу проти французьких загарбників, епоха декабристів.

Життя та діяльність О. Пушкіна припадають саме на цей період. Отже, оспівуючи свободу, поет у своїй творчості виявив себе виразником ідеології декабристів, ідеалам і заповітам яких він лишається вірний до кінця життя.

У тяжкі дні миколаївської реакції, що наступила слідом за розгромом повстання декабристів, Герцен писав: «Тільки дзвінка й широка пісня Пушкіна звучала в долинах рабства й мук; ця пісня продовжувала епоху минулу, сповнювала мужніми звуками сучасне і посилала свій голос у далеке майбутнє».

У своїй творчості О. Пушкін уперше правдиво й художньо показує російське життя, створює типові образи російських людей, нещадно бичує низькопоклонство, космополітизм, возвеличує представників народних мас.

Проте Пушкін не тільки показує, а й засуджує життя сучасного йому суспільства. У віршованому романі «Євгеній Онєгін», він з позицій «друга, брата, товариша» декабристів виносить суворий присуд реакційним явищам часу Миколи I.

Автор «Євгенія Онєгіна», «Мідного вершника», «Пікової дами», «Капітанської дочки», «Бориса Годунова» та маленьких трагедій відкрив новий розділ в історії російської літератури, ставши родоначальником найпередовішого в той час в усій світовій літературі російського реалізму. Пушкін довів створену ним літературну мову до найвищого ступеня художності, досяг єдинства форми й змісту, поєднав високу майстерність із простотою і ясністю.

Захоплюючись багатством російського народного епосу, О. Пушкін створює чимало неперевершених художніх полотен, як от «Казка про царя Салтана», «Казка про золотого півника», «Казка про попа та наймита його Балду», де всіляко висміює представників «вищих класів», їхню тупість, обмеженість і нікчемність.

Особливе місце в творчості О. Пушкіна посідає театр.

Глибоко розуміючи сценічне мистецтво, Пушкін своїми драматичними творами закладає основу нової реалістичної течії в російській драматургії. Головними принципами драматургії Пушкіна є глибока ідейність та правдивість, тобто наближення форм мистецтва до дійсності; мета його творчості — показати долю народу, долю окремої людини.

Пушкін створив нові літературні форми, виявивши багатство різноманітних жанрів, вільний вибір віршового розміру, широке використання народних засобів.

У геніальній трагедії «Борис Годунов», зображуючи історичне минуле своєї вітчизни, О. Пушкін виводить, як основну дійову силу — народ.

Образ Бориса Годунова показано з усією складністю трагічних сумнівів і протиріч його характеру. Силу і велич народного

духу, народної мудрості та ненависті до гнобителів бачимо в образах Паніна, Юродивого.

Ряд малих трагедій О. Пушкіна — «Скупий рицар», «Моцарт і Сальєрі», «Бенкет під час чуми», «Кам'яний гість» — являють собою класичне розроблення світових тем, що завдяки геніальності великого поета набувають глибокого національно-самобутнього, російського колориту. Ці незрівняні полотна вражають величчю своїх ідей: геніальність і злочинство — несполучні («Моцарт і Сальєрі»); сила грошей в капіталістичних умовах знищує людяність («Скупий рицар»); сила кохання перемагає фальш і забобони буржуазної моралі («Кам'яний гість»).

За мотивами народних пісень великий поет написав «Русалку», що вражає своєю реалістичністю, глибиною думки, правдивістю передачі людських почувань. Це — прекрасна пісня, яка возвеличує духовну красу російської жінки з народу, її чисту, безпосередню любов до життя.

Не одне покоління акторів, музикантів виховувалось на творчості великого реаліста О. Пушкіна — Каратигін, Щепкін, Ге, Станіславський, Качалов, Остужев та інші створили незабутні образи з його трагедій. Мусоргський, Чайковський, Римський-Корсаков написали кращі свої опери на тексти Пушкіна.

Постави маленьких трагедій, а також численні виконання уривків, читання окремих монологів з трагедій—це був перший етап роботи театрів над драматургією Пушкіна.

Радянський театр уперше глибоко і всебічно розкрив ідейний зміст творів геніального поета, знайшов нові поетичні форми їх сценічного втілення.

Великою любов'ю користуються в нашій країні опери на тексти й сюжети Пушкіна: «Борис Годунов» Мусоргського, «Євгеній Онєгін» та «Пікова дама» Чайковського, «Казка про царя Салтана» Римського-Корсакова та інші.

Радянський народ радісно й переможно святкує 150-у річницю з дня народження великого російського поета, що «в свій жорстокий вік» оспівав велич людини, прагнення її до свободи, незалежності, рівноправності. Мрії великого поета про краще майбутнє здійснилися в умовах нового соціалістичного суспільства, яке переможно будує комунізм. **А. Армадарьян.**

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1, 7 червня

1/VI — абонемент сер. «Е», талон 5.
7/VI — абонемент сер. «Д», талон 4.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бельського.**

Диригент — **П. Славинський**, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Нар. арт. УРСР А. Левицька в ролі ткачихи, середньої сестри.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітриси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітриси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітриса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрису з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітриса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітриса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються— кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викли-

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі цариці Мілітриси.
(«Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі царя Салтана.
(«Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

кає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич**, заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько**. Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **І. Ісламова**. **К. Морозова**. Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова**, **А. Левицька**, нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька**, **Л. Колодуб**, **Т. Літінська**. Бабариха —

Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

2, 5 червня

2/VI — абонемент сер. «Г», талон 4.
5/VI — абонемент сер. «Н», талон 4.

Б. Асаф'єв

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Диригент — **І. Баусов.**

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**

Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття ханові, і він несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. Додін, П. Плавник.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі — **О. Галкін.** Головний євнух — **І. Дергаус.** Няня — **Л. Столярова.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова. В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

3 червня

Абонемент сер. «О», талон 4.

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Народний артист УРСР І. Бронзов в ролі Троєкурова («Дубровський»).

Фото Й. Куперштейна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він

не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу і навчає співати Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

Артистка Н Ісламова в ролі Маші («Дубровський»).
Фото Й. Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Маша—**К. Морозова, Н. Ісламова.** Таня— **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна—**Е. Лейтес, О. Носенко.** Архип—**Д. Державін, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкін—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Антон— **М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі— **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **О. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

4 червня

Абонемент сер. «Б», талон 4.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

Дія І, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II, картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють багання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Вона бачить мертву графиню і в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає листа Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар. Вона весь час ввижається йому і наказує одружитися з Лізою; тоді три карти — трійка, семірка, туз — виграють вряд.

Картина 6. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Його виклик приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Знову з'являється Германові привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецький—Н. Григор'ев, А. Магер-

гут, заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**О. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света Саркісянс.

Виставу веде **С. Петров.**

5 (вранці) червня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Ларіної — дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Тетяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онєгіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, О. Носенко.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; О. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

8 червня

Абонемент сер. «М», талон 4.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар.** Одарка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР. Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам — **Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага— **П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

9 червня

Абонемент сер. «Ж», талон 4.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. Терещенка.

Художник **Л. Горєвой.**

Хормейстер Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, О. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець— **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії— кінець XIX сторіччя.

10 червня

Абонемент сер. «З», талон 4.

М. Лисенко, І. Котляревський

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—Г. Давидов.

Художники: **Л. Горєвой, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР. Терпелиха—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола—**А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1 червня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'еса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художне оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Канєвського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабинович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьев, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирєв Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мизиненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

3, 10 червня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — **Л. Альшиць.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Канєвського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—

П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **Н. Герасімова, В. Чистякова,** народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський.** Серкін, шеріф—**О. Немзер, О. Подорожній.** Чак Уоррен — **М. Микитенко.** Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

4, 5, 6, 7, 8, 9 червня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня—**О. Глєбова, Р. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Кросбі—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Марі Клер—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія—**Н. Рантіс.** Негр—**М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Station Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**Г. Снєгірьов.** Кореспондент—**М. Микитенко.**

Ув'язнені — **З. Біляєва, Г. Гончарова, Т. Давидова, Т. Довженко, А. Калішевська, Р. Кіріна, М. Коржова, О. Літвінова, О. Слезнак, Н. Хомова, В. Худякова.**

Солдати — **С. Арлюк, О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

ГАСТРОЛИ

ЦЕНТРАЛЬНОГО ТЕАТРА КРАСНОЙ АРМИИ

В ПОМЕЩЕНИИ:

Государственного ордена Ленина Академического Украинского драматического театра им. Т. Г. Шевченко (Сумская ул., 9).

Государственного Украинского театра Музыкальной Комедии (ул. Карла Маркса, 28)

Открыта предварительная продажа билетов в кассах театров.

Державний ордена Леніна Академічний Український Драматичний театр імені Т. Г. Шевченка

ПУШКІНСЬКА ВИСТАВА

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі Барона («Скупий рицар»).

Фото М. Савченка.

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Лаури («Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

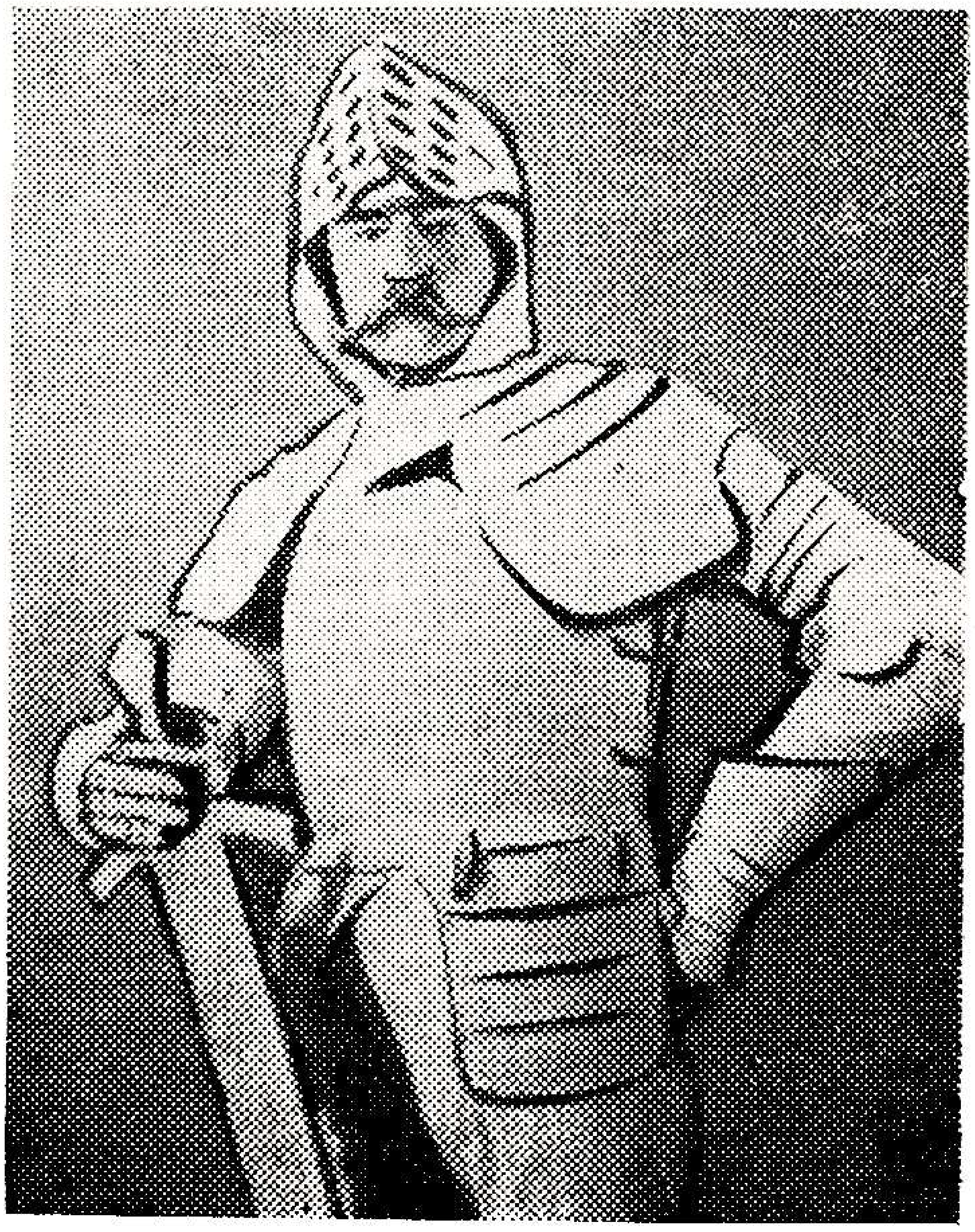
Державний ордена Леніна Академічний Український Драматичний театр імені Т. Г. Шевченка

ПУШКІНСЬКА ВИСТАВА

Артист В. Стеценко в ролі Герцога.
(Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

Артист О. Немзер в ролі Командора.
(Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

Харьковский Государственный русский драматический театр им. А. С. Пушкина

ПУШКИНСКИЙ СПЕКТАКЛЬ

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли Донны Анны и арт. К. Михайлов в роли Дон Жуана. («Каменный гость»).

КРЫМСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМ. ТЕАТР им. А. М. ГОРЬКОГО

1, 9 июня

А. Горький

ВАРВАРЫ

Пьеса в 4 действиях.

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Черкун Егор Петрович, инженер—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Анна Федоровна, его жена—**Р. Алексеева.** Цыганов Сергей Николаевич, инженер—**Н. Налигацкий.** Богаевская Татьяна Николаевна—**Е. Больцевич, М. Долинская.** Лидия Павловна, ее племянница—**А. Вольская, З. Свидунович.** Редозубов Василий Иванович, городской голова—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Гриша, Катя его дети—**С. Морозов, Н. Прохорова, Л. Степовая.** Притыкин Архип Фомич, купец-лесопромышленник—**Н. Янельский.** Притыкина Пелагея Ивановна, его жена—**Е. Потоцкая.** Монахов Маврикий Осипович, акцизный надзиратель—**Г. Карпей.** Монахова Надежда Поликарповна, его жена—**К. Светланова.** Головастиков Павлин Савельевич, мещанин—**О. Макаров.** Дробязгин, служит в казначействе—**Ю. Нестеров.** Доктор Макаров—**С. Адолин, Ф. Балабан.** Веселкина, дочь почтмейстера—**З. Дружинина.** Исправник—**С. Петровский,** нар. арт. СО. АССР; **Н. Попов.** Дунькин муж, личность неопределенная—**А. Стрепетов.** Ивакин, садовник и пчеловод—**И. Сакк.** Лукин Степан, его племянник — **Б. Волкович, И. Гринько.** Гогин Матвей, деревенский парень—**Ю. Жаботенко, В. Черемисинов.** Степа, горничная Черкуна—**С. Суханова.** Ефим, рабочий Ивакина—**Л. Чистилин.**

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

3, 5 июня

А. Васильев и Л. Эльстон

АКТЕРЫ

Драма в 4 действ., 10 картинах.

Постановка режиссера **Л. Эльстона.**

Оформление художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ларышев Николай Андреевич, художник—**Г. Карпей.** Оболенский Яков Наумович, артист—**П. Макаров.** Донцевич Анатолий Степанович, артист—**Н. Налигацкий, Н. Янельский.** Перевалова Александра Викторовна, артистка—**Н. Прохорова.** Добронравов Дмитрий Александрович, артист — **П. Лимонов.** Якорева Зоя Петровна, артистка, его жена—**Р. Алексеева.** Кочетов Николай Игнатьевич, машинист сцены—**Ю. Жаботенко.** Осетров Илья (Илюша), портной театра—**С. Карникола.** Екимова Екатерина Яковлевна, костюмерша—**А. Мухитдинова.** Алеша Екимов, ее сын—ученик Ларышева—**А. Бланк.** Уразов (Лука) подпольщик—**А. Ильвовский.** Прасковья Егоровна, мать Екимовой—**Е. Больцевич.** Глушко Андрей, снайпер сержант — **С. Морозов.** Фрикин Николай Федорович, бывший артист театра—**А. Стрепетов.** Валя—**В. Тяпкина.** Лида—**С. Суханова.** Зина—**Л. Степовая.** Сережа—**Б. Волкович,** студийцы. Ибрагим Багиров, крымский татарин — **Н. Попов, В. Черемесинов.** Винц, начальник гестапо—**С. Адолин.** Маурах, лейтенант германской армии — **Ю. Нестеров.** Немецкий офицер—**Л. Кислуха.** Немецкий ефрейтор—**А. Коляда.**

Действие происходит в Крыму.

Время действия 1941—1944 гг.

2, 4 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.** Оформление художника **А. Житомирского.** Музыка из произведений **Дж. Верди.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер**, засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик— Н. Налигацкий. Брабанцио, сенатор—**А. Суханов**, засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович,** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

5 (утром, днем) июня

В. Любимова

СНЕЖОК

Пьеса в 3 действ., 6 картинах

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника театра **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Томсон, директор школы — **Г. Карпей.** Джек Такер, учитель биологии и классный наставник — **Ю. Нестеров.** Мисс Феллер, учительница истории—**Е. Потоцкая.** Мисс Джун, учительница—**З. Свидунович.** Генри Бидл, богатый предприниматель—**Н. Янельский.** Анджела Бидл, его дочь—**Л. Степовая,** (учен.). Дик, по прозвищу «Снежок»— **Л. Кислуха,** (учен.). Чарли по кличке «Буч» — **С. Карникола,** (учен.). Джон — **Б. Волкович,** (учен.). Бетти — **А. Бланк,** (учен.). Мэри — **Л. Привалова,** (учен.). Дэви—**А. Коляда,** (учен.). Джейн—**Е. Жакулина,** (учен.). Марджери — **Л. Здорова,** (учен.). Тонни—**Г. Репникова,** (учен.), вспомогат. состав. Блейк, отец Джона—**Н. Попов.** Констебль—**В. Черемисинов.** 1 и 2 полисмены — вспомог. состав.

Действие происходит в небольшом городе Северной Америки после войны.

Ведет спектакль **С. Туманная.**

6 июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.** Художник **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь— **Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

Антракты после 1-го и 3-го действий.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

7 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лаурета Сталинской премии **П. Павленко** и **С. Родзинского**. Постановка режиссера **Е. Свободина.** Художник **А. Житомирский.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна—**З. Дружинина, З. Свидунович**. Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая,** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов,** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова,** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.**

Засл. арт. РСФСР Л. Риттер в роли Воропаева.
(«Счастье»)

Арт. А. Вольская в роли Огарновой Варвары.
(«Счастье»)

1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин** и вспомогательный состав театра.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

8 июня

П. Кальдерон

ДАМА-НЕВИДИМКА

Пьеса в 3 действиях.

Перевод с испанского **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **Н. Налигацкого.**

Художник **А. Казаков.**

Музыка **И. Мондруса.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Дон Мануэль — **Н. Налигацкий.** Дон Луис — **Б. Волкович, А. Стрепетов.** Дон Жуан—**Н. Янельский.** Донья Анхелла — **А. Вольская.** Донья Беатрис—**В. Тяпкина.** Косме, слуга—**А Карпей.** Исабель, служанка—**А. Бланк, З. Дружинина.** Родриго, слуга—**Ю. Жаботенко.** Мажордом—**И. Сакк.** Слуги и служанки — вспомогательный состав театра.

Действие происходит в Мадриде.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

10 июня

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

КАРЬЕРА БЕКЕТОВА

Комедия в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Художник **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Привалов Сергей Иванович, директор завода самоходных комбайнов—**С. Адолин.** Таня, его дочь, студентка—**В. Тяпкина.** Бекетов Илларион Николаевич, главный инженер завода—**Г. Карпей.** Бекетова Мария, его жена—**К. Светланова.** Юрий, его сын, студент—**Л. Кислуха.** Шатров, работник министерства—**Н. Янельский.** Кутасин Андрей Данилович, работник Обкома ВКП(б) — **П. Лимонов.** Мухин Иван Серафимович, инженер—**Ю. Нестеров.** Саша, его сын, студент—**А. Коляда.** Балюрка Василий, студент—**Б. Волкович, А. Воронин.** Звенигородская Анна Романовна, секретарь директора—**А. Вольская, Н. Шелехова,** засл. арт. ГрузССР. Остроушко Захар Ефимович, комендант заводоуправления — **П. Бучин, С. Морозов.** Степанида, няня у Бекетовых—**Е. Больцевич, Е. Потоцкая.** Яша, монтер — **Ю. Жаботенко.** Паша, монтер—**Л. Рыбоследова.**

Действие происходит в одном из южных городов в наши дни.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

Засл. арт. РСФСР **Л. Риттер в роли** Отелло.

Гастроли КРЫМСКОГО ОБЛАСТНОГО ДРАМАТИЧЕСКОГО ТЕАТРА им. А. М. ГОРЬКОГО

Крымский государственный драматический театр им. А. М. Горького с большой радостью принял предложение о приезде на летние гастроли в г. Харьков.

Наш театр существует 28 лет. За эти годы спектакли театра получили признание не только со стороны крымской общественности. Ежегодно театр выезжает на гастроли в города всесоюзной здравницы — Ялту, Евпаторию и др. курорты Крыма, куда с'езжаются со всех концов страны лучшие люди нашей Советской Родины. Таким образом наш театр каждое лето как бы отчитывается перед ответственной и требовательной аудиторией, представляющей всю страну.

В последние годы, после освобождения Крыма от немецких оккупантов, наш театр усиленно работал над осуществлением лучших пьес советской и классической драматургии.

При составлении репертуара на гастроли мы ставили целью как можно полнее отобразить творческое идейно-художественное лицо театра. Поэтому в репертуар включены имевшие успех у зрителя спектакли прошлых лет, а также лучшие постановки заканчивающегося сезона этого года.

В репертуар гастролей включены пьесы лауреатов Сталинской премии: П. Павленко «Счастье», Н. Вирты «Заговор обреченных», А. Софронова «Карьера Бекетова», А. Барянова «На той стороне», а также пьеса Л. Эльстона и А. Васильева «Актеры» («Неизвестные солдаты»), написанная в стенах самого театра.

Классические произведения будут представлены двумя замечательными трагедиями В. Шекспира «Отелло» и «Ромео и Джульетта», комедией А. Н. Островского «Не было ни гроша, да вдруг алтын», комедией П. Кальдерона «Дама-невидимка» и пьесой «Варвары» А. М. Горького, чье имя носит наш театр.

Уделяя большое внимание молодежному и юному зрителю, наш театр систематически включает в свой репертуар специальные пьесы для юношества и молодежи. В Харькове мы покажем спектакль «Снежок» (пьеса В. Любимовой, удостоенная Сталинской премии) и комедию А. Н. Островского «Женитьба Бальзаминова».

На гастроли театр выезжает в полном составе. В перечисленных спектаклях харьковчане увидят заслуженных артистов РСФСР т.т. Риттера Л. Н., Суханова А. С., засл. арт. Груз. ССР т. Шелехову Н. Ф., артистов т.т. Адолина С. А., Алексееву Р. И., Балабана Ф. В., Вольскую А. М., Дружинину З. А., Карпея Г. А., Лимонова П. Г., Морозова С. П., Налигацкого Н. С., Потоцкую Е. И., Прохорову М. М., Светланову К. Н., Свидунович З. В., Стрепетова А. Ф., Янельского Н. Ф. и других.

Спектакли идут в постановке режиссеров Л. М. Эльстона, М. Д. Рахманова и Е. В. Свободина, оформления художников П. Д. Егорова, А. И. Казакова и А. М. Житомирского.

Гастроли нашего театра в Харькове начнутся в первых числах июня и продлятся один месяц.

Встреча с требовательными зрителями одного из крупнейших культурных центров нашего Союза налагает на наш коллектив большую ответственность и явится для нас серьезной творческой проверкой.

Мы надеемся, что эта встреча принесет взаимную пользу и нашему театру и Харьковскому государственному русскому театру им. А. С. Пушкина, приезжающему в этом году в обмен с нами на гастроли в г. Симферополь и другие города Крыма.

Гл. режиссер Крымского государственного драматического театра им. А. М. Горького.

Л. Эльстон.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08321. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 476. Тираж 1500.

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ

ВОЗДУШНЫМ СООБЩЕНИЕМ!

ХАРЬКОВСКИЙ АЭРОПОРТ доводит до Вашего сведения, что с открытием весенне-летней навигации начались регулярные перевозки пассажиров, багажа, грузов и почты по всем воздушным линиям Советского Союза в неограниченном количестве.

Быстрота воздушного сообщения вполне компенсирует разницу в тарифах железнодорожного и воздушного сообщения, сокращая расходы в пути и сроки доставки грузов.

Продолжительность пути и стоимость перевозки самолетом и поездом:

МАРШРУТЫ	Время в пути		Стоимость билета		Стоимость 1 кг.	
	Самолетом	Поездом	Скоростным самолетом	Поездом, мягкий вагон	Багажа	Груза
	час. мин.	час. мин.	руб. коп.	руб. коп.	руб. коп.	руб. коп.
Харьков—Адлер	3—55	38—08	280	231—20	3—40	2—00
„ Баку	9—20	72—10	410	302—45	5—35	3—15
„ Ворошиловград	1—15	18—58	135	100—20	1—20	0—90
„ Днепропетровск	0—55	9—30	85	88—05	1—10	0—65
„ Жданов	2—50	18—00	135	129—10	1—95	1—15
„ Запорожье	1—50	10—30	100	115—15	1—30	0—75
„ Киев	1—55	16—38	155	125—65	1—95	1—15
„ Краснодар	4—15	34—00	215	176—20	2—40	1—90
„ Куйбышев	5—40	66—30	330	220—70	3—65	2—90
„ Ленинград	6—10	46—55	90	258—15	4—35	3—35
„ Львов	4—50	39—40	305	208—30	3—35	2—70
„ Москва	2—10	20—05	195	172—40	2—90	1—70
„ Мин. Воды	4—30	31—08	250	220—25	3—05	1—80
„ Одесса	3—25	33—50	255	176—20	3—15	1—90
„ Ростов	1—50	18—08	130	129—10	1—60	0—95
„ Саратов	3—20	45—16	230	187—25	2—55	2—05
„ Симферополь	2—35	19—20	190	161—90	2—40	1—40
„ Сталино	1—05	12—45	90	110—00	1—10	0—65
„ Свердловск	9—20	90—20	470	310—50	5—70	4—55
„ Тбилиси	6—00	54—10	405	293—40	5—35	3—15

Ручная кладь до 10 кг. перевозится бесплатно, а сверх этого веса оплачивается по тарифу.

ПРОДАЖА БИЛЕТОВ на самолеты производится в городском агентстве АЭРОПОРТА, пл. Тевелева, 22 и в самом Аэропорту, в гостинице „Интурист", городской станции, при вокзале железной дороги, а также доставка билетов на дом.

Заказы принимаются по телефону 3-13-41.

ВОЕННОСЛУЖАЩИЕ могут приобретать билеты на самолеты по железнодорожным требованиям с доплатой разницы тарифа.

Ціна 2 крб.

ГОССТРАХ СССР

СТРАХОВАНИЕМ ЖИЗНИ
В
ГОССТРАХЕ
МОЖНО
ОБЕСПЕЧИТЬ СЕБЯ
при дожитии до определенного возраста
при утрате ТРУДОСПОСОБНОСТИ
от несчастного случая; СЕМЬЮ и БЛИЗКИХ
в случае смерти застрахованного

ПО СТРАХОВАНИЮ ДОМАШНЕГО
ИМУЩЕСТВА
ГОССТРАХ
ВОЗМЕЩАЕТ УБЫТКИ
от ПОЖАРА,
НАВОДНЕНИЯ,
ЗЕМЛЕТРЯСЕНИЯ
и других стихийных бедствий

Для заключения страхования и за справками
обращайтесь в инспекции или к агентам
ГОССТРАХА.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 17 (54)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
11—21 червня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 червня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Гастроли Крымского Драмтеатра (помещение Русского Даматического театра)	Гастроли Центрального театра Красной Армии (помещение театра Музкомедии)
11	Субота	ЧІО-ЧІО-САН	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	СНЕЖОК (утром и днем) ДАМА НЕВИДИМКА (вечером)	
12	Неділя	КАРМЕН (уранці) Ф А У С Т (увечері)	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	СНЕЖОК (утром и днем) ДАМА НЕВИДИМКА (вечером)	
13	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ		О Т Е Л Л О	
14	Вівторок	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	**Гастроли Центрального Театра Красной Армии**	С Ч А С Т Ь Е	
15	Середа	ЧЕРВОНИЙ МАК		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА	
16	Четвер	БАЛ-МАСКАРАД		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА	
17	П'ятниця	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ	КАРЬЕРА БЕКЕТОВА	
18	Субота	Д А Н К О	НА ТОЙ СТОРОНЕ	А К Т Е Р Ы	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ
19	Неділя	ЧЕРВОНИЙ МАК (уранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ (утром) УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ (вечером)	НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН (утром) О Т Е Л Л О (вечером)	НА ТОЙ СТОРОНЕ
20	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	ДАМА НЕВИДИМКА	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 17 (54) 11—20 червня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 червня

Абонемент сер. „Л“, талон 4.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горєвой.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова**, заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **Є. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

12 червня

Абонемент сер. „В“, талон 4.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина 1

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

12 (вдень) червня

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**
Дирігент —**П. Баленко.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник — **П. Єршов.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танки **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Т. Барбітова.** Дон Хозе, сержант—**В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендало—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес **Є. Івіна, Л. Колодуб. Т. Літінська;** Фраскіта—**С. Мостова,** лаур. Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро—**Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

14, 17 червня

14/VI—абонемент сер. „М", талон 4.
17/VI—абонемент сер. „И", талон 3.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Е. Мариківський.**
Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар.** Одарка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР. Оксана — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Імам—**Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага—**П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

15, 19 (вранці) червня

15/VI—абонемент сер. „П", талон 4.

ПРЕМ'ЄРА

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**
Диригент — **П. Баленко.**
Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент постановника — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина I

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і

радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашками чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, але, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Але в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капитан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер — **М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

16 червня

Абонемент сер. „К“, талон 3.

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горєвой.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн—**Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

18 червня

Абонемент сер. „Ж“, талон 5.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія І. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, картина 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

Картина 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!— крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.**

Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

19 червня

Абонемент сер. „Л", талон 5.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бельського.**

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12 червня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Гречениo.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня—**О. Глебова, Р. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Кросбі—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков — **О. Романенко.** Марі Клер — **О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія — **І. Заборська, Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна — **О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Нем-**

зер. Слуга—**А. Макаренко**. Офіцер—**Г. Снєгірьов**. Кореспондент—**М. Микитенко**.

Ув'язнені — **З. Біляєва, Г. Гончарова, Т. Давидова, Т. Довженко, А. Калішевська, Р. Кіріна, М. Коржова, О. Літвінова, О. Слезнак, Н. Хомова, В. Худякова.**

Солдати — **С. Арлюк, О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Арт. Г. Карпей — Томсон, арт. Л. Кислуха — Дик.

(„Снежок").

КРЫМСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМ. ТЕАТР им. А. М. ГОРЬКОГО

11, 12 (утром, днем) июня

В. Любимова

СНЕЖОК

Пьеса в 3 действ., 6 картинах

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника театра **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Томсон, директор школы — **Г. Карпей.** Джек Такер, учитель биологии и классный наставник — **Ю. Нестеров.** Мисс Феллер, учительница истории—**Е. Потоцкая.** Мисс Джун, учительница—**З. Свидунович.** Генри Бидл, богатый предприниматель—**Н. Янельский.** Анджела Бидл, его дочь—**Л. Степовая,** (учен.). Дик, по прозвищу «Снежок»—**Л. Кислуха** (учен.). Чарли по кличке «Буч» — **С. Карникола,** (учен.). Джон — **Б. Волкович** (учен.). Бетти — **А. Бланк** (учен.). Мэри — **Л. Привалова** (учен.). Дэви—**А. Коляда** (учен.). Джейн—**Е. Жакулина** (учен.). Марджери — **Л. Здорова** (учен.). Тонни—**Г. Репникова** (учен.), вспомогат. состав. Блейк, отец Джона—**Н. Попов.** Констебль—**В. Черемисинов.** 1-й и 2-й полисмены — вспомог. состав.

Действие происходит в небольшом городе Северной Америки после войны.

Ведет спектакль **С. Туманная.**

11, 12, 20 июня

П. Кальдерон

ДАМА-НЕВИДИМКА

Пьеса в 3 действиях.

Перевод с испанского **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **Н. Налигацкого.**

Художник — **А. Казаков.**

Музыка **И. Мондруса.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Дон Мануэль — **Н. Налигацкий.** Дон Луис — **Б. Волкович, А. Стрепетов.** Дон Жуан—**Н. Янельский.** Донья Анхелла — **А. Вольская.** Донья Беатрис—**В. Тяпкина.** Косме, слуга—**А Карпей.** Исабель, служанка—**А. Бланк, З. Дружинина.** Родриго, слуга—**Ю. Жаботенко.** Мажордом—**И. Сакк. Слуги и служанки** — вспомогательный состав театра.

Действие происходит в Мадриде.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

13, 19 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Оформление художника **А. Житомирского.**

Музыка из произведений **Дж. Верди.**

Арт. А. Вольская — Эмилия, арт. Н. Налигацкий — Яго. („Отелло“).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик— **Н. Налигацкий.** Брабанцио, сенатор—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович.** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманчая.**

14 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лаурета Сталинской премии **П. Павленко и С. Родзинского.**

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Художник **А. Житомирский.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна— **З. Дружинина, З. Свидунович.** Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов,** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.** 1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин** и вспомогательный состав театра.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

15, 16 июня

В. Шекспир

РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА

Трагедия в 4 действиях

Перевод с английского Б. Пастернака.

Постановка главного режиссера **Л. Эльстона.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

Музыка **А. Кессельмана.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Эскал, князь Вероны — **С. Адолин, Н.Янельский.** Монтекки — **Е. Свободин.** Леди Монтекки, его жена — **Е. Больцевич.** Ромео, их сын — **Г. Карпей.** Капулетти — **А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Леди Капулетти, его жена — **К. Светланова.** Джульетта, их дочь — **Н. Прохорова.** Брат Лоренцо, францисканский монах — **С. Адолин, П. Лимонов.** Кормилица Джульетты — **А. Вольская.** Меркуцио, друг Ромео — **А. Стрепетов.** Бенволио, друг Ромео — **Б. Волкович.** Тибальт, родственник Капулетти.— **С. Морозов.** Граф Парис, родственник князя — **А. Воронин, Л. Кислуха.** Слуги Капулетти: Петр — **Н. Попов;** Грегорио — **С. Карникола.** Бальтазар — **О. Макаров.** Абрам— **Ю. Жаботенко.** Аптекарь — **Ю. Нестеров.** Паж князя — **Л. Степовая.** Розалина — **В. Тяпкина.** 1-й сторож — **П. Бучин.** 2-й сторож — **А. Коляда.**

Ведет спектакль **С. Туманная**

17 июня

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

КАРЬЕРА БЕКЕТОВА

Комедия в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**
Художник — **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Привалов Сергей Иванович, директор завода самоходных комбайнов—**С. Адолин.** Таня, его дочь, студентка—**В. Тяпкина.** Бекетов Илларион Николаевич, главный инженер завода—**Г. Карпей.** Бекетова Мария, его жена—**К. Светланова.** Юрий, его сын, студент—**Л. Кислуха.** Шатров, работник министерства—**Н. Янельский.** Кутасин Андрей Данилович, работник Обкома ВКП(б) — **П. Лимонов.** Мухин Иван Серафимович, инженер—**Ю. Нестеров.** Саша, его сын, студент—**А. Коляда.** Балюрка Василий, студент—**Б. Волкович, А. Воронин.** Звенигородская Анна Романовна, секретарь директора—**А. Вольская, Н. Шелехова,** засл. арт. ГрузССР. Остроушко Захар Ефимович, комендант заводоуправления — **П. Бучин, С. Морозов.** Степанида, няня у Бекетовых—**Е. Больцевич, Е. Потоцкая.** Яша, монтер — **Ю. Жаботенко.** Паша, монтер—**Л. Рыбоследова.**

Действие происходит в одном из южных городов в наши дни.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

18 июня

А. Васильев и **Л. Эльстон**

АКТЕРЫ

Драма в 4 действ., 10 картинах.

Постановка режиссера **Л. Эльстона.**
Оформление художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ларышев Николай Андреевич, художник—**Г. Карпей.** Оболенский Яков Наумович, артист—**П. Макаров.** Донцевич Анатолий Степанович, артист—**Н. Налигацкий, Н. Янельский.** Перевалова Александра Викторовна, артистка—**Н. Прохорова.** Добронравов Дмитрий Александрович, артист — **П. Лимонов.** Якорева Зоя Петровна, артистка, его жена—**Р. Алексеева.** Кочетов Николай Игнатьевич, машинист сцены—**Ю. Жаботенко.** Осетров Илья (Илюша), портной театра—**С. Карникола.** Екимова Екатерина Яковлевна, костюмерша—**А. Мухитдинова.** Алеша Екимов, ее сын—ученик Ларышева—**А. Бланк.** Уразов (Лука) подпольщик—**А. Ильвовский.** Прасковья Егоровна, мать Екимовой—**Е. Больцевич.** Глушко Андрей, снайпер сержант — **С. Морозов.** Фрикин Николай Федорович, бывший артист театра—**А. Стрепетов.** Валя—**В. Тяпкина.** Лида—**С. Суханова.** Зина—**Л. Степовая.** Сережа—**Б. Волкович,** студийцы. Ибрагим Багиров, крымский татарин — **Н. Попов, В. Черемесинов.** Винц, начальник гестапо—**С. Адолин.** Маурах, лейтенант германской армии — **Ю. Нестеров.** Немецкий офицер—**Л. Кислуха.** Немецкий ефрейтор—**А. Коляда.**

Действие происходит в Крыму.
Время действия 1941—1944 гг.

19 (утром) июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**
Художник — **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь—**Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

Центральный театр Красной Армии

Страницы советской печати за 1929 г. убеждают нас в том, что назревшей к тому времени необходимостью для дальнейшего развития советского театрального искусства является создание специального армейского театра.

Идеологическое воспитание Советской Армии, коренным образом отличающейся от армии любой капиталистической страны, требовало, чтобы искусство стало на вооружение армии, защищающей завоевания Великой Октябрьской социалистической революции.

Газета „Красная звезда“ (14 XI 1929 г.) писала: „Красная Армия отличается от старой не только количеством пулеметов, пушек, всеми многообразными видами новых технических средств борьбы. Она имеет совершенно отличный классовый состав, состав своих командиров, имеет высококультурного, грамотного бойца. Для оснащения такой армии не только первоклассной боевой техникой, но и самой прогрессивной идеологией назрела необходимость внутри армии создать военный театр“.

Осенью 1929 г., в период, когда на наших дальневосточных границах японские самураи спровоцировали вооруженный конфликт на Китайско-Восточной ж. д. (КВЖД), для художественного обслуживания действующих частей особой Дальневосточной Армии в числе других коллективов Центрального Дома Красной Армии была направлена эстрадно-драматическая группа.

Так в обстановке, овеянной пороховым дымом, получил свое боевое крещение будущий Центральный театр Красной Армии.

В октябре 1929 г. было принято официальное решение о создании, на базе эстрадно-драматической группы, Центрального театра Красной Армии, и 6 февраля 1930 г. впервые был поднят занавес театра, который вышел на свой творческий театральный путь.

Основными проблемами, требовавшими своего разрешения, явились: воспитание актерского коллектива в едином творческом методе, направленность репертуара, организация своего зрителя, определение роли и места Центрального театра Красной Армии на общем идеологическом фронте среди других театров СССР.

За истекшие годы театром осуществлено 70 постановок, из них 40 пьес, посвященных военной тематике.

В числе этих пьес необходимо в первую очередь назвать:

„Первая конная“ — Вс. Вишневского, „Мстислав Удалой“ — И. Прута, „Бойцы“ — Б. Ромашова, „Гибель эскадры“ — А. Корнейчука, „Слава“ — В. Гусева, „Падь Серебрянная“ — Н. Погодина, „Полководец Суворов“ — А. Бахтерева и В. Разумовского, „Пархоменко“ — Вс. Иванова, „Фронт“ — А. Корнейчука, „Сталинградцы“ — Юлия Чепурина, „Полководец“ — К. Тренева, „За тех, кто в море“ — Б. Лавренева, „Призвание“ — А. Кузнецова и Г. Штайна, „Южный узел“ — А. Первенцева, „Последние рубежи“ — Юлия Чепурина, „На той стороне“ — А. Барянова и др.

Эти спектакли были вехами на творческом пути Центрального театра Красной Армии, определяя идеологическую направленность его репертуара.

Не ограничивая себя рамками военной тематики, театр широко знакомит своего зрителя и с лучшими произведениями советской драматургии, русской и иностранной классики.

Художественный руководитель театра — лауреат Сталинской премии, народный артист Союза ССР Алексей Дмитриевич Попов.

В составе коллектива театра — народный артист РСФСР А. Е. Хохлов; лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР, художник Н. А. Шифрин; засл. деятель искусств РСФСР, художник И. С. Федотов; засл. артисты РСФСР Б. М. Афонин, Л. И. Добржанская, П. А. Константинов, Б. Н. Нечаев, В. И. Окунева, В. Н. Ратомский, Д. Л. Сагал, А. П. Хованский, А. М. Ходурский и др.

Зав. музыкальной частью театра — лауреат Сталинской премии, композитор Т. Н. Хренников.

17, 19 (утром) июня

В помещении театра им. Шевченко

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов и Д. Тункель.**

Художник — заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор – лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба — **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **Ф. Заболотный, Ф. Шиманский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **Е. Быкадоров, В. Зельдин, А. Петров.** Деньдобрый — **К. Нассонов, Ф. Шиманский.** Фокин — **А. Герасимов, С. Чекан.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Касаткина.** Офицер связи — **А. Малько, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **Н. Сазонова, И. Солдатова.** Девушка 2-я — **Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Т. Поставнина.** Уорн, командующий американской армией — **Т. Бочарников, С. Корнев.** Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **Г. Гай, А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр-шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

18 июня

В помещении театра им. Шевченко

19 июня

В помещении театра Музкомедии

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

Постановка — **В. Канцеля**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА и ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин, Г. Румянцев.** Майор Игнатьев, офицер военной разведки — **М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович-Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **В. Барышева.** Молодая японка — **А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **С. Корнев, Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал — **В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров, С. Макаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Мачжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **Г. Гай, П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица — **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре **В. Кручинин.** Японский офицер — **А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты — **В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

18 июня

В помещении театра Музкомедии

19, 20 июня

В помещении театра им. Шевченко

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

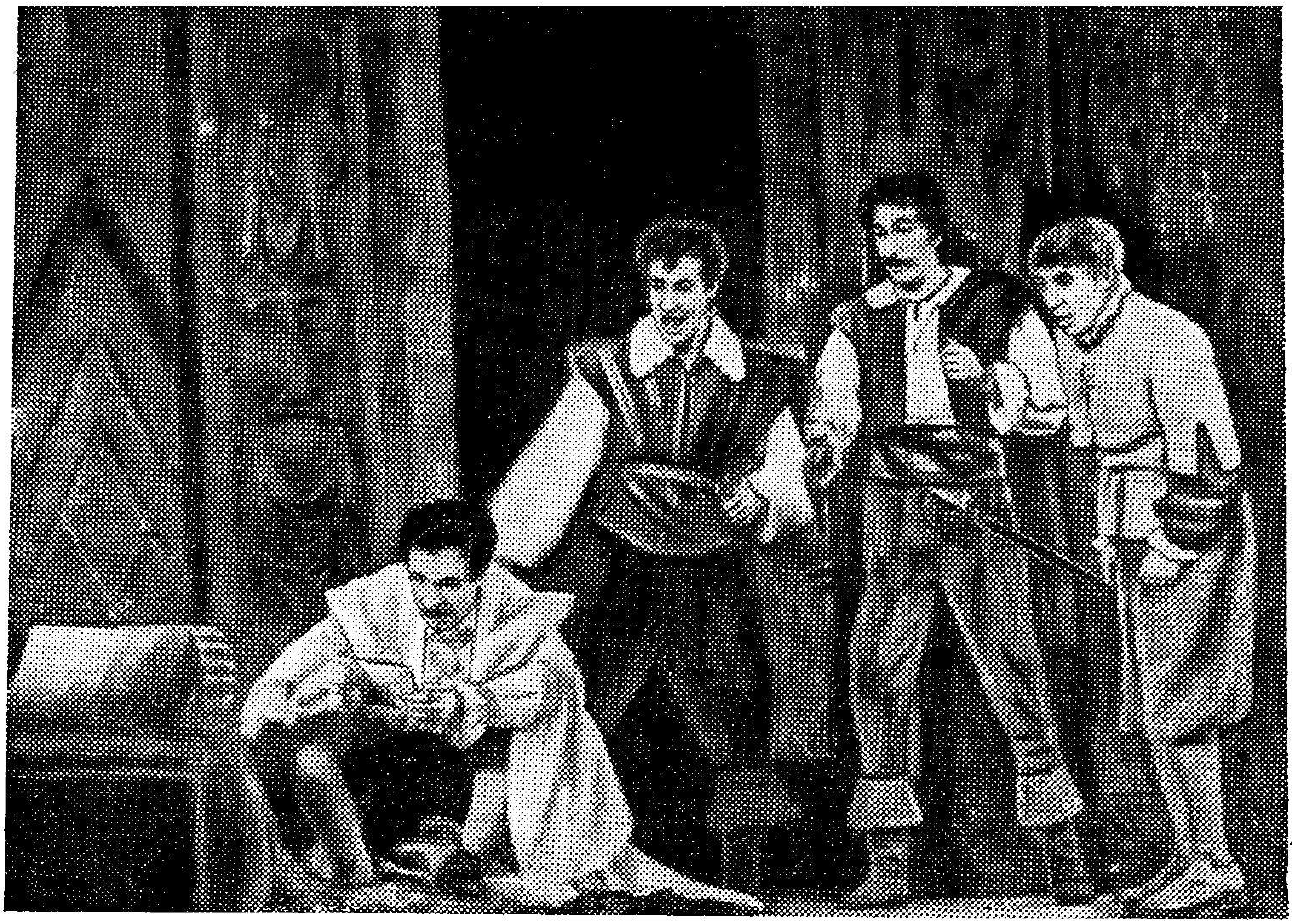
Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

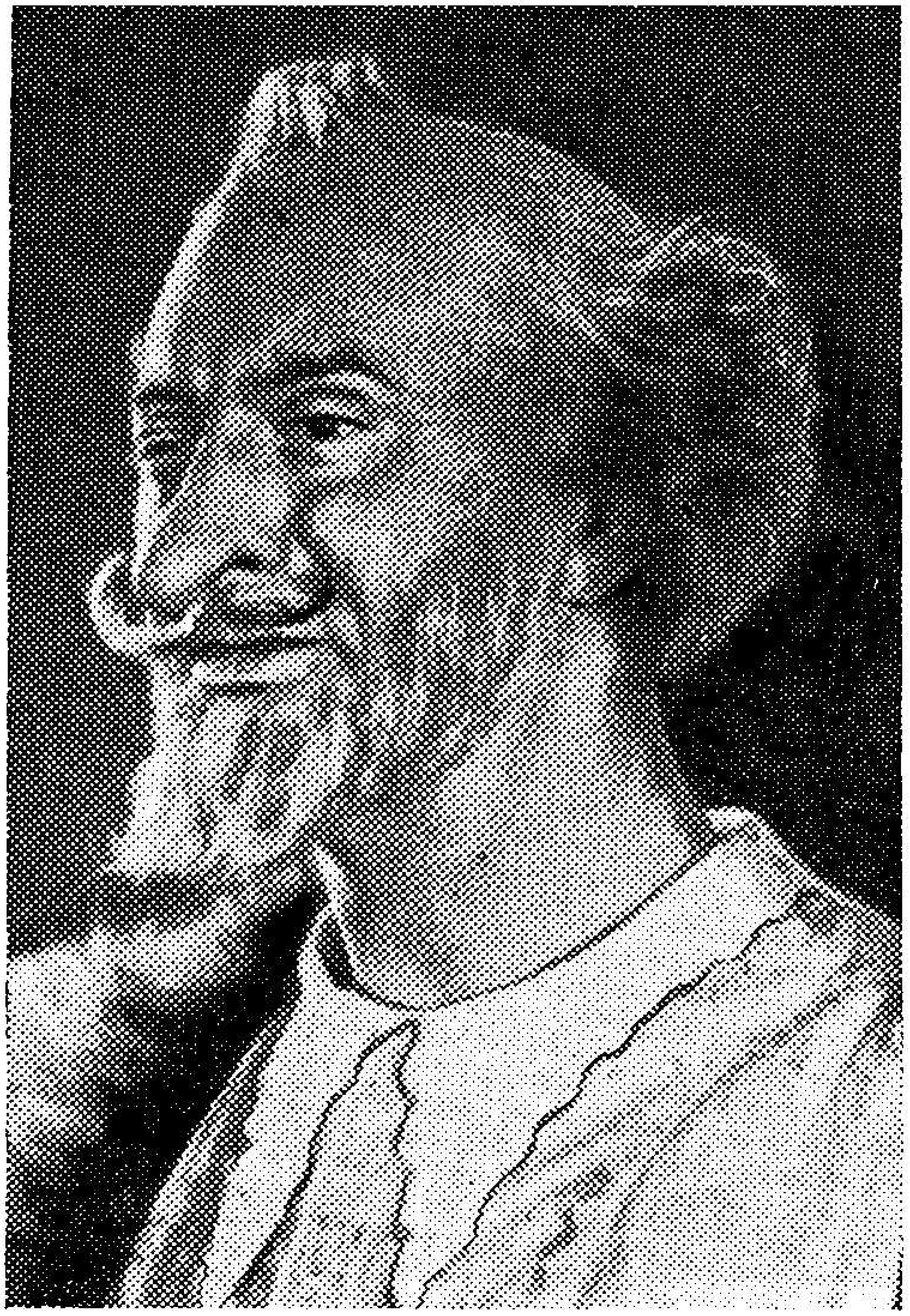
Арт. В. Зельдин—Альдемаро, арт. М. Майоров—Вандалино, арт. М. Перцовский — Белардо, арт, Я. Халецкий—Тулио.

(„Учитель танцев").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат— **Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин— **Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знаменский, Н. Старостин.** Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро—**Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов, К. Петров.**

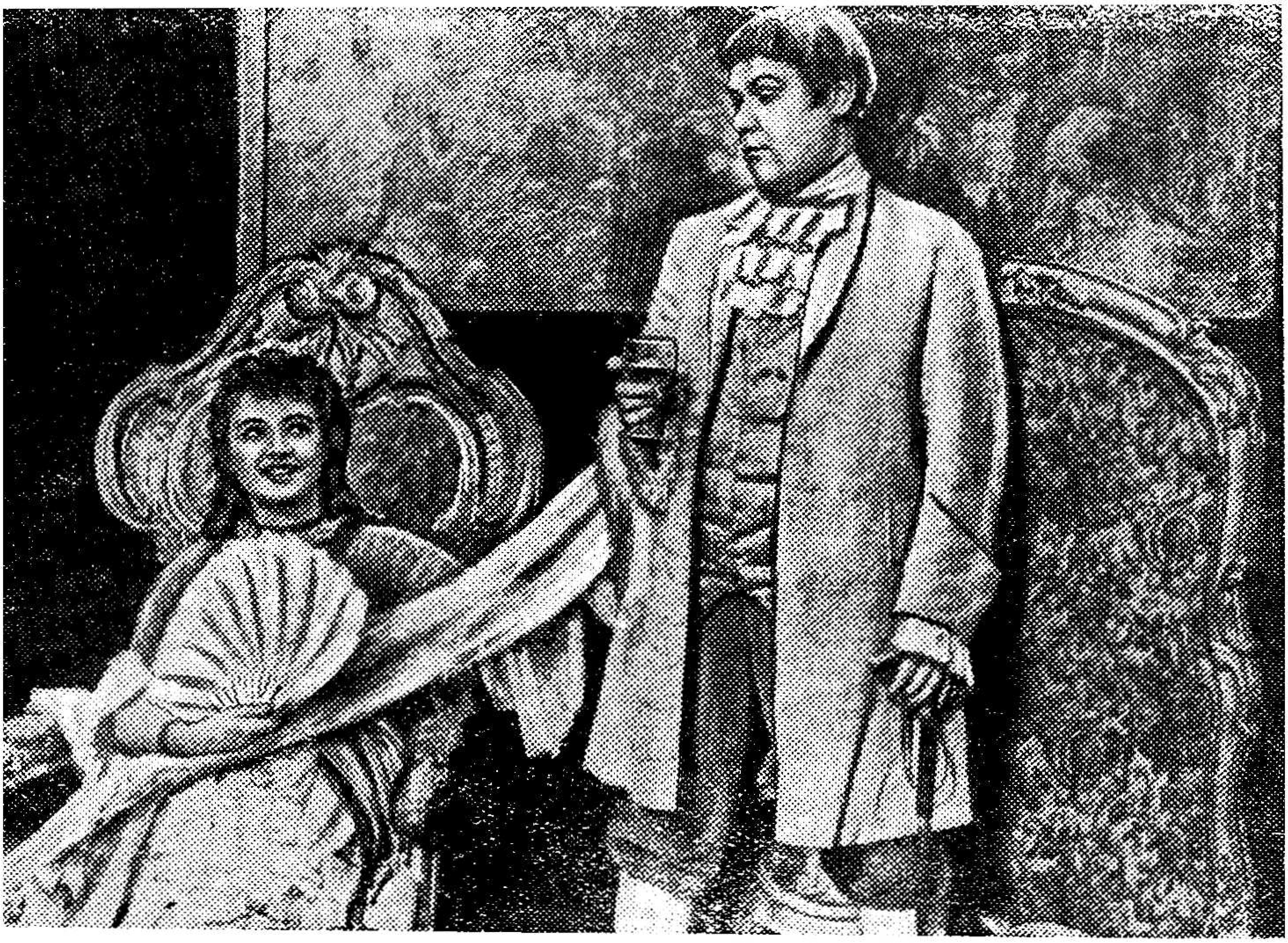
Ведет спектакль **М. Чернов, В. Школьник.**

Засл. арт. РСФСР А. Ходурский в роли Гремио („Укрощение строптивой“).

Артист М. Майоров в роли Вандалино. („Учитель танцев“)

Арт. С. Терентьева — Констанция, арт. С. Кулагин — Тони („Ночь ошибок").

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 04485. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 519. Тираж 1200.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 червня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—30 червня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Гастроли Центрального театра Красной Армии (в помещении театра им. Шевченко)	Гастроли Центрального театра Красной Армии (помещение театра Музкомедии)	Гастроли Крымского Драмтеатра (помещение Русского Драматического театра)
21	Вівторок	ЧЕРВОНИЙ МАК	ДАВНЫМ-ДАВНО	НОЧЬ ОШИБОК	РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА
22	Середа	ЧАРОДІЙКА	УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ		С Ч А С Т Ь Е
23	Четвер	ЕСМЕРАЛЬДА	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ	НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН
24	П'ятниця	Л А К М Е	НА ТОЙ СТОРОНЕ		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА
25	Субота	ІВАН СУСАНІН	ТИХИЙ ОКЕАН	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	О Т Е Л Л О
26	Неділя	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН (уранці)	ДАВНЫМ-ДАВНО (утром)	НА ТОЙ СТОРОНЕ	О Т Е Л Л О
		Т Р А В І А Т А (ввечері)	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ (вечером)		
27	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ		
28	Вівторок	ЧЕРВОНИЙ МАК	УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ	НОЧЬ ОШИБОК	
29	Середа	ФРА - ДІАВОЛО	ДАВНЫМ ДАВНО		
30	Четвер	А І Д А	НА ТОЙ СТОРОНЕ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 18 (55) 21—30 червня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21, 28 червня

21/VI — абонемент сер. „В", талон 5.
28/VI — абонемент сер. „З", талон 5.

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**
Диригент — **П. Баленко.**
Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент постановника — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія І, картина І

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гаря-

чої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де її загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капитан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер —

М. Ізотов, К. Троїцький. Участь беруть: **М. Алексєєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрст.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

22 червня

Абонемент сер. „Р", талон .

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**Л. Колодуб, В. Павленко.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін,** Потап — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боець— **М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

23 червня

Абонемент сер. „Б", талон 5.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб

розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою— незграбного Гренгуара вчать танцювати, щоб він міг із своєю «дружиною» заробляти на хліб.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними зникає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу.

Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собору—**О. Люлін, А. Саркісянс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алєйніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.**

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

24 червня

Абонемент сер. „К", талон 4.

Л. Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Текст І. Муратова

Диригент—П. Баленко.

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Ніланканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **Д. Діссар.** Маліка, жриця — **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, Є. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Є. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, О. Галкін, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, П. Плавник, П. Полканов, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, О. Ширай та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці — **А. Бруштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрот;** на флейті — **Б. Бутов, С. Маничев;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Веде виставу **С. Петров.**

25 червня

Абонемент сер. „П", талон 5

М. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент – засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення нар. художника УРСР **О. Хвостова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. Гірмана.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстер—**В. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР. Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; С. **Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Богдан Собінін – **З. Канзбург, Є. Рекало.** Ваня — **Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III – **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Гонец — **М. Державін, П. Калюжний, Б Малков.** Ратник - заспівувач — **М. Григор'єв.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

26 (вранці) червня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович**; концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, Є. Носенко.** Няня — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; Є. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онегін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі Ларіної („Євгеній Онегін").

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі Греміна („Євгеній Онєгін").

Арт. В. Венецька в ролі Татьяни („Євгеній Онєгін").

26 червня

Абонемент сер. „И", талон 4.

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX ст.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер**; гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

29 червня

Абонемент сер. „Д“, талон 5.

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Є. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

30 червня

Абонемент сер. „А“, талон 4.

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Веде виставу **С. Пєтров.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголощує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Є. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ТЕАТР КРАСНОЙ АРМИИ

Художественный руководитель Центрального театра Красной Армии, лауреат Сталинской премии, нар. арт. СССР А. Попов.

21, 26 (утром), 29 июня

В помещении театра им. Шевченко

ДАВНЫМ-ДАВНО

(Питомцы славы)

Героическая комедия в стихах, в 4 актах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссер — **Д. Тункель.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Азаров, майор в отставке — **Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР. Шура, его племянница — **Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР. Ржевский Дмитрий, гусарский поручик — **А. Иванов, Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Иван, камердинер, б. денщик майора — **В. Ратомский,** засл. арт. РСФСР, **Н. Старостин.** Нурин, граф — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР; **А. Попов.** Васильев Давыд, гусарский полковник — **Н. Неронов, Г. Сорокин.** Пелымов — **М. Майоров, А. Мальков, Л. Черток.** Воронец — **И. Каменский, И. Панфилов.** Вельяминов — **А. Попов, Г. Сорокин.** Офицеры партизанского отряда Давыда Васильева: Горич — **Е. Быкадоров, П. Игнатенко.** Ершов — **С. Лисовский, Ф. Шиманский.** Станкевич — **А. Петров.** Ртищев — **М. Перцовский. А. Попов,** Хилков — **А. Герасимов, Н. Елизаров.** Казак — **Н. Макаренко.** Офицеры

Нар арт. РСФСР А. Хохлов в роли Кутузова, засл. арт. РСФСР Л. Добржанская в роли Шуры („Давным-давно").

штаба корпуса: Черемисов — **С. Знаменский**; Неплюев — **П. Бондарев, Н. Хрусталев**. Кутузов, князь, фельдмаршал — **А. Хохлов**, нар, арт. РСФСР. Балмашов, генерал-адъютант — **Г. Румянцев**. Губернатор — **Б. Лесовой, Н. Хрусталев**, Зизи — **Т. Алексеева, О. Малько**, Кузины Шуры Азаровой: Надин — **М. Пастухова-Дмитриева**; Натали — **С. Терентьева, Л. Фетисова**. Полина — **Т. Поставнина**; Мими — **Л Касаткина, Г. Островская**. Жермон Луиза, французская актриса — **Н. Володко, Г. Островская**. Сальгари Винченто, лейтенант — **А. Хайретдинов**. Дюсьер, генерал — **В. Благообразов, С. Корнев**. Офицеры штаба бригады Дюсьера: Лепелетье — **Ф. Савостьянов**; Фош — **Т. Бочарников**; Арманьяк — **П. Бондарев, Я. Халецкий**. Капрал — **Д. Юффа**.

Спектакль ведет **М. Чернов**.

21, 28 июня

В помещении театра Музкомедии:

О. Гольдсмит

НОЧЬ ОШИБОК

перевод А. Д'Актиля

Комедия в 3-х актах, 7 картинах

Постановка **И. Ворошилова**.
Художники — **В. Сахновский** и **А. Федоров**.
Режиссер — **Г. Лебедев**.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Чарльз Марлоу — **Б. Лесовой, Р. Ракитин**. Марлоу — **А. Попов**. Хардкэстль — **К. Нассонов, Ф. Савостьянов**. Миссис

Хардкэстль — **Т. Жукова, В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Тони — **С. Кулагин.** Гастингс — **М. Майоров, Г. Румянцев.** Констанция — **Л. Касаткина, О. Малько, С. Терентьева.** Кэт — **Т. Алексеева, М. Пастухова.** Трактирщик — **Н. Елизаров, Н. Телешев, Н. Хрусталев.** Посетители: Дикк Муггинс, сборщик пошлин — **П. Полев;** Джек Сланг, лошадиный врач — **П. Бондарев;** Том Твист — **Ф. Шиманский;** Аминабад — **А. Окаемов, Д. Юффа.** Слуги Хардкэстля: — **Н. Макаренко, И. Панфилов, Я. Халецкий.** Горничные — **М. Пастухова-Дмитриева, Т. Поставнина, Н. Сазонова.** Слуги — **Г. Гай, И. Каменский, П. Малек, А. Петров.**

Ведут спектакль **В. Бондарева, М. Чернов.**

22, 28 июня

В помещении театра им. Шевченко

В. Шекспир

УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ

Комедия в 4 действиях, 12 картинах

Перевод **П. Гнедича.**

Постановка лауреата Сталинский премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссура спектакля — **П. Урбанович** и **В. Благообразов.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств **Н. Шифрин.**

Композитор — **А. Голубенцев.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Баптиста Минола — **В. Благообразов.** Его дочери: Катарина — Л. Добржанская, засл. арт. РСФСР; Бианка — **Т. Алексеева, О. Малько, С. Терентьева.** Петручио — **А. Иванов, М. Майоров.** Грумио, его слуга — **Н. Старостин, С. Кулагин.** Гремио — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Гортензио — **К. Нассонов, Я. Халецкий.** Винченцио — **Н. Неронов.** Люченцио, его сын — **М. Майоров, А. Хайретдинов.** Их слуги: Транио — **В. Зельдин;** Бионделло — **А. Окаемов, П. Полев.** Старый педагог — **А. Попов, Н. Сергеев.** Портной — **Ф. Савостьянов.** Шляпник — **П. Бондарев, И. Панфилов.** Куртис — **Р. Ракитин.** Натаниэль — **Н. Макаренко, Г. Сорокин.** Слуги Петручио: Филлипп — **Д. Юффа;** Иосиф — **В. Кручинин;** повар — **Н. Пастухов, Я Халецкий.** Родственник Баптисты — **Н. Телешев.** Жена Гортензио — **Н. Нечаева.** Кормилица — **В. Барышева, А. Петрова.** Слуги Бапти ты: Лючетта — **Т. Поставнина;** Помпей — **П. Малек;** Адам — **В. Дмитриев.** Антонио — **И. Каменский, С. Лисовский.** 1-й страж — **Ю. Аронович-Васильев.** 2-й страж — **Г. Скоробогатов.**

Спектакль ведет **Э. Школьник.**

Засл. арт. РСФСР Л. Добржанская в роли Катарины („Укрощение строптивой“).

23 июня

В помещении театра Музкомедии

26 июня

В помещении театра им. Шевченко

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов** и **Д. Тункель.**

Художник — заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

Засл. арт. РСФСР П. Константинов в роли Кудрова („Последние рубежи").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба — **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **Ф. Заболотный, Ф. Шиманский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **Е. Быкадоров, В. Зельдин, А. Петров.** Деньдобрый — **К. Нассонов, Ф. Шиманский.** Фокин — **А. Герасимов, С. Чекан.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Каcаткина.** Офицер связи — **А. Малько, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **Н. Сазонова, И. Солдатова.** Девушка 2-я — **Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Т. Поставнина.** Уорн, командующий американской армией — **Т. Бочарников, С. Корнев.** Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **Г. Гай, А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр-шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

24, 30 июня

В помещении театра им. Шевченко

26 июня

В помещении театра Музкомедии

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

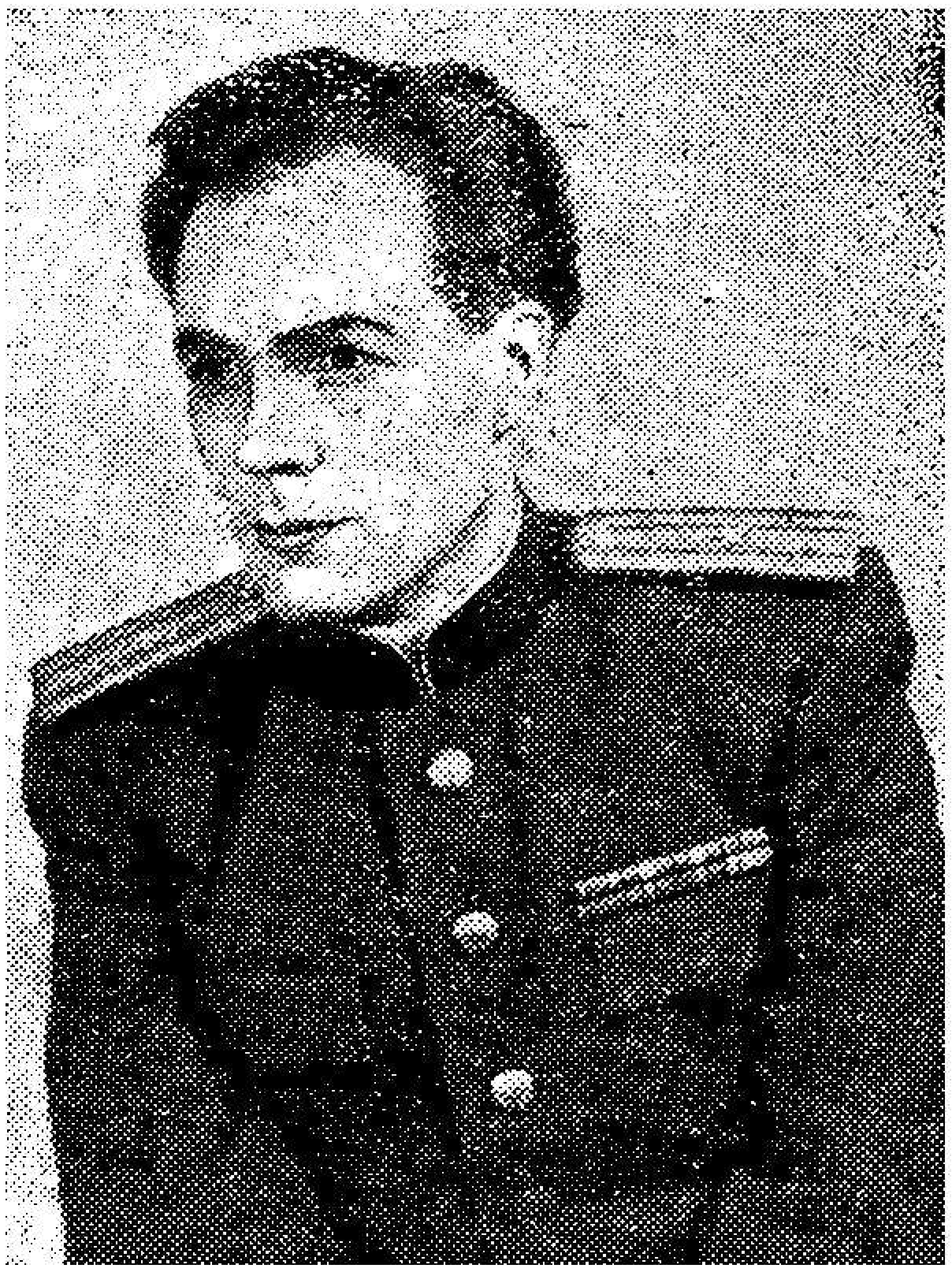
Постановка — **В. Канцеля.**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин,**

Арт. М. Майоров в роли майора Игнатьева („На той стороне“).

Г. Румянцев. Майор Игнатьев, офицер военной разведки—**М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович - Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **В. Барышева.** Молодая японка —**А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **С. Корнев, Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал—**В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров, С. Макаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **Г. Гай, П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица— **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре — **В. Кручинин.** Японский офицер—**А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты—**В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

23, 27 июня

В помещении театра им. Шевченко

25, 30 июня

В помещении театра Музкомедии

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат— **Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин— **Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знамен-**

ский, Н. Старостин. Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро — **Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов, К. Петров.**

Ведет спектакль **М. Чернов, Э. Школьник.**

25 июня

В помещении театра им. Шевченко

И. Прут

ТИХИЙ ОКЕАН

Пьеса в 3 действиях, 8 картинах.

Постановка — **Д. Тункеля.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР **Н. Шифрин.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Афанасьев Иван Ильич, капитан-лейтенант, командир подводной лодки „Дельфин" — **С. Лисовский.** Афанасьева Вероника Ильинична, его старшая сестра — **А. Богданова.** Орлов Григорий Александрович, старший лейтенант, его помощник — **И. Каменский.** Денисов Михаил Иванович, капитан-лейтенант, начальник штаба дивизиона подводных лодок — **С. Чекан.** Денисова Анна Степановна, его мать — **Е. Лилина, В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Филиппов Иван Степанович, ее брат — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Дмитриев Константин Яковлевич, бывший водолаз — **Р. Ракитин.** Смирнова Елена Львовна, капитан медицинской службы — **Т. Алексеева, И. Солдатова.** Григорьев Фома Петрович, старшина группы торпедистов — **А. Иванов, Ф. Шиманский.** Григорьева Зинаида Трофимовна, его жена — **С. Терентьева.** Панычук Павло, торпедист — **Г. Гай.** Грушевский Александр, торпедист — **А. Мальков.** Надя, его жена — **Л. Касаткина, Г. Островская.** Берман Иосиф, электрик — **Л. Черток.** Куракин Сергей, кок — **Н. Пастухов.** Пивоваров-первый, Пивоваров-второй — **С. Макаров.** Джибелли Вахтанг, трюмный — **В. Зельдин.** Егоров, лейтенант — **П. Игнатенко.** Акулов, завхоз базы — **Н. Старостин.** 1-й офицер — **В. Дмитриев.** 2-й офицер — **Ю. Аронович-Васильев.** Европеец — **Н. Хрусталев.** Японец — **П. Полев.**

Ведет спектакль **Э. Школьник.**

КРЫМСКИЙ Гос. Драматический ТЕАТР им. А. М. ГОРЬКОГО

21, 24 июня

В. Шекспир

РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА

Трагедия в 4 действиях

Перевод с английского Б. Пастернака.

Постановка главного режиссера **Л. Эльстона.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

Музыка **А. Кессельмана.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Эскал, князь Вероны — **С. Адолин, Н. Янельский.** Монтекки — **Е. Свободин.** Леди Монтекки, его жена — **Е. Больцевич.** Ромео, их сын — **Г. Карпей.** Капулетти — **А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Леди Капулетти, его жена — **К. Светланова.** Джульетта, их дочь — **Н. Прохорова.** Брат Лоренцо, францисканский монах — **С. Адолин, П. Лимонов.** Кормилица Джульетты — **А. Вольская.** Меркуцио, друг Ромео — **А. Стрепетов.** Бенволио, друг Ромео — **Б. Волкович.** Тибальт, родственник Капулетти. — **С. Морозов.** Граф Парис, родственник князя — **А. Воронин, Л. Кислуха.** Слуги Капулетти: Петр — **Н. Попов;** Грегорио — **С. Карникола.** Бальтазар — **О. Макаров.** Абрам — **Ю. Жаботенко.** Аптекарь — **Ю. Нестеров.** Паж князя — **Л. Степовая.** Розалина — **В. Тяпкина.** 1-й сторож — **П. Бучин.** 2-й сторож — **А. Коляда.**

Ведет спектакль **С. Туманная**

22 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии.

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лауреата Сталинской премии **П. Павленко и С. Родзинского.**

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Художник **А. Житомирский.**

Действующие лица и исполнители:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна—**З. Дружинина, З. Свидунович.** Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов.** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.** 1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин** и вспомогательный состав театра.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

23 июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Художник — **А. Казаков.**

Действующие лица и исполнители:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь—**Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

25, 26 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Оформление художника **А. Житомирского.**

Музыка из произведений **Дж. Верди.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик—**Н. Налигацкий.** Брабанцио, сенатор—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович.** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

Пушкін і театр

(фотовиставка)

Великий російський поет-патріот, основоположник нової російської літератури Олександр Сергійович Пушкін був видатним перетворювачем театру і драматургії.

Поряд з великою літературно-творчою роботою Пушкін протягом усього свого недовгого життя допомагав театрові вийти на широкий шлях реалізму і народності. Починаючи з юних літ, він був у найтісніших творчих зв'язках з видатними представниками театрального мистецтва: з артистами Сємьоновою, Істоміною, Телєшевою, Сосницьким, Колосовою, Каратигіним, з драматургами Шаховським, Грібоєдовим, Хмельницьким, а потім з такими великими діячами російського театру, як Щепкін, Гоголь та інші.

Пристрасне захоплення театром не охололо у Пушкіна в період заслання. Будучи висланий із столиці і відірваний від театру, поет продовжує уважно й систематично слідкувати за літературним та театральним життям Росії. У своєму листуванні з друзями він цікавиться театром, окремими акторами, репертуаром, новими п'єсами, постановками і перекладами для театру.

Пушкін, що втілив у собі кращі патріотичні й національно-самобутні традиції російської літератури та театру, традиції, які йдуть від Ломоносова і Радіщева, Фонвізіна і Плавільщикова, Яковлева і Сємьонової, Крилова і Грібоєдова, — підніс російське драматичне мистецтво на незмірно вищий ступінь і тим самим визначив шляхи й перспективи розвитку російського театру.

Він заклав початок тому драматичному мистецтву, великими продовжувачами якого стали Щепкін і Гоголь, Островський і Пров Садовський, Л. Толстой і Чехов, Горький, Станіславський і Немирович-Данченко та інші діячі російського реалістичного театру.

Фотовиставка „Пушкін і театр", організована Харківським відділенням Українського Театрального Товариства, має за мету в загальних рисах наочно ознайомити трудящих нашого міста із сценічним втіленням творів великого російського поета О. С. Пушкіна, як на дореволюційній російській сцені, так і, особливо, на радянській сцені, коли твори всенародно любимого поета-патріота стали здобутком широких трудящих мас нашої багатонаціональної країни.

На виставці експоновано 350 фото. Виставка має три розділи:

„Пушкін — великий російський поет",
„Пушкін на драматичній сцені",
„Пушкін у музичному театрі".

Відкриття виставки відбулося 5 червня ц. р. в клубі по Сердюківському провулку. З 10 червня виставку перенесено в театр опери та балету ім. М. В. Лисенка. Протягом 1949 року вона буде показана в палаці культури ім. Сталіна, Будинку вчених, в російському драматичному театрі ім. О. С. Пушкіна та інших театрах і клубах Харкова.

А. Соколовський

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09903. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 543. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

100000 рублей можно выиграть

по государственному 3% внутреннему выигрышному займу

Очередной тираж состоится 30 июля 1949 г.

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

Харьковское гор. управление гострудсберкасс и госкредита

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Липень 1949 р.

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 19 (56) Липень 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія І, картина І

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гаря-

чої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер — **М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакла-**

нова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія І. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, к а р т и н а 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

К а р т и н а 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами.

Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!— крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

М. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент—засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення нар. художника УРСР **О. Хвостова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. Гірмана.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович**; концертмейстер—**В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкотом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусаніну провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину, і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушають рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна, і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою

любиму батьківщину. Розвидняється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР. Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; С. **Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Богдан Собінін — **З. Канзбург, Є. Рекало.** Ваня — **Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III—**М. Григор'єв**, **Г. Коваль.** Гонець—**М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде **С. Петров.**

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Диригент — **П. Славинський**, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.
Постава **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.
Художник — **Д. Овчаренко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються—кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі Мефістофеля („Фауст“).

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем. Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт БАРСР **П. Славинський.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, Є. Носенко.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; Є. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеєв, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут, заслужений** артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець. Амур**—Света **Саркісянс.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент —**П. Баленко.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, **циганка—А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Т. Барбітова.** Дон Хозе, сержант—**В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес—**Є. Івіна, Л. Колодуб. Т. Літінська;** Фраскіта—**С. Мостова,** лаур. Всесоюзн, конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро—**Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Є. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Веде виставу **С. Пєтров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Є. Рекало.** Аїда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Лєвицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**

Постава **А. Геращенка.**

Художник—**Н. Соболь.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX ст.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль— **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга— **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ТЕАТР КРАСНОЙ АРМИИ

(помещение театров им. Шевченко и Музкомедии)

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов и Д. Тункель.**

Художник — заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба — **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **И. Каменский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **В. Зельдин.** День-добрый — **Ф. Шиманский.** Фокин — **А. Герасимов.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Касаткина.** Офицер связи — **А. Мальков, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **М. Пастухова-Дмитриева.** Девушка 2-я — **Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Л. Фетисова.** Уорн, командующий американской армией — **С. Корнев, А. Хохлов,** нар. арт. РСФСР. Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Джо, негр-шофер — засл. арт. РСФСР А. Ходурский, Ножкин — В. Зельдин. („Последние рубежи").

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

Постановка — **В. Канцеля.**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА и ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин, Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР; **Г. Румянцев.** Майор Игнатьев, офицер военной разведки — **М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович-Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **М. Пастухова-Дмитриева.** Молодая японка — **А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал — **В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Мачжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица — **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре — **В. Кручинин.** Японский офицер — **А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты — **В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

Лейтенант Николаева (она же Драгоева) — М. Пастухова. Девушка-белошвейка, эмигрантка — Л. Касаткина.

(„На той стороне").

ДАВНЫМ-ДАВНО

(Питомцы славы)

Героическая комедия в стихах, в 4 актах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссер — **Д. Тункель.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Азаров, майор в отставке — **Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР. Шура, его племянница — **Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР. Ржевский Дмитрий, гусарский поручик — **А. Иванов, Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Иван, камердинер, б. денщик майора—**Н. Старостин.** Нурин, граф — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР; **А. Попов.** Васильев Давыд, гусарский полковник — **Н. Неронов,** Пелымов— **А. Мальков, Л. Черток.** Воронец — **И. Каменский, И. Панфилов.** Вельяминов — **А. Попов, Г. Сорокин.** Офицеры партизанского отряда Давыда Васильева: Горич— **П. Игнатенко.** Ершов — **С. Лисовский, Ф. Шиманский.** Станкевич — **Е. Быкадоров,** Ртищев — **М. Перцовский. А. Попов,** Хилков — **А. Герасимов, Н. Елизаров.** Казак — **Н. Макаренко.** Офицеры штаба корпуса: Черемисов — **С. Знаменский;** Неплюев — **П. Бондарев, Н. Хрусталев.** Кутузов, князь, фельдмаршал — **А. Хохлов,** нар. арт. РСФСР. Балмашов, генерал-адъютант — **Г. Румянцев.** Губернатор — **Б. Лесовой, Н. Хрусталев,** Зизи — **Т. Алексеева, О. Малько,** Кузины Шуры Азаровой: Надин — **М. Пастухова, М. Пастухова-Дмитриева;** Натали — **С. Терентьева, Л. Фетисова.** Полина—**Л. Касаткина;** Мими —**Л Касаткина, Г. Островская.** Жермон Луиза, французская актриса — **Н. Володко, Г. Островская.** Сальгари Винченто, лейтенант — **А. Хайретдинов.** Дюсьер, генерал — **В. Благообразов;** Офицеры штаба бригады Дюсьера: Лепелетье — **Ф. Савостьянов, С. Чекан;** Фош — **В. Сомов;** Арманьяк — **П. Бондарев, Я. Халецкий.** Капрал — **Д. Юффа.**

Спектакль ведет **М. Чернов.**

И. Прут

ТИХИЙ ОКЕАН

Пьеса в 3 действиях, 8 картинах.

Постановка — **Д. Тункеля.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР **Н. Шифрин.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Афанасьев Иван Ильич, капитан-лейтенант, командир подводной лодки „Дельфин" — **С. Лисовский.** Афанасьева Вероника Ильинична, его старшая сестра — **А. Харламова.** Орлов Григорий Александрович, старший лейтенант, его помощник — **И. Каменский.** Денисов Михаил Иванович, капитан-лейтенант, начальник штаба дивизиона подводных лодок — **С. Чекан.** Денисова Анна Степановна, его мать — **В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Филиппов Иван Степанович, ее брат — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Дмитриев Константин Яковлевич, бывший водолаз — **Р. Ракитин.** Смирнова Елена Львовна, капитан медицинской службы — **Т. Алексеева.** Григорьев Фома Петрович, старшина группы торпедистов—**А. Иванов.** Григорьева Зинаида Трофимовна, его жена — **С. Терентьева.** Панычук Павло, торпедист — **Ф. Шиманский.** Грушевский Александр, торпедист—**А. Мальков.** Надя, его жена— **Л. Касаткина, Г. Островская.** Берман Иосиф, электрик — **Л. Черток.** Куракин Сергей, кок — **Н. Пастухов.** Пивоваров-первый, Пивоваров-второй — **С. Макаров.** Джибелли Вахтанг, трюмный — **В. Зельдин.** Егоров, лейтенант — **П. Игнатенко.** Акулов, завхоз базы — **Н. Старостин.** 1-й офицер — **В. Дмитриев.** 2-й офицер — **Ю. Аронович-Васильев.** Европеец — **Н. Хрусталев.** Японец — **П. Полев.**

Ведет спектакль **Э. Школьник.**

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

•Альдемаро — В. Зельдин („Учитель танцев“).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат—**Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин—**Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знаменский, Н. Старостин.** Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро—**Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов.**

Ведут спектакль **М. Чернов, Э. Школьник.**

О. Гольдсмит

НОЧЬ ОШИБОК

перевод А. Д'Актиля

Комедия в 3 актах, 7 картинах

Постановка **И. Ворошилова.**

Художники — **В. Сахновский** и **А. Федоров.**

Режиссер — **Г. Лебедев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Чарльз Марлоу—**Б. Лесовой, Р. Ракитин.** Марлоу—**А. Попов.** Хардкэстль—**Ф. Савостьянов.** Миссис Хардкэстль — **Т. Жукова, В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Тони—**С. Кулагин.** Гастингс—**М. Майоров. Г. Румянцев.** Констанция — **Л. Касаткина, О. Малько, С. Терентьева.** Кэт — **Т. Алексеева, М. Пастухова.** Трактирщик—**Н. Елизаров, Н. Телешев, Н. Хрусталев.** Посетители: Дикк Муггинс, сборщик пошлин — **П. Полев;** Джек Сланг, лошадиный врач — **П. Бондарев;** Том Твист — **Ф. Шиманский;** Аминабад — **А. Окаемов, Д. Юффа.** Слуги Хардкэстля: — **Н. Макаренко, И. Панфилов, Я. Халецкий.** Горничные — **М. Пастухова - Дмитриева, Е. Гришко.** Слуги — **И. Каменский, П. Малек, Г. Скоробогатов.**

Ведут спектакль **М. Чернов, Н. Шматков.**

В. Шекспир

УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ

Комедия в 4 действиях, 12 картинах

Перевод **П. Гнедича.**

Постановка лауреата Сталинский премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссура спектакля — **П. Урбанович** и **В. Благообразов.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств **Н. Шифрин.**

Композитор — **А. Голубенцев.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Баптиста Минола — **В. Благообразов.** Его дочери: Катарина — Л. Добржанская, засл. арт. РСФСР; Бианка — **Т. Алексеева, О. Малько, С. Терентьева.** Петручио — **А. Иванов, М. Майоров.** Грумио, его слуга — **Н. Старостин, С. Кулагин.** Гремио — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Гортензио — **Я. Халецкий.** Винченцио — **Н. Неронов.** Люченцио, его сын — **А. Хайретдинов.** Их слуги: Транио — **В. Зельдин;** Бионделло — **А. Окаемов, П. Полев.** Старый педагог — **А. Попов, Н. Сергеев.** Портной — **Ф. Савостьянов.** Шляпник — **П. Бондарев, И. Панфилов.** Куртис — **Р. Ракитин.** Натаниэль — **Н. Макаренко.** Слуги Петручио: Филлипп — **Д. Юффа;** Иосиф — **В. Кручинин;** повар — **Н. Пастухов.** Родственник Баптисты — **Н. Телешев.** Жена Гортензио — **Т. Жукова.** Кормилица — **Е. Гришко.** Слуги Баптисты: Лючетта — **А. Котельникова;** Помпей — **П. Малек;** Адам — **В. Дмитриев.** Антонио — **И. Каменский, С. Лисовский.** 1-й страж — **Ю. Аронович-Васильев.** 2-й страж — **Г. Скоробогатов.**

Спектакль ведет **Э. Школьник.**

Винченцио—арт. Н. Неронов, Гортензио—арт. К. Нассонов, Петручио—арт. А. Иванов, Катарина—засл. арт. РСФСР Д. Добржанская.
„Укрощение строптивой".

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 09998. **Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 578. Тираж** 3000.

Министерство пищевой промышленности СССР
„Главпарфюмер"
ТЭЖЭ
После бритья обязательно освежайте лицо
ТРОЙНЫМ ОДЕКОЛОНОМ
№ 3
133691

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

10—18 серпня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(10—18 вересня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
10	Субота	ФАУСТ	ВИСТАВИ НЕМА	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
11	Неділя	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН (уранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ВИСТАВИ НЕМА ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ (ввечері)	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (утро) СОБАКА НА СЕНЕ (днем) ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (вечером)	РОЗА ВІТРІВ (вранці) РОЗА ВІТРІВ (ввечері)
12	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
13	Вівторок	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	РОЗА ВІТРІВ
14	Середа	БАЛ-МАСКАРАД	ПО ТОЙ БІК	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ
15	Четвер	ЧЕРВОНИЙ МАК	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	СІЛЬВА
16	П'ятниця	РІГОЛЕТТО	ТАЛАН	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
17	Субота	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	РОЗА ВІТРІВ
18	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (вранці) ФРА-ДІАВОЛО (ввечері)	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ (вранці) ПО ТОЙ БІК (увечері)	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (утро) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (веч.)	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН (вранці) ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН (ввечері)

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

1949—1950 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

10 вересня

абонемент сер. „Б", талон 7.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Нсенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

11 вересня (ранок)

П. Чайковський за **О. С. Пушкіним.**

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Опера на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Славинський,** засл. артист РРСР та нар. арт. БАРСР.

Сценічна редакція гол. режисера театра **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Режисер — **П. Давидов.**

Художник — лауреат Сталінської премії, народн. художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі — **О. Галкіна.**

Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

У поміщиці Ларіної — дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко.

Ленський так само згадує свою дружбу з Онегіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онегін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онегіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Бурцева.** Татьяна — **В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга— **О. Носенко, Д. Левітіна.** Няня — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; О. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний — **Г. Коваль. Б. Коваль.** Зарецький — **М. Державін, Б. Малков, С. Снігаренко.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

11, 13 вересня

11/IX **абонемент сер. «В», талон 7.**
13/IX **абонемент сер. «М», талон 7.**

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.
Лібретто **Б. Бельського.**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — **П. Славинський**, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **А. Левицька**, народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон—**В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Старий дід— **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Скоморох—**Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й **Б. Малков, П. Фрадков.** Дяки — **М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

14 вересня

Абонемент сер. «А», талон 6.

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин
Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник—**Л. Горевой** та **Б. Коваленко.**
Танці в поставі **В. Нікітіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — **Н. Ісламова.** Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Паж—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Суддя — **П. Строганов.** Самуїл—**Б. Малков. П. Скоробагатько.** Том — **Д. Діссар.** Ульріка — **Е. Лейтес, Л. Левицька**, нар. арт. УРСР. Сильвано—**Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Слуга— **В. Хворост, А. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Пєтров.**

15 вересня

Абонемент сер. „К", талон 7.

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змі-

нюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави. Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова**, **О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер — **М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексєєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

16 вересня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 4 дії.

Переклад **Завадського.**

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський**

Художник — **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Спарафучіле—**Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна—**Є. Носенко, Є. Івіна.** Граф Монтеро-

не—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Наближені герцога: Марулло—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Борса — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Граф Чепрано—**Б. Малков.** Графиня Чепрано — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна.** Офіцер— **Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **А. Петров** та **О. Пономаренко.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI **сторіччі.**

17 вересня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Муз. доповнення та обробка, засл. арт. УРСР—**І. Йоріша.**

Літер. обробка — **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художник—**І. Портнов.**

Хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **Д. Діссар, Ф. Курочкін.** Одарка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР, **І. Ісламова.** Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов, Г. Бутков.** Султан—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, П. Скоробагатько, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Імам—**Г. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага—**П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін. М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде — **О. Пономаренко.**

18 (ранок) вересня

Е. Направник за **О. С. Пушкіним.**

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським. Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир

забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу і навчає співати Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Добровський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Маша—**М. Морозова, А. Ісламова.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська.** Єгоровна—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Архип—**Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж—**А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**Д. Скоробагатько, Н. Снігаренко.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами—**Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

18 (вечір) вересня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **П. Шигимага.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників—**З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина—**Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков.** Маттео, хазяїн готелю—**Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо—**Д. Діссар.** Беппо—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

20 вересня

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Текст — **Городецького.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія І. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і ґрізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв.

Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасью.

Дія III. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається і присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховане Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині—**О. Мейер, Є. Носенко, Є. Івіна.** Іван Журан, княжеський ловчий — **Б. Малков, Г. Коваль.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—**Т. Бурцева, Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**Б. Малков.** Поля, подруга «Куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський—**П. Строганов, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш—**В. Хворост.** Мичига, кулачний боєц—**П. Скоробогатько, Г. Коваль, Н. Снігаренко.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько,** Гість — **Н. Григор'єв, П. Скоробогатько, Ю. Кутовой.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

МАЗЕПА

П. ЧАЙКОВСЬКОГО

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

11, 17 та 18 (ранок) вересня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лаурета Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Кросбі — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Мері Клер—**О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія — **Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Station Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**В. Лавров.** Кореспондент—**М. Микитенко.** Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова.** Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.**

13 вересня

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд—син його, майор—**С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента—**І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**О. Подорожній, В. Бондаренко.** Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

14, 18 вересня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабинович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

Лауреат Сталінських премій, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Гібсона („За другим фронтом“).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирєв Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов білогвардійський генерал—**О. Романенко** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нєцветаєв співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **О. Немзер** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р

Виставу веде — **Р. Хмара.**

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Ф. Радчук в ролі Кросбі („За другим фронтом“).

15 вересня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречєнка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — **М. Канєвський.**

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Рандольфа („За другим фронтом").

Артист О. Романенко в ролі майора Маркова („За другим фронтом")

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; **Г. Козаченко,** заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його **дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило, засл. арт. УРСР.** Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна, Г. Бабіївна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик — **В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина— **О. Тимофієнко.** Гусар — **І. Гавришко.** Його дама—**М. Коржова.**

16 вересня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.** Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

10, 11 (утро и вечер) 13, 14, 17, 18 (утро) сентября

Лаур. Стал. премии **А. Суров.**

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Режиссер-ассистент **Р. Семашко.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — **Л. Молданов.** Авдотья Ивановна, его мать — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **К. Туберозова.** Рубцов Максим Романович, академик — **В. Аристов,** народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — **В. Северов,** засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги—**Я. Азимов.** Лена, его дочь, инженер депо—**А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Софья Романовна, жена Кондратьева—**А. Воронович,** нар. арт. УССР; **Т. Семичева.** Кремнев, секретарь узлового парткомитета — **Т. Прево.** Тихвинская, репортер дорожной газеты — **З. Кудряшева.** Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвеич—**И. Ши-**

ринкин, Модест — **Ф. Кривонос**, Феня — **К. Борискина.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в наши дни.

11 сентября (днем)

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского.**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

Артистка Т. Семичева в роли Софьи Романовны („Зеленая улица").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова**, засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина**; Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко**; Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

15, 16, 18 сентября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Бялодворец.**
Художники: **В. Кривошеина** и **Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов**, нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молдаванов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков**, засл. арт. УССР; **И. Маль-**

Артист Я. Азимов в роли Кондратьева („Зеленая улица").

вин. Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.

18 сентября (днем)

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
~~Художник — Б. Чернышев.~~
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ:

Бр. Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3 актах 10 карт.

Режиссер В. ЛИЗОГУБ. Художник В. ЧЕРНЫШЕВ.

ХАРКІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР (приміщення театру Естради)

Лауреат Сталінської премії **А. Софронов.**

В ОДНОМУ МІСТІ

П'єса на 3 дії, 6 карт.
Переклад **Н. Корнієнка.**

Постава **Я. Азімова.**
Режисер — **В. Мізіненко, М. Йоффе.**
Художник — **В. Кулик.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Петров, секретар міськкому—**М. Йоффе.** Ратніков, голова міськвиконкому — **К. Поклонський.** Женя, його дружина — **К. Бадаєва.** Павло, його син — **Б. Болховітінов.** Бурмін, заступник голови міськвиконкому—**В. Педченко.** Клавдія, його дочка—**М. Мушкіна.** Тетяна Іванівна, його мати — **О. Подурець.** Горбачов, начальник житловідділу—**П. Грубник.** Голубова, редактор газети — **М. Рудштейн.** Микола, помічник Петрова—С. **Мовсесов.**

Виставу веде **Л. Шлях.**

Карло Гольдоні

ЛЮБОВ ТА РЕВНОЩІ

(РИБАЛКИ)

Комедія на 3 дії.
Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава **Я. Азімова.**

Режисери-асистенти: **М. Волошин, М. Йоффе.**

Художник — **В. Кулик.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Падрон Тоні, рибалка — **О. Педченко.** Донна Паскуа, його дружина — **О. Подурець.** Беппо, його брат — **Б. Болховітінов.** Лючета, його сестра—**М. Мушкіна.** Падрон Фортунато, рибалка—**М. Йоффе,** Донна Лібера, його дружина — **К. Бадаєва.** Орсета, її сестра—**М. Рудштейн.** Кека, її сестра—**Е. Сердюкова.** Тіта-Нане, рибалка—**С. Мовсесов.** Тофоло, човнар — **П. Грубник.** Падрон Віченцо — **Л. Райкін.** Помічник судді—**Л. Шлях.** Пристав—**В. Педченко.** Канокья—**А. Бартеньєва.**

Веде виставу **Л. Шлях.**

А. М. Горький

ДЕТИ СОЛНЦА

Пьеса в 4 действиях.

Постановка гл. режиссера театра **А. Глаголина.**

Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Протасов — **В. Серпков.** Елена Николаевна, его жена — **В. Черникова.** Лиза, его сестра — **Д. Хазина.** Вагин — **В. Битенский.** Чепурной — **А. Безсонов.** Меланья, его сестра — **Е. Лицканович.** Назар Авдеевич—**П. Крамчанинов.** Миша, его сын — **Е. Шевченко.** Егор, слесарь — **Ф. Александрин.** Авдотья, его жена—**О. Косьмина.** Яков Трошин — **В. Острупольский.** Антоновна, нянька — **М. Донская.** Фима, горничная — **Я. Курнисова.** Луша, горничная — **В. Кожевникова.** Роман, дворник — **В. Мурашко.** Доктор — **И. Савич.**

Ведет спектакль **Л. Подольская.**

Лауреат Сталинских премий **К. Симонов.**

ПОД КАШТАНАМИ ПРАГИ

Пьеса в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка гл. реж. театра **А. Глаголина.** Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Франтишек Прохазка — **Ф. Александрин.** Стефан, его сын — **В. Битенский.** Божена, его дочь — **Е. Лицканович, В. Черникова.** Людвиг, его сын — **Е. Шевченко.** Ян Грубек—**И. Савич.** Богуслав Тихий—**В. Остропольский.** Петров, полковник—**А. Бессонов.** Гончаренко, шофер — **П. Крамчанинов.** Маша — **В. Кожевникова.** Юлий Мачек — **Я. Соловейчик.** Джокич — **В. Мурашко.** Народный гвардеец — **В. Серпков.**

Спектакль ведет **Л. Подольская.**

А. Н. Островский

ЖЕНИТЬБА БЕЛУГИНА

Комедия в 5 действиях.

Постановка гл. реж. театра **А. Глаголина.** Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Белугин Гаврило Пантелеев — **Ф. Александрин.** Белугина Настасья Петровна — **М. Донская.** Белугин Андрей, их сын — **А. Бессонов.** Кармина — **Д. Хазина.** Елена, ее дочь — **Я. Курнисова.** Агишин — **В. Битенский.** Сыромятов—**Е. Шевченко, В. Мурашко.** Таня, его сестра — **В. Кожевникова.** Прохор — **И.** Савич. Лакей — **Е.** Шевченко, **В. Мурашко.**

Спектакль ведет **Л. Подольская.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

10, 16, 18 (ранок) вересня

М. Адуєв. **О. Шац.**

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на три дії.

Переклад **Наталі Забіли.**

Постава—нар. арт. УРСР **В. Арістова.** Диригенти—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.** Оформлення — **Н. Соболя.** Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Люба — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Неніла Варфоломіївна—**Л. Міцнер.** Антон—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Іван—**Г. Охріменко.** Жулев—**А. Аркін.** Глікерія—**Л. Романенко.** Акакій Плющихін—**Микола Іванов.** Ганібал—**К. Райданов.** Гер Пітер — **Д. Волков, К. Передерніков.** Мамка — **А. Алмазова.** Ван-Блазіус—**Е. Грицюк.** Гервасій—**М. Мармур.** Корсаков—**І. Білошенко, О. Федосов.** Лукін—**Г. Рибалко.** Стрешнєв—**В. Рухманов.** Комендант—**І. Бурменко.** Мадам Нініш — **Н. Попова.** Мосье Мутон — **О. Райданов.** Мосье Keке—**С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Жермена де-Курсі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Діана—**З. Мізіненко.** Мажордом—**О. Ткаченко.**

БАЛЕТ:

Вакханалія: виконують солісти балету — **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, З. Гапарова, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, В. Нікітіна, Б. Хільченко, Г. Естерлейн** та весь ансамбль балету.

11 (вдень та ввечері), 13, 17 вересня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза—**Н. Аннікова, З. Мезіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

14 вересня

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення голови. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка — **К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Лаксу — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **Г. Охріменко.** Фореско — **М. Гавриленко.** Лінвіч — **В. Андреєв.** Мошу — **А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру — **Я. Виноградов.**

15 вересня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Поновлення **М. Аваха, М. Іванова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана—**А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін—**Л. Уманець.** Бонні—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андрєєв.** Генерал—**А. Мармур.** Лакей—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семьонов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо** **Боровкова.**

18 (ввечері) вересня

Й. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії

Текст **В. Шкваркіна.** Переклад **Н. Забіли.**
Постава нар. арт. УзРСР. О. Івашутича.
Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—**Г. Охріменко.** Стефан—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена — **А. Аннікова, Т. Безяева.** Мірабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай — **К. Передерніков.** Оттокар — **М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро — **І. Білошенко, А. Аркін.** Старий циган — **О. Арбо.** Секретар суду—**А. Зуб.** Пані — **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель — **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич. В. Лісновська, В. Семьонов, Б. Хіль** ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.**

В. о відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС.**
Видав Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 13458. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам 802. Тираж 1500.

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

20—30 вересня 1949 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 21 (58) 20 — 30 вересня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

20 вересня

Абонемент сер. «Е» талон 8

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Текст С. Городецького.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія І. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасью.

Дія III. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья вривається і присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися

Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** заслужений артист УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — **А. Левицька,** народна артистка УРСР; **Б. Лейтес.** Княжич Юрій, їх син— **З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині—**О. Мейєр, Є. Носенко, Є. Івіна.** Іван Журан, княжеський ловчий — **Б. Малков, Г. Коваль.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**Б. Малков.** Поля, подруга «Куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський—**П. Строганов, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш—**В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць—**П. Скоробогатько, Г. Коваль, Н. Снігаренко.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько,** Гість — **Н. Григор'єв, П. Скоробогатько, Ю. Кутовой.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Виставу веде С. Петров.

21 вересня

Абонемент сер. «Д» талон 7

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 4 дії.

Переклад **Завадського.**

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський**

Художник — **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Спарафучіле—**Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна — **Є. Носенко, Є. Івіна, А. Мейєр.** Граф Монтероне — **Д. Діссар, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Наближені герцога: Марулло — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Борса — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Граф Чепрано — **Б. Малков.** Графиня Чепрано — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна, Є. Носенко, К. Попова.** Офіцер — **Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

22, 24, 25, 27, 30 вересня

22/IX абонемент сер. «О» талон 8
24/IX абонемент сер. «Л» талон 8
25/IX абонемент сер. «П» талон 7
27/IX абонемент сер. «Р» талон 7
30/IX абонемент сер. «А» талон 7

ПРЕМ'ЄРА

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Художник — **І. Назаров.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Гол. концертмейстер — **Н. Міронович.**
Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. **УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Ревало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Нікітін, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде — **С. Петров.**

23 вересня

Абонемент сер. «Б» талон 8

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина) «ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—П. Баленко.
Постава **А. Геращенка.**
Художник—Н. Соболь.
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Концертмейстер — **В. Гарницька.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується. але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб, Н. Коротких.** Гастон де-Леторʼєр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков, Н. Григор'єв.** Маркіз д'Обіньї — **Г. Коваль.** Доктор Гренвіль — **Б. Малков.** Йосип, слуга— **П. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер**; гобой—**І. Морштейн, Д. Риков**, кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

25 (ранок) вересня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення. **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. **Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.**

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. **Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до** Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеєв, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

28 вересня

абонемент сер. „З“, талон 8.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за

Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

29 вересня

Абонемент сер. «Ж» талон 8

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Гр. Плоткина.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художне оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Гл. концертмейстер — **Н. Міронович.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Є. Рекало.** Аїда — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цар—**Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Петров.**

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

ГЛАЗУНОВ

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

20, 21, 22, 24, 25 (утро і вечір), 27, 28, 30 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер — **С. Ходкевич.**
Художник — **С. Йоффе.**
Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**
Хореограф — **Е. Рабінович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра—**А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо—**В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

23 вересня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Художник — Л. Альшиць.

Режисер-асистент—М. Ошеровський.

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна**. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Боб Айзі — **В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

29 вересня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'еса на 4 дії.

Постава лаурета Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Гречeнко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Кросбі — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Мері Клер—**О. Валуева, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія — **Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Station Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**В. Лавров.** Кореспондент—**М. Микитенко.** Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляева, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова.** Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

О. ВОЙНИЧ

О В О Д

Інсценізація Желяжужського

Переклад Гр. Стешенко

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

20, 24, 25 (утро) 29 сентября

Лаур. Стал. премии **А. Суров.**

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Режиссер-ассистент **Р. Семашко.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — **Л. Молдаванов.** Авдотья Ивановна, его мать — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **К. Туберозова.** Рубцов Максим Романович, академик — **В. Аристов,** народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — **В. Северов,** засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги — **Я. Азимов.** Лена, его дочь, инженер депо — **А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Софья Романовна, жена Кондратьева — **А. Воронович,** нар. арт. УССР; **Т. Семичева.** Кремнев, секретарь узлового парткомитета — **Т. Прево.** Тихвинская, репортер дорожной газеты — **З. Кудряшева.** Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвеич — **И. Ширинкин,** Модест — **Ф. Кривонос,** Феня — **К. Борискина.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в наши дни.

22, 25, 26, 27 сентября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-ассистент — **Т. Билодворец.**

Художники: **В. Кривошеина** и **Е. Коваленко.**

Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска — **А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь — **К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молданов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев» — **Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.

Засл. арт. УССР В. Н. Северов в роли Дроздова. («Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

23 сентября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.** Художник — **Б. Чернышев.** Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич**, заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев**, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Нар. арт. УССР В. М. Аристов в роли Рубцова. («Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

25 (днем) сентября

А. Сухово-Кобылин.

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.** Режиссер-ассистент — **Э. Коломийский.** Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

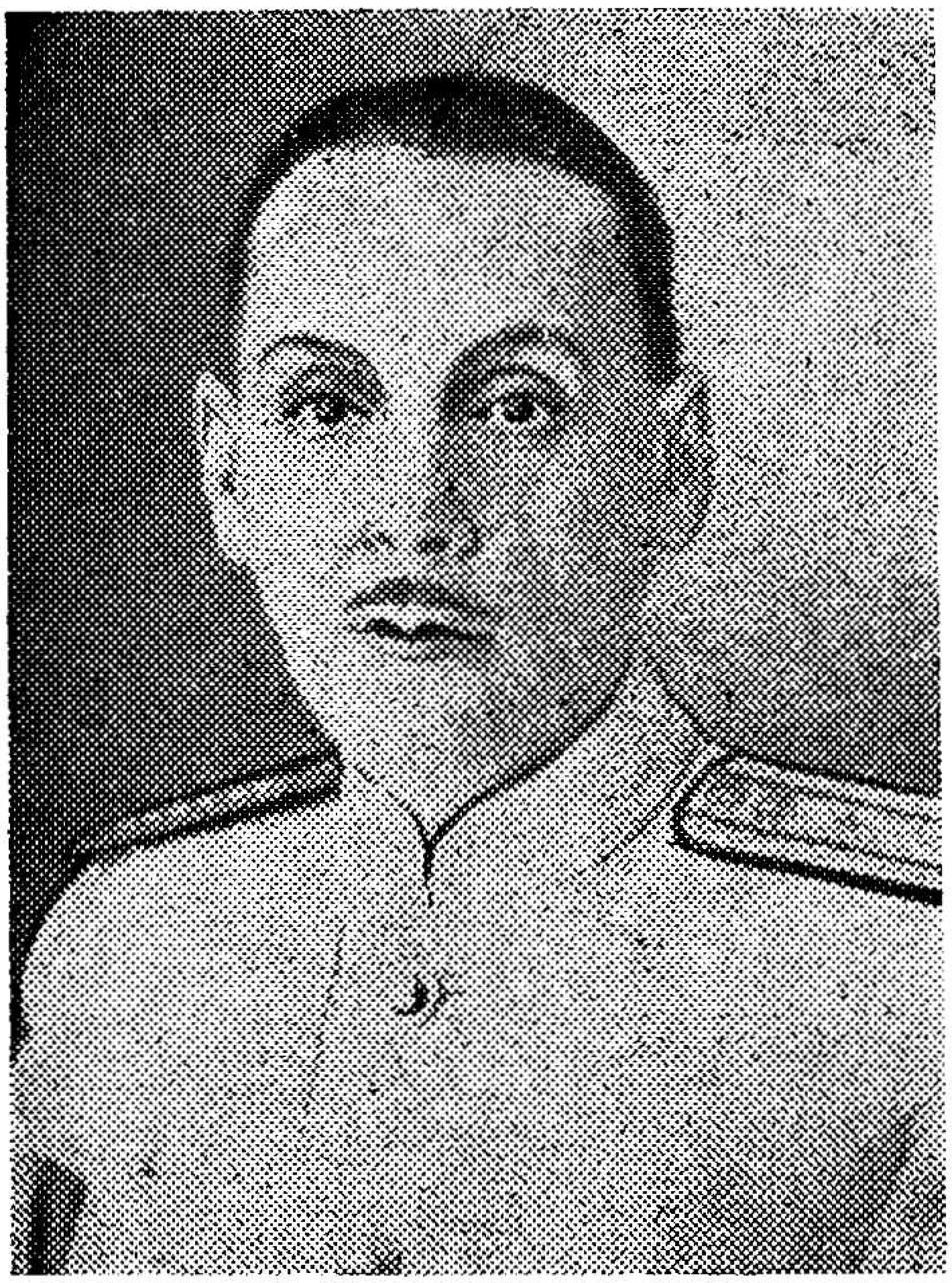
Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—**Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский — **В Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик — **В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец — **И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских — **Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей — **В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Арт. Л. Молдаванов в роли Сибирякова. («Зеленая улица»).
Фото А. Майденберга.

Арт. В. Венцковский в роли Крутилина. («Зеленая улица»).
Фото А. Майденберга.

30 сентября

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

20, 24, 29 вересня

М. Адуєв. О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **Наталі Забіли.**

Постава—нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Диригенти—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення — **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Люба — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Неніла Варфоломіївна—**Л. Міцнер.** Антон—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Іван—**Г. Охріменко.** Жулев—**А. Аркін.** Глікерія—**Л. Романенко.** Акакій Плющихін—**Микола Іванов.** Ганібал—**К. Райданов.** Гер Пітер — **Д. Волков, К. Передерніков.** Мамка — **А. Алмазова.** Ван-Блазіус—**Е. Грицюк.** Гервасій—**М. Мармур.** Корсаков—**І. Білошенко, О. Федосов.** Лукін—**Г. Рибалко.** Стрешнев—**В. Рухманов.** Комендант—**І. Бурменко.** Мадам Нініш — **Н. Попова.** Мосье Мутон — **О. Райданов.** Мосье Кеке—**С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Жермена де-Курсі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Діана—**З. Мізіненко.** Мажордом—**О. Ткаченко.**

БАЛЕТ:

Вакханалія: виконують солісти балету — **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, З. Гапарова, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, В. Нікітіна, Б. Хільченко, Г. Естерлейн** та весь ансамбль балету.

21 вересня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР.

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх — **І. Білошенко. К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андреєв, Е. Бондаренко.** Катарин—**Т. Безяєва, М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко,Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть — **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

22, 28 вересня

Е. Кальман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.
Текст **Грекова.**
Переклад **О. Полторацького.**

Постава **Миколи Іванова.**

Диригенти: **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення **С. Сонечкіна.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. Аннікова, М. Леонідова.** Графиня Божена — **А. Алмазова, З. Мізіненко.** Циганка — **С. Аппель, Ф. Пергамент.** Подруга — **М. Вербицька, Т. Суяркіна.** Тасило—**Д. Волков, К. Передерніков.** Каламан Зупан—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Популеску—**Микола Іванов, О. Райданов.** Карл Ліпенберг—**В. Андреєв, М. Іванов.** Чеко—**С. Бондаренко.** Циган—**С. Бондаренко, С. Грицюк.** Пенічек — **О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **М. Мармур:**

23, 25 (ранок) вересня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер,**

Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза—**Н. Аннікова, З. Мезіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

25 (ввечері) 27, вересня

У. Гаджибеков.

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**
Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

30 вересня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригент—засл. арт. УРСР **С. Соляшанський.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. Волков, Г. Охрименко, К. Передерніков, П. Уманець.** Гоні Шлюмбергер — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз — **І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель—**А. Аркін.** Корбо—**Н. Гавриленко.** Ренар — **В. Андреєв.** Пелікан—**Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало — **Т. Безяєва.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**
«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

ХАРКІВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ
ОБЛАСНИЙ ТЕАТР
(приміщення театру Естради)

19, 20, 22, 24 сентября

А. Н. Островский

ЖЕНИТЬБА БЕЛУГИНА

Комедия в 5 действиях.

Постановка гл. реж. театра **А. Глаголина**.
Художник — **В. Кулик**.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Белугин Гаврило Пантелеев — **Ф. Александрин**. Белугина Настасья Петровна — **М. Донская**. Белугин Андрей, их сын — **А. Бессонов**. Кармина — **Д. Хазина**. Елена, ее дочь — **Я. Курнисова**. Агишин — **В. Битенский**. Сыромятов—**Е. Шевченко, В. Мурашко**. Таня, его сестра — **В. Кожевникова**. Прохор — **И. Савич**. Лакей — **Е. Шевченко, В. Мурашко**.

Спектакль ведет **Л. Подольская**.

Арт. Е. Лицканович в роли Божены. («Под каштанами Праги»).

Фото А. Майденберга.

Арт. А. Бессонов в роли полковника Петрова. («Под каштанами Праги»).

Фото А. Майденберга.

21, 25 (вечер) сентября

А. М. Горький

ДЕТИ СОЛНЦА

Пьеса в 4 действиях.

Постановка гл. режиссера театра **А. Глаголина.**

Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Протасов — **В. Серпков.** Елена Николаевна, его жена — **В. Черникова.** Лиза, его сестра — **Д. Хазина.** Вагин — **В. Битенский.** Чепурной — **А. Бессонов.** Меланья, его сестра — **Е. Лицканович.** Назар Авдеевич — **П. Крамчанинов.** Миша, его сын — **Е. Шевченко.** Егор, слесарь — **Ф. Александрин.** Авдотья, его жена — **О. Косьмина.** Яков Трошин — **В. Остропольский.** Антоновна, нянька — **М. Донская.** Фима, горничная — **Я. Курнисова.** Луша, горничная — **В. Кожевникова.** Роман, дворник — **В. Мурашко.** Доктор — **И. Савич.**

Ведет спектакль **Л. Подольская.**

23, 25 (утро) сентября

Лауреат Сталинских премий **К. Симонов.**

ПОД КАШТАНАМИ ПРАГИ

Пьеса в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка гл. реж. театра **А. Глаголина.**

Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Франтишек Прохазка — **Ф. Александрин.** Стефан, его сын — **В. Битенский.** Божена, его дочь — **Е. Лицканович, В. Черникова.** Людвиг, его сын — **Е. Шевченко.** Ян Грубек — **И. Савич.** Богуслав Тихий — **В. Остропольский.** Петров, полковник — **А. Бессонов.** Гончаренко, шофер — **П. Крамчанинов.** Маша — **В. Кожевникова.** Юлий Мачек — **Я. Соловейчик.** Джокич — **В. Мурашко.** Народный гвардеец — **В. Серпков.**

Спектакль ведет **Л. Подольская.**

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС.**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 13985. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 853. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 22 (59)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 жовтня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1—10 жовтня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
1	Субота	МАЗЕПА	МІРАНДОЛІНА	АННА КАРЕНИНА	М А Р І Ц А
2	Неділя	ПІКОВА ДАМА (ранок) Л А К М Е (ввечері)	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ (ранок) МІРАНДОЛІНА (ввечері)	АННА КАРЕНИНА (утро) ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (днем) СОБАКА НА СЕНЕ (вечер)	АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) РОЗА ВІТРІВ (ввечері)
3	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ВИСТАВИ НЕМА
4	Вівторок	Т Р А В І А Т А	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
5	Середа	МАЗЕПА	МІРАНДОЛІНА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
6	Четвер	Л А К М Е	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	РОЗА ВІТРІВ
7	П'ятниця	ЧЕРВОНИЙ МАК	Т А Л А Н	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	АРШИН МАЛ АЛАН
8	Субота	К А Р М Е Н	МІРАНДОЛІНА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	РОЗА ВІТРІВ
9	Неділя	М А З Е П А (ранок) Р І Г О Л Е Т Т О (ввечері)	МІРАНДОЛІНА (ранок) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (ввечері)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утро) МЕЩАНЕ (днем) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (вечером)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) М А Р І Ц А (ввечері)
10	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 22 (59) 1—10 жовтня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

1, 5, 9 (ранок) жовтня

1/X абонемент сер. «К» талон 8
5/X абонемент сер. «И» талон 8

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**
Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає

її про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Петров.**

2 (ранок) жовтня

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — П. Єрщов.

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Режисер—Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Миронович.

Дія І, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині. Ліза — та дівчина, в яку закохався Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу. перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Але їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «ца-

риці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II. картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Вона бачить мертву графиню і в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!»

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає листа Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар. Вона весь час ввижається йому і наказує одружитися з Лізою; тоді три карти — трійка, семірка, туз — виграють вряд.

Картина 6. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої гроші Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Його виклик приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Знову з'являється Германові привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург, В. Савалов.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений арт. УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **Н. Малков.** Чаплицький — **В. Хворост.** Нарумов — **Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. артистка УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна — **Д. Левітіна.** Маша — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Гувернантка — **Є. Івіна, Є. Носенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**О. Виноградова** засл. арт. УРСР; **В. Венецька, В. Павленко.** Міловзор — **Д. Левітіна, Е. Носенко.** Златогор—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.**

2 (ввечері) 6 жовтня

Абонемент сер. «Б», талон 9

Л. **Деліб**

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Диригент—П. Баленко.

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал — символ боротьби за волю.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу

жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує, скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти. Вони догадуються, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужинця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого сховища. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води. Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Маліка, жриця — **Є. Заховаева, Е. Лейтес.** Хаджі, брамін — **А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра — **Л. Колодуб, Д. Левітіна, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен — **А. Мейер, Е. Івіна, Палеєва.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

7 жовтня

Абонемент сер. «Е» талон 8

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змі-

нюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко**, засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко**, засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер—**М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеева, М. Алєйніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г.** Водовозов, **Г.** Гузовська, **М.** Горпиненко, **І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

8 ЖОВТНЯ

Абонемент сер. «Ж» талон 9

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент —**П. Баденко.**

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисери-асистенти—**Г. Давидов, Г. Лавров.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі засл. **артиста** ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Майдан біля тютюнової **фабрики** в Севільї (Іспанія). Тут же **гауптвахта** військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру — пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели на якийсь час розганяє отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї, Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює своє професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це викликає гостру сутичку між коханцями. Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер Хозе приєднується до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Кармен залишається на сцені сама. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—А. Левицька, нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — **В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Ромендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова.** Циганки: Мерседес—**Л. Колодуб. Т. Літінська.** Фраскіта — **С. Мостова,** лауp. Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2 (ввечері) 5, 8, 9 (ранок) жовтня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер — **С. Ходкевич.**
Художник — **С. Йоффе.**
Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**
Хореограф — **Е. Рабінович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова,** нар, арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра—**А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо—**В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

2 (ранок) жовтня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**
Художник — **Л. Альшиць.**
Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Боб Айзі — **В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

4 жовтня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лаурета Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**
Режисер — **В. Воронов.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Кросбі — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Мері Клер—**О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР.

Лауреат Сталінських премій, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі кавалера Ріпафратта. («Мірандоліна»).

Фото Куперштейна.

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Мірандоліни.

Фото Куперштейна.

Марія — **Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**В. Лавров.** Кореспондент—**М. Микитенко.** Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова.** Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубавович, Г. Чорний, С. Арлюк.**

7 жовтня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.** Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

6 жовтня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; **Г. Козаченко,** заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—**Л Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна, Г. Бабіївна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик — **В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **І. Гавришко.** Його дама—**М. Коржова.**

9 жовтня

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художне оформлення—**С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд—син його, майор— **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента—**І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**О. Подорожній, В. Бондаренко.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Засл. артист УРСР М. Кононенко в ролі графа Альбофіоріта і артист В. Мізіненко в ролі маркіза Форліпополі. («Мірандоліна»).

Фото Куперштейна.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

1, 2 (утро) октября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2 (днем), 4 октября

Лаур. Стал. премии **А. Суров.**

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Режиссер-ассистент **Р. Семашко.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — **Л. Молдаванов.** Авдотья Ивановна, его мать — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **К. Туберозова.** Рубцов Максим Романович, академик — **В. Аристов,** народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — **В. Северов,** засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги—**Я. Азимов.** Лена, его дочь, инженер депо—**А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Софья Романовна, жена Кондратьева—**А. Воронович,** нар. арт. УССР; **Т. Семичева.** Кремнев, секретарь узлового парткомитета — **Т. Прево.** Тихвинская, репортер дорожной газеты — **З. Кудряшева.** Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвеич—**И. Ши-**

ринкин, Модест — **Ф. Кривонос,** Феня — **К. Борискина.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в наши дни.

2 (вечер) октября

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского.**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Артистка К. Гайжевская в роли Вали Тузовой. («Роковое наследство»).

Фото А. Майденберга.

Нар. артист СССР А. Крамов в роли Семена Михайловича Тузова («Роковое наследство»).

Фото А. Майденберга.

Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина;** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко;** Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин,**

Т. Прево. Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

3, 6, 7, 8, 9 (утро) октября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художники: **В. Кривошеина и Е. Коваленко.**

Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молдаванов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.

9 (вечером) октября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник—**В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—**Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

9 (днем) октября

М. Горький

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**
Художник—**Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление—**А. Шаца.**

Засл. артист УРСР Д. Васильчиков в роли Билла. («Роковое наследство»).
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Е. Леонидова, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молдаванов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**Э. Коломийский, А. Крамов,** нар. арт СССР. Поля, его дочь—**К. Борискина Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет.**

Режиссеры, ведущие спектакль, **Я. Антоневич, А. Голембо.**

10 октября

Братья Тур

ПРЕМЬЕРА

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуб.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 9 (ввечері) жовтня

Е. Кальман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.

Текст **Рубінштейна, Геркен.**

Переклад **О. Полторацького.**

Постава **Миколи Іванова.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення **С. Сонечкіна.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. Аннікова, М. Котляренко.** Графиня Божена—**А. Алмазова.** Циганка — **Ф. Пергамент.** Подруга — **М. Вербицька.** Тасило — **Д. Волков, О. Бабаков, Л. Уманець.** Каламан Зупан—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Популеску — **Микола Іванов. О. Райданов.** Карл Ліпенберг — **І. Бурменко, Є. Грицюк.** Чеко — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Циган — **С. Бондаренко, С. Грицюк.** Пенічек— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.**

2 (ранок), 7 жовтня

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР **У. Гаджибеков.**

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, А. Лундишева. Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич.** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Н. Аннікова, М. Котляренко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

2 (ввечері), 6, 8, 9 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії **І. Лукомський.**

Лауреат Сталінської премії **Б. Мокроусов.**

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза—**Н. Аннікова, З. Мезіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской— **А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахра-

ров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

4 жовтня

М. Адуєв. **О. Шац.**

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **Наталі Забіли.**

Постава—нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Диригенти—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення — **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Люба — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Неніла Варфоломіївна—**Л. Міцнер.** Антон—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Іван—**Г. Охріменко.** Жулев — **А. Аркін, М. Гавриленко.** Глікерія — **Л. Романенко.** Акакій Плющихін—**Микола Іванов.** Ганібал—**К. Райданов.** Гер Пітер—**Д. Волков, К. Передерніков.** Мамка — **А. Алмазова.** Ван-Блазіус — **Е. Грицюк.** Гервасій — **М. Мармур.** Корсаков — **І. Білошенко, О. Федосов.** Лукін — **Г. Рибалко.** Стрешнєв — **В. Рухманов.** Комендант — **І. Бурменко.** Мадам Нініш — **Н. Попова.** Мосьє Мутон — **О. Райданов.** Мосьє Кеке — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Жермена де-Курсі — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Діана — **З. Мізіненко.** Мажордом — **О. Ткаченко.**

5 жовтня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **А. Аркін, О. Райданов.** Ентеріх — **І. Білошенко. К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке — **С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Е. Бондаренко.** Катарин — **М. Вербицька, М. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС.**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 14354. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 870. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР им. А. С. ПУШКИНА

БЛИЖАЙШИЕ ПРЕМЬЕРЫ

Лауреат Сталинской премии
К. СИМОНОВ

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Постановка П. Р. Резникова

Художник — **Н. Ф. Соболь**

По роману Л. Н. ТОЛСТОГО

ВОСКРЕСЕНИЕ

Инсценировка нар. арт. УССР
В. М. Аристова

Постановка нар. арт. СССР
А. Г. Крамова

Режиссер — засл. арт. УССР
И. С. Любич

Художник — **Б. И. Чернышов**

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

11—20 жовтня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 жовтня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
11	Вівторок	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗ-МАРІ
12	Середа	МАЗЕПА	О В О Д	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР
13	Четвер	РАЙМОНДА	МІРАНДОЛІНА	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗ-МАРІ
14	П'ятниця	М А З Е П А	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	АННА КАРЕНИНА	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
15	Субота	Ф А У С Т	МІРАНДОЛІНА	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ
16	Неділя	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН (ранок) Л А К М Е (ввечері)	МІРАНДОЛІНА (ранок) О В О Д (ввечері)	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (утром) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечером)	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (ранок) РОЗ-МАРІ (ввечері)
17	Понеділок	ЧЕРВОНИЙ МАК	ВИСТАВИ НЕМА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ВИСТАВИ НЕМА
18	Вівторок	К А Р М Е Н	О В О Д	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	АРШИН МАЛ АЛАН
19	Середа	РАЙМОНДА	Т А Л А Н	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
20	Четвер	МАЗЕПА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 23 (60) 11 — 20 жовтня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11, 13, 19 жовтня

11/X абонемент сер. «З» талон 9
13/X абонемент сер. «П» талон 9
19/X абонемент сер. «Р» талон 9

ПРЕМ'ЄРА

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **Є. Петров.**

12, 14, 20 жовтня

12/Х абонемент сер. «М» талон 9
14/Х абонемент сер. «В» талон 9
20/Х абонемент сер. «Б» талон 10

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**
Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки

Нар. артистка УРСР А. Левицька в ролі Любови. («Мазепа»).
Фото А. Майденберга.

Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди

приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Петров.**

Нар. артист УРСР І. Бронзов в ролі Мазепи.

Фото А. Майденберга.

15 жовтня

абонемент сер. „А“, талон 8.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія І, картина І

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Марга-

рита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

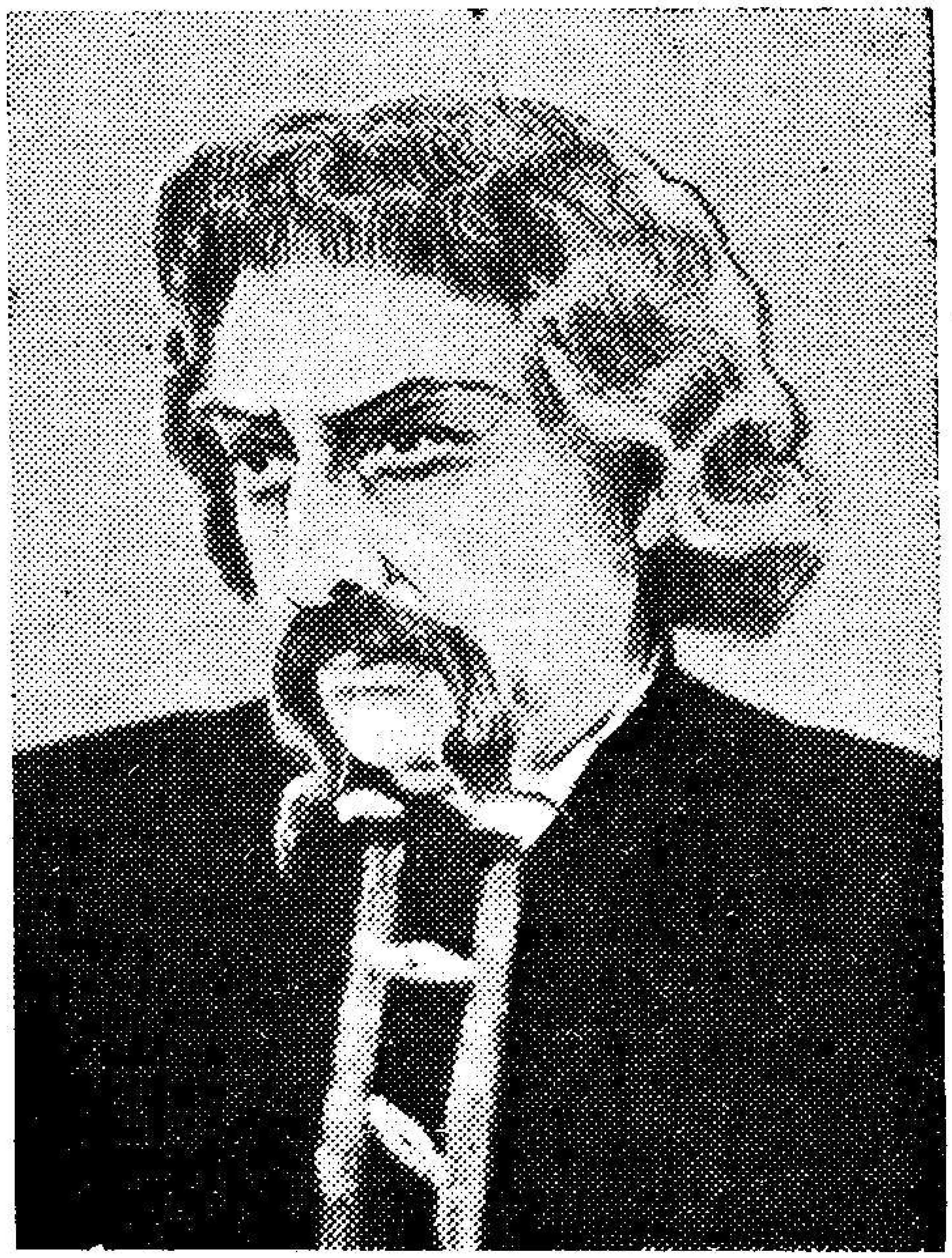
Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. **УРСР; Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

Виставу веде С **Петров.**

Засл. **артист** УРСР В. Будневич в ролі Кочубея. («Мазепа»).

Фото А. Майденберга.

16 жовтня (ранок)

П. Чайковський за О. С. Пушкіним.

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Опера на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Славинський,** засл. артист РРСР та нар. арт. БАРСР.

Сценічна редакція гол. режисера театра **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Режисер — **П. Давидов.**

Художник — лауреат Сталінської премії, народн. художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі — **О. Галкіна.**

Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Бурцева.** Татьяна — **В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга— **О. Носенко, Д. Левітіна.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; О. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний — **Г. Коваль. Б. Коваль.** Зарецький — **Б. Малков, С. Снігаренко.**

Виставу веде **С. Петров.**

16 (ввечері) жовтня

Абонемент сер. «К» талон 9.

Л. **Деліб**

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Диригент—П. Баленко.
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — Д. Овчаренко.
Хормейстер — Є. Мариківський.
Балетмейстер — **О. Галкін.**
Режисер — **Г. Давидов.**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Маліка, жриця — **Є. Заховаева, Е. Лейтес.** Хаджі, брамін — **А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра — **Л. Колодуб, Д. Левітіна, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен — **А. Мейер, Е. Івіна, Палєєва.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

17 жовтня

Абонемент сер. «Г» талон 8.

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібрето **А. Єрмолаєва.**

Диригент — П. Баленко.
Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — Д. Овчаренко.
Асистент постановника — О. Галкін.
Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія І, картина І

Японський офіцер, за наказом комендант порту, допитує китайського робітника Мао Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер—**М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова,** Г. Водовозов, Г. Гузовська, **М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

18 жовтня

Абонемент сер. «О» талон 9

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент —**П. Баленко.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Режисери-асистенти—**Г. Давидов, Г. Лавров.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—А. Левицька, нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — **В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Ромендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова.** Циганки: Мерседес—**Л. Колодуб. Т. Літінська.** Фраскіта — **С. Мостова,** лаур. Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

ДАРГОМИЖСЬКИЙ

РУСАЛКА

ОПЕРА НА 4 ДІЇ

Диригент—П. БАЛЕНКО

Постава С. ОДНОПОЗОВА

Художник І. НАЗАРОВ

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 12, 16, 18, 20 жовтня

С. **Войніч**

Інсценізація **А. Желябужського**

ПРЕМ'ЄРА

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, ад-

вокат — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський**; Рікардо, лікар—**В. Стеценко**; Галлі, літератор — **В. Мізіненко**. Фабріцці — **М. Савченко**. Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна**. Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський**. Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко**. Жандармський капітан — **О. Немзер**. Марконе, горець — **В. Лавров**. 1-й солдат—**Г. Сичук**. 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко**. 3-й солдат—**Г. Чорний**. Тюремний священик — **І. Гавришко**.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера — **Р. Хмара**.

13, 15, 16 (ранок) жовтня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна**.

Режисер — **С. Ходкевич**.

Художник — **С. Йоффе**.

Музичне оформлення композитора **М. Каневського**.

Хореограф — **Е. Рабінович**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії, **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко**. Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР, **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна**. Деяніра—**А. Калішевська, О. Тімофієнко**. Фабріціо—**В. Лавров, Г. Поклонський**. Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук**. Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний**.

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко**.

14 жовтня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'еса на 4 дії.

Постава лаурета Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика**.

Режисер — **В. Воронов**.

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова**. Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко**. Енн — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна**. Кросбі — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко**. Марков—**О. Романенко**. Мері Клер—**О. Валуєва, С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Марія — **Н. Рантіс**. Негр — **М. Волошин**. Жанна—**О. Тимофієнко**. Богушева—**Д. Миргород**. Станіслава—**Я. Косаківна**. Вацлава—**С. Лор**. Крамер—**О. Немзер**. Слуга—**А. Макаренко**. Офіцер—**В. Лавров**. Кореспондент—**М. Микитенко**. Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова**. Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк**.

19 жовтня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.** Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

11, 13, 15, 16 (вечер) 20 октября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуб.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл, арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальскй, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко,**

Нар. артистка УССР А. Воронович в роли Софьи Романовны. («Зеленая улица»).
Фото А. Майденберга.

И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

14 октября

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **С. Лерман.** Жена посланника — **О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Корд, жокей — **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **В. Негребо.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

16 октября (утро)

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**

Режиссер-ассистент — **Э. Коломийский.**

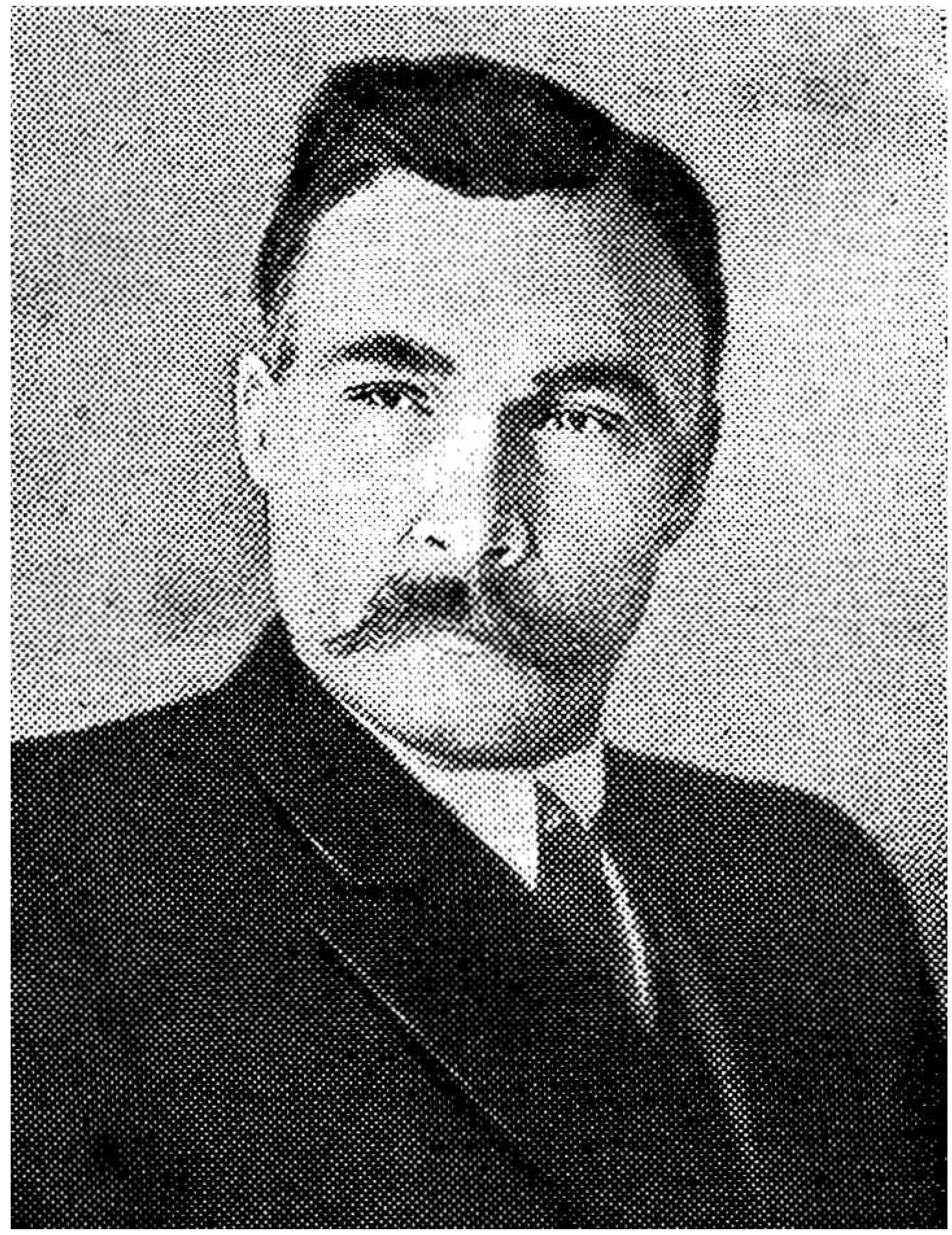
Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—**Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский — **В Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик — **В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец — **И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских — **Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей — **В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Т. Прево в роли Кремнева. («Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

16 (днем), 17 октября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художники: **В. Кривошеина** и **Е. Коваленко.**

Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молданов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.

18 октября

Лаур. Стал. премии **А. Суров.**

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Режиссер-ассистент **Р. Семашко.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — **Л. Молдаванов.** Авдотья Ивановна, его мать — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **К. Туберозова.** Рубцов Максим Романович, академик — **В. Аристов,** народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — **В. Северов,** засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги — **Я. Азимов.** Лена, его дочь, инженер депо — **А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Софья Романовна, жена Кондратьева — **А. Воронович,** нар. арт. УССР; **Т. Семичева.** Кремнев, секретарь узлового парткомитета — **Т. Прево.** Тихвинская, репортер дорожной газеты — **З. Кудряшева.** Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвеич — **И. Ширинкин,** Модест — **Ф. Кривонос,** Феня — **К. Борискина.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в наши дни.

БЛИЖАЙШАЯ ПРЕМЬЕРА

Лауреат сталинской премии **К. СИМОНОВ**

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Постановка П. РЕЗНИКОВА

Художник П. СОБОЛЬ

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11, 13, 16 жовтня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — **Феона, Тімофєєва.**

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригент — арт. **М. Хайкін.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — **К. Великосельська.** Джім — **О. Бабаков, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **І. Білошенко, Д. Волков.** Еміль — **А. Аркін.** Етель — **А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко,**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде помреж. **Н. Арбо.**

12, 16 (ранок) жовтня

І. Дунаєвський, лауреат Сталінської премії.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії.

Текст — **Крахт, Тіпот і Вінніков.** Переклад **І. Муратова.**

Постава **М. Аваха.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Соболя.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Стеля, її дочка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Аннікова, Л. Котляренко.** Монна — **А. Коваленко, М. Вербицька;** Берта — **Н. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі — **З. Мізіненко, Л. Романенко.** Матроси: Янко — **Г. Охрименко;** Пилип — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Хома — **Микола Іванов, О. Ивашутич,** народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор — **Д. Волков, К. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Івашутич,** народ. арт. УзРСР; **С. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов.** Міккі, його племінник — **К. Райданов, А. Аркін.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **І. Бурменко.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Комісар поліції — **М. Гавриленко.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, А. Венгерова, В. Балицького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

Засл. артистка УРСР Р. Уманська в ролі Жермени де-Курсі. («Тютюновий капітан»).
Фото А. Майденберга.

14 жовтня

М. Адуєв. **О. Шац.**

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **Наталі Забіли.**

Постава—нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Диригенти—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Оформлення — **Н. Соболя.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Люба — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Неніла Варфоломіївна—**Л. Міцнер.** Антон—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Іван—**Г. Охріменко.** Жулев — **А. Аркін, М. Гавриленко.** Глікерія — **Л. Романенко.** Акакій Плющихін—**Микола Іванов.** Ганібал—**К. Райданов.** Гер Пітер—**Д. Волков, К. Передерніков.** Мамка — **А. Алмазова.** Ван-Блазіус — **Е. Грицюк.** Гервасій — **М. Мармур.** Корсаков — **І. Білошенко, О. Федосов.** Лукін — **Г. Рибалко.** Стрешнев — **В. Рухманов.** Комендант — **І. Бурменко.** Мадам Нініш — **Н. Попова.** Мосье Мутон — **О. Райданов.** Мосье Кеке — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Жермена де-Курсі — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Діана — **З. Мізіненко.** Мажордом — **О. Ткаченко.**

15, 20 жовтня

Лауреат Сталінської премії
І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії
Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза—**Н. Аннікова, З. Мезіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

18 жовтня

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР **У. Гаджибеков.**

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, А. Лундишева. Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич.** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Н. Аннікова, М. Котляренко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Засл. артист УзРСР Д. Пономаренко в ролі Антона. («Тютюновий капітан»).

Фото А. Майденберга.

19 жовтня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**
Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР.
Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **А. Аркін, О. Райданов.** Ентеріх — **І. Білошенко. К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке — **С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Е. Бондаренко.** Катарин — **М. Вербицька, М. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Артист Микола Іванов в ролі Акакія Плющихіна. («Тютюновий капітан»).
Фото А. Майденберга.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС.**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства“

БЦ 12673. Підписано до друку 8/X—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво“. Харків. Пушкінська, 44. Зам. 882. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

МАЛИЙ ТЕАТР—СЛАВА І ГОРДІСТЬ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ
ТОВАРИСТВО
ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

№ 24 (61)
21—31 жовтня
1949 року

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 31 жовтня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
21	П'ятниця	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ
22	Субота	МАЗЕПА	О В О Д	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	РОЗА ВІТРІВ
23	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ранок) ТРАВІАТА (ввечері)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (ранок) О В О Д (ввечері)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утром) СОБАКА НА СЕНЕ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (веч.)	КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ (ранок) РОЗ-МАРІ (ввечері)
24	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	АННА КАРЕНИНА	ВИСТАВИ НЕМА
25	Вівторок	РАЙМОНДА	СОНЯШНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ
26	Середа	Ф А У С Т	СОНЯШНИЙ ДІМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР
27	Четвер	М А З Е П А	ВИСТАВИ НЕМА	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
28	П'ятниця	РАЙМОНДА	СОНЯШНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
29	Субота	МАЗЕПА	Т А Л А Н	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
30	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (ранок) ЕСМЕРАЛЬДА (ввечері)	СОНЯШНИЙ ДІМ (ранок) МАКАР ДІБРОВА (ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (утро) АННА КАРЕНИНА (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечер)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) БОКАЧЧІО (ввечері)
31	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 24 (61) 21 — 31 жовтня 1949 р.

ГОРДІСТЬ І СЛАВА РУСЬКОГО ТЕАТРУ

125 років тому — 27 жовтня 1824 року — відбулась перша вистава на сцені Московського Малого театру. Відтоді на протязі всього свого існування Малий театр був рупором найпрогресівніших ідей свого часу. Він очолював боротьбу за руське реалістичне театральне мистецтво.

Батьком реалізма на руській сцені був геніальний актор Малого театру М. С. Щепкін. Він дивився на театр, як на трибуну, з якої актор повинен нести в народ високі, благородні ідеї. Його першим соратником був П. С. Мочалов. Образи, створені Мочаловим, звучали як протест проти соціальної неправди, відзеркалювали революційне бунтарство різночинців. Першим послідовником Щепкіна був Пров Садовський, який зумів перенести на сцену різноманітність, яскравість і виразність руської народної мови.

Малий театр першим поставив безсмертного «Ревізора» Гоголя, великий період його творчого життя зв'язаний з драматургією Островського. Бєлінський, Герцен, Добролюбов, Чернишевський гаряче любили Малий театр, не раз підкреслювали громадське значення його творчості в сміливому викритті «темного царства».

Традиції, встановлені Щепкіним, Мочаловим і Садовським, через їх учнів і послідовників, через ідеї Станіславського, через творчість видатних акторів сучасного Малого театра дійшли до нашого часу. Коли в 1920 році Радянський уряд привласнив почесне звання народної артистки республіки геніальній актрисі Малого театра М. М. Єрмоловій, вона з гордістю сказала: «Всю свою душу Малий театр віддавав народу і завжди прагнули до цього і я і він. І до кінця життя ми всією душею належимо народу».

З перших же днів існування Радянської влади Малий театр починає давати спектаклі по робочих клубах, на фабриках і заводах. Театр глибоко сприйняв вказівку В. І. Леніна: «Мистецтво належить народу». Малий театр був неприступною скелею, об яку розбивались хвилі антинародних, формалістичних течій у мистецтві. Малий театр свято зберігав заповіти класиків, наполегливо опановував найпередовіше, найреволюційніше в світі мистецтво — мистецтво соціалістичного реалізму. З року в рік зростала творча боєздатність Малого театра, оточеного постійним піклуванням більшовицької партії і Радянського уряду. Найстаріший руський театр відгукувався на найважливіші питання життя. В боротьбі за високоідейне, справді народне мистецтво, за оволодіння методом соціалістичного реалізма театр завоював любов Радянського народу.

Нині, створюючи спектаклі, пронизані бойовим духом більшовицької партійності, Малий театр віддає всі свої сили на справу виховання радянських людей в дусі комунізма. Малий театр впевнено йде шляхом оволодіння висотами соціалістичної культури.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21, 25, 28 жовтня

21/X абонемент сер. «Д» талон 9
25/X абонемент сер. «А» талон 9
28/X абонемент сер. «О» талон 10

ПРЕМ'ЄРА

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

22, 27, 29 жовтня

27/X абонемент сер. «Г» талон 9
29/X абонемент сер. «Е» талон 10

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**
Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**
Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Нар. артистка УРСР В. Гужова в ролі Марії. («Мазепа»).
Фото А. Майденберга.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає

їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Петров.**

23 жовтня (ранок)

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.
Лібретто **Б. Бєльського.**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.
Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.
Художник — **Д. Овчаренко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітриси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітриси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Артист З. Канзбург в ролі Андрія («Мазепа»).
Фото А. Майденберга.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються— кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана:

«Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **А. Левицька,** народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон—**В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох—**Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й **Б. Малков, П. Фрадков.** Дяки — **М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.**

Виставу веде **С. Петров.**

23 жовтня (ввечері)

Абонемент сер. «И» талон 9

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—П. Баленко.
Постава **А. Геращенка.**
Художник—Н. Соболь.
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Концертмейстер — **В. Гарницька.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб, Н. Коротких.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков, Н. Григор'єв.** Маркіз д'Обіньї — **Г. Коваль.** Доктор Гренвіль — **Б. Малков.** Йосип, слуга—**П. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

26 жовтня

Абонемент сер. «Н» талон 9.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**
Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

30 (ранок) жовтня

Е. Направник за **О. С. Пушкіним.**

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Добровський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Маша—**М. Морозова, А. Ісламова.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська.** Єгоровна—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Архип—**Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж—**А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**Д. Скоробагатько, Н. Снігаренко.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами—**Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

30 жовтня

Абонемент сер. «Л» талон 9.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпстворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися

з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Рантом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боязливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов,** Квазімодо, дзвонар собора—**О. Люлін.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **І. Герман. Мати** Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрот.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 22, 23, 31, жовтня

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар—**В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера — **Р. Хмара.**

23 (ранок) жовтня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречанка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в поставі **Е. Рабинович.**
Диригент — **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; **Г. Козаченко,** заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило, засл. арт. УРСР.** Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна, Г. Бабіївна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик — **В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **І. Гавришко.** Його дама—**М. Коржова.**

Артист Г. Поклонський в ролі Фабріціо («Марандоліна»).

Фото Куперштейна.

25, 26, 28, 30 (ранок) жовтня

А. Сімуков.

ПРЕМ'ЄРА

СОНЯШНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данил Данилич — **М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

29 жовтня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.**

Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

30 (ввечері) жовтня

О. Корнійчук, лауреат Сталінської премії.

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер—засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка—**С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко,** Павло Кругляк, чоловік Ольги—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Трохим Голуб—**В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин. М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

21, 25, 27, 28, 29, 30, 31 октября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуб.**

Режиссер — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальскй, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко,**

Засл. артист УССР В. Матов в роли советника иностранного посольства и засл. артистка УССР Н. Тамарова в роли Евы («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

23 (днем), 30 (утро) октября

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского.**
Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина;** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко;** Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский,**

А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро— **А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико— **В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо — **С. Лерман.** Камило — **Т. Белодворец.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

22, 23 (утро и вечер) октября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина** и **Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молдаванов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Нар. артист УССР В. Аристов в роли Павла Александровича Каштанова и артист Я. Азимов в роли корреспондента («Особняк в переулке»).
Фото А. Майденберга.

24, 30 (днем) октября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **С. Лерман.** Жена посланника — **О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Корд, жокей — **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **В. Негребо.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21, 23 (ранок) жовтня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ

Музична комедія на 3 дії, 4 картини

Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова**
Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**
Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко.** Страусов—**М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя — **М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб, Г. Рибалкін.** Шофер — **О. Бондаренко.** Маруся — **А. Коваленко.** Галя—**Л. Міцнер.** Наташа—**А. Лазуренко.** Касирка — **М. Вербицька.** Студенти — **І. Горох, С. Киричек, З. Рухманов.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

22, 25, 30 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії
І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії
Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуфпаша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Тkаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

23. (ввечері) жовтня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — **Феона, Тімофеєва.**

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — **К. Великосельська.** Джім — **О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей—**І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков.** Еміль — **А. Аркін.** Етель—**А. Алмазова.** Чорний Орел—**С. Бондаренко.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде помреж. **Н. Арбо.**

26 жовтня

І. Дунаєвський, лауреат Сталінської премії.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії.

Текст — **Крахт, Тіпот і Вінніков.** Переклад **І. Муратова.**

Постава **М. Аваха.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Соболя.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Стеля, її дочка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Р. Уманська;** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Ан-**

нікова, Л. Котляренко. Монна — **А. Коваленко, М. Вербицька;** Берта — **Н. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі — **З. Мізіненко, Л. Романенко.** Матроси: Янко — **Г. Охрименко;** Пилип — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Хома — **Микола Іванов, О. Ивашутич,** народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор — **Д. Волков, К. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Івашутич,** народ. арт. УзРСР; **С. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов.** Міккі, його племінник — **К. Райданов, А. Аркін.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **І. Бурменко.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Комісар поліції — **М. Гавриленко.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, А. Венгерова, В. Балицького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

27, 28, 29, 30 жовтня

В. Геркен.
В. Шершеневич.

Ф. Зуппе.

ПРЕМ'ЄРА

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад **В. Сокола.**

Постава — нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, Ю. Чернін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Боккаччо — **Л. Уманець.** П'отро—**К. Райданов.** Скальца — **М. Мармур.** Беатріче — **В. Мудрова.** Лотарінгі — **К. Передерніков.** Ізабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Ламбертуччо—**О. Райданов.** Перонелла—**А. Алмазова.** Фіаметта — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Леонетто — **О. Федосов.** Мажордомо — **М. Гавріленко.** Букініст — **І. Бурменко.** Фреско — **В. Рухманов.** Чекко—**Е. Грицюк.** Філіппа — **Л. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Лізабетт — **О. Борисова, О. Лісновська, Р. Нікітіна.** Її батько — **Е. Коновальчик.** Її мати — **Т. Шеванова.** Петруччо — **В. Балацький, А. Венгеров.** Сільвіо—**Б. Хільченко.** Ігуменья—**О. Борисова.** Інквизитор—**О. Ткаченко.**

Тарантелла: виконують: **Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС.
Видав Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 15138. Підписано до друку 8/X—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 $^1/_{16}$.
Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 923. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

Лістов **Гальперін**

МРІЙНИКИ

Переклад І. МУРАТОВА

Постава **І. Радомиського**

Диригент — засл. арт. УРСР
С. Солящанський

Художник — **С. Йоффе**

Балетмейстер — **В. Нікітін**

Хай живе XXXII річниця Великого Жовтня!

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

1—10 листопада 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 листопада 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
1	Вівторок	Ф А У С Т	СОНЯЧНИЙ ДІМ	АННА КАРЕНИНА	БОКАЧЧІО
2	Середа	РАЙМОНДА	О В О Д	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО
3	Четвер	МАЗЕПА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ
4	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	БОКАЧЧІО
5	Субота	ВИСТАВИ НЕМА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	ЗАКРИТА ВИСТАВА
6	Неділя	МАЗЕПА (ранок) ВИСТАВИ НЕМА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (утро) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (днем) ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ (веч.)	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН (ранок) МРІЙНИКИ (ввечері)
7	Понеділок	РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) ПО ТОЙ БІК (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (веч.)	МРІЙНИКИ (ранок) МРІЙНИКИ (ввечері)
8	Вівторок	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ (ранок) РАЙМОНДА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (день) МІРАНДОЛІНА (ввечері)	КОМУПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (утро) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (веч.)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) ВИСТАВИ НЕМА (ввечері)
9	Середа	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКРЫТЫЙ СПЕКТАКЛЬ	ВИСТАВИ НЕМА
10	Четвер	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

Хай живе XXXII річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 25 (62) 1 — 10 листопада 1949 р.

ПІД ПЕРЕМОЖНИМ ПРАПОРОМ ЛЕНІНА — СТАЛІНА

Тридцять два роки тому пострілом крейсера «Аврора» почалась нова ера в історії людства. Велика Жовтнева соціалістична революція проламала широку бреш в капіталістичній системі, і це було початком краху світу насильства, експлоатації, гноблення.

Після другої світової війни з капіталістичної системи випали такі країни Європи, як Польша, Чехословаччина, Румунія, Болгарія, Угорщина, Албанія, така величезна країна Азії, як Китай. Поширюється народно-визвольна боротьба в залежних і колоніальних країнах. І там, де влада ще належить капіталістам, де ще панує реакція, зростають і загартовуються в запеклій боротьбі з підпалювачами нової війни демократичні сили, сили миру. Це сили могутніші за сили прогнилого капіталізму.

З непохитною вірою в свої сили, в перемогу комунізму зустрічають річницю Великого Жовтня трудящі Радянського Союзу—першої в світі соціалістичної держави. Радянські народи з законною гордістю оглядають пройдений шлях, відзначений незчисленними перемогами в усіх галузях господарства й культури. Радянські люди бачать, що кожний прожитий ними день підносить їх все вище й вище. «Ми сьогодні не ті, що були вчора, і завтра будемо не ті, що були сьогодні» (А. О. Жданов).

Іншим — повнокровнішим, багатограннішим—стало наше життя. Незміримо зросла наша культура. Небачено розквітло наше мистецтво, бо служить воно не «верхнім десяти тисячам», а всьому народу, оспівуючи мужність і відвагу наших людей, мов прожектором освітлюючи той шлях, яким ідемо ми під проводом мудрої партії Леніна — Сталіна.

Так, радянське мистецтво, і радянський театр зокрема, широким кроком іде вперед. Місце письменників, художників, драматургів, акторів — в передових лавах борців за комунізм. Тому наше мистецтво так активно вторгається в життя, виховує наш народ і озброює його ідейно. Мистецтво соціалістичного реалізму стало неодмінним учасником нашої боротьби, нашого руху вперед.

Театри індустріального Харкова своїми останніми роботами довели, що вони цілком свідомі того значення, якого набрало мистецтво в нашому житті. Тридцять другу річницю Великого Жовтня вони зустріли новими радянськими спектаклями. Театр ім. Шевченка поставив ліричну комедію Сімукова «Сонячний дім», в якій з теплим юмором показані нові якості радянських людей: вони відчувають себе на передовій лінії всюди, де потрібна їх праця. Спектакль «Чужая тень» (п'єса лауреата Сталінської премії К. Сімонова) розповідає про боротьбу наших учених за честь радянської науки. Музична комедія «Мрійники» в театрі Музкомедії показує уміння наших людей здійснювати свої мрії. Театр опери та балету в дні свят покаже одну з найкращих опер класичного російського репертуару — «Русалку» О. Даргомижського.

Харківські театри разом з усім радянським мистецтвом, разом з усім народом йдуть вперед під непереможним прапором Леніна—Сталіна до нових творчих перемог.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 листопада

Абонемент сер. «Р» талон 10

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Хормейстер—**Є. Маріківський.**
Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**
Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія І, картина І

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

Виставу веде **С Петров.**

Засл. артист ГрузРСР В. Литвиненко
в ролі Абдерахмана („Раймонда")
Фото А. Майденберга

2, 8 (ввечері) листопада

2/XI абонемент сер. «Ж» талон 10
8/XI абонемент сер. «И» талон 10

О. Глазунов

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**
Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Бріен. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Бріена. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Бріена, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріена. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Бріена, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Бріена. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Бріен встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Бріена. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з

Артист В. Хребтов в сарацинському танці і артист О. Галкін в ролі Масрура («Раймонда»).

Фото А. Майденберга.

старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

3, 6 (ранок) листопада

3/XI абонемент сер. «Н» талон 10

6/XI абонемент сер. «6»

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубееві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала—ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти

батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Петров.**

4, 7 (ввечері) жовтня

4/XI по-за абонементом

7/XI абонемент сер. «М» талон 10

ПРЕМ'ЄРА

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава **С. Однопозова.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія І-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина вивривається з їх кола и кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю— назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **Е. Заховаєва, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін,** на арфі **А. Гельрот,** на гобої **І. Марштейн, Д. Риков,** на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

8 (ранок) листопада

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Муз. доповнення та обробка, засл. арт. УРСР—**І. Йоріша.**

Літер. обробка — **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художник—**І. Портнов.**

Хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **Д. Діссар.** Одарка—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **І. Ісламова.** Оксана—**В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська, К. Морозова, В. Павленко.** Андрій—**Г. Бутков, В. Савалов.** Султан — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець, П. Скоробагатько.** Імам — **Г. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага — **А. Нікітін, П. Калюжний.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін. М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, П. Плавник, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету. ансамбль балету.

Виставу веде — **О. Пономаренко.**

10 листопада

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистент постановника: **О. Галкін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом **з подругами милується роботою художника.**

Раптом лунає грім. **Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.**

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. **З'являються чудові лебеді. Зігфрід** намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно **її любити довіку.**

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. **Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа** чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. **Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до** Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену **Оділлію. Злий геній торжествує:** присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на **лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...**

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів **злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих** грозою, громом і **блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари.** Сонячне проміння осяює **закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавних.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 4, 5, 6 (ранок та ввечері)
7 (ранок) 8 (ранок та ввечері)
листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данил Данилич — **М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

2, 3 листопада

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура,

багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар— **В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

7 (ввечері) листопада

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'еса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та Є. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художне оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабинович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирєв Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляева Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **О. Немзер.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляева.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

8 (ввечері) листопада

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер — **С. Ходкевич.**

Художник — **С. Йоффе.**

Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар.

арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова,** нар, арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра—**А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо—**В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

1 ноября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **С. Лерман.** Жена посланника — **О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Корд, жокей — **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **В. Негребо.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

3, 8 (вечер) ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Вто-

Артистка К. Суковская в роли Эрны Курциус и артист А. Волин в роли первого секретаря посольства („Особняк в переулке").

Фото А. Майденберга

рой секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл, арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальскй, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

6 (утром) 7 (вечером) ноября

ПРЕМЬЕРА

К. **Симонов,** лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник **Н Соболь.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—**А. Танеева.** Елена Сергеевна Трубникова — **К. Борискина, Т. Семичева.** Андрей Ильич Макеев — **Я. Азимов.** Семен Никитич Саватеев — **Э. Коломийский, П. Осокин,** засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева — **К. Туберозова.** Григорий Иванович Рыжов — **С. Лерман, В. Цветков.** Федор Федорович Иванов—**Г. Ратальский.** Виктор Борисович Окунев—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—**О. Зубова, К. Суковская.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

6 (днем), 8 (днем) ноября

Л. Шейнин

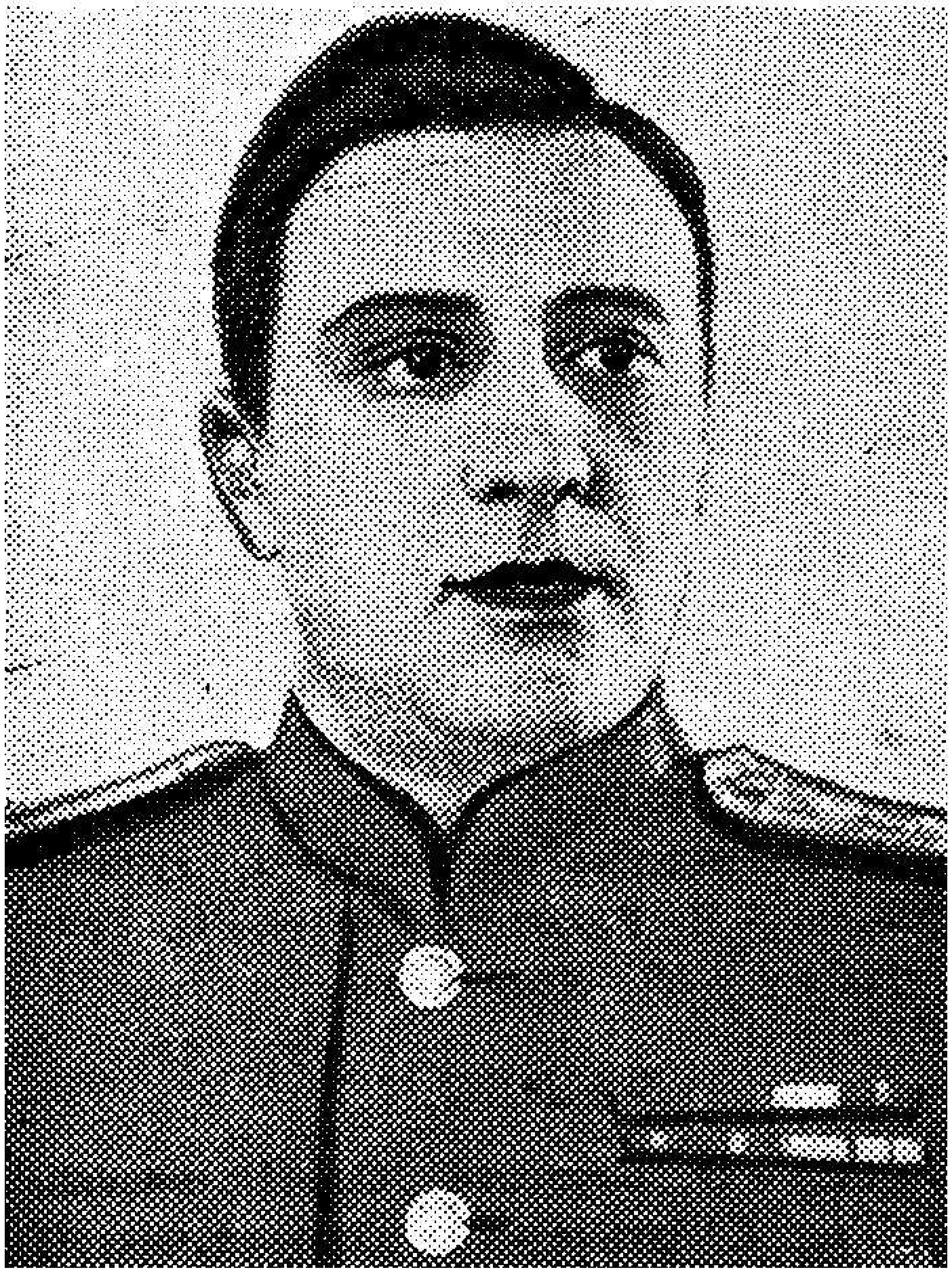
РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина и Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молда-**

Артист Г. Ратальский в роли майора Каштанова и артист В. Шаповалов в роли Мерцальского („Особняк в переулке")

Фото А. Майденберга.

ванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

8 (утро) ноября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1, 2, 4 листопада

В. Геркен.
В. Шершеневич.

Ф. Зуппе.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, Ю. Чернін.**
Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хормейстер — **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо — **Л. Уманець.** П'єтро—**К. Райданов.** Скальца — **М. Мармур.** Беатріче — **В. Мудрова.** Лотарінгі — **К. Передерніков.** Ізабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Ламбертуччо—**О. Райданов.** Перонелла—**А. Алмазова.** Фіаметта — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Леонетто — **О. Федосов.** Мажордомо — **М. Гавриленко.** Букініст — **І. Бурменко.** Фреско — **В. Рухманов.** Чекко—**Е. Грицюк.** Філіппа — **Л. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Лізабетт — **О. Борисова, О. Лісновська, Р. Нікітіна.** Її батько — **Е. Коновальчик.** Її мати — **Т. Шеванова.** Петруччо — **В. Балацький, А. Венгеров.** Сільвіо—**Б. Хільченко.** Ігуменья—**О. Борисова.** Інквизитор—**О. Ткаченко.**

Тарантелла: виконують: **Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

3, 8 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

6 (ранок) листопада

М. Адуєв. О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **Наталі Забіли.**

Постава—нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Диригенти—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення — **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Люба — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Неніла Варфоломіївна—**Л. Міцнер.** Антон—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Іван—**Г. Охріменко.** Жулев — **А. Аркін, М. Гавриленко.** Глікерія — **Л. Романенко.** Акакій Плющихін—**Микола Іванов.** Ганібал—**К. Райданов.** Петро 1-й—**Д. Волков, К. Передерніков.** Мамка — **А. Алмазова.** Ван-Блазіус — **Е. Грицюк.** Гервасій — **М. Мармур.** Корсаков — **І. Білошенко, О. Федосов.** Лукін — **Г. Рибалко.** Стрешнєв — **В. Рухманов.** Комендант — **І. Бурменко.** Мадам Нініш — **Н. Попова.** Мосье Мутон — **О. Райданов.** Мосье Кеке — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Жермена де-Курсі — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Діана — **З. Мізіненко.** Мажордом — **О. Ткаченко.**

6 (ввечері), 7 (ранок та ввечері),

ПРЕМ'ЄРА

Е. Гальперіна **К. Лістов**

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **І. Муратова.**

Постава **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

Концертмейстери—**Е. Каменецька, П. Кулісич.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук — **М. Іванов.** Муравйов—**Д. Волков.** Васьона—**З. Мезіненко, Л. Ромашенко.** Павло Бондаренко — **А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольська пляска—виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.**

Виставу веде **Н. Арбо.**

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 15791. Підписано до друку 31/Х—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 948. Тираж 2500.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Л. ДМИТЕРКО

НАВІКИ РАЗОМ

п'еса на 4 дії

Постава лауреата Сталінських премій
народного артиста СРСР
М. М. Крушельницького

Художник—лауреат Сталінської премії
В. Греченко

Музика засл. діяча мистецтв
композитора **Ю. Мейтуса**

Ціна 2 крб.

ЦУ

МИНИСТЕРСТВО ТОРГОВЛИ СССР

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ УНИВЕРМАГ

И ЕГО ФИЛИАЛЫ

Центральный Универмаг и его филиалы получены в большом выборе промышленные товары:

ТКАНИ: драпы для пальто дамские и мужские; шерстяные для платьев разных расцветок; набивные креп-дешины, креп-жоржеты, креп-паризьен; льняные в том числе высококачественные столовые гарнитуры (скатерти с салфетками), а также хлопчатобумажные.

ОБУВЬ: кожаная и резиновая.

ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ: пальто, костюмы дамские и мужские.

БЕЛЬЕ, ТРИКОТАЖ, ГАЛАНТЕРЕЯ.

ПОСУДНО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ТОВАРЫ: сервизы столовые и чайные, тарелки глубокие и мелкие; эмалированная и алюминиевая посуда; хрусталь, стекло и другие товары.

Радиоприемники, музыкальные инструменты, канцелярские и фототовары, большой выбор грампластинок.

ЧАСЫ И ЮВЕЛИРНЫЕ ИЗДЕЛИЯ

Адреса: ЦУМ — площ. Тевелева № 1/3

Филиалы на площ. Тевелева, Р. Люксембург, Плехановской ул. № 40, Коммунальном и Сумском рынках, в поселке ХТЗ.

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

11—20 листопада 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 листопада 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
11	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	ВИСТАВИ НЕМА
12	Субота	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
13	Неділя	МАЗЕПА (ранок) ЛАКМЕ (ввечері)	О В О Д (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (утро) АННА КАРЕНИНА (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечер)	МРІЙНИКИ (ранок) БОКАЧЧІО (ввечері)
14	Понеділок	ЕСМЕРАЛЬДА	ВИСТАВИ НЕМА	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	ВИСТАВИ НЕМА
15	Вівторок	РУСАЛКА	О В О Д	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	МРІЙНИКИ
16	Середа	МАЗЕПА	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	РОЗА ВІТРІВ
17	Четвер	ЧЕРВОНИЙ МАК	О В О Д	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	БОКАЧЧІО
18	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗ-МАРІ
19	Субота	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
20	Неділя	РІПКА (ранок) РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) О В О Д (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (утро) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (вечер)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) МРІЙНИКИ (ввечері)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 26 (63) 11 — 20 листопада 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11, 15, 18, 20 (ввечері) листопада
11/XI абонемент сер. „Д" талон 10
15/XI абонемент сер. „О" талон 11
18/XI абонемент сер. „Л" талон 10
20/XI абонемент сер. „В" талон 10

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава **С. Однопозова.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія І-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія ІІ-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія ІІІ-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю— назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **Е. Заховаєва, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін,** на арфі **А. Гельрот,** на гобої **І. Марштейн, Д. Риков,** на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

12, 19 листопада

12/XI абонемент сер. „Г“ талон 10
19/XI абонемент сер. „К“ талон 10

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

13 (ввечері) листопада

Абонемент сер. „р" талон 11

Л. Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Диригент—**П. Баленко.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал — символ боротьби за волю.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує, скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому

тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти. Вони догадуються, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужинця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки брахміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого сховища. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води. Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Маліка, жриця — **Є. Заховаєва, Е. Лейтес.** Хаджі, брамін — **А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра — **Л. Колодуб, Д. Левітіна, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен — **А. Мейер, Е. Івіна, Палєєва.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

13 (ранок), 16 листопада

6/XI абонемент сер. талон 11 „Ж

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдують на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — **С. Петров.**

14 листопада

Абонемент сер. П талон 10

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним,

але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов,** Квазімодо, дзвонар собора—**О. Люлін.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **І. Герман. Мати** Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.**

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрот.**

17 листопада

Абонемент сер. „А" талон 10

Р. Гліер

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії.

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія І, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшсь у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара. Матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки—тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тан-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер—**М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь

беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

20 (ранок) листопада

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент — **П. Баленко.**
Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Художник — **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника — **Ю. Лозинська.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Є. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, В. Павленко.** Квітка 1-ша — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Д. Левітіна, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Т. Летинська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, К. Палєєва.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Диригент — **П. Баленко.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 13 (ввечері) 18, 20 (ранок) листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данило Данилович — **М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

12, 13 (ранок), 15, 17, 19,
20 (ввечері) листопада

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

Нар. артистка УРСР В. Чистякова в ролі Джемми Уоррен («Овод»).
Фото Куперштейна.

Лауреат Сталінських премій, нар. артист СРСР М. Крушельницький в ролі Овода.
Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.**

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Д. Антонович в ролі кардинала Монтанеллі («Овод»).
Фото Куперштейна.

Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар— **В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

16 листопада

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, **нар.** арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Кросбі — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, **нар.** арт. УРСР. Гібсон — **О. Сердюк,** лауреат

Засл. артист УРСР Г. Козаченко **в ролі** священника Карді («Овод»).
Фото Куперштейна.

Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Мері Клер—**О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія — **Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**В. Лавров.** Кореспондент—**М. Микитенко.** Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова.** Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

11, 12, 13 (утро и вечер), 18, 19 ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

13 (днем) ноября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

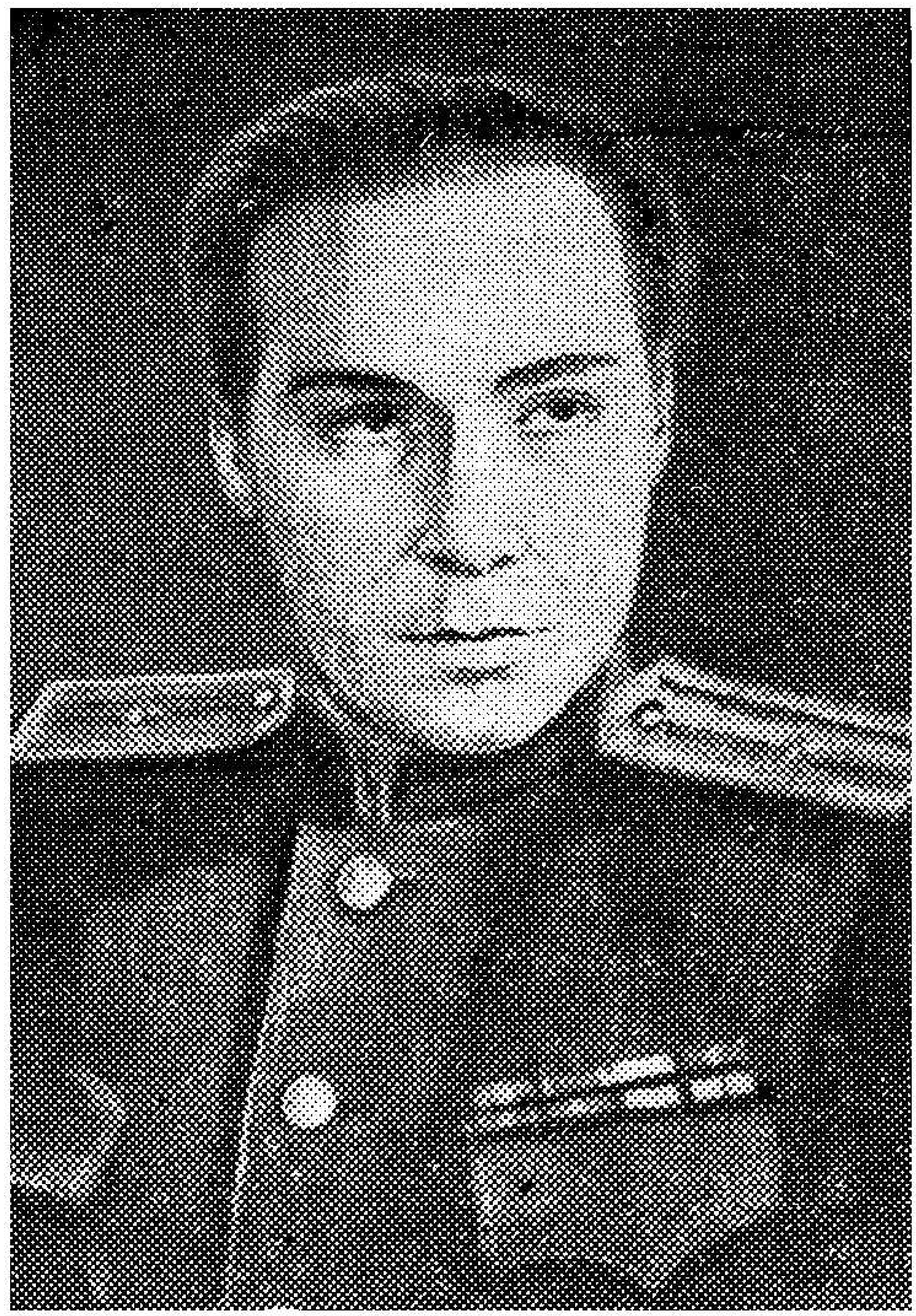
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня

Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **С. Лерман.** Жена посланника — **О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Корд, жокей — **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **В. Негребо.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Артист Т. Прево в роли майора Каштанова («Особняк в переулке»).
Фото А. Майденберга.

14, 15, 17, 20 (утро) ноября

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник **Н Соболь.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—**А. Танеева.** Елена Сергеевна Трубникова — **К. Борискина, Т. Семичева.** Андрей Ильич Макеев — **Я. Азимов.** Семен Никитич Саватеев — **Э. Коломийский, П. Осокин,** засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева — **К. Туберозова.** Григорий Иванович Рыжов — **С. Лерман, В. Цветков.** Федор Федорович Иванов— **Г. Ратальский.** Виктор Борисович Окунев— **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—**О. Зубова, К. Суковская.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

20 (днем) ноября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

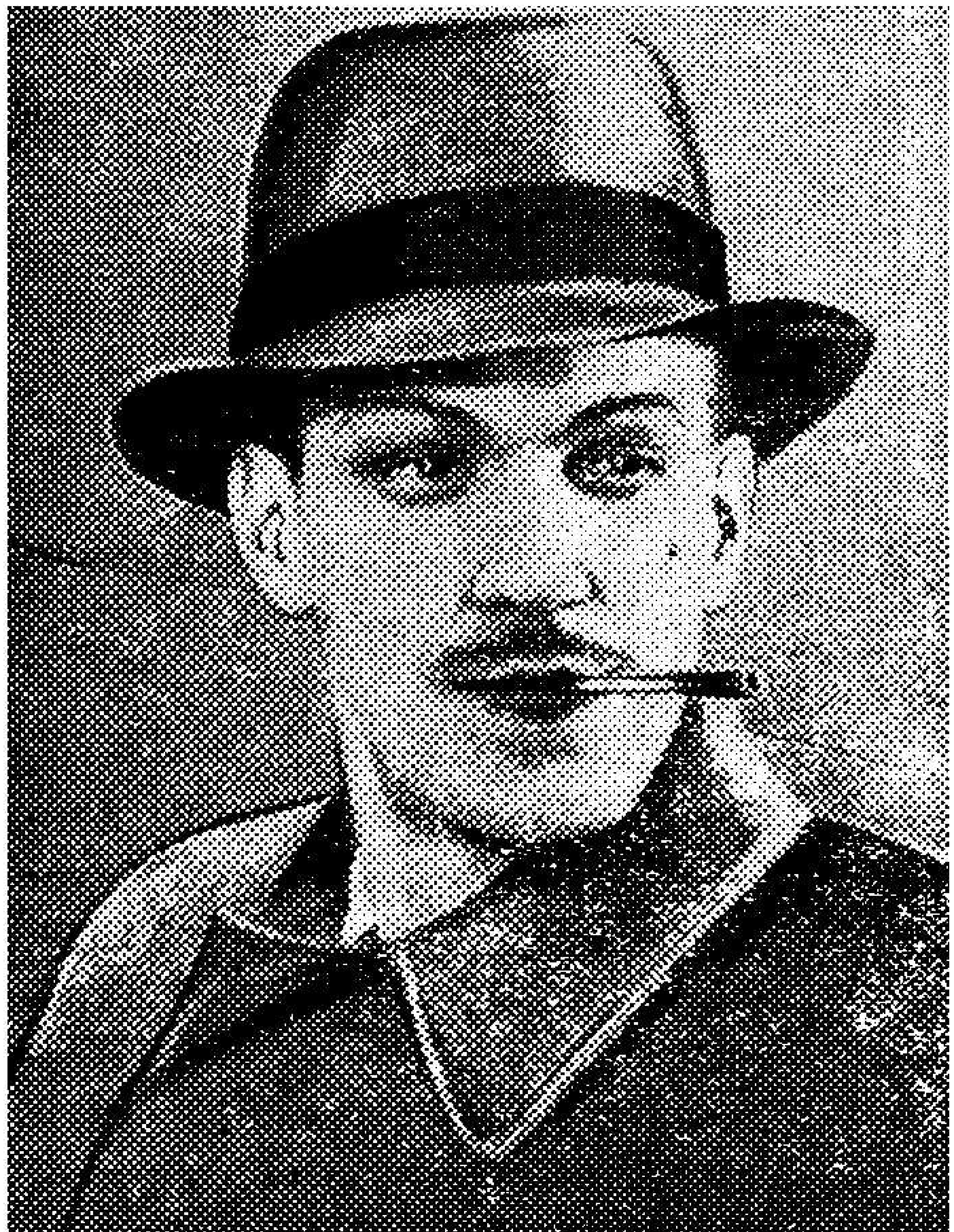
Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молданов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Р. Бриллинг в роли корреспондента радио-компании «Глобус» («Особняк в переулке»).
Фото А. Майденберга.

20 (вечер) ноября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина и Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молданов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

12, 13 (ранок) 15, 20 (ввечері) листопада

Е. Гальперіна **К. Лістов**

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **І. Муратова.**

Постава **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

Концертмейстери—**Е. Каменецька, П. Кулісич.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук — **М. Іванов.** Муравйов—**Д. Волков.** Васьона—**З. Мізіненко, Л. Романенко,** Павло Бондаренко — **А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольський танець—виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.**

Виставу веде **Н. Арбо.**

13, (ввечері) 17, 19 листопада

В. Геркен. **Ф. Зуппе.**
В. Шершеневич.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, Ю. Чернін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо — **Л. Уманець.** П'єтро—**К. Райданов.** Скальца — **М. Мармур.** Беатріче — **В. Мудрова.** Лотарінгі — **К. Передерніков.**

Нар. артист УзРСР О. Івашутич в ролі Данила Кокарева («Роза вітрів»).
Фото А. Майденберга.

Ізабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Ламбертуччо—**О. Райданов.** Перонелла—**А. Алмазова.** Фіаметта — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Леонетто — **О. Федосов.** Мажордомо — **М. Гавриленко.** Букініст — **І. Бурменко.** Фреско — **В. Рухманов.** Чекко—**Е. Грицюк.** Філіппа — **Л. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Лізабетт — **О. Борисова, О. Лісновська, Р. Нікітіна.** Її батько — **Е. Коновальчик.** Її мати — **Т. Шеванова.** Петруччо — **В. Балацький, А. Венгеров.** Сільвіо—**Б. Хільченко.** Ігуменья—**О. Борисова.** Інквизитор—**О. Ткаченко.**

Тарантелла: виконують: **Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

18 листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — **Феона, Тімофеєва.**
Переклад **Г. Лойка**
Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — **К. Великосельська.** Джім — **О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей—**І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков.** Еміль — **А. Аркін.** Етель—**А. Алмазова.** Чорний Орел—**С. Бондаренко.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Хільченко** та весь склад балету.

16, 20 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії
І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії
Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад **В. Сокола**
Постава **І. Радомиського.**
Художник **С. Йоффе.**
Балетмейстер **В. Нікітін.**
Диригент **М. Хайкін.**
Хормейстер **Е. Черняк.**
Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**
Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

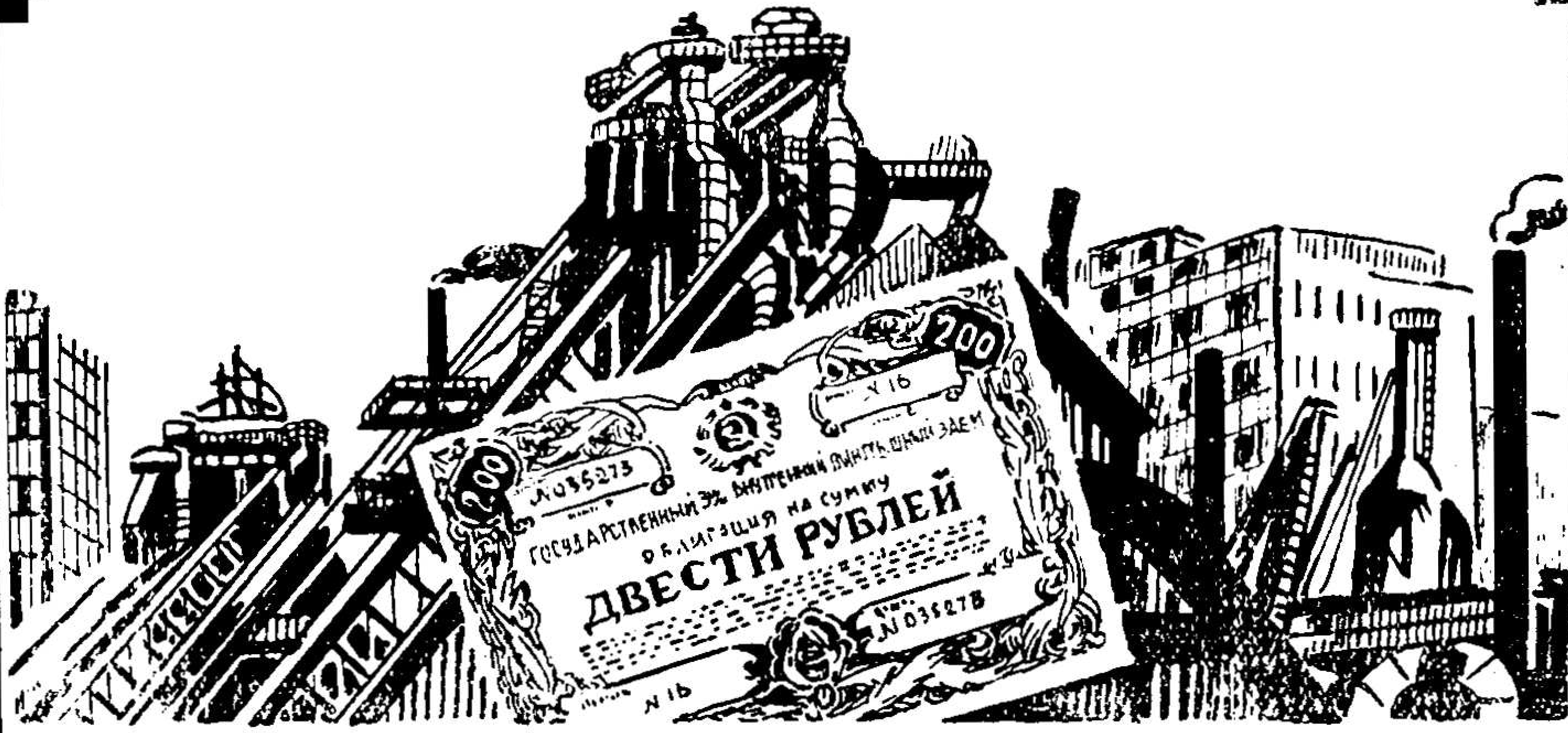
1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 14673. Підписано до друку 9/XI—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 980. Тираж 2500.

ГОСУДАРСТВЕННЫЕ ЗАЙМЫ
СПОСОБСТВУЮТ ВОССТАНОВЛЕНИЮ И РАЗВИТИЮ
НАРОДНОГО ХОЗЯЙСТВА СССР

ПРИОБРЕТАЙТЕ ОБЛИГАЦИИ

ГОСУДАРСТВЕННОГО 3% ВНУТРЕННЕГО ВЫИГРЫШНОГО ЗАЙМА

ЕЖЕГОДНО
ПО ЗАЙМУ ПРОИЗВОДИТСЯ

шесть основных тиражей выигрышей — 30 января, 30 марта, 30 мая, 30 июля, 30 сентября и 30 ноября; один дополнительный тираж выигрышей — 30 сентября

В КАЖДОМ ТИРАЖЕ НА ОДИН РАЗРЯД ЗАИМА В ОДИН МИЛЛИАРД РУБЛЕЙ РАЗЫГРЫВАЕТСЯ следующее количество выигрышей:

Размер выигрыша	В основном тираже	В дополнительном тираже
100.000 рублей	—	1
50.000 рублей	2	5
25.000 рублей	5	25
10.000 рублей	25	80
5.000 рублей	80	800
1.000 рублей	700	2.300
400 рублей	7.688	8.289
ВСЕГО	8.500	11.500

ОБЛИГАЦИИ ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ
сберегательными кассами

ХАРЬКОВСКОЕ ГОР. УПРАВЛЕНИЕ
ГОСТРУДСБЕРКАСС И ГОСКРЕДИТА.

Ціна 2 крб.

Министерство пищевой промышленности СССР
„Главпарфюмер"
ТЭЖЭ
после бритья
обязательно
освежайте
лицо
ТРОЙНЫМ
ОДЕКОЛОНОМ
ТРОЙНОЙ ОДЕКОЛОН
№ 3
МПП СССР
ГЛАВПАРФЮМЕР
ХАРЬКОВ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

21—30 листопада 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 30 листопада 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
21	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ВИСТАВИ НЕМА
22	Вівторок	РУСАЛКА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ
23	Середа	РАЙМОНДА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО
24	Четвер	МАЗЕПА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
25	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	РОЗ-МАРІ
26	Субота	РУСАЛКА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
27	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ранок)	ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК (ранок)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утро)	МРІЙНИКИ (ранок)
		РАЙМОНДА (ввечері)	СОНЯШНИЙ ДІМ (ввечері)	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (днем)	БОКАЧЧІО (ввечері)
				ЧУЖАЯ ТЕНЬ (вечер)	
28	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	ВИСТАВИ НЕМА
29	Вівторок	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	РОЗА ВІТРІВ
30	Середа	РАЙМОНДА	МІРАНДОЛІНА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 27 (64) **21 — 30 листопада 1949 р.**

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22, 26, 29 листопада

22/XI абонемент сер. „Б" талон 11
26/XI абонемент сер. „Е" талон 11
29/XI абонемент сер. „П" талон 11

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**
Постава **С. Однопозова.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Е. Мариківський.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія I-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть. До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю— назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **Е. Заховаєва, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін,** на арфі **А. Гельрот,** на гобої **І. Марштейн, Д. Риков,** на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

23, 27 (ввечері) 30 листопада

23/XI абонемент сер. „Н“ талон 11
27/XI абонемент сер. „М“ талон 11
30/XI абонемент сер. „Л“ талон 11

О. Глазунов

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент — засл. арт. УРСР **І. Штейман.**
Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Бріен. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Бріена. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Бріена, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріе-

Нар. артистка УРСР В. Гужова в ролі Наташі і засл. артист УРСР В. Будневич в ролі мельника («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

на. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

24 листопада

Абонемент сер. «З» талон 11

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубееві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить,

коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Любов — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Ремало.** Кочубей — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.** Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост.** П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін.**

Виставу веде — С. Петров.

25 листопада

Абонемент сер. «Д» талон 11.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. **арт.** ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод нака-

зує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов,** Квазімодо, дзвонар собора — **О. Люлін.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **І. Герман.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг — **О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрот.**

27 (ранок) листопада

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.
Лібретто **Б. Бельського.**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Вудевича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються— кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити

чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **А. Левицька,** народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон—**В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох—**Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й **Б. Малков, П. Фрадков.** Дяки — **М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.**

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

22 листопада

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.**

Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар—**В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеенко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

23, 24, 25, 27 (ввечері) 29 листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данило Данилович — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Засл. артистка УРСР П. Куманченко в ролі Люсі («Сонячний дім»).
Фото Куперштейна.

26 листопада

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко. Немзер О.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії народнії артист УРСР. Коста Варра, депутат парламенту — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — **М. Коржова.** Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляе-**

Засл. артист УРСР М. Покотило в ролі Захара Денисовича («Сонячний дім»).
Фото Куперштейна.

Артистка Н. Лихо в ролі Фросини Михайлівни («Сонячний дім»).
Фото Куперштейна.

ва, **М. Волошин, М. Кірін**. Фоторепортери— **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова**. Стенографістка—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова**. Члени делегації — **В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов**.

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко**.

27 (ранок) листопада

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії В. Гречeнка.

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Козаченко,** заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко; С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило, засл. арт.** УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна, Г. Бабіївна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик — **В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина— **О. Тимофієнко.** Гусар — **І. Гавришко. Його** дама—**М. Коржова.**

30 листопада

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер — **С. Ходкевич.**

Художник — **С. Йоффе.**

Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Артист С. Кошачевський в ролі Сергія Ускова («Сонячний дім»).
Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова,** нар, арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра—**А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо—**В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Артистка К. Суковская в роли Галины Петровны («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

21, 27 (утро) ноября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина и Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молданов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

22, 24, 26, ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.
Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл, арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская,**

Засл. артист УССР В. Золотарев в роли Окунева («Чужая тень»).
Фото А. Майденберга.

Артист Я. Азимов в роли Макеева («Чужая тень»).
Фото А. Майденберга.

И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

Режисеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А Голембо**

25, 27 (вечер), 28, 29 ноября

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник **Н Соболь.**

Артист Г. Ратальский в роли Иванова («Чужая тень»).
Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—**А. Танеева.** Елена Сергеевна Трубникова — **К. Борискина, Т. Семичева.** Андрей Ильич Макеев — **Я. Азимов.** Семен Никитич Саватеев — **Э. Коломийский, П. Осокин,** засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева — **К. Туберозова.** Григорий Иванович Рыжов — **С. Лерман, В. Цветков.** Федор Федорович Иванов— **Г. Ратальский.** Виктор Борисович Окунев— **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—**О. Зубова, К. Суковская.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

27 (днем) ноября

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент — **Э. Коломийский.**
Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—**Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский — **В Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик — **В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец — **И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских — **Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Кот-**

ляров. Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей — **В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

22, 29 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії
І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії
Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад **В. Сокола**

Постава **І. Радомиського.**
Художник **С. Йоффе.**
Балетмейстер **В. Нікітін.**
Диригент **М. Хайкін.**
Хормейстер **Е. Черняк.**
Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**
Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Данило Кокарев — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Коваленко.** Ліза — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко, О. Райданов.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл—**М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі—**Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грек-зброяр—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.**

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

23, 27 (ввечері), 30 листопада

В. Геркен. **Ф. Зуппе.**
В. Шершеневич.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, Ю. Чернін.**
Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хормейстер — **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо — **Л. Уманець.** П'єтро—**К. Райданов.** Скальца — **М. Мармур.** Беатріче — **В. Мудрова.** Лотарінгі — **К. Передерніков.** Ізабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Ламбертуччо—**О. Райданов.** Перонелла—**А. Алмазова.** Фіаметта — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Леонетто — **О. Федосов.** Мажордомо — **М. Гавриленко.** Букініст — **І. Бурменко.** Фреско — **В. Рухманов.** Чекко—**Е. Грицюк.** Філіппа — **Л. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Лізабетт — **О. Борисова, О. Лісновська, Р. Нікітіна.** Її батько — **Е. Коновальчик.** Її мати — **Т. Шеванова.** Петруччо — **В. Балацький, А. Венгеров.** Сільвіо—**Б. Хільченко.** Ігуменья—**О. Борисова.** Інквизитор—**О. Ткаченко.**

Тарантелла: виконують: **Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

25 листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — **Феона, Тімофеєва.**

Переклад Г. Лойка

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — **К. Великосельська.** Джім — **О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей—**І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков.** Еміль — **А. Аркін.** Етель—**А. Алмазова.** Чорний Орел—**С. Бондаренко.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Хільченко** та весь склад балету.

24, 26, 27 (ранок) листопада

Е. Гальперіна **К. Лістов**

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **І. Муратова.**

Постава **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

Концертмейстери—**Е. Каменецька, П. Кулісич.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук — **М. Іванов.** Муравйов—**Д. Волков.** Васьона—**З. Мізіненко, Л. Романенко,** Павло Бондаренко — **А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольський танець—виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 16910. Підписано до друку 9/XI—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво". Харків. Пушкінська, 44. Зам. 980. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

Министерство пищевой промышленности СССР
"ГЛАВПАРФЮМЕР"
ТЭЖЭ
Приятный стойкий запах
ДУХИ и
ОДЕКОЛОН
ОДЕКОЛОН
СИРЕНЬ
ДУХИ
СИРЕНЬ
СИРЕНЬ
Покупайте во всех магазинах и аптеках

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 28(65)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

1—10 грудня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 грудня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Український драматичний театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
1	Четвер	РУСАЛКА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БАЯДЕРКА
2	П'ятниця	ЧЕРВОНИЙ МАК	СОНЯЧНИЙ ДІМ	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	МРІЙНИКИ
3	Субота	РУСАЛКА	МІРАНДОЛІНА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	БАЯДЕРКА
4	Неділя	МАЗЕПА (ранок)	О В О Д (ранок)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утро)	МРІЙНИКИ (ранок)
		РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (день) ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (вечер)	КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ (ввечері)
5	Понеділок	РІГОЛЕТТО (ранок)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок)	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (утро)	КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ (ранок
		ЧЕРВОНИЙ МАК (ввечері)	ПО ТОЙ БІК (ввечері)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечером)	МРІЙНИКИ (ввечері)
6	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	ВИСТАВИ НЕМА
7	Середа	РУСАЛКА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУР
8	Четвер	РАЙМОНДА	О В О Д	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	ГРАФ ЛЮКСЕМУРГ
9	П'ятниця	РУСАЛКА	О В О	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	Б А Я Д Е Р К А
10	Субота	ЧЕРВОНИЙ МАК	ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 28 (65) 1—10 грудня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1, 3, 4 (ввечері). 7, 9 грудня

1/XII абонемент сер. „А“ талон 11
3/XII абонемент сер. „Р“ талон 11
7/XII абонемент сер. „И“ талон 11
9/XII абонемент сер. „К“ талон 11

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**
Постава **С. Однопозова.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Е. Мариківський.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія І-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що

князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Натащі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **Е. Заховаєва, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін,** на арфі **А. Гельрот,** на гобої **І. Марштейн, Д. Риков,** на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

2, 5 (ввечері), 10 грудня

2/XII абонемент сер. „О" талон 11
10/XII абонемент сер. „Л" талон 12

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії.

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшсь у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці весе-

ляться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу— владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара. матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6.

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки—тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлю-

чений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер—**М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

4 (ранок) грудня

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці **П. Чайковського.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. АРСР **П. Славинський.**

Постава—засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Гол. концертмейстер — **Н. Миронович.**

Концертмейстери — **В. Фіалковська, В. Гарницька.**

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона

дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала— ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшися один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, засл. арт. УРСР. Марія — **Т. Бурцева, В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова**. Любов — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес**. Андрій — **З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало**. Кочубей — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько**. Орлик — **Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков**. Іскра — **П. Калюжний, В. Хворост**. П'яний козак — **П. Калюжний, В. Нікітін**.

Виставу веде — **С. Петров**.

5 (ранок) грудня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 4 дії.

Переклад Завадського.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер — **Є. Мариківський**

Художник — **Б. Коваленко.**

Танці в поставі О. Галкіна.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня, за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто, збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду. Коли Ріголетто нарешті дізнається про це, він рве на собі волосся. «Ах, ось де старця прокляття!» — вигукує він у розпачі.

ДРУГА ДІЯ

Приймальня в герцогському палаці. Ріголетто шукає свою дочку. Він то погрожує, то благає придворних вернути йому Джільду.

З покоїв герцога вибігає Джільда і з плачем розповідає батькові про лихо, яке трапилося з нею.

ТРЕТЯ ДІЯ

Глухий прибережний закуток, де живе бандит Спарафучіле. Джільда признається батькові, що навіки покохала герцога. Тоді Ріголетто підводить Джільду до розколини в стіні будинку і дівчина бачить, як там герцог залицяється до Маддалени, сестри Спарафучіле. Ріголетто наказує Джільді негайно переодягнутися в чоловіче вбрання і потай виїхати до Веронни, куди незабаром приїде і він. Джільда виходить.

Ріголетто зустрічається з Спарафучіле і пропонує йому за певну суму грошей вбити незнайомця, який заночував в його домі. Бандит погоджується.

Маддалена, якій дуже сподобався молодий красень, благає брата не вбивати його. Спарафучіле дає згоду, якщо не пізніше півночі надійде до них хтось інший, якого він уб'є і труп його покаже Ріголетто, щоб дістати від нього умовлені гроші за вбивство.

Починається страшна гроза і негода. Джільда, яка знову прийшла сюди, вже переодягнута в чоловічий одяг, підслуховує розмову Спарафучіле і його сестри. Щоб врятувати герцога, вона жертвує собою стукає в двері, за якими з кинджалом в руці стоїть Спарафучіле.

З'являється Ріголетто. Спарафучіле передає йому в мішку труп «суперника» і одержує гроші.

Ріголетто, тріумфуючи, топче труп ногами. Раптом він чує голос герцога. З жахом розв'язує він мішок і бачить там убиту дочку.

«Так ось де старця прокляття» — знову викрикує він, і падає на труп Джільди.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Спарафучіле—**Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна — **Є. Носенко, Є. Івіна, А. Мейер.** Граф Монтероне — **Д. Діссар, Б. Малков, П. Скоробагатько.** Наближені герцога: Марулло — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Борса — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Граф Чепрано — **Б. Малков.** Графиня Чепрано — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна, Є. Носенко, К. Попова.** Офіцер — **Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

8 грудня

Абонемент сер. „В" талон 11

О. Глазунов

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його зали-

цяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Бріена. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Бріена, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріена. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Бріена, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Бріена. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Бріен встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Бріена. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Бріеном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Бріенів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

Артист Я. Додін в ролі Жана де-Бріена. («Раймонда»).
Фото А. Майденберга.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Бріен — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 4 (ранок), 8, 9 грудня

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР, Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар— **В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

2, 4 (ввечері), 5 (ранок) грудня

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Гречено.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данило Данилович—**М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

3 грудня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер — **С. Ходкевич.**
Художник — **С. Йоффе.**
Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**
Хореограф — **Е. Рабінович.**

Артист С. Кошачевський в ролі Мартіні. («Овод»).
Фото Куперштейна.

Артист В. Мізіненко в ролі літератора Галлі («Овод»).
Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, заслужен. арт. УРСР; **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** заслужен. артист УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляева, Ю. Фоміна.** Деяніра — **А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо — **В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

5 (ввечері) грудня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'еса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабинович.**

Концертмейстер — **Є. Плiщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьев, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоева), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Пєтрова**, народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко**, засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **О. Немзер.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

Артист Г. Титов в ролі селянина Мікеле («Овод»).

Фото Куперштейна.

6, 10 грудня

Л. САВЕЛЬЄВ

ПРЕМ'ЄРА

ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО

п'єса на 3 дії

Переклад **П. Панча**

Постава режисера **В. Воронова**

Оформлення та костюми художника **З. Вінника**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бартолемі — **В. Стеценко.** Руфь— **О. Валуєва, С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Елізабет — **С. Лор, Т. Миргород.** Невідомий — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР.

Виставу веде пом. режисера **Л. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

1, 4 (днем), 5 (вечер), 6, 9 декабря

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.
Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корреcподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл, арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус — **З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Почтальон — **А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

Режисеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А Голембо**

Артист М. Таранов в роли бывшего капитана германской армии Рихтера. («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

Засл. артист УРСР В. Северов в роли Трубникова («Чужая тень»).
Фото А. Майденберга.

2, 3, 4 (утро) декабря

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина** и **Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов**, нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молдаванов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков**, засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

4 (вечер), 5 (утро) декабря

Лаур. Стал. премии **А. Суров.**

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**
Режиссер-ассистент **Р. Семашко.**
Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — **Л. Молдаванов.** Авдотья Ивановна, его мать — **Л. Линецкая**, засл. арт. УССР; **К. Туберозова.** Рубцов Максим Романович, академик — **В. Аристов**, народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — **В. Северов**, засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги— **Я. Азимов.** Лена, его дочь, инженер депо— **А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Софья Романовна, жена Кондратьева—**А. Воронович**, нар. арт. УССР; **Т. Семичева.** Кремнев, секретарь узлового парткомитета — **Т. Прево.** Тихвинская, репортер дорожной газеты — **З. Кудряшева.** Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвеич—**И. Ширинкин**, Модест — **Ф. Кривонос**, Феня — **К. Борискина.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в наши дни.

5 (днем) декабря

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Полковник—**В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—**Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист Э. Коломийский в роли Саватеева («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

Артистка Т. Семичева в роли Елены Трубниковой («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

8 декабря

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.** Режиссер-ассистент — **Э. Коломийский.**

Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—**Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский — **В Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик — **В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец — **И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских — **Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Йоффе,** 2-й лакей — **В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

10 декабря

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера **П. Резникова.** Художник **Н Соболь.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—**А. Танеева.** Елена Сергеевна Трубникова — **К. Борискина, Т. Семичева.** Андрей Ильич Макеев — **Я. Азимов.** Семен Никитич Саватеев — **Э. Коломийский, П. Осокин,** засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева — **К. Туберозова.** Григорий Иванович Рыжов — **С. Лерман, В. Цветков.** Федор Федорович Иванов— **Г. Ратальский.** Виктор Борисович Окунев— **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—**О. Зубова, К. Суковская.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ:

ВОСКРЕСЕНЬЕ

по Л. ТОЛСТОМУ. Инсценировка В. АРИСТОВА

Постановка нар. артиста СССР А. КРАМОВА

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 3, 9 грудня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Маріетта **Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охріменко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, Луї Філіп — **Микола Іванов** засл. арт. УРСР; **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; Паркер — **І. Бурменко** Дева — **О. Ткаченко.** Директор—**С. Грицюк,** Ад'ютант—**Г. Рибалкін.** Капильдинер — **С. Бондаренко,** Пимпринет—**І. Білошенко.**

БАЛЕТ:

Танець «Східня казка» виконують—**О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Піотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

Веде виставу Н. Арбо.

2, 4 (ранок), 5 (ввечері) грудня

Е. Гальперіна **К. Лістов**

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад **І. Муратова.**

Постава **І. Радомиського.**

Диригент — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

Концертмейстери—**Е. Каменецька, П. Кулісич.**

Засл. артистка УРСР та УзРСР Р. Уманська в ролі Фіаметти («Бокаччіо»).

Фото А. Майденберга.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук—**М. Іванов,** засл. арт. УРСР. Муравйов — **Д. Волков.** Васьона—**З. Мізіненко, Л. Романенко.** Павло Бондаренко—**А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольський танець—виконуютьсолісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

4 (ввечері), 5 (ранок) грудня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ

Музична комедія на 3 дії, 4 картини

Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**
Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **М. Іванов,** засл. арт. УРСР.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна—**З. Мізіненко.** Страусов—**М. Іванов,** засл. арт. УРСР. Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор—**К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя — **М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб, Г. Рибалкін.** Шофер — **О. Бондаренко.** Маруся — **А. Коваленко.** Галя—**Л. Міцнер.** Наташа—**А. Лазуренко.** Касирка — **М. Вербицька.** Студенти — **І. Горох, С. Киричек, З. Рухманов.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

7, 8, 10 грудня

І. Рубинштейн **Ф. Легар**

ПРЕМ'ЄРА

ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова**

Постава **С. Однопозова**
Режисер — **Н. Попова**
Диригент — **Ю. Чернин**
Художник — **С. Йоффе**
Балетмейстер — **В. Нікітін**
Хормейстер — **Е. Черняк**
Концертмейстери — **Е. Каменецька, Н. Кулісіч**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Рене Люксембург — **Д. Волков, Л. Уманець, О. Федосов.** Анжель Дідьє — **З. Вотінцева, Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Арман Бріссар — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Жульєтта Бермон — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Князь Базінеллі — **І. Бурменко, К. Передерніков.** Баронесса Кокозі — **А. Алмазова, Н. По-**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук—**М. Іванов,** засл. арт. УРСР. Муравйов — **Д. Волков.** Васьона—**З. Мізіненко, Л. Романенко.** Павло Бондаренко—**А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольський танець—виконуютьсолісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

4 (ввечері), 5 (ранок) грудня

А. Лепін,

засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ

Музична комедія на 3 дії, 4 картини

Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**

Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **М. Іванов,** засл. арт. УРСР.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна—**З. Мізіненко.** Страусов—**М. Іванов,** засл. арт. УРСР. Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор—**К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя — **М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб, Г. Рибалкін.** Шофер — **О. Бондаренко.** Маруся — **А. Коваленко.** Галя—**Л. Міцнер.** Наташа—**А. Лазуренко.** Касирка — **М. Вербицька.** Студенти — **І. Горох, С. Киричек, З. Рухманов.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

7, 8, 10 грудня

І. Рубинштейн **Ф. Легар**

ПРЕМ'ЄРА

ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова

Постава **С. Однопозова**
Режисер — **Н. Попова**
Диригент — **Ю. Чернин**
Художник — **С. Йоффе**
Балетмейстер — **В. Нікітін**
Хормейстер — **Е. Черняк**
Концертмейстери — **Е. Каменецька, Н. Кулісіч**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Рене Люксембург — **Д. Волков, Л. Уманець, О. Федосов.** Анжель Дідьє — **З. Вотінцева, Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Арман Бріссар — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Жульєтта Бермон — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Князь Базінеллі — **І. Бурменко, К. Передерніков.** Баронесса Кокозі — **А. Алмазова, Н. По-**

пова. Менчі — **Е. Грицюк.** Павельді — **О. Ткаченко.** Пелегрін — **М. Мармур.** Анатоль — **М. Гавриленко.** Портьє — **Микола Іванов,** засл. арт. УРСР; **М. Мармур.** Слуга — **Е. Бондаренко.**

Балет: карнавал — виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Ю. Коновальчук, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітін, Б. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 17123. Підписано до друку 28/XI—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 1036. Тираж 2.500.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. В. ЛИСЕНКА

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

Балет на 3 дії

Л. ДЕЛІБ

КОППЕЛІЯ

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман**

Постава гол. балетмейстера засл. арт.
Груз. РСР **В. Литвиненка**

Художник—**Д. Овчаренко**

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

11—20 грудня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 грудня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Український драматичний театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії	Государственный Областной драматический театр
11	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (ранок) РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (утром) СОБАКА НА СЕНЕ (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечером)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ранок) ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ввечері)	
12	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ТРИ СЕСТРЫ	ВИСТАВИ НЕМА	ДЕВОЧКИ
13	Вівторок	РУСАЛКА	О В О Д (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (в)	ТРИ СЕСТРЫ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
14	Середа	ЧЕРВОНИЙ МАК	О В О Д	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
15	Четвер	РУСАЛКА	ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО	ВОСКРЕСЕНИЕ	ВЕСЕЛА ВДОВА	ДЕВОЧКИ
16	П'ятниця	РАЙМОНДА	МІРАНДОЛІНА	ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМУРГ	ДЕВОЧКИ
17	Субота	ЧЕРЕВИЧКИ	ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	
18	Неділя	ФАУСТ (ранок) ЧЕРЕВИЧКИ (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) О В О Д (ввечері)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утром) СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (днем) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (вечером)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ввечері)	ДЕВОЧКИ (утром) ДЕВОЧКИ (днем) ДЕВОЧКИ (вечером)
19	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВОСКРЕСЕНИЕ		Спектакля нет
20	Вівторок	ЧЕРЕВИЧКИ	СОНЯЧНИЙ ДІМ			ДЕВОЧКИ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 29 (66) 11 — 20 грудня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 (ранок) грудня

Е. Направник **за О. С. Пушкіним.**

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським. Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу і навчає співати Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений на-

смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Добровський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Маша—**М. Морозова, А. Ісламова.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська.** Єгоровна—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Архип—**Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Деforж—**А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**Д. Скоробагатько, Н. Снігаренко.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами—**Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

11 (ввечері), 13, 15 грудня

11/XII абонемент сер. „Ж“ талон 12
13/XII абонемент сер. „З“ талон 12
15/XII абонемейт сер. „Р“ талон 12

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**
Постава **С. Однопозова.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Е. Мариківський.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Режисер-асистент — **Г. Давидов.**
Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія І-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з

себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Артистка О. Заховаєва в ролі княгині («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

Артист Б. Бутков в ролі князя («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **О. Захо-**

ваева, А. Левицька, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін**, на арфі **А. Гельрот**, на гобої **І. Марштейн, Д. Риков**, на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

14 грудня

Абонемент сер. „Д" талон 12

Р. Гліер

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії.

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія І, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою

капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара. матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6.

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки—тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Китаець-революціонер—**М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексєєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

16 грудня

Абонемент сер. „Б" талон 12

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонева.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Бріен. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Бріена. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Бріена, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріена. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Бріена, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Бріена. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Бріен встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Бріена. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Бріеном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Бріенів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Бріен — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**
Арфа — **А. Гельрот.**
Англійський рожок — **Д. Риков.**
Рояль — **Я. Калігорський.**
Виставу веде — **С. Петров.**

17, 18 (ввечері), 20 грудня

ПРЕМ'ЄРА

П. Чайковський

„ЧЕРЕВИЧКИ"

Комічно-фантастична опера на 4 дії, 8 картин)
(За повістю М. В. Гоголя «Ніч під Різдво»)
Лібретто **Я. Полонського.**

Переклад **Сокільської.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича**
Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Головний хормейстер — **Е. Мариківський.**
Танці в поставі — **Я. Додіна** і **П. Плавника.**
Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**
Концертмейстери — **Я. Калігорський, С. Рабінович, В. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Оксана — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова,** Вакула—

З. Канзбург, Є. Рекало, В. Совалов. Голова— Д. Дісар, П. Фрадков. Солоха — Г. Адамчук, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Біс — М. Григор'єв, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Ясновельможний князь—М. Григор'єв, Д. Козинець. Чуб — Б. Малков, П. Скоробогатько. Д'як — П. Калюжний, О. Нікітін. Панас — П. Строганов, В. Хворост. Вартовий — П. Строганов, В. Хворост. Церемоніймейстер—Г. Коваль, П. Фрадков. Катерина — Е. Івіна, О. Мейер. Старий запорожець — Л. Лихонос, М. Снігаренко.

Виставу веде — С. Петров.

18 (ранок) грудня

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Венецька.** Валентин — **М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

Виставу веде С. Петров.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11 (ранок та ввечері), 13 (ввечері), 18 (ранок), 20 грудня

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський, Г. Поклонський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій — **В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данило Данилович—**М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

13 (ранок), 14, 18 (ввечері) грудня

С. Войніч

Інсценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**
Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **Я. Геляс, М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар—**В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізі-**

Артистка Р. Колосова в ролі Жені («Сонячний дім»).
Фото І. Куперштейна.

Артист Ю. Титов в ролі Данила Даниловича («Сонячний дім»).
Фото І. Куперштейна.

Артист С. Верхацький в ролі Джемса Бертена і артист І. Костюченко в ролі полковника Фернандо («Овод»).

Фото І. Куперштейна.

ненко. Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець — **Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат — **Г. Сичук.** 2-й солдат — **В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат — **Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане — артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

15, 17 грудня

Л. САВЕЛЬЄВ

ПРЕМ'ЄРА

ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО

п'єса на 3 дії

Переклад **П. Панча**

Постава режисера **В. Воронова**

Оформлення та костюми художника **З. Вінника**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бартолемі — **В. Стеценко.** Руфь — **О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Елізабет — **С. Лор, Т. Миргород.** Невідомий — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР.

Виставу веде пом. режисера **Л. Бабенко.**

16 грудня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад **Ір. Стешенко**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер — **С. Ходкевич.**
Художник — **С. Йоффе.**
Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**
Хореограф — **Е. Рабінович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР, **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра — **А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо — **В. Лавров, Г. Поклонський.** Слуга кавалера — **М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

Л. ДМИТЕРКО

НАВІКИ РАЗОМ

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СССР
М. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

11 (утро), 17 декабря

К. **Симонов,** лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник **Н Соболь.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—**А. Танеева.** Елена Сергеевна Трубникова — **К. Борискина, Т. Семичева.** Андрей Ильич Макеев — **Я. Азимов.** Семен Никитич Саватеев — **Э. Коломийский, П. Осокин,** засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева — **К. Туберозова.** Григорий Иванович Рыжов — **С. Лерман, В. Цветков.** Федор Федорович Иванов— **Г. Ратальский.** Виктор Борисович Окунев— **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—**О. Зубова, К. Суковская.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артистка А. Танеева в роли Ольги Александровны Трубниковой («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

11 (днем) декабря

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского.**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина;** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко;** Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо — **С. Лерман.** Камило — **Т. Белодворец.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

11 (вечер) декабря

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корресподент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов.** Лейтенант Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус—**З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**М. Таранов.** Почтальон—**А. Кочкарева.** Метр

д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

Режисеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

12, 13 декабря

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4 действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г. Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

15, 16, 19 декабря

ПРЕМЬЕРА

Л. Н. Толстой.

„ВОСКРЕСЕНИЕ“

Инсценировка **В. Аристова** в 4-х действиях.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова,** заслуженного артиста УССР **И. Любича.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

От автора — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Катюша Маслова—**А. Воронович,** нар. артистка УССР. Князь Нехлюдов — **В. Матов,** засл. арт. УССР. Председатель суда—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** 1-й член суда — **А. Котляров.** 2-й член суда—**И. Здановский.** Прокурор—**В. Лизогуб.** Тов. прокурора—**Г. Ратальский.** Секретарь суда — **Б. Тоценко.** Судебный пристав — **И. Молошников.** Адвокат 1-й — **Б. Табаровский.** Адвокат 2-й — **Л. Молдаванов.** Старшина присяжных заседателей — **П. Пружанский.** Присяжные заседатели: купец — **А. Волин;** учитель — **В. Битенский, В. Шаповалов;** отставной полковник — **Г. Столкин;** приказчик — **Ф. Кривонос.** Бочкова, подсудимая — **К. Туберозова.** Картинкин, подсудимый — **В. Криштоп.** Китаева — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Корчагина — **К. Суковская.** Мисси, ее дочь — **Н. Шеремет.** Колосов—**И. Мальвин.** Доктор — **В. Битенский, С. Лерман.** Арестантки: Кораблева — **А. Кочкарева;** Федосья—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Сторожиха — **К. Борискина, И. Смирнова.** Старушка—**Е. Леонидова, М. Шматченко.** Хорошавка—**Н. Скоркина.** Рыжая—**Н. Белецкая.** Чахоточная—**З. Довжанская.** 1-й надзиратель—**В. Криштоп.** 2-й надзиратель—**В. Негреба.** Надзирательница—**В. Астахова.** Фанарин, адвокат—**В. Венцковский, В. Цветков.** Наталья Ивановна, сестра Нехлюдова — **О. Зубова.** Игнатий Никифорович, ее муж— **В. Северов,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.**

Масленников, вице-губернатор—**Я. Азимов, В. Битенский.** Жена Масленникова—**З. Кудряшева.** Политические ссыльные: Щетинина—**Т. Семичева;** Богодуховская—**Р. Семашко;** Крыльцов — **В. Кропотов, Б. Тоценко;** Ранцева — **М. Шматченко;** Новодворов — **М. Таранов;** Набатов—**В. Кропотов, Б. Тоценко.** Симонсон—**Р. Брилинг.** Генерал-губернатор—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Денщик—**И. Ширингин.** Управляющий имением Нехлюдова—**И. Мальвин.** 1-й крестьянин—**Э. Коломийский,** 2-й — **Ф. Кривонос.** 3-й—**В. Криштоп.** 4-й — **Т. Прево.** 5-й — **П. Пружанский.** 6-й — **В. Негреба.** 7-й — **И. Молошников.** 8-й— **И. Ширингин.** Графиня Чарская—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Топоров обер-прокурор Св. Синода—**А. Котляров, П. Осокин,** засл. арт. УСРР. Чиновник—**Б. Табаровский.** Селенин, тов. обер-прокурора Сената—**Л. Молдаванов.** 1-й конвойный—**И. Ширингин.** 2-й—**С. Лерман.** Ссыльные каторжане: 1-й — **И. Здановский,** 2-й—**С. Лерман,** 3-й — **Б. Табаровский,** 4-й — **И. Ширингин,** 5-й — **В. Битенский,** 6-й — **В. Криштоп.** Арестантки ссыльные: 1-я — **Р. Мануковская,** 2-я—**И. Смирнова,** 3-я — **Н. Богомолова,** 4-я—**Л. Бойко,** 5-я—**З. Добжанская.** Этапный офицер—**Л. Молдаванов.** 1-й солдат—**В. Негреба.** 2-й солдат—**И. Молошников.** Лакей Масленникова—**С. Лерман.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

18 (утро) декабря

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художники: **В. Кривошеина и Е. Коваленко.**
Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—**А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **А. Волин.** Валя, его дочь—**К. Гайжевская, Т. Семичева.** Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — **Л. Молдаванов, Б. Тоценко.** Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—**Э. Коломийский, П. Пружанский.** Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — **В. Венцковский.** Сенди Голланд, американский журналист — **В. Лизогуб, В. Цветков.** Билл, американец, турист — **Д Васильчиков,** засл. арт. УССР; **И. Мальвин.** Мери Джибсон, переводчица посольства — **А. Москаленко, Р. Семашко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

18 (днем) декабря

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент — **Э. Коломийский.**
Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—**Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский — **В Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик — **В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец — **И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских — **Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Иоффе,** 2-й лакей — **В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

18 (вечер) декабря

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Полковник—**В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—**Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Автоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11 (ранок та вечері), 13, 14, 16, 17, 18 (ввечері) грудня

І. Рубинштейн **Ф. Легар**

ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова**

Постава **С. Однопозова**
Режисер — **Н. Попова**
Диригент — **Ю. Чернин**
Художник — **С. Йоффе**
Балетмейстер — **В. Нікітін**
Хормейстер — **Е. Черняк**
Концертмейстери — **Е. Каменецька, Н. Кулісич**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Рене Люксембург — **Д. Волков, Л. Уманець, О. Федосов.** Анжель Дідьє — **З. Вотінцева, Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Арман Бріссар — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Жульєтта Бермон — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Князь Базінеллі — **І. Бурменко, К. Передерніков.** Баронесса Коковї — **А. Алмазова, Н. Попова.** Менчі — **Е. Грицюк.** Павельді — **О. Ткаченко.** Пелегрін — **М. Мармур.** Анатоль — **М. Гавриленко.** Портьє — **Микола Іванов,** засл. арт. УРСР; **М. Мармур.** Слуга — **Є. Бондаренко.**

Балет: карнавал — **виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венсеров, Л. Кабанець, Ю. Коновальчук, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітін, Б. Хільченко та весь склад балету.**

Виставу веде Н. Боровкова.

Артистка Н. Попова в ролі Ізабелли («Бокаччю»).
Фото А. Майденберга.

15 грудня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії.

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **І. Журбіна.**
Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.
Диригенти **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Художник—**С. Сонечкін.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило—**Д. Волков, К. Передерніков, Л. Уманец.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина—**К. Великосельська, Л. Міцнер.** Барон Зет — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Негош — **Микола Іванов,** засл. арт. УРСР, **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Росільон — **Г. Охріменко.** Каскада — **А. Аркін, О. Федосов.** Сен-Бріош — **Н. Гавриленко,** Кромов — **Є. Грицюк.** Богданович—**М. Мармур.** Ольга — **М. Вербицька.** Мадам Богданович — **Ф. Пергамент.**

БАЛЕТ:

Друга рапсодія Ліста, вальс-бостон, вальс Штрауса, ритмичний танок — виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, А. Лашкевич, В. Лісновська, Е. Коновальчик, Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

18 (ранок) грудня

Лауреат Сталінської премії І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад **В. Сокола.**

Постава **І. Радомиського.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **В. Нікітін.**

Диригент **М. Хайкін.**

Хормейстер **Е. Черняк.**

Концертмейстери: **Е. Каменецька, П. Кулісіч.**

Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—**О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець.** Катаріна — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Платон Посашков — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Данило Кокарев — **О. Івашутич** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Марфа Петрівна—**А. Алмазова, А. Кова-**

ленко. Ліза — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Тарас Тетрюмов—**Д. Волков.** Гаврило Ланской—**А. Аркін, О. Федосов.** Мирон Ахраров — **І. Бурменко, М. Гавриленко.** Мірза Аббас—**І. Білошенко.** Юсуф-паша—**М. Мармур.** Смайсл — **М. Гавриленко, І. Бурменко.** О'Перрі — **Е. Грицюк, О. Ткаченко.** Грекзброяр — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

Помещение театра Эстрады

13, 14, 15, 16, 17, 18 (утро, день, вечер), 20 декабря

Лауреат Сталинской премии В. Панова.

ПРЕМЬЕРА

„ДЕВОЧКИ“

В 3-х действиях, 6 картинах.

Постановка — **Ф. Александрина.**
Художник — **В. Кулик.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сестры: Томка—**В. Кожевникова;** Инна—**Л. Курнисова, В. Черникова.** Кузнецов, их отец — **А. Бессонов.** Лукия Ивановна — **М. Донская.** Шестеркин — **П. Крамчанинов.** Вася — **В. Острупольский.** Валька—**В. Шевченко.** Огородникова — **Е. Лицканович.** Заведующий оранжереей — **И. Савич.** Лейтенант — **В. Мурашко.** Андрей — **Д. Хазина.** Почтальон — **И. Куличенко.**

Режиссер ведущий спектакль **А. Юдович.**

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства“

БЦ 16283. Підписано до друку 9/XII—49 р. Об'ем 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 1059. Тираж 2.500.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

◆ ◆ ◆

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

В. Рождественський

СОНЯЧНИМ ШЛЯХОМ

Музкомедія на 3 дії

Постава гол. режисера
нар. арт. УзРСР **О. ІВАШУТИЧА**

Диригент **М. ХАЙКІН**

Балетмейстер **В. НІКІТІН**

Художник **Н. СОБОЛЬ**

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

21—31 грудня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 31 грудня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Український драматичний театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
21	Середа	ВИСТАВИ НЕМА	МАКАР ДІБРОВА	СПЕКТАКЛЬ-КОНЦЕРТ	МРІЙНИКИ
22	Четвер	ЧЕРЕВИЧКИ	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СПЕКТАКЛЬ-КОНЦЕРТ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
23	П'ятниця	РАЙМОНДА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
24	Субота	ЧЕРЕВИЧКИ	ПО ТОЙ БІК	ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
25	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (ранок) ЧЕРЕВИЧКИ (ввечері)	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (утро) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (днем) ТРИ СЕСТРЫ (вечер)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ранок) ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ввечері)
26	Понеділок	РУСАЛКА	ВИСТАВИ НЕМА	ВОСКРЕСЕНИЕ	ВИСТАВИ НЕМА
27	Вівторок	ЧЕРЕВИЧКИ	О В О Д	ВОСКРЕСЕНИЕ	БОКАЧЧІО
28	Середа	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
29	Четвер	ЧЕРЕВИЧКИ	МІРАНДОЛІНА	ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
30	П'ятниця	КОППЕЛІЯ		ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ
31	Субота	НОВОРІЧНИЙ БАЛ	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 30 (67) 21 — 31 грудня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22, 24, 25 (ввечері), 27, 29 грудня

П Чайковський

„ЧЕРЕВИЧКИ"

(Комічно-фантастична опера на 4 дії, 8 картин)

(За повістю М. В. Гоголя «Ніч під Різдво»)
Лібретто **Я. Полонського.**
Переклад **Сокільської.**

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Головний хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі — **Я. Додіна** і **П. Плавника.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович.**

Ясна, морозна ніч. Солоха вийшла з хати. Коли неї з'являється біс, починає залицятися. Він знає, що вона — відьма. Солоха не криється: зараз вона полетить на помелі, і хай чорт спробує наздогнати її. З цим Солоха йде до хати. Чорт тим часом пригадує, що треба порахуватися з її сином, ковалем Вакулою. Коваль так намалював біса, що з того навіть у пеклі сміються. Отож чорт не дозволить, щоб Вакула побачився з Оксаною: здійме завірюху, і Чуб, Оксанин батько, не відзажиться вийти з своєї хати. Справді, починається завірюха. В цей час Солоха вилітає з димаря своєї хати на помелі. Чорт женеться за нею. Гаснуть зорі, зникає з неба місяць. І все-таки старий Чуб виходить з приятелем на вулицю. Вони хочуть «намацати дорогу» до дяка, який запросив їх на варенуху. Та потрапляють не до дяка, а в шинок.

Хата Чуба. Оксана сама. Вона збирається йти колядувати з парубками та дівчатами. Задивилась на себе в дзеркало і не помітила, як до хати ввійшов Вакула. Непривітно зустріла його дівчина. І зовсім розсердилась вона, бо Вакула, не впізнавши Чуба, вигнав його з хати, коли той повернувся був додому. Оксана жене парубка геть, знущається з нього. А коли Вакула пішов, починає боятися, що він покине її. Прибігають дівчата, кличуть Оксану йти колядувати, але дівчина відмовляється: вона плаче, думаючи про Вакулу.

Солоха повернулась додому. За нею прилетів і чорт. Знов залицяється він до Солохи. Та примушує його танцювати. Раптом стукають у двері. Тільки-но чорт сховався, до хати входить сам пан голова. Він так само йшов до дяка покуштувати варенухи, але хурделиця занесла його до куми. Солоха кокетує з ним. І знов стукають у двері. Переляканий голова просить сховати його, і Солоха ховає його в мішку. Стукав дяк. Він закоханий у красиву куму. Та ледве він проспівав їй складені ним

самим любовні куплети, як знову стукають, і закоханий дяк теж лізе в мішок. Тепер прийшов той, кого хотіла бачити Солоха,— козак Чуб. Та ледве встигла вона його почастувати, як знову застукали. То повернувся додому Вакула, він мало не виламав двері. І Чуб, який уже знає, що за кулаки в коваля, сам лізе в той мішок, де сидить дяк. Солоха не дуже радо зустрічає сина. Але той не збирається засиджуватися вдома. Рідна хата йому не мила, тільки про Оксану може він думати. Він забирає мішки, гадаючи, що там вугілля, і несе їх до своєї кузні.

Весело на вулиці. З'являється Вакула з своїми мішками. Приходить і Оксана. Знов знущається вона з коваля, розповідає всім, як вигнала його. І насмішливо скаржиться, що нікому подарувати їй таких черевичок, як в Одарки. Тоді Вакула присягається, що здобуде для Оксани такі черевички, які носить тільки цариця. Все ще знущаючись з коваля, дівчина заявляє, що в такому разі вона піде заміж за нього. Засмучений Вакула йде геть, забувши про свої мішки. Парубки помічають їх, розв'язують. Під загальний регіт тікає з натовпу голова, підтюпцем біжить дяк. І тільки старий Чуб марно намагається обернути все на жарт. «Ач яку відколов я штуку!»— заявляє він. Та ніхто йому не вірить.

Вакула приходить на пустельний берег. Він ладен утопитися. Та знайшовши в мішку, який захопив з собою, біса, вимагає, щоб той поніс його до цариці. Чорт згоджується. Вакула стрибає бісові на спину, і вони здіймаються в повітря.

І от Вакула в палаці цариці. У вітальні палацу він зустрічається з депутацією запорожців, які прийшли до ясновельможного князя.

Під час церемонії в палаці, коли з'являється цариця, Вакулі щастить звернутися до неї з проханням — подарувати його нареченій золоті черевички. Цариця задовольняє прохання коваля. Після церемонії, яка закінчується танцями, біс квапить Вакулу швидше повертатися додому.

Зникнення Вакули переполошило все село. Розійшлася чутка, що він утопився. Тужить Солоха за сином. Гірко й Оксані. Весело тільки Чубові, бо він напідпитку. Несподівано з'являється Вакула. Він низько кланяється Чубові, просить за все пробачення й благає старого козака віддати дочку. Чуб прощає коваля й згоджується. Прибігає Оксана. Побачивши живого Вакулу, вона не може приховати своєї радості й признається, що любить його, і ніяких царициних черевичків їй не треба. Чуб благословляє молодих, а всі славлять наречених.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Оксана—**Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Вакула—**З. Канзбург, Є. Рекало, В. Совалов.** Голова—**Д. Дісар, П. Фрадков.** Солоха — **Г. Адамчук, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Біс — **М. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Ясновельможний князь—**М. Григор'єв, Д. Козинець.** Чуб — **Б. Малков, П. Скоробогатько.** Д'як — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Панас — **П. Строганов, В. Хворост.** Вартовий — **П. Строганов, В. Хворост.** Церемоніймейстер—**Г. Коваль, П. Фрадков.** Катерина — **Е. Івіна, О. Мейер.** Старий запорожець — **Л. Лихонос, М. Снігаренко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

23 грудня

Абонемент сер. „Е" талон 12

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето **Ю. Слонімського** і **В. Вайнонена.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент балетмейстера — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий ли-

цар Жан де-Бріен. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Бріена. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Бріена, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшися слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріена. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Бріена, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Артист П. Плавник в ролі Жана де-Бріена («Раймонда»).

Фото А. Майденберга.

Артистка О. Ширай в ролі Раймонди.

Фото А. Майденберга.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Бріена. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Бріен встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Бріена. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Бріеном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Бр енів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — **І. Герман, О. Ширай.** Гіта — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Сібіла — **Г. Маслова, В. Савченко.** Жан де-Брієн — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Абдерахман — **О. Горохов, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Масрур — **О. Галкін, В. Хребтов.**

Солісти балету: **Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.**

Арфа — **А. Гельрот.**

Англійський рожок — **Д. Риков.**

Рояль — **Я. Калігорський.**

Виставу веде — **С. Петров.**

25 (ранок) грудня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистент постановника: **О. Галкін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправить свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

26, 28 грудня

26/XII абонемент сер. „Н" талон 12
28/XII поза абонементом

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава **С. Однопозова.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Е. Мариківський.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.**

Дія І-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Нар. артистка УРСР А. Левицька в ролі княгині («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

Дія II-га.

Княжі хороми. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю— назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

АПОФЕОЗ.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — **Т. Бурцева, В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Мельник—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Княгиня — **О. Заховаєва, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Князь — **Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Ольга — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко.** Сват — **Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков.** Ловчий — **М. Снігаренко, П. Фрадков.**

Солісти балету — **Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі **Б. Ескін,** на арфі **А. Гельрот,** на гобої **І. Марштейн, Д. Риков,** на кларнеті **А. Архірей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Л. Деліб

КОППЕЛІЯ

Балет на 3 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка** та **О. Галкіна.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер,** альт — **А. Варон, М. Рагозін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сванільда — **Н. Виноградова, Л. Любимова, О. Ширай.** Франц—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Коппеліус — **О. Галкін, О. Горохов.** Коппелія — **Е. Алексеєва, Р. Сиротинина.** Бургомистр — **І. Дергаус, К. Троїцький.** Подруги — **Е. Алексеєва, В. Бакланова, Р. Баранова, Г. Гузовська, Л. Любимова, В. Лук'яновська, Н. Пурчіль, Д. Рожинська, В. Тітов, Г. Хоменко.** Беруть участь солісти балету:—**Н. Алейніков, Г. Водовозов, М. Горвиненко, І. Дергауз, М. Ізотов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Маслова, П. Полканов, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, В. Хребтов** та весь склад балету.

Виставу веде **О. Пономаренко.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21 грудня

О. Корнійчук, лауреат Сталінської **премії.**

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських **премій, народного** артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер—засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**
Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**
Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР;**Д. Миргород.** Ольга, їх дочка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стеценко,** Павло Кругляк, чоловік Ольги—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР. Трохим Голуб—**В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук—**М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова—**Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин. М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

22 грудня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко. Немзер О.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії народний артист УРСР. Коста Варра, депутат парламенту — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — **М. Коржова.** Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР. Яків Ясса, монах, його секретар — **М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга — **В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістка — **Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації — **В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович. Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

23, 25 (ввечері) 28, 31 грудня

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ір. Стешенко.**

Постава режисера **Л. Кіншиної.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — **С. Кошачевський.** Женя — **Р. Колосова, М. Коржова.** Люся — **П. Куманченко,** заслужена артистка УРСР; **Р. Кіріна.** Клавдій—**В. Бережний, М. Микитенко.** Захар Денисович — **М. Покотило,** заслужений артист УРСР; **С. Верхацький.** Фросина Михайловна — **Г. Бабіївна, Н. Лихо.** Данило Данилович—**М. Волошин, Г. Тітов.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

24 грудня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'еса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка. Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне офсрмлення **М. Каневського.**

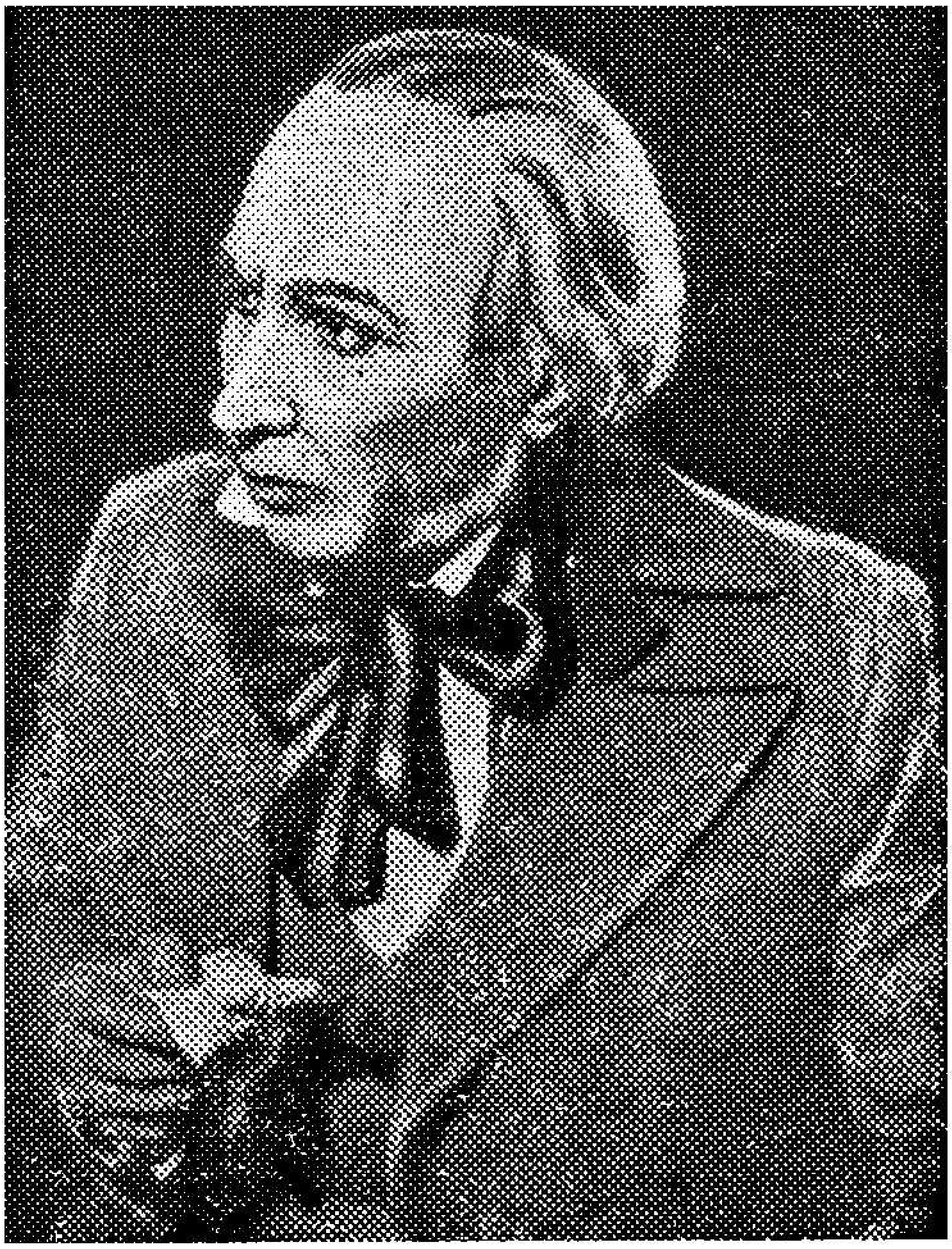
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабинович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирєв Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії—

Артист М. Савченко в ролі Фабріцці («Овод»).

Фото І. Куперштейна.

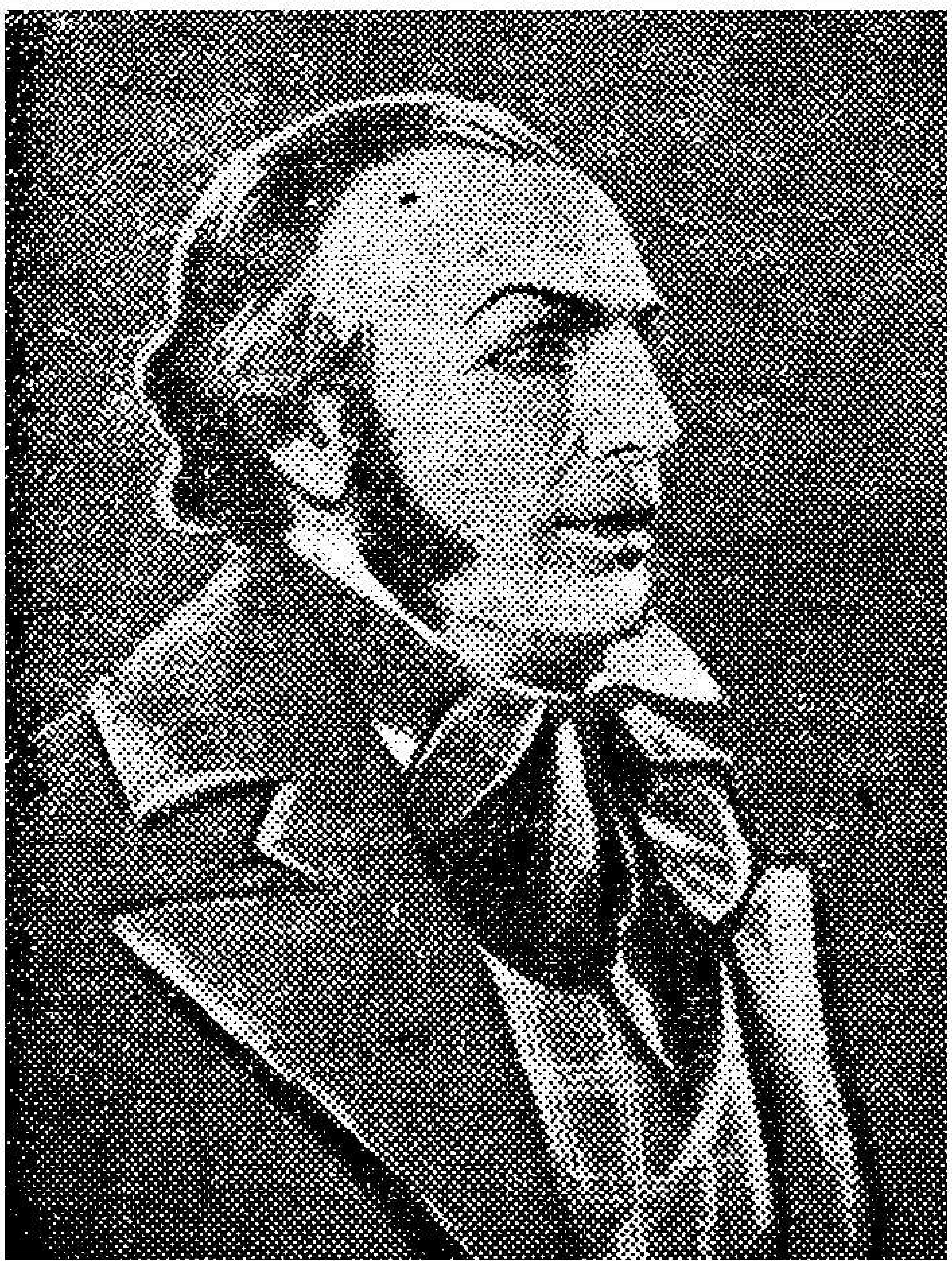
Артист М. Волошин в ролі жандармського полковника («Овод»).

Фото І. Куперштейна.

І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляева Катя, емігрантка — **О. Валуева, Ю. Фоміна.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **О. Немзер.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофіенко, З. Біляева.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

Артист В. Стеценко в ролі лікаря Рікардо («Овод»).

Фото І. Куперштейна.

25 (ранок) грудня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — **О. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофіенко.** Енн — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Кросбі — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон—**О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР. Страуфорд—**В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Мері Клер — **О. Валуева, С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Марія—**Н. Рантіс.** Негр—**М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофіенко.** Богушева—**Д. Миргород.** Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**В. Лавров.** Кореспондент—**М. Микитенко.** Ув'язнені—**Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляева, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова.** Солдати—**О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.**

27 грудня

С. Войніч

Інсценізація **А. Желябужського**

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад **Я. Галана.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Концертмейстер — **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал єпіскоп Брізігелли — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — **Я. Геляс, М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — **М. Кірін, В. Бондаренко.** Жандармський полковник — **М. Волошин.** Сержант—**О. Подорожній.** Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — **С. Верхацький.** Юлія, його дружина—**Н. Лихо.** Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР, Мартіні—**С. Кошачевський;** Рікардо, лікар—**В. Стеценко;** Галлі, літератор — **В. Мізіненко.** Фабріцці — **М. Савченко.** Синьйора Грассіні — **Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна.** Мікеле, селянин-горець—**Г. Тітов, Г. Поклонський.** Полковник Фернандо, губернатор — **І. Костюченко.** Жандармський капітан — **О. Немзер.** Марконе, горець — **В. Лавров.** 1-й солдат—**Г. Сичук.** 2-й солдат—**В. Бондаренко, М. Микитенко.** 3-й солдат—**Г. Чорний.** Тюремний священник — **І. Гавришко.**

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

29 грудня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер — **С. Ходкевич.**

Художник — **С. Йоффе.**

Музичне оформлення композитора **М. Каневського.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР, **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, **В. Мізіненко.** Граф Альбофіоріта — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР, **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Деяніра — **А. Калішевська, О. Тімофієнко.** Фабріціо — **В. Лавров.** Слуга кавалера—**М. Микитенко, Г. Сичук.** Слуги — **О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Поставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

23, 24, 26, 27, 29, 30, 31 декабря

Л. Н. Толстой.

ВОСКРЕСЕНИЕ

Инсценировка **В. Аристова** в 4-х действиях.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова,** заслуженного артиста УССР **И. Любича.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

От автора — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Катюша Маслова—**А. Воронович,** нар. артистка УССР. Князь Нехлюдов — **В. Матов,** засл. арт. УССР. Председатель суда—**И. Любич,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** 1-й член суда — **А. Котляров.** 2-й член суда—**И. Здановский.** Прокурор—**В. Лизогуб.** Тов. прокурора—**Г. Ратальский.** Секретарь суда — **Б. Тоценко.** Судебный пристав — **И. Молошников.** Адвокат 1-й — **Б. Табаровский.** Адвокат 2-й — **Л. Молдаванов.** Старшина присяжных заседателей — **П. Пружанский.** Присяжные заседатели: купец — **А. Волин;** учитель — **В. Битенский, В. Шапювалов;** отставной полковник — **Г. Столкин;** приказчик — **Ф. Кривонос.** Бочкова, подсудимая — **К. Туберозова.** Картинкин, подсудимый — **В. Криштоп.** Китаева — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Корчагина — **К. Суковская.** Мисси, ее дочь — **Н. Шеремет.** Колосов—**И. Мальвин.** Доктор — **В. Битенский, С. Лерман.** Арестантки: Кораблева — **А. Кочкарева;** Федосья—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Сторожиха — **К. Борискина, И. Смирнова.** Старушка—**Е. Леонидова, М. Шматченко.** Хорошавка—**Н. Скоркина.** Рыжая—**Н. Белецкая.** Чахоточная—**З. Довжанская.** 1-й надзиратель—**В. Криштоп.** 2-й надзиратель—**В. Негреба.** Надзирательница—**В. Астахова.** Фанарин, адвокат—**В. Венцковский, В. Цветков.** Наталья Ивановна, сестра Нехлюдова — **О. Зубова.** Игнатий Никифорович, ее муж—**В. Северов,** засл. арт. УССР; **М. Таранов.** Масленников, вице-губернатор—**Я. Азимов, В. Битенский.** Жена Масленникова—**З. Кудряшева.** Политические ссыльные: Щетинина—**Т. Семичева;** Богодуховская—**Р. Семашко;** Крыльцов — **В. Кропотов, Б. Тоценко;** Ранцева — **М. Шматченко;** Новодворов — **М. Таранов;** Набатов—**В. Кропотов, Б. Тоценко.** Симонсон—**Р. Брилинг.** Генерал-губернатор—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Денщик—**И. Ширингин.** Управляющий имением Нехлюдова—**И. Мальвин.** 1-й крестьянин — **Э. Коломийский,** 2-й — **Ф. Кривонос,** 3-й — **В. Криштоп,** 4-й — **Т. Прево,** 5-й — **П. Пружанский,** 6-й — **В. Негреба,** 7-й — **И. Молошников,** 8-й—**И. Ширингин.** Графиня Чарская—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Топоров, обер-прокурор Св. Синода—**А. Котляров, П. Осокин,** засл. арт. УСРР. Чиновник—**Б. Табаровский.** Селенин, тов. обер-прокурора Сената—**Л. Молдаванов.** 1-й конвойный—**И. Ширингин.** 2-й—**С. Лерман.** Ссыльные каторжане: 1-й — **И. Здановский,** 2-й—**С. Лерман,** 3-й — **Б. Табаровский,** 4-й — **И. Ширингин,** 5-й — **В. Битенский,** 6-й — **В. Криштоп.** Арестантки ссыльные: 1-я — **Р. Мануковская,** 2-я—**И. Смирнова,** 3-я — **Н. Богомолова,** 4-я—**Л. Бойко,** 5-я—**З. Добжанская.** Этапный офицер—**Л. Молдаванов.** 1-й солдат—**В. Негреба.** 2-й солдат—**И. Молошников.** Лакей Масленникова—**С. Лерман.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

25 (утро) декабря

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

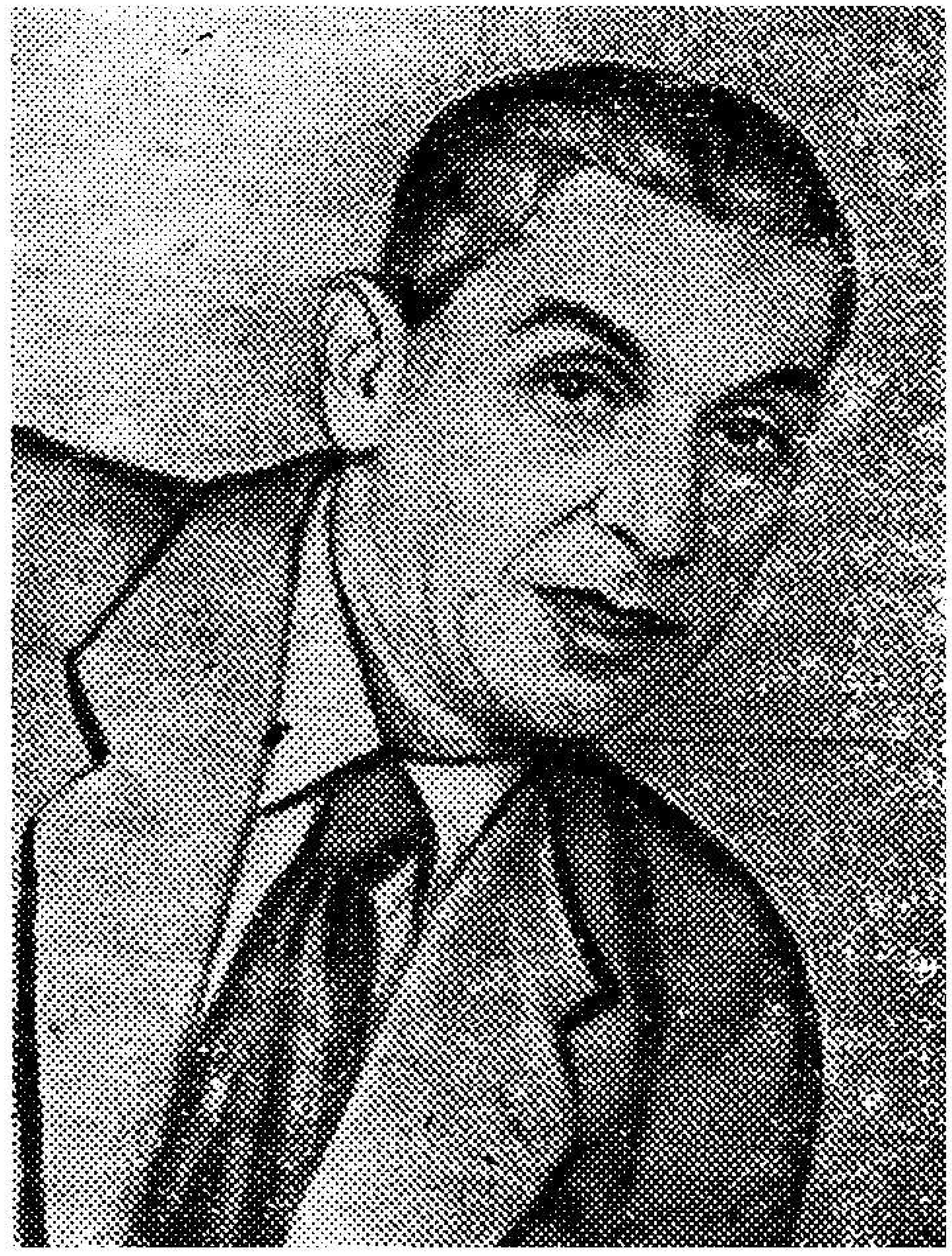
Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист В. Венцковский в роли Джемса Уорфилд («Роковое наследство»).

Фото А. Майденберга.

25 (днем) декабря

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**

Режиссер — **Т. Белодворец.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка — **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Первый секретарь по-

сольства—**А. Волин, Э. Коломийский.** Второй секретарь посольства — **И. Здановский, А. Котляров.** Корреспондент радио-компании «Глобус» — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Каштанов, Павел Александрович, художник — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл, арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—**Т. Прево, Г. Ратальский.** Мерцальский, экскурсовод — **Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант** Кузовков — **С. Лерман.** Доктор Эрна Курциус—**З. Кудряшева, К. Суковская.** Рихтер, бывший капитан германской армии—**М. Таранов.** Почтальон—**А. Кочкарева.** Метр д'отель восточного ресторана—**В. Криштоп.** Врач—**П. Пружанский.** Чехословацкий журналист — **Л. Молдаванов.** Сотрудники посольства: **В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин.** Экскурсанты: **К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко.** Иностранные журналисты: **О. Зубова, Ф. Криштоп, В.** Кропотов, **И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.**

Режисеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

25 (вечер) декабря

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4 действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление **А. Шаца.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

БЛИЖАЙШАЯ ПРЕМЬЕРА:

Н. ПОГОДИН

МИССУРИЙСКИЙ ВАЛЬС

пьеса в 4 действ., 8 карт.

Постановка А. РИДАЛЬ. Художник М. БЕСПАЛОВ.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21 грудня

Е. **Гальперіна** К. **Лістов**

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.
Переклад **І. Муратова.**

Постава І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — Е. Черняк.

Концертмейстери—Е. Каменецька, П. Кулісич.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **О. Бабаков, Г. Охріменко.** Маша Огньова — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова.** Алла Кузьміна — **К. Великосельська, Л. Міцнер.** Наливайко—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Сергійчук—**М. Іванов,** засл. арт. УРСР. Муравйов — **Д. Волков.** Васьона—**З. Мізіненко, Л. Романенко.** Павло Бондаренко—**А. Аркін.** Афанасій — **М. Вербицька, Л. Котляренко.** Очкастий — **М. Гавриленко.** Листоноша — **С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.**

БАЛЕТ:

Комсомольський танець—виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.**

Виставу веде **Н. Арбо.**

22, 23, 24, 25 (ранком та ввечері), 28, 29, 30, 31 грудня

І. Рубинштейн **Ф. Легар**

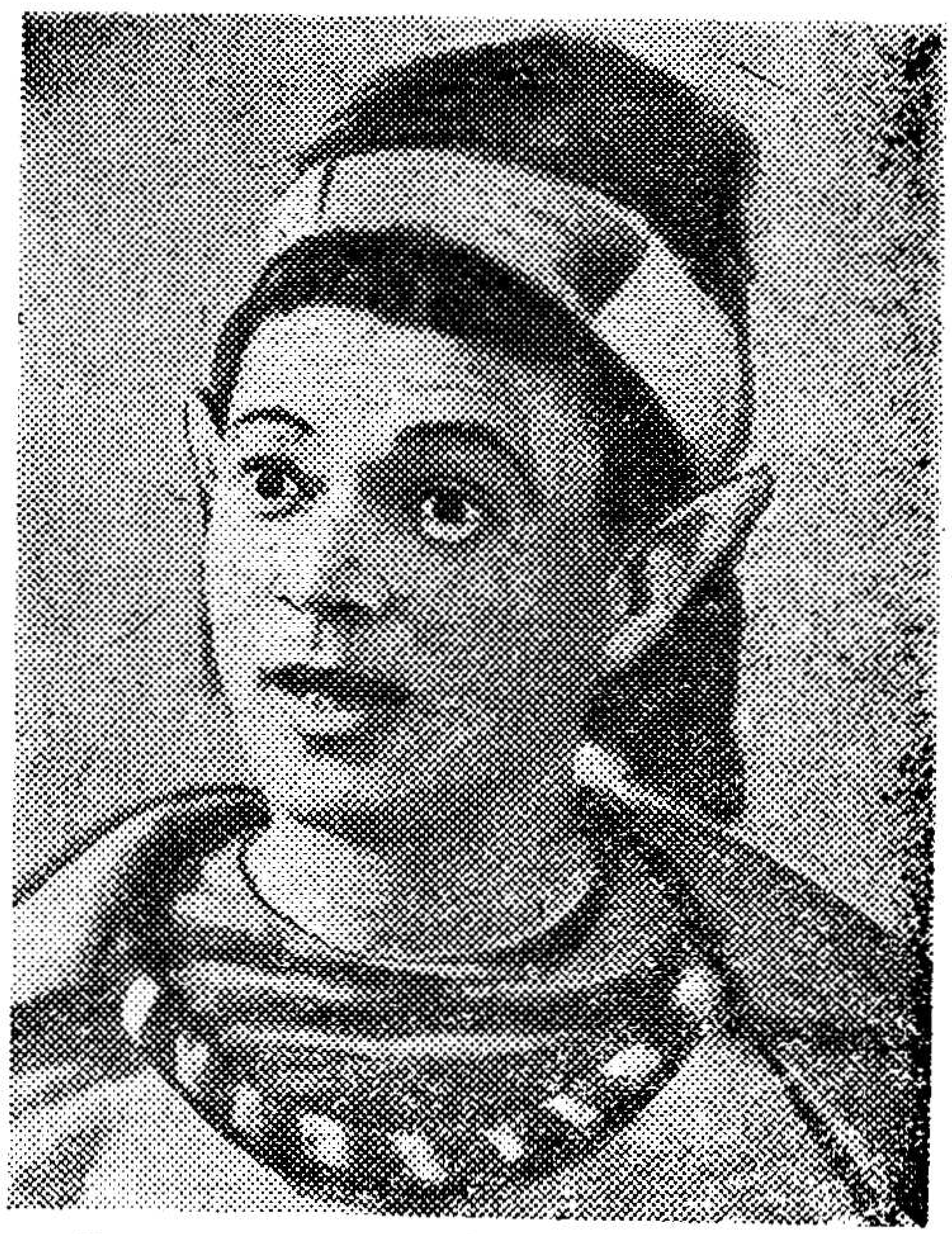
ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

оперета на 3 дії
Переклад **І. Муратова**

Постава **С. Однопозова.**
Режисер — **Н. Попова.**
Диригент — **Ю. Чернин.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хормейстер — **Е. Черняк.**
Концертмейстери — **Е. Каменецька, Н. Кулісич.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Рене Люксембург — **Д. Волков, Л. Уманець, О. Федосов.** Анжель Дідье — **З. Во-**

Засл. артист УзРСР Д. Пономаренко в ролі П'єтро («Бокаччіо»).

Фото А. Майденберга.

Артист Л. Уманець в ролі Бокаччіо.
Фото А. Майденберга.

тінцева, **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Арман Бріссар—**А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Жульєтта Бермон — **Н. Аннікова, Л. Котляренко, С. Мудрова.** Князь Базінеллі—**І. Бурменко, К. Передерніков.** Баронесса Кокозі—**А. Алмазова, Н. Попова.** Менчі—**Е. Грицюк.** Павельді — **О. Ткаченко.** Пелегрін — **М. Мармур.** Анатоль — **М. Гавриленко.** Портьє — **Микола Іванов,** засл. арт. УРСР; **М. Мармур.** Слуга — **Є. Бондаренко.**

Балет: карнавал — виконують солісти балету: **С. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Ю. Коновальчук, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Лісновська, Р. Нікітін, Б. Хільченко** та весь склад балету.

27 грудня

В. Геркен. **Ф. Зуппе.**
В. Шершеневич.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, Ю. Чернін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хормейстер — **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо—**Л. Уманець.** П'етро—**А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Скальца—**М. Мармур.** Беатріче—**В. Мудрова.** Лотарінгі—**К. Передерніков.** Ізабелла—**Н. Попова, Л. Романенко.** Ламбертуччо—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Перонелла—**А. Алмазова.** Фіаметта — **Р. Уманська,** засл. арт. УРСР та УзРСР. Леонетто — **О. Федосов.** Мажордомо — **М. Гавриленко.** Букініст — **І. Бурменко.** Фреско—**В. Рухманов.** Чекко—**Е. Грицюк.** Філіппа — **Л. Котляренко.**

БАЛЕТ:

Лізабетт — **О. Борисова, О. Лісновська, Р. Нікітіна.** Її батько — **Е. Коновальчик.** Її мати — **Т. Шеванова.** Петруччо — **В. Балацький, А. Венгеров.** Сільвіо—**Б. Хільченко.** Ігуменья—**О. Борисова.** Інквизитор—**О. Ткаченко.**

Тарантелла: виконують: **Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Хільченко** та весь склад балету.

Виставу веде **Н. Боровкова.**

В. о. відповідального редактора **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 17871. Підписано до друку 19/XII—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 1/16.
Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 1059. Тираж 2.500.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Л. ДМИТЕРКО

НАВІКИ РАЗОМ

п'єса на 4 дії

Постава лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР

М. М. Крушельницького

Художник—лауреат Сталінської премії

В. Греченко

Музика засл. діяча мистецтв композитора **Ю. Мейтуса**